

***Rannsóðum
daglega
ritningarnar***

2019

es19-IC
180809

Rannsökum daglega ritningarnar

2019

Árstexti

**„Vertu ekki hræddur
því að ég er þinn Guð.“**

– Jesaja 41:10.

Nafn

Þetta rit er ekki til sölu. Útgáfa þess er þáttur í alþjóðlegri biblíufræðslu sem kostuð er með frjálsum framlögum.

Þú getur farið inn á www.jw.org til að gefa framlag.

Vitnað er í íslensku biblíuna frá 2010 nema annað sé tekið fram. Leturbreytingar eru okkar. Tilvitnanir í *New World Translation of the Holy Scriptures* eru merktar NW.

Rannsökum daglega ritningarnar - 2019

Examining the Scriptures Daily - 2019

Prentað í ágúst 2018

Icelandic (*es19-IC*)

© 2018

**WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
OF PENNSYLVANIA**

Útgefendur

© Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Sellers/Ts.

Prentað í Þýskalandi

Made in Germany

2019

JANÚÁR

M	Þ	M	F	F	L	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

FEBRÚÁR

M	Þ	M	F	F	L	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

MARS

M	Þ	M	F	F	L	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

APRÍL

M	Þ	M	F	F	L	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

MAÍ

M	Þ	M	F	F	L	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

JÚNÍ

M	Þ	M	F	F	L	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

JÚLÍ

M	Þ	M	F	F	L	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ÁGÚST

M	Þ	M	F	F	L	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

SEPTEMBER

M	Þ	M	F	F	L	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

OKTÓBER

M	Þ	M	F	F	L	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

NÓVEMBER

M	Þ	M	F	F	L	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

DESEMBER

M	Þ	M	F	F	L	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LÍF OKKAR OG BOÐUN

BIBLÍULESTRARÁÆTLUN FYRIR ÁRÍÐ 2019

Janúar

7	Post. 21-22	☐
14	Post. 23-24	☐
21	Post. 25-26	☐
28	Post. 27-28	☐

Febrúar

4	Rómv. 1-3	☐
11	Rómv. 4-6	☐
18	Rómv. 7-8	☐
25	Rómv. 9-11	☐

Mars

4	Rómv. 12-14	☐
11	Rómv. 15-16	☐
18	1. Kor. 1-3	☐
25	1. Kor. 4-6	☐

Apríl

1	1. Kor. 7-9	☐
8	1. Kor. 10-12	☐
15	1. Kor. 13-14	☐
22	1. Kor. 15-16	☐
29	2. Kor. 1-3	☐

Mái

6	2. Kor. 4-6	☐
13	2. Kor. 7-10	☐
20	2. Kor. 11-13	☐
27	Gal. 1-3	☐

Júní

3	Gal. 4-6	☐
10	Ef. 1-3	☐
17	Ef. 4-6	☐
24	Fil. 1-4	☐

Júli

- 1 Kól. 1-4 ☐
8 1. Pess. 1-5 ☐
15 2. Pess. 1-3 ☐
22 1. Tím. 1-3 ☐
29 1. Tím. 4-6 ☐

Ágúst

- 5 2. Tím. 1-4 ☐
12 Tít. 1-Fílem. ☐
19 Hebr. 1-3 ☐
26 Hebr. 4-6 ☐

September

- 2 Hebr. 7-8 ☐
9 Hebr. 9-10 ☐
16 Hebr. 11 ☐
23 Hebr. 12-13 ☐
30 Jak. 1-2 ☐

Október

- 7 Jak. 3-5 ☐
14 1. Pét. 1-2 ☐
21 1. Pét. 3-5 ☐
28 2. Pét. 1-3 ☐

Nóvember

- 4 1. Jóh. 1-5 ☐
11 2. Jóh. 1-Júd. ☐
18 Opinb. 1-3 ☐
25 Opinb. 4-6 ☐

Desember

- 2 Opinb. 7-9 ☐
9 Opinb. 10-12 ☐
16 Opinb. 13-16 ☐
23 Opinb. 17-19 ☐
30 Opinb. 20-22 ☐

Hvernig á að nota þetta hefti?

Á næstu blaðsíðum er að finna biblíuvers fyrir hvern dag ásamt skýringum við versið. Að sjálfsögðu má lesa dagstextann hvenær sem er, en mörgum finnst hentugt að lesa hann að morgni til því að þá er hægt að íhuga efnið yfir daginn. Fjölskyldur hafa mikið gagn af því að fara saman yfir dagstextann. Það gera Betelfjölskyldur um heim allan að morgni dags.

Skýringarnar eru teknar úr *Varðturninum* (*w*) frá apríl 2017 til mars 2018. Á eftir dagsetningu *Varðturnsins* er tala sem segir til um á hvaða blaðsíðu skýringarnar er að finna. Síðan er vísað í tölugreinarnar sem efnið er sótt í. (Sjá skýringarmyndina að neðan.) Viðbótarupplýsingar um efnið má sækja í námsgreinina sjálfa.

Fimmtudagur 3. janúar

*„Gleymið ekki gestrisninni
því að vegna hennar hafa sumir
hýst engla án þess að vita.“
- Hebr. 13:2.*

Heldurðu aftur af þér þegar kemur að gestrisni? Ef svo er missirðu af tækifærum til að eiga ánægjulega samveru og mynda varanleg vináttubönd. Gestrisni er eitt besta meðalið við einmanaleika ... En þú gætir þurft að sleppa einhverju öðru sem skiptir minna máli. *w18.03* 16 gr. 13-14

Númer tölugreina sem skýringarnar eru sóttar í.

Blaðsíðunúmer þar sem skýringarnar er að finna.

Mánuður *Varðturnsins*.

Útgáfuár *Varðturnsins*.

Þriðjudagur 1. janúar

**„Illmenni skilja ekki hvað rétt er.“
– Orðskv. 28:5.**

Endir hinna síðustu daga nálgast óðum. Illskan færast stöðugt í vöxt og illir menn „gróa sem grasið“. (Sálm. 92:8) Það kemur því ekki á óvart að margir hafni siðferðisreglum Guðs. Hvernig getum við „verið hrekklausem börn“ en samt haft „dómgreind sem fullorðnir“ þar sem við búum við þetta ástand? (1. Kor. 14:20) Svárið er að finna í versidagsins en þar segir meðal annars: „Þeir sem leita Drottins skilja allt,“ það er að segja allt sem þarf til að þóknast honum. Svipuð hugmynd kemur fram í Orðskviðunum 2:7, 9. Þar segir að Jehóva „geymi hinum ráðvöndu gæfuna“, eða „viskuna“ eins og sumar biblíur orða það. Fyrir vikið geta þeir „skilið hvað réttlæti er, réttur og réttsýni, skilið sérhverja braut hins góða“. Nói, Daníel og Job öfluðu sér þess konar visku. (Esek. 14:14) Og það gera þjónar Guðs nú á dögum líka. Hvað með þig? „Skilur þú allt“ sem þarf til að þóknast Jehóva? Lykillinn er að þekkja hann vel. *w18.02* 8 gr. 1-3

Miðvikudagur 2. janúar

„Létu þeir skírast til nafns Drottins Jesú.“ – Post. 19:5.

Hvorki foreldri, biblíukennari eða nokkur annar ætti að þrýsta á barn eða biblíunemanda að skírast. Jehóva starfar ekki þannig. (1. Jóh. 4:8) Þegar við kennum fólki ættum við frekar að leggja áherslu á gildi þess að byggja upp náið samband við Jehóva. Ef nemandinn kann að meta sannleikann og hann langar til að vera lærisveinn Krists langar hann líka til að skírast. (2. Kor.

5:14, 15) Það þarf ekki að ná ákveðnum aldri til að skírast. Fólk er ólíkt og er mismengi að þroskast í trúnni. Skírnardagurinn er mikill gleðidagur en jafnframt tilefni til að hugsa vel um hvað vígsla og skírn felur í sér. Það kostar vinnu að halda vígsluheit sitt. Þess vegna líkti Jesús því að vera lærisveinn við að bera ok. Lærisveinar Jesú mega ekki lifa framar fyrir sjálfa sig heldur eiga þeir að lifa fyrir hann sem dó fyrir þá og reis upp. – 2. Kor. 5:15; Matt. 16:24. *w18.03* 6-7 gr. 14-17

Fimmtudagur 3. janúar

**„Gleymið ekki gestrisninni því að vegna hennar hafa sumir hýst engla án þess að vita.“
– Hebr. 13:2.**

Heldurðu aftur af þér þegar kemur að gestrisni? Ef svo er missirðu af tækifærum til að eiga ánægjulega samveru og mynda varanleg vináttubönd. Gestrisni er eitt besta meðalið við einmanaleika. En hvers vegna ætti einhver að halda aftur af sér að sýna gestrisni? Fyrir því geta verið nokkrar ástæður. Ein er sú að þjónar Jehóva hafa mikilið að gera og oft mörgum skyldum að gegna. Sumum finnst þeir hreinlega ekki hafa tíma eða krafta til að sýna öðrum gestrisni. Ef það á við um þig þarftu kannski að endurskoða dagskrána þína. Gætirðu gert einhverjar breytingar svo að þú hafir tíma og krafta til að sýna gestrisni eða njóta gestrisni annarra? Það er mikilvægt því að Biblían hvetur okkur til að vera gestrisin. Það er alls ekki rangt að gefa sér tíma til þess heldur er hreinlega rétt að gera það. En þú gætir þurft að sleppa einhverju öðru sem skiptir minna máli. *w18.03* 16 gr. 13-14

Föstudagur 4. janúar

„Mér ber og að flytja hinum borgunum fagnaðarerindið um Guðs ríki því að til þess var ég sendur.“
– Lúk. 4:43.

Af öllum mönnum, sem lifað hafa, er Jesús auðvitað besta dæmið um andlegan mann. Meðan hann lifði og starfaði hér á jörð sýndi hann greinilega að hann vildi líkjast Jehóva, föður sínum. Hann endurspegladi eiginleika hans í orði, hugsun og verki. (Jóh. 8:29; 14:9; 15:10) Lestu lýsingu Jesaja spámanns á hlýju og umhyggju Jehóva og berðu hana saman við lýsingu Markúsar á Jesú. (Jes. 63:9; Mark. 6:34) Líkjumst við Jesú og erum alltaf reiðubúin að sýna þeim alúð og umhyggju sem eru hjálparþurfi? Jesús helgaði sig því að boða fagnaðarerindið og kenna. Andlega sinnað fólk er umhyggjusamt og reynir að hjálpa öðrum. *w18.02* 21 gr. 12

Laugardagur 5. janúar

Alið börn ykkar upp með aga og fræðslu um Drottin.
– Ef. 6:4.

Það er krefjandi verkefni að ala upp börn, sérstaklega í heimi nútímans. (2. Tím. 3:1-5) Börn fæðast auðvitað ekki með visku til að greina rétt frá röngu. Samviskan er meðfædd en hana þarf að þroska eða aga. (Rómv. 2:14, 15) Biblíuskýringarrit bendir á að gríska orðið, sem þýtt er „agi“, megi einnig þýða „barnauppeldi“. Börnum, sem fá kærleiksríkan aga, finnst þau yfirleitt vera örugg. Þau læra

að frelsinu eru takmörk sett og að ákvörðunum og hegðun fylgja afleiðingar, annaðhvort góðar eða slæmar. Það er því ákaflega mikilvægt að kristnir foreldrar leiti leiðsagnar Jehóva. Gleymum ekki að hugmyndir manna um barnauppeldi eru mismunandi milli menningarheima og frá einni kynslóð til annarrar. Þegar foreldrar reiða sig á visku Guðs þurfa þeir hvorki að geta sér til um hvað þeir eiga að gera né treysta á reynslu eða hugmyndir manna. *w18.03* 30 gr. 8-9

Sunnudagur 6. janúar

„Vinnið nú að sáluhjálpi ykkar með ugg og ótta.“
– Fil. 2:12.

Sem ungur vottur Jehóva berðu sjálfur ábyrgð á því að bjargast, jafnvel þó að þú búir enn í foreldrahúsum. Af hverju er mikilvægt að hafa það í huga? Af því að þú munt finna fyrir nýjum tilfinningum og þrýstingi á gelgjuskeiðinu. Unglingsstúlka orðar það þannig: „Barni finnst yfirleitt ekkert að því að vera vottur Jehóva þó að það fái ekki sneið af afmælistertu í skólanum. En fáeinum árum síðar, þegar kynhvötin kviknar, þarf maður að vera fullkomlega sannfærður um að það sé alltaf besti kosturinn að fylgja lögum Jehóva.“ Þeir sem láta skírast á fullorðinsaldri verða líka fyrir ýmsum óvæntum prófraunum. Þær geta snúið að hjónabandi, heilsunni eða atvinnu. Allir, óháð aldri, lenda í aðstæðum þar sem reynir á trúfesti þeirra við Jehóva. – Jak. 1:12-14. *w17.12* 24 gr. 4-5

Mánudagur 7. janúar

„Ef þið reiðist þá syndgið ekki.“

– Ef. 4:26.

Fáir hafa mátt þola eins illa meðferð og Davíð. Þessi vinur Guðs leyfði samt ekki gremju að ná tökum á sér. Hann skrifaði: „Lát af reiði, slepp heftinni, ver eigi of bráður, það leiðir til ills eins.“ (Sálm. 37:8) Mikilvægasta ástæðan fyrir því að láta af reiði er að við viljum líkja eftir Jehóva sem „hefur eigi breytt við oss eftir syndum vorum“. (Sálm. 103:10) En það er okkur til góðs á fleiri vegu að láta af reiði. Reiði getur valdið líkamlegum kvillum eins og háum blóðþrýstingi og öndunarferfiðleikum. Hún getur haft áhrif á lifrina og brisið og valdið meltíngartruflunum. Þegar við reiðumst hugsum við ekki alltaf skýrt. Og reiðiköstum getur stundum fylgt langvarandi þunglyndi. Hins vegar segir í Biblíunni að „hugarró sé líkamanum líf“. (Orðskv. 14:30) En hvernig getum við tekist á við sárar tilfinningar og sæst við trúsyskkinum okkar? Með því að notfæra okkur viturleg ráð Biblíunnar. *18.01 10 gr. 14-15*

Þriðjudagur 8. janúar

„Þú ofurselur helju ekki líf mitt, sýnir ekki gröfina þeim sem treystir þér.“ – Sálm. 16:10.

Davíð var ekki að segja að hann myndi aldrei deyja eða lenda í hinni almennu gröf mannkyns. Í orði Guðs kemur greinilega fram að Davíð varð aldraður. Þegar hann dó var hann „lagður til hvíldar hjá forfeðrum sínum og var grafinn í borg Davíðs“. (1. Kon. 2:1, 10) Við hvern er þá átt í Sálm 16:10? Nokkrum vikum eftir að Jesús dó og reis upp útskýrði Pétur versið fyrir þúsundum Gyðinga og trúskiptinga. (Post. 2:29-32)

Hann minntist á að Davíð hefði dáið og verið grafinn. Þeir sem hlustuðu vissu það. Og frásagan segir ekki að neinn þeirra hafi véfengt orð Péturs um að Davíð hefði séð fyrir og talað um upprisu hins komandi Messíasar. Pétur vitnaði í orð Davíðs í Sálm 110:1 máli sínu til stuðnings. (Post. 2:33-36) Rök Péturs áttu þátt í að sannfæra mannfjöldann um að Jesús væri „bæði Drottinn og Kristur“. Fólkið viðurkenndi að Sálmur 16:10 hefði ræst þegar Jesús var reistur upp frá dauðum. *17.12 10 gr. 10-12*

Miðvikudagur 9. janúar

„Allt var afhent eftir tölu og þyngd og var þyngdin skráð um leið.“

– Esra. 8:34.

Hið stjórnandi ráð gerir sitt ýtrasta til að vera trúfast og hyggið þegar kemur að því að nota fjármuni safnaðarins. (Matt. 24:45) Bræðurnir í ráðinu biðja Jehóva um dómgreind til að geta tekið góðar ákvarðanir, og þeir íhuga vandlega hvernig best sé að ráðstafa peningunum. (Lúk. 14:28) Páll postuli safnaði fé til að hjálpa trúsyskinum sínum í Júdeu sem liðu skort. Hann gekk úr skugga um að þeir sem fluttu gjöfina gerðu allt á heiðarlegan hátt, „ekki aðeins í augum Drottins heldur og í augum manna“. (2. Kor. 8:18-21) Söfnuðurinn nú á dögum líkir eftir fordæmi Esra og Páls með því að fara eftir ströngum verkreglum þegar kemur að því að meðhöndla fjármuni og ráðstafa þeim. (Esra. 8:24-33) Á síðustu árum hefur mörgum nýjum og spennandi verkefnum verið hleypt af stokkunum. Söfnuðurinn leitar leiða til að draga úr útgjöldum og einfalda starfsemina til að hægt sé að áorka eins miklu og mögulegt er með framlögunum sem þið gefið svo örlátlega. *18.01 19-20 gr. 12-13*

Fimmtudagur 10. janúar

„Látið frið Krists ríkja í hjörtum ykkar.“ – Kól. 3:15.

Kærleikur og góðvild auðvelda okkur að fyrirgefa hvert öðru. Ef trússystkini segir eða gerir eitthvað sem særir okkur getur verið gott að rifja upp atvik þar sem við sjálf sögðum eða gerðum eitthvað sárandi en var fyrirgefið. Erum við ekki þakklát fyrir kærleika þeirra og góðvild? (Préd. 7:21, 22) Við erum sérstaklega þakklát fyrir að Kristur skuli í góðvild sinni sameina sanna þjóna Guðs. Við elskum öll Jehóva, boðum sama boðskapinn og glímum að miklu leyti við sams konar vandamál. Ef við erum kærleiksrík, góðviljuð og fyrirgefum hvert öðru stuðlum við að einingu í söfnuðinum og getum einbeitt okkur að sigurlauninum. Öfund og afbrýðisemi geta komið í veg fyrir að við hljótum sigurlaunin. Í Biblíunni er sagt frá dæmum sem sýna fram á það. Kain öfundaði Abel, bróður sinn, og drap hann. Kóra, Datan og Abíram öfunduðu Móse og snerust gegn honum. Sál konungur öfundaði Davíð af velgengni hans og reyndi að drepa hann. *W17.11 27 gr. 9-10*

Föstudagur 11. janúar

*„Þá skalt þú rannsaka þetta ræki-
lega, spyrjast fyrir og grennslast
eftir.“ – 5. Mós. 13:15.*

Þegar um dómnefndarmál er að ræða þurfa öldungar að meta vandlega hvort sá sem hefur drýgt alvarlega synd iðrast. Það er ekki alltaf augljóst hvort hann gerir það í raun. Það þarf að taka mið af viðhorfi hans, lunderni og því hvað býr í hjartanu. (Opinb. 3:3) Syndari verður að iðrast til að geta hlotið miskunn. Öldungar geta ekki les-

ið hjörtu fólks ólíkt Jehóva og Jesú. Ef þú ert öldungur, hvernig geturðu þá áttað þig á hvort sá sem hefur syndgað iðrast einlæglega? Fyrst skaltu biðja um visku og dómgreind. (1. Kon. 3:9) Leitaðu síðan leiðsagnar í orði Guðs og ritum frá hinum trúa þjóni til að hjálpa þér að greina á milli „hryggðar að hætti heimsins“ og „þeirrar hryggðar sem er Guði að skapi“, sannrar iðrunar. (2. Kor. 7:10, 11) Skoðaðu hvaða mynd Biblían dregur upp af þeim sem iðruðust og þeim sem gerðu það ekki. Hvernig lýsir hún tilfinningum þeirra, hugarfari og hegðun? *W17.11 17 gr. 16-17*

Laugardagur 12. janúar

*Börn verða óhlýðin foreldrum.
– 2. Tím. 3:2.*

Í bókum, kvikmyndum og sjónvarpsþáttum er stundum látið sem slík hegðun sé eðlileg og jafnvel ýtt undir hana, en í rauninni veikir hún undirstöður fjölskyldunnar sem er mikilvægasta eining samfélagsins. Það hefur lengi verið viðurkennt. Í Grikklandi til forna var maður sviptur öllum borgaralegum réttindum ef hann sló foreldra sína, og samkvæmt rómverskum lögum jafnaðist það á við morð að slá föður sinn. Bæði Hebresku og Grísku ritningarnar hvetja börn til að heiðra foreldra sína. (2. Mós. 20:12; Ef. 6:1-3) Börn geta varað sig á þessu hugarfari með því að hugleiða það sem foreldrarnir hafa gert fyrir þau. Það er líka gott fyrir þau að minna sig á að Guð, faðir okkar allra, ætlast til þess að þau séu hlýðin. Með því að tala jákvætt um foreldra sína geta börn og unglingar hjálpað öðrum ungmönnum að sjá foreldra sína í jákvæðu ljósi. *W18.01 29 gr. 8-9*

Sunnudagur 13. janúar

„Hver þeirra verður sem hlé fyrir vindi og skjól fyrir skúrum eins og vatnslækir í þurrlendi, skuggi af háum hamri í skrælnuðu landi.“
– Jes. 32:2.

Ef þjónn Guðs nú á dögum gerist sekur um alvarlega synd þarf hann að leita hjálpar hjá öldungum safnaðarins til að ná sér aftur á strik. Hvers vegna er það svona mikilvægt? Í fyrsta lagi kemur fram í Biblíunni að það sé ráðstöfun Jehóva að öldungar taki á málum þar sem alvarleg synd hefur verið drýgð. (Jak. 5:14-16) Í öðru lagi hjálpar þessi ráðstöfun iðrandi syndurum að varðveita sambandið við Jehóva og forðast að syndga aftur. (Gal. 6:1; Hebr. 12:11) Í þriðja lagi hafa öldungarnir fengið það verkefni og verið þjálfaðir til þess að hughreysta iðrandi syndara og hjálpa þeim að komast yfir sektarkenndina. Jehóva kallar þessa öldunga „skjól fyrir skúrum“. (Jes. 32:2) Ertu ekki sammála að þessi ráðstöfun sé skýrt merki um miskunn Guðs? Margir þjónar Guðs hafa komist að raun um hve mikill léttir það er að leita aðstoðar öldunganna. *w17.11* 10 gr. 8-9

Mánudagur 14. janúar

Agi virðist ekki vera gleðiefni heldur hryggðar. – Hebr. 12:11.

Þó að það geti vissulega verið sársaukafullt verðum við samt að forðast almenn samskipti við ættingja sem vikið hefur verið úr söfnuðinum, hvort sem það er með því að nota síma, smáskilaboð, bréf, tölvupóst eða samskiptamiðla. En haltu fast í vonina. Kærlekurinn „vonar allt“, þar með talið að þeir sem hafa snúið baki við Jehóva komi aftur til hans. (1. Kor. 13:7) Ef þú sérð merki um breytt hjartalag hjá einhverjum í fjölskyldunni geturðu beðið til Jehóva um að hann eða hún geti sótt styrk

í Biblíuna og bregðist vel við þessari hvatningu hans: „Hverf aftur til mín.“ (Jes. 44:22) Jesús sagði að við værum hans ekki verðug ef við tækjum nokkurn mann fram yfir sig. Hann var samt viss um að lærisveinar sínir hefðu hugrekki til að vera honum trúfastir þrátt fyrir andstöðu frá fjölskyldunni. Ef það hefur valdið sundrunu í fjölskyldu þinni að þú skulir fylgja Jesú skaltu treysta á Jehóva, að hann hjálpi þér að takast á við það. (Jes. 41:10, 13) Þú getur glaðst yfir því að Jehóva og Jesús eru ánægðir með þig og að þeir launi þér trúfesti þína. *w17.10* 16 gr. 19-21

Þriðjudagur 15. janúar

Íklæðist hjartagróinni með-aumkun. – Kól. 3:12.

Þegar við sjáum aðra takast á við áhrifin af synd Adams fyllumst við meðaumkun. Við þráum að endi verði bundinn á öldrun og sjúkdóma. Við biðjum því að ríki Guðs komi. Þangað til gerum við það sem við getum til að hjálpa þeim sem eru hjálparþurfi. Hugsam um það sem rithöfundur nokkur skrifaði um aldraða móður sína sem var með alzheimersjúkdóm. Dag einn náði hún ekki að komast á salernið í tæka tíð. Meðan hún var að reyna að þrifa sig hringdi dyrabjallan. Gestirnir voru tveir vottar sem heimsóttu konuna reglulega. Systurnar spurðu hvort þær gætu aðstoðað hana með einhverjum hætti. „Ég skammast mín fyrir að segja já,“ svaraði konan. Systurnar hjálpuðu henni að þrifa sig. Síðan löguðu þær tebolla handa henni og spjöll-uðu við hana um stund. Sonur konunnar var mjög þakklátur. „Ég tek ofan fyrir þessum vottum,“ skrifaði hann. „Þeir fara eftir því sem þeir kenna.“ Fær meðaumkun fyrir veikum og öldruðum þig til að gera allt sem þú getur til að hjálpa þeim? – Fil. 2:3, 4. *w17.09* 9 gr. 5; 12 gr. 14

Miðvikudagur 16. janúar

„Elskum ekki með tómun orðum heldur í verki og sannleika.“

– 1. Jóh. 3:18.

Við ættum að vera fús til að vinna kærleiksverk fyrir trústystkini okkar „í leytnum“, það er að segja fjarri sviðsljósinu, þegar það er hægt. (Matt. 6:1-4) Við ættum líka að eiga frumkvæðið að því að heiðra aðra. (Rómv. 12:10) Jesús lét okkur eftir fyrirmynd um að heiðra aðra með því að vinna hin lítilmótlegustu störf. (Jóh. 13:3-5, 12-15) Við gætum þurft að leggja hart að okkur til að temja okkur þá auðmýkt sem þarf til að heiðra aðra á þennan hátt. Postularnir skildu ekki einu sinni til fulls það sem Jesús gerði fyrir en þeir fengu heilagan anda. (Jóh. 13:7) Við getum heiðrað aðra með því að líta ekki of stórt á sjálf okkur vegna menntunar, efnislegra eigna eða verkefna í þjónustunni við Jehóva. (Rómv. 12:3) Við öfundum ekki þá sem fá hrós heldur samgleðjumst þeim, jafnvel þótt okkur finnist við líka eiga skilið að fá heiður fyrir það sem var gert. *w17.10* 9 gr. 9-10

Fimmtudagur 17. janúar

„Allt geri ég vegna fagnaðarerindisins til þess að ég fái hlutdeild í blessun þess.“ – 1. Kor. 9:23.

Margir hafa komist að raun um að það getur haft sterk áhrif á fólk að heyra lesið upp úr Biblíunni. Lítum á dæmi. Bróðir nokkur fór í endurheimsókn til rosins manns sem hafið lesið blóðin okkar um árabíl. Í stað þess að kynna bara nýjasta tölublað *Varðturnsins* ákvað bróðirinn að lesa fyrir hann vers sem hann hafði fundið í blaðinu. Hann las 2. Korintubréf 1:3, 4 þar sem

segir: „Faðir miskunnsemdanna og Guð allrar huggunar ... hughreystir mig í sérhverri þrenging minni.“ Þessi orð snertu manninn svo djúpt að hann bað bróðurinn að lesa vers-ið aftur. Síðan sagði hann að þau hjónin hefðu ríka þörf fyrir huggun og hughreystingu og vildi nú vita meira um boðskap Biblíunnar. Það getur verið mjög áhrifaríkt að nota orð Guðs í boðuninni. – Post. 19:20. *w17.09* 26 gr. 9-10

Föstudagur 18. janúar

„Snertu hold hans og bein. Þá mun hann vissulega formæla þér upp í opið geðið.“ – Job. 2:5.

Ásökun Satans hefur eflaust vak-ið gremju, reiði og fyrirlitningu hjá trúföstum andaverum Guðs á himni. Jehóva brást þó ekki fljót-færnislega við. Hann var yfirveg-aður og viðbrögð hans voru við-eigandi. Hann hefur verið seinn til reiði og tekið á uppreisn Sat-an af réttlæti. (2. Mós. 34:6; Job. 2:2-6) Hvers vegna? Jehóva hefur beðið með að fullnægja dómi af því að hann vill ekki að neinn glat-ist heldur að „allir komist til iðr-unar“. (2. Pét. 3:9) Fordæmi Jehóva hvað sjálfstjórn varðar kennir okk-ur að við þurfum að hugsa áður en við tölum eða gerum eitthvað. Við ættum ekki að flýta okkur um of. Þegar þú þarft að taka á mik-ilvægu máli skaltu gefa þér þann tíma sem þú þarft til að bregðast skynsamlega við. Biddu Jehóva um visku til að segja eða gera hið rétta. (Sálm. 141:3) Í hita leiksins getur verið auðvelt að láta tilfinningarnar ráða ferðinni. Margir hafa séð eft-ir því sem þeir hafa sagt eða gert í fljótfærni. – Orðskv. 14:29; 15:28; 19:2. *w17.09* 4 gr. 6-7

Laugardagur 19. janúar

*Settu kórónu á höfuð Jósúa
Jósadakssonar æðsta prests.
– Sak. 6:11.*

Fékk Jósúa æðstiprestur konungstign þegar Sakaríá krýndi hann? Nei, Jósúa var ekki af konungsætt Davíðs og gat því ekki orðið konungur. Krýningin var spádómleg og vísaði til þess að síðar kæmi eilífur konungur og prestur. Æðstipresturinn, sem verður konungur, er kallaður Sproti. Ljóst er af Biblíunni að Jesús Kristur er þessi Sproti. (Jes. 11:1; Matt. 2:23) Jesús er bæði konungur og æðstiprestur og fer fyrir himneskum her Jehóva. Hann leggur sig allan fram svo að þjónar Guðs í heild séu óhultir þó að þeir búi í þessum fjandsamlega heimi. (Jer. 23:5, 6) Hann kemur líka til varnar drottinvaldi Jehóva og þjónum hans þegar hann fer fyrir englasveit Guðs og sigrar þjóðir heims í náinni framtíð. (Opinb. 17:12-14; 19:11, 14, 15) En áður en Jesús fullnægir dómi hefur hann mikið verk að vinna. *17.10.29 gr. 12-14*

Sunnudagur 20. janúar

*Afklæðist hinum gamla manni.
– Kól. 3:9.*

Hvað myndirðu gera ef fötin þín yrðu óhrein og jafnvel illa lyktandi? Þú myndir auðvitað klæða þig úr óhreinu fötunum eins fljótt og hægt væri. Við þurfum líka að vera fljót að losa okkur við hvaðeina sem Jehóva hefur andúð á. Við viljum hlýða skýrum fyrirmælum Páls til kristinna manna á fyrstu öld: „Nú skuluð þið segja skilið við allt þetta.“ Ein syndin, sem Páll nefnir, er kynferðislegt siðleysi. (Kól. 3:5-9)

Biblíuorðið, sem er þýtt ‚hórdómur‘, merkir meðal annars kynmök fólks utan hjónabands og kynmök samkynhneigðra. Páll sagði trússystkinum sínum að ‚deyða hið jarðbundna í fari sínu‘, þar á meðal löngun í kynferðislegt siðleysi. Þau áttu sem sagt að sigrast á öllum löngunum í þá átt. Páll notar sterkt myndmál sem ber greinilega með sér að það þarf að beita kröftugum aðferðum til að losa sig við rangar langanir af þessu tagi. En það er hægt að sigra í baráttunni við syndugar langanir. *17.08.18 gr. 5-6*

Mánudagur 21. janúar

*Ég bið eftir Guði hjálpræðis míns.
– Míka 7:7.*

Aðstæðum okkar svipar til ástandsins sem ríkti á dögum Míka spámanns. Hann var uppi í stjórnartíð hins illa konungs Akasar, á tíma sem spilling af öllu tagi var útbreidd. Fólk var orðið leikið í að fremja illskuverk. (Míka 7:1-3) Míka vissi að sjálfur gat hann ekkert gert til að breyta ástandinu. Ef við höfum trú eins og Míka biðum við *fúslega* eftir Jehóva. Við erum ekki í sömu sporum og fangi sem biður í klefanum sínum eftir að vera tekinn af lífi. Hann neyðist til að biða og hlakkar ekki til þess sem er í vændum. Við erum í allt annarri stöðu. Við biðum fús eftir Jehóva því að við vitum að hann uppfyllir loforð sitt um að veita okkur eilíft líf á hárréttum tíma, á besta tímanum til þess. Þess vegna höldum við þolgóð út með gleði. (Kól. 1:11, 12) Ef við gerðum það ekki – heldur kvörtuðum og kveinuðum yfir því að Jehóva gripi ekki nógu fljótt í taumana – væri það honum til ama. – Kól. 3:12. *17.08.4 gr. 6-7*

Þriðjudagur 22. janúar

*„Drottinn styður hjálparlausa.“
– Sálm. 147:6.*

Hvernig getum við nýtt okkur það að Jehóva skuli vera fús til að hjálpa okkur? Við þurfum að eiga náð samband við hann. Til þess þurfum við að vera högvær. (Sef. 2:3) Þeir sem eru högværir bíða þess með þolinmæði að Guð stöðvi ranglæti sem þeir hafa orðið fyrir og bæti þeim upp þjáningarnar. Jehóva hefur velþóknun á slíku fólki. Hins vegar segir að Jehóva „felli óguðlega til jarðar“. (Sálm. 147:6b) Þetta eru alvarleg orð. Við verðum að hata það sem Jehóva hatar til að njóta kærleika hans og forðast reiði hans. (Sálm. 97:10) Við eigum til dæmis að hata kynferðislegt siðleysi. Það þýðir að við verðum að forðast allt sem gæti leitt okkur út í það, meðal annars klám. (Sálm. 119:37; Matt. 5:28) Það getur kostað harða baráttu en það er erfiðisins virði til að njóta blessunar Jehóva. Í þessari baráttu þurfum við að reiða okkur á Jehóva, ekki sjálf okkur. Við þurfum að leita til Jehóva og sárþæna hann um hjálp. *w17.07 19-20 gr. 11-13*

Miðvikudagur 23. janúar

„Sá lánar Drottinn sem líknar fátækum.“ – Orðskv. 19:17.

Við getum notað efnislegar eigur okkar til að styðja við boðunina og hjálpa öðrum. Þeir sem eru í ágætum eignum en geta ekki verið í fullu starfi í þjónustu Guðsríkis eða flutt þangað sem þörfin er meiri geta glaðst yfir því að vita að framlög þeirra styðja aðra við boðunina. Við getum stutt boðunarstarfið í fátækari löndum þar sem mikil aukning er og séð

boðberunum fyrir ritum með fjárfrahlögum okkar. Lengi vel þurftu margir bræður okkar í löndum eins og Kongó, Madagaskar og Rúanda að velja á milli þess að eiga mat handa fjölskyldunni og að eignast biblíu, en þær geta kostað viku- eða mánaðarlaun. Með framlögum margra og með því að skipta þeim þannig að það „verði jöfnuður“ hefur söfnuður Jehóva kostað þýðingu á Biblíunni þannig að öll trússystkini okkar í þessum löndum hafa fengið eigin biblíu sem og biblíunemendur á svæðinu. – 2. Kor. 8:13-15. *w17.07 9 gr. 11*

Fimmtudagur 24. janúar

*„Öðlastu visku, sonur minn, og gleddu hjarta mitt svo að ég geti svarað þeim orði sem smána mig.“
– Orðskv. 27:11.*

Hvers vegna er hughreystandi að hugleiða gildi þess að vera trúur? Vegna þess að það merkir að prófraunir okkar þjóna ákveðnum tilgangi. Þær eru alls ekki merki um vanþóknun Jehóva heldur gefa okkur tækifæri til að sýna að við styðjum drottinvald hans. Með því að vera trú og þolgóð styrkjum við vonina og þóknunast Jehóva. (Róm. 5:3-5) Frásagan af Job ber með sér að Jehóva er „mjög miskunnssamur og líknsamur“. (Jak. 5:11) Við getum verið viss um að hann umbunar okkur og öllum öðrum sem styðja drottinvald hans. Þessi vitneskja hjálpar okkur að vera þolgóð og varðveita gleðina. (Kól. 1:11) Það getur auðvitað verið erfitt að hafa hugann við drottinvald Jehóva. Við ættum því að minna okkur oft á hve mikilvægt sé að styðja drottinvald hans þegar erfiðleikar verða á vegi okkar. *w17.06 26 gr. 15-16*

Föstudagur 25. janúar

„Varist alla ágirnd.“ – Lúk. 12:15.

Margir nú til dags eru gagnteknir af nýjustu tiskunni, nýjustu tækjunum og þar fram eftir götunum. Við sem þjónum Guði þurfum því reglulega að kanna hvað býr í hjartanu með því að spyrja okkur spurninga sem þessara: Skipta efnislegir hlutir mig svo miklu máli að ég nota meiri tíma í að skoða og hugsa um nýjustu bílana eða tiskuna en að búa mig undir samkomur? Er ég orðinn svo upptekinn af hversdagslegum málum að ég nota minni tíma en áður til að biðja eða lesa í Biblíunni? Ef við komumst að raun um að ást okkar á efnislegum hlutum skyggir á kærleika okkar til Krists ættum við að hugleiða orð hans í versidagsins. Jesús sagði enn fremur: „Enginn getur þjónað tveimur herrum,“ og bætti við: „Þér getið ekki þjónað Guði og mammón.“ Ástæðan er sú að báðir ‚herrarnir‘ krefjast óskiptrar hollustu. (Matt. 6:24) Þar sem við erum ófullkomin þurfum við öll að halda áfram að berjast gegn „jarðbundnum girndum“, þar á meðal efnishyggi. – Ef. 2:3. *w17.05* 25-26 gr. 15-16

Laugardagur 26. janúar

„Allt geri ég vegna fagnaðarerindisins til þess að ég fái hlutdeild í blessun þess.“ – 1. Kor. 9:23.

Þó svo að við séum aðeins ófullkomin leirker getur boðskapurinn, sem við boðum, fært okkur og þeim sem hlusta á okkur eilíft líf. Páll postuli hafði brennandi áhuga á boðuninni og lagði sig því allan fram við að gera fólk að lærisveinum. (Róm. 1:14, 15; 2. Tím. 4:2) Það hjálpaði honum að halda út þrátt fyrir harða and-

stöðu. (1. Þess. 2:2) Hvernig getum við sýnt slíkan brennandi áhuga á boðuninni? Páll sýndi að hann kunni að meta boðunina meðal annars með því að vera vakandi fyrir tækifærum til að tala við aðra. Rétt eins og postularnir og aðrir frumkristnir menn boðum við trúna óformlega, á opinberum vettvangi og hús úr húsi. (Post. 5:42; 20:20) Við leitum leiða til að gera meira í boðuninni eftir því sem aðstæður okkar leyfa, til dæmis með því að gerast aðstoðarbrautryðjendur eða brautryðjendur. Við gætum líka lært annað tungumál, flutt innanlands eða jafnvel til annars lands. – Post. 16:9, 10. *w17.06* 10-11 gr. 8-9

Sunnudagur 27. janúar

„Hvert fjall og ey færðist úr stað sinum.“ – Opinb. 6:14.

Margt af því illa, sem á sér stað í heiminum, er ekki einstaklingum að kenna heldur stofnunum. Hugsðu þér trúarstofnanirnar sem blekkja milljónir manna. Þær draga upp ranga mynd af Guði, halda því fram að Biblíunni sé ekki treystandi og segja ósatt um framtíð jarðar og mannkyns, og er þá fátt eitt nefnt. Eða hvað um ríkisstjórnir sem kynda undir stríði og ofbeldi gegn öðrum þjóðarbrotum, kúga fátæka og varnarlausa og þrífast á mútum og mismunum? Hvað um gráðug fyrirtæki sem menga umhverfið, þurrausa náttúruauðlindir og notfæra sér trúgirni neytenda til að fáeinir geti auðgast á kostnað fátækra? Í Biblíunni kemur fram að allar ríkisstjórnir og stofnanir tengdar þeim líði undir lok. Þeim verður útrýmt ásamt öllum sem standa með þeim gegn ríki Guðs. – Jer. 25:31-33. *w17.04* 11 gr. 7-8

Mánudagur 28. janúar

Ég mun ekki senda ógæfuna yfir ætt hans á meðan hann lifir.

– 1. Kon. 21:29.

Jehóva, sem „prófar hjörtun“, sýndi Akab miskunn að vissu marki. (Orðskv. 17:3) Hvaða áhrif hafði þessi ákvörðun á þá sem vissu af hræðilegum glæp Akabs? Það reyndi ef til vill á trú fjölskyldu Nabóts og vina hans að vita að dómi Guðs yrði ekki fullnægt fyrr en Akab væri dæinn. Ef svo var hefur það verndað þau að vera auðmjúk. Það hefur hvatt þau til að halda áfram að þjóna Jehóva dyggilega, fullviss um að hann geti ekki verið óréttlátur. (5. Mós. 32:3, 4) Nabót, synir hans og fjölskyldur þeirra fá að upplifa fullkomið réttlæti þegar Jehóva vekur upp hina réttlátu. (Job. 14:14, 15; Jóh. 5:28, 29) Þeir sem eru auðmjúkir muna líka að „Guð mun leiða sérhvert verk fyrir dóm sem haldinn verður yfir öllu því sem hulið er, hvort sem það er gott eða illt“. (Préd. 12:14) Já, þegar Jehóva dæmir tekur hann mið af ýmsu sem við vitum ekki af. Auðmýkt getur því verndað saklaust fólk svo að það missi ekki trúna á Jehóva. *17.04 24 gr. 8-9*

Þriðjudagur 29. janúar

„Vinur lætur aldrei af vináttu sinni.“ – Orðskv. 17:17.

Sökum ástandsins í heiminum hafa mörg trúsystkini okkar neyðst til að gerast flóttamenn. Umskiptin geta virkað yfirþyrmandi. Hugsaðu þér að reyna að læra nýtt tungumál og aðlagast nýjum lögum og væntingum varðandi framkomu, stundvísi, skatta, greiðslu reikninga, skólasókn og ögun barna – allt á sama tíma. Geturðu aðstoðað trúsystkini, sem eru í þessum spor-

um, af þolinmæði og virðingu? (Fil. 2:3, 4) Yfirvöld hafa auk þess stundum gert þessum trúsystkinum okkar erfitt um vik að komast í samband við söfnuðinn. Stofnanir hafa stöku sinnum hótað að hætta aðstoð eða neita trúsystkinum okkar um hæli ef þau vilja ekki þiggja vinnu sem hefur í för með sér að þau missa af samkomum. Flóttamenn eru oft skelfdir og varnarlitlir, og einstaka bræður hafa látið undan slíkum þrýstingi. Það er því áriðandi að hitta bræður og systur meðal flóttamanna sem fyrst eftir að þau koma. Þau þurfa að finna að okkur er annst um þau. Við getum styrkt trú þeirra með umhyggju okkar og aðstoð. – Orðskv. 12:25. *17.05 5 gr. 9-10*

Miðvikudagur 30. janúar

*Kærleikur flestra mun kólna.
– Matt. 24:12.*

Jesús benti á táknið sem myndi sýna að „veröldin væri að líða undir lok“, en hluti þessa tákns var að „kærleikur flestra myndi kólna“. (Matt. 24:3) Gyðingar á fyrstu öld sögðust vera þjónar Guðs en þeir leyfðu kærleikanum til hans að kólna. Flestir kristnir menn á þeim tíma voru hins vegar önnur kafnir við að „boða fagnaðarerindið um að Jesús væri Kristur“. Þeir sýndu að þeir elskuðu Guð, trúsystkini sín og fólk utan safnaðarins. (Post. 2:44-47; 5:42) Sumir fylgjenda Jesú á fyrstu öld leyfðu þó kærleikanum að kólna. Hinn upprisni Jesús Kristur sagði frumkristnum mönnum sem bjuggu í Efesus: „Það hef ég á móti þér að þú hefur fallið frá þínum fyrri kærleik.“ (Opinb. 2:4) Hvers vegna ætli það hafi gerst? Ein ástæðan gæti hafa verið að þessir fylgjendur Krists hafi orðið fyrir áhrifum af heiminum og hugsunarhætti hans. – Ef. 2:2, 3. *17.05 17 gr. 1-3*

Fimmtudagur 31. janúar

„Halda skaltu eiða þína við Drottin.“ – Matt. 5:33.

Hann var hugrakkur leiðtogi, hún var undirgefin eiginkona. Hann var hraustur hermaður, hún var venjuleg húsmóðir. Hvað áttu Jefta dómari og Hanna, eiginkona Elkana, sameiginlegt annað en að tilbiðja sama guðinn? Þau höfðu bæði unnið Guði heit og héldu heit sín dyggilega. Þau eru góð fyrirmynd fyrir karla og konur sem ákveða að vinna Jehóva heit. Þegar talað er um heit í Biblíunni er átt við hátíðlegt loforð sem maður gefur Guði. Maður lofar að gera eitthvað ákveðið, gefa vissa gjöf, taka að sér einhvers konar þjónustu eða forðast vissa hluti. Heit eru unnin af fúsum og frjálsum vilja. Þau eru engu að síður heilög og bindandi í augum Guðs vegna þess að þau eru eins og eiður eða svarin yfirlýsing um að gera eitthvað eða gera það ekki. – 1. Mós. 14:22, 23; Hebr. 6:16, 17. *w17.04* 3 gr. 1-2

Föstudagur 1. febrúar

„Nói gerði allt eins og Guð bauð honum.“ – 1. Mós. 6:22.

Nói hafði aldrei áður smíðað örk. Hann þurfti því að reiða sig á Jehóva og „gera allt eins og hann bauð honum“. Hver var útkoman? Nóa tókst vel til í fyrstu tilraun, og þannig þurfti það líka að vera. Honum tókst líka vel til í fjölskyldulífinu og í raun var það af sömu ástæðu – hann treysti á vísu Guðs. Hann var duglegur að kenna börnum sínum og setti þeim gott fordæmi, en það var síður en svo auðvelt í þeim illa heimi sem var við lýði fyrir flóðið. (1. Mós. 6:5) Hvernig getið þið foreldrar „gert allt eins og Guð

býður ykkur“? Hlustið á hann. Lát-ið hann leiðbeina ykkur í barnauppeldinu með orði sínu og leiðbeiningunum sem við fáum fyrir milligöngu safnaðar hans. En sum börn yfirgefa Jehóva þó að foreldrarnir leggi sig alla fram. Foreldrar, sem hafa reynt sitt besta til að láta sannleikann ná til hjartna barnanna, geta engu að síður haft góða samvisku. Þeir geta líka vonað að barnið, sem hefur villst af leið, snúi einn daginn aftur „heim“ til Jehóva. *w18.03* 30 gr. 10-11

Laugardagur 2. febrúar

„Verið gestrisin hvert við annað.“ – 1. Pét. 4:9.

Hefur þig langað til að sýna gestrisni en ekki fundist þú geta það? Sumir eru feimnir og óttast að geta ekki haldið uppi samræðum eða að gestunum muni leiðast. Aðrir hafa lágar tekjur og finnst þeir ekki geta boðið upp á það sama og aðrir í söfnuðinum. Það er langtum mikilvægara að heimilið sé hreint, snyrtilegt og aðlaðandi en að það sé íburðarmikið. Ef kærleikur býr að baki gestrisni okkar þurfum við ekki að kvíða því að bjóða gestum heim. Gestum okkar líður vel ef við sýnum þeim einlægan áhuga. (Fil. 2:4) Flestir njóta þess að segja frá eigin reynslu og samverustundir eru kjörin tækifæri til að kynna trússystkinum okkar betur. Öldungur nokkur segir: „Þegar ég fæ vini úr söfnuðinum í heimsókn kynnist ég þeim betur, sérstaklega þegar þeir segja frá hvernig þeir kynntust sannleikanum. Þá á ég auðveldara með að setja mig í spor þeirra.“ Þegar maður sýnir öðrum einlægan áhuga verða samverustundirnar ánægjulegar. *w18.03* 17 gr. 15-17

Sunnudagur 3. febrúar

Hvað dvelur þig nú? Rís upp og lát skírast. – Post. 22:16.

Kristnum foreldrum er mikið í mun að hjálpa börnunum að taka skynsamlegar ákvarðanir. Þeir vita að það getur skaðað sambandið við Jehóva að draga það að öþörfu að láta skírast. (Jak. 4:17) En *áður* en börnin skírast vilja foreldrarnir fullvissa sig um að þau séu fær um að axla þá ábyrgð sem fylgir því að vera lærisveinar Krists. Sumir farandhirðar hafa vissar áhyggjur af ungu fólki um og yfir tvítugt sem hefur ekki látið skírast þó að það hafi alist upp á kristnum heimilum. Flest þessara ungmenna sækja samkomur og taka þátt í boðuninni. Þau líta á sig sem votta Jehóva. En einhverra orsaka vegna hafa þau ekki vígst Jehóva og látið skírast. Hver getur ástæðan verið? Í sumum tilvikum hafa foreldrarnir hvatt þau til að biða með skírn. *18.03 8 gr. 1-2*

Mánudagur 4. febrúar

Höfum sama hugarfar og Kristur Jesús. – Róm. 15:5, NW.

Til að líkjast Kristi þurfum við að vita hvernig hann var í orði, hugsun og verki. Síðan þurfum við að feta í fótspor hans. Jesús lét sér ákaflega annnt um sambandið við Jehóva. Með því að líkja eftir Jesú náum við að endurspegla eiginleika Jehóva betur. Það er því ljóst að það er ákaflega mikilvægt að læra að hugsa eins og Jesús. Hvernig förum við að því? Lærissveinar Jesú horfðu á hann vinna kraftaverk, hlustuðu á hann kenna stórum hópum manna, sáu hvernig hann kom fram við alls konar fólk og tóku eftir hvern-

ig hann fylgdi meginreglum Jehóva. (Post. 10:39) Við getum hins vegar ekki séð Jesú. En Jehóva hefur gefið okkur guðspjöllin sem draga upp ljóslifandi mynd af því hvernig maður Jesús var. Við kynnumst hugarfari Krists með því að lesa og hugleiða guðspjöll Matteusar, Markúsar, Lúkasar og Jóhannesar. Það gerir okkur kleift að „feta í fótspor hans“ og „búast sama hugarfari og hann“. – 1. Pét. 2:21; 4:1. *18.02 22 gr. 15-16*

Þriðjudagur 5. febrúar

Trúin kemur af því að heyra. – Róm. 10:17.

Frá því snemma í sögu mannkyns hafa trúfastir karlar og konur fyrst og fremst kynnst Guði á þrjá vegu: Þau hafa virt fyrir sér sköpunarverkið, lært af öðrum trúum þjónum hans og upplifað blessunina sem hlýst af því að lifa í samræmi við réttlátar meginreglur hans. (Jes. 48:18) Með því að virða fyrir sér sköpunarverkið hefur Nói séð fjöldann allan af sönnunum fyrir tilvist Guðs en einnig kynnst eiginleikum hans, „mætti og guðdómstign“. (Róm. 1:20) Þar af leiðandi trúði Nói ekki aðeins að Guð væri til heldur byggði líka upp sterka trú á hann. Nói lærði eflaust margt af ættingjum sínum. Þeirra á meðal var Lamek, trúfastur faðir hans, en ævi hans og Adams skaraðist. Einnig má nefna Metúsala, afa hans, og Jared, langalangafa hans, en hann var samtíða Nóa í 366 ár. (Lúk. 3:36, 37) Hvað sem því líður snart það sem Nói lærði hjarta hans og það var honum hvatning til að þjóna Guði. – 1. Mós. 6:9. *18.02 9 gr. 4-5*

Miðvikudagur 6. febrúar

„Sólin má ekki setjast yfir reiði ykkar.“ – Ef. 4:26.

Þegar trúsystkini eða einhver í fjölskyldunni segir eða gerir eitt-hvað sem særir okkur djúpt verð-um við kannski niðurbrotin. Hvað ef við getum ekki bara gleymt því sem gerst hefur? Látum við gremju grafa um sig hjá okkur, jafnvel svo árum skiptir? Eða fylgjum við skynsam-legum ráðum Biblíunnar um að vera fljót til sátta? Því lengur sem við drögum það að takast á við vandann þeim mun erfiðara verður það fyr-ir okkur að sættast við trúsystkini okkar. Hvað geturðu gert til að ná sáttum? Byrjaðu á að biðja innilega til Jehóva. Biddu hann um hjálp til að geta átt uppbyggilegar samræð-ur við þann sem særði þig. Mundu að hann er vinur Jehóva. (Sálm. 25:14) Jehóva er góður við vini sína og ætlast til hins sama af okkur. (Orðskv. 15:23; Matt. 7:12; Kól. 4:6) Hugsaðu síðan vandlega hvað þú ætlar að segja. Gerðu ekki ráð fyrir að bróðirinn eða systirin hafi sært þig viljandi. Vertu líka opinn fyrir því að þú gætir að einhverju leyti átt sök á ósættinu. *18.01 10 gr. 15-16*

Fimmtudagur 7. febrúar

*„Eins og ég hef elskað yður skul-
uð þér einnig elska hvert annað.“
– Jóh. 13:34.*

Þeir sem tilbiðja Jehóva eru ólíkir fjöldanum að því leyti að þeir bera ósvikinn kærleika til náungans. Það hafa þeir alltaf gert. Jesús sagði að boðorðið um að elska náungann væri næstæðsta boðorð Mósela-ganna, næst boðorðinu um að elska Guð. (Matt. 22:38, 39) Jesús benti líka á að sannkristnir menn myndu þekkja á því að þeir elskuðu hver

annan. (Jóh. 13:35) Þeir myndu meira að segja elska óvini sína. (Matt. 5:43, 44) Jesús sýndi einstak-an náungakærleika. Hann fór borg úr borg og sagði fólki frá fagnaðar-erindinu um ríki Guðs. Hann lækn-aði blinda, lamaða, holdsveika og heyrnarlausu. Hann reisti upp dána. (Lúk. 7:22) Hann gaf meira að segja líf sitt fyrir allt mannkynið. Jesús endurspegladi kærleika föð-ur síns fullkomlega. Vottar Jehóva líkja eftir Jesú og sýna fólki kær-leika. *18.01 29-30 gr. 11-12*

Föstudagur 8. febrúar

*„Allt megna ég fyrir hjálp hans
sem mig styrkan gerir.“ – Fil. 4:13.*

Þú varst kannski ungur þegar þú lést skirast. En það er ekki alltaf hægt að sjá fyrir þá erfiðleika sem maður þarf að takast á við í fram-tíðinni. Mundu að þú vígðist Jehóva skilyrðislaust. Það hjálpar þér að vera honum trúr undir öllum kring-umstæðum. Þú lofaðir Drottni al-heims að þjóna honum hvað sem á dynur, jafnvel þótt vinir þínir eða foreldrar hætti því. (Sálm. 27:10) Hverjar sem aðstæður þínar eru geturðu staðið við vígsluheit þitt með hjálp Jehóva. (Fil. 4:11, 12) Je-hóva vill eiga þig að vini. En þú þarft að leggja eitthvað á þig til að við-halda vináttunni og vinna að björg-un þinni. Í Filippíbréfinu 2:12 erum við meira að segja hvött til að vinna að björgun okkar með ugg og ótta'. Hugleiddu þess vegna vel hvernig þú getur viðhaldið vináttusamband-inu við Jehóva og verið honum trúr hvað sem drifur á daga þína. Þú mátt ekki vera of öruggur með þig. Það eru jafnvel dæmi um að fólk hafi farið út af sporinu eftir að hafa þjónað Jehóva árum saman. *17.12 24 gr. 4, 6-7*

Laugardagur 9. febrúar

„Ég hef gefið þetta allt af heilum hug og fúsu geði.“ – 1. Kron. 29:17.

Jehóva veitir okkur þann heiður að mega styðja það mikla starf sem fer fram á okkar dögum. Hann fullvissar okkur um að við hljótum blessun þegar við gefum í þágu ríkis hans. (Mal. 3:10) Jehóva lofar að umbuna ríkulega þeim sem gefa örlátlega. (Orðskv. 11:24, 25) Auk þess veitir það okkur gleði að gefa þar sem „sælla er að gefa en þiggja“. (Post. 20:35) Með orðum okkar og verkum getum við kennt börnum okkar og þeim sem eru nýir í trúnni að leggja sitt af mörkum þannig að þau hljóti líka margs konar blessun. Allt sem við eigum er frá Jehóva komið. Með því að endurgjalda honum sýnum við að við elskum hann og kunnum að meta allt sem hann hefur gert fyrir okkur. Þegar Ísraelsmenn gáfu framlög til byggingar musterisins glöddust þeir. (1. Kron. 29:9) Megum við sömuleiðis gleðjast og hafa unun af að endurgjalda Jehóva fyrir allt það sem hann hefur gefið okkur. *ψ18.01* 21 gr. 18-19

Sunnudagur 10. febrúar

„Sérhver í sinni röð: Kristur er frumgróðinn, næst koma þeir sem játa hann þegar hann kemur.“ – 1. Kor. 15:23.

Upprisan til himna myndi verða einhverntíma eftir að „nærvera“ Krists hófst. Þeir hinna andasmurðu, sem verða enn á jörð í þrengingunni miklu, verða „hrifnir burt í skýjum“. (1. Þess. 4:13-17; Matt. 24:31) Þeir munu allir „umbreytast, í einni svipan, á einu augabragði, við hinn síðasta lúður“. (1. Kor. 15:51, 52) Fæstir þjóna

Guðs nú á dögum eru andasmurðir og kallaðir til að ríkja á himnum með Kristi. Þeir biðja öllu heldur eftir að þetta illa heimskerfi líði undir lok á „degi Drottins“. Enginn getur vitað nákvæmlega hvenær það gerist en allt bendir til þess að stutt sé í það. (1. Þess. 5:1-3) Eftir það mun annars konar upprisa eiga sér stað, upprisa til lífs í paradís á jörð. Þeir sem rísa upp þá eiga von um að verða fullkomnir og þurfa aldrei að deyja aftur. *ψ17.12* 11 gr. 15; 12 gr. 18-19

Mánudagur 11. febrúar

„Hvar sem ofsi og eigingirni er, þar er óstjórn og hvers kyns spill-ing.“ – Jak. 3:16.

Ef við sýnum einlægan kærleika og góðvild dregur stórlega úr hættunni á að við verðum öfundsjúk. „Kærleikurinn er langlyndur, hann er góðviljaður. Kærleikurinn öfundar ekki,“ segir í Biblíunni. (1. Kor. 13:4) Til að forðast öfund þurfum við að leggja okkur fram um að líta hlutina sömu augum og Jehóva. Við þurfum að líta á trússystkini okkar sem limi á einum og sama líkamanum. Það auðveldar okkur að sýna þeim samkennd eins og hvatt er til í Biblíunni. Þar segir: „[Ef] einn limur er í hávegum hafður samgleðjast allir limirnir honum.“ (1. Kor. 12:16-18, 26) Við öfundum ekki trússystkini okkar þegar þau hljóta einhverja blessun heldur samgleðjumst þeim. Tökum Jónatan, son Sáls konungs, sem dæmi. Hann varð ekki öfundsjúkur þegar Davíð var valinn til að taka við sem konungur heldur studdi hann og hvatti. (1. Sam. 23:16-18) Getum við verið jafn kærleiksrik og góðviljuð og Jónatan? *ψ17.11* 27 gr. 10-11

Priðjudagur 12. febrúar

„Hann mun ekki dæma eftir því sem augu hans sjá og ekki skera úr málum eftir því sem eyru hans heyra. Með réttvísi mun hann dæma hina vanmáttugu og skera með réttlæti úr málum hinna fátæku.“ – Jes. 11:3, 4.

Jehóva hefur varðveitt lagasáttmálann í orði sínu, Biblíunni. Hann vill ekki að við týnum okkur í smáatriðum laganna heldur að við skiljum og förum eftir því „sem mikilvægast er“, þeim háleitu meginreglum sem eru undirstaða boðanna. (Matt. 23:23) Mósélögin endurspegluðu „þekkinguna og sannleikann“ um Jehóva og réttlátar meginreglur hans. (Rómv. 2:20) Til dæmis geta öldungar lært af griðaborgunum að „fella réttláta dóma“ og við getum öll lært að „sýna hvert öðru miskunnsemi og samúð“. (Sak. 7:9) Við erum ekki lengur undir Mósélögnum. En Jehóva breytist ekki og réttlæti og miskunn eru enn þá mikilvægir eiginleikar í augum hans. Það er mikill heiður að fá að tilbiðja slíkan Guð. Við erum sköpuð í hans mynd, getum líkt eftir eiginleikum hans og leitað hælís hjá honum. *ψ17.11* 13-14 gr. 2-3; 17 gr. 18-19

Miðvikudagur 13. febrúar

„Sæll er sá maður sem öðlast speki, sá sem hlýtur hyggindi.“ – Orðskv. 3:13.

Ef þú ert bróðir sem kennir af ræðupallinum þarftu að ganga úr skugga um að Biblían sé uppistaðan í ræðunni. (Jóh. 7:16) Hvað felur það í sér? Þú þarft meðal annars að gæta þess að ekkert skyggi á eða dragi athyglina frá biblíuversunum sem þú lest – hvorki frásögur, líkingar né sjálfur flutningurinn. Hafðu líka hugfast að það er ekki það sama

að lesa fullt af biblíuversum og að kenna með hjálp Biblíunnar. Ef of mörg vers eru lesin er meira að segja hættu á að ekkert þeirra sitji eftir í huga áheyrenda. Þú skalt því velja versin vandlega og gefa þér nægan tíma til að lesa þau, útskýra, lýsa með dæmum og heimfæra vel. (Neh. 8:8) Reyndu að skilja tengslin milli þess sem segir í uppkastinu og versanna sem vísað er í. Síðast en ekki síst skaltu biðja Jehóva að hjálpa þér að koma til skila þeim góðu hugsunum sem er að finna í orði hans. – Esra. 7:10. *ψ17.09* 26 gr. 11-12

Fimmtudagur 14. febrúar

Snúid ykkur til mín þá mun ég snúa mér til ykkar aftur. – Sak. 1:3.

Það ríkti mikill fögnuður meðal útvalinnar þjóðar Jehóva árið 537 f.Kr. Þjóðin var loksins laus úr Babelón eftir 70 ára útleið. Menn tóku til óspilltra málanna við að endurreisa sanna tilbeiðslu í Jerúsalem. Árið 536 f.Kr. lögðu þeir grunn að musterinu. Sextán árum síðar hafði vinnan við musteri Jehóva stöðvast með öllu. Það þurfti að minna þjóð Jehóva á að snúa aftur til hans og hætta að hugsa fyrst og fremst um eigin hag. Guð sendi Sakaríá spámann til þjóðarinnar árið 520 f.Kr. til að minna hana á hvers vegna hún hefði verið leyst úr útleiðinni í Babelón. Nafnið Sakaríá merkir „Jehóva man“ og það kann að hafa minnt menn á mikilvægan sannleika: Þó að þeir hefðu gleymt að Jehóva bjargaði þeim hafði hann ekki gleymt þjóð sinni. (Sak. 1:3, 4) Hann fullvissaði þjóðina um að hann myndi hjálpa henni að endurreisa hreina tilbeiðslu en tók líka skýrt fram að hann myndi ekki sætta sig við að þjóðin væri hálfvolg í tilbeiðslunni. *ψ17.10* 21-22 gr. 2-3

Föstudagur 15. febrúar

*„Verið góðir hver við annan,
meðaðumkunarsamir.“
– Ef. 4:32, Biblían 1859.*

Sálfræðingar benda á að það geti bætt heilsuna, vellíðan og sambönd við aðra að sýna meðaðmunkun. Þegar maður linar þjáningar annarra líður manni sjálfum betur, verður jákvæðari og ekki eins einmana, og líkurnar minnka á að maður hugsi neikvætt. Já, það er okkur til góðs að sýna meðaðmunkun. Þjónar Guðs, sem reyna að hjálpa öðrum, hafa góða samvisku þar sem þeir vita að þeir lifa eftir meginreglum hans. Meðaðmunkun hjálpar okkur að vera umhyggjusamari foreldrar, betri makar og betri vinir. Þeir sem eru gjarnir á að sýna meðaðmunkun fá líka yfirleitt stuðning og aðstoð þegar þeir þurfa sjálfir á því að halda. (Matt. 5:7; Lúk. 6:38) Aðalástæðan fyrir að vilja glæða með sér meðaðmunkun ætti þó ekki að vera sú að það er sjálfum okkur til góðs. Ástæðan ætti fyrst og fremst að vera að okkur langar til að líkja eftir og heiðra Jehóva Guð sem er uppspretta kærleika og meðaðmunkunar. – Orðskv. 14:31. *17.09* 12 gr. 16-17

Laugardagur 16. febrúar

„Hann mun sitja og drottna í háseti sínu.“ – Sak. 6:13.

Jesús var ekki aðeins skipaður konungur og æðstiprestur heldur var honum líka falið það verkefni að „reisa musteri Drottins“. Á síðari tímum hefur byggingarstarf Jesú falið í sér að frelsa sanna guðsdýrkendur úr Babelón hinni miklu og endurreisa kristna söfnuðinn árið 1919. Hann skipaði líka „trúan og hygginn þjón“ til að fara með for-

ystu þeirra starfa sem eru unnin í jarðneskum forgörðum hins mikla andlega musteris. (Matt. 24:45) Jesús hefur einnig verið önnum kafinn við að hreinsa þjóna Jehóva og hjálpa þeim að tilbiðja hann í hreinleika. (Mal. 3:1-3) Jesús og 144.000 meðkonungar hans og prestar sjá til þess í þúsundaráríkinu að trúir menn verði fullkomnir. Allir sem búa á jörðinni þegar þar er komið sögu tilbiðja Guð í sannleika. Sönn tilbeiðsla hefur þá verið endurreist að fullu. *17.10* 29 gr. 15-16

Sunnudagur 17. febrúar

*Hann skal dveljast í griðaborginni þar til æðsti presturinn deyr.
– 4. Mós. 35:25.*

Sá sem hafði óviljandi orðið öðrum að bana þurfti að grípa til ákveðinna aðgerða til að hljóta miskunn. Hann þurfti að flýja til næstu griðaborgar. (Jós. 20:4) Það er harla ólíklegt að flóttamanninum hafi staðið á sama um þessa ráðstöfun. Líf hans var undir því komið að hann næði sem fyrst til borgarinnar og yrði þar um kyrrt. Þetta kostaði hann ýmsar fórnir. Hann þurfti að segja skilið við vinnuna, þægindin heima fyrir og ferðafrelsið þar til æðstipresturinn dæi. En slíkar fórnir voru vel þess virði. Íðrandi syndarar nú á dögum þurfa sömuleiðis að grípa til aðgerða til að njóta góðs af miskunn Guðs. Við þurfum að láta algerlega af rangri breytni og bæði flýja alvarlegar syndir og smærri syndir sem geta oft leitt til grófra synda. Með því að sýna í verki að við viljum einlæglega láta af syndugri breytni segjum við Jehóva að okkur standi ekki á sama og að við tökum ekki miskunn hans sem sjálfsgáðan hlut. – 2. Kor. 7:10, 11. *17.11* 10-11 gr. 10-11

Mánudagur 18. febrúar

„Verið gestrisin hvert við annað án þess að mögla.“ – 1. Pét. 4:9.

Jehóva segir okkur að við eigum að vera örlát við trúsystkini okkar. (1. Jóh. 3:17) Við verðum þó að hafa hreinar hvatir og forðast alla eiginirni. Við getum spurt okkur hvort við séum aðallega gestrisin við nána vini, þá sem eru áberandi eða þá sem gætu með einhverjum hætti endurgoldið greiðann. Eða leitum við heldur leiða til að vera gestrisin við bræður og systur sem við þekkjum ekki vel eða geta ekki gefið okkur neitt til baka? (Lúk. 14:12-14) Kannski líður trúsystkini okkar skort vegna þess að það hefur ekki farið vel með peninga eða kannski þakkar það okkur ekki fyrir að hafa sýnt gestrisni. Við slíkar aðstæður ættum við að fylgja ráðinu í versid dagsins. Ef þú gerir það uppskerðu gleðina sem hlýst af því að gefa af réttum hvötum. – Post. 20:35. *w17.10* 9 gr. 12

Þriðjudagur 19. febrúar

Hvers vegna skyldi ég aðhafast svo illt og syndga á móti Guði? – 1. Mós. 39:9.

Eiginkona Pótívars varð hrifin af Jósef sem var „vel vaxinn og friður sýnum“ og hún reyndi að draga hann á talar. En Jósef stóðst ítrekaðar tilraunir hennar. Þegar aðstæðurnar síðan reyndu verulega á flýði hann frá henni. Hvað lærum við af fordæmi Jósefs? Við gætum þurft að flýja þegar reynt er að freista okkar til að brjóta lög Guðs með einhverjum hætti. (Orðskv. 1:10) Sumir þeirra sem nú eru vottar hafa áður átt í glímu við ofát, ofdrykkju, reykingar, fikni, efnaneyslu, kynferðislegt siðleysi

og annað þessu líkt. Stundum fá þeir ef til vill löngun til að fara aftur í gamla farið, jafnvel eftir að þeir hafa látið skirast. Ef það freistar þín einhvern tíma að brjóta gegn lögum Guðs skaltu styrkja varnir þínar. Taktu þér tíma til að hugsa um þær ömurlegu afleiðingar sem það gæti haft á samband þitt við Jehóva að halda ekki aftur af syndugum tilhneigingum. Reyndu að sjá fyrir þér aðstæður þar sem freistingar eru líklegar til að koma upp og ákveddu hvernig þú ætlar að forðast þær. (Sálm. 26:4, 5; Orðskv. 22:3) Ef þú lendir í slíkum prófraunum skaltu biðja Jehóva að gefa þér þá visku og sjálfstjórn sem þú þarft til að standast þær. *w17.09* 4-5 gr. 8-9

Miðvikudagur 20. febrúar

„Notið hinn rangláta mammón til þess að eignast vini sem taki við ykkur í eilífar tjaldbúðir þegar hann er uppurinn.“ – Lúk. 16:9.

Eitt sem við getum gert til að eignast vináttu Jehóva er að nota aðstæður okkar til að sækjast eftir „sönnum auði“ í stað þess að flækja okkur í viðskiptakerfi þessa heims. Abraham, sem var trúfastur maður til forna, yfirgaf hlýðinn velmegunina í Úr til að búa í tjöldum vegna þess að hann mat vináttuna við Jehóva mikils. (Hebr. 11:8-10) Hann setti traust sitt alltaf á Guð en ekki á efnislega hluti. (1. Mós. 14:22, 23) Jesús hvatti fólk til að iðka þess konar trú. Hann sagði eitt sinn við ungann ríkan mann: „Ef þú vilt vera fullkominn skaltu fara, selja eigur þínar og gefa fátækum og þú munt fjársjóð eiga á himnum. Kom síðan og fylg mér.“ (Matt. 19:21) Ungi maðinn skorti trú eins og Abraham hafði. En margir hafa lagt allt traust sitt á Guð. *w17.07* 10 gr. 12

Fimmtudagur 21. febrúar

Jehóva hét Abraham að gefa honum landið til eignar og niðjum hans eftir hann þótt hann væri enn barnlaus. – Post. 7:5.

Það var ekki fyrr en 430 árum eftir að Abraham fór yfir ána Efrat að afkomendur hans urðu skipulögð þjóð sem átti eftir að leggja undir sig landið. (2. Mós. 12:40-42; Gal. 3:17) Abraham beið fúslega því að þolinmæði hans byggðist á trú á Jehóva. (Hebr. 11:8-12) Hann var sáttur við að biða þó að hann fengi ekki að sjá loforð Jehóva rætast að öllu leyti á sínu æviskeiði. En hugsaðu þér hve glaður hann verður þegar hann rís upp í paradís á jörð. Það mun koma honum á óvart að sjá hve stór hluti Biblíunnar fjallar um líf hans og afkomenda hans. Ímyndaðu þér hve ánægður hann verður þegar hann skilur í fyrsta sinn hve mikilvægu hlutverki hann gegndi í því að fyrirætlun Jehóva um fyrirheitna niðjann næði fram að ganga. Honum á eflaust eftir að finnast þessi langa bið hafa verið vel þess virði. *17.08 5-6 gr. 10-11*

Föstudagur 22. febrúar

Deyðið hið jarðbundna í fari ykkar: saurlifnað. – Kól. 3:5.

Biblíuorðið, sem er þýtt, saurlifnaður í Kólossubréfinu 3:5, hefur breiða merkingu og nær yfir margt fleira en syndir af kynferðislegu tagi. Það nær til dæmis yfir reykingar og að segja klúra brandara. (2. Kor. 7:1; Ef. 5:3, 4) Það nær einnig yfir ýmislegt óhreint sem fólk gerir í einrúmi, svo sem að lesa kynæsandi bækur eða horfa á klám en það getur leitt til sjálfsfróunar

sem er óhreinn ósiður. Þeir sem horfa á klám að staðaldri kynda undir „lostu“ og það getur leitt til þess að þeir verði kynlífsfíklar. Rannsóknir gefa til kynna að þeir sem hafa ómótstæðilega löngun til að horfa á klám sýni sömu einkenni fíklar og alkóhólistar og fíkniefna-neytendur. Það er engin furða að það skuli hafa skaðlegar afleiðingar að horfa á klám að staðaldri, svo sem djúpa sektarkennd, lítill afköst á vinnustað, óhamingju í hjónabandi, hjónaskilnaði og sjálfsvíg. *17.08 19 gr. 8-9*

Laugardagur 23. febrúar

„Hann hefur gert sterka slag-brandana fyrir hliðum þínum, blessað börn þín sem í þér eru. Hann stillir til friðar við landamæri þín.“ – Sál. 147:13, 14.

Sálmaskáldið hugsaði til endurreisnar Jerúsalem þegar hann söng þetta um Jehóva. Það var hughreystandi fyrir sálmaskáldið að vita að Guð myndi styrkja borgarhliðin svo að þau vernduðu tilbiðjendum hans. Þú getur lent í erfiðleikum sem valda þér áhyggjum en Jehóva getur gefið þér vísu til að takast á við þá. Sálmaskáldið segir að Guð „sendi boðskap sinn um jörðina og skjótt berist orð hans“. Síðan segir hann að Jehóva „gefi snjó og stráir hrími og hagli“ og spyr svo: „Hver fær staðist frost hans?“ Hann bætir við að Jehóva „sendi út orð sitt og láti ísinn þiðna“. (Sál. 147:15-18) Okkar alvitri og almáttugi Guð, sem ræður yfir hagli og snjó, getur hjálpað þér að yfirstiga hvaða erfiðleika sem verða á vegi þínum. *17.07 20 gr. 14-15*

Sunnudagur 24. febrúar

„Verður ert þú, Drottinn vor og Guð, að fá dýrðina og heiðurinn og máttinn því að þú hefur skapað alla hluti.“ – Opinb. 4:11.

Stjórnarfar Jehóva er það besta sem völ er á og hann verðskuldar að við styðjum hann af heilum hug. Hvers vegna? Vegna þess að Jehóva hefur skapað alla hluti. Hann hefur því fullan rétt til að ráða yfir mönnum og andaverum. Satan hefur aldrei skapað neitt. Þar af leiðandi á hann engan rétt á að ráða yfir alheimi. Hann og fyrstu hjónin sýndu af sér hroka þegar þau gerðu uppreisn gegn drottinvaldi Jehóva. (Jer. 10:23) Þau voru auðvitað sköpuð með frjálsan vilja og gátu valið að vera óháð Guði. En gaf það þeim réttinn til þess? Nei, frjáls vilji gerir fólki kleift að taka margs konar ákvarðanir dagsdaglega. En það gefur því ekki þann rétt að gera uppreisn gegn skapara sínum og lífgjafa. Það er *misbeiting* á frjálsum vilja að snúast gegn Jehóva. Við mennirnir erum háðir stjórn Jehóva og leiðsögn. *w17.06 27-28 gr. 2-4*

Mánudagur 25. febrúar

Fái ég aðeins að fullna skeið mitt og þjónustu. – Post. 20:24.

Ef við metum boðunina að verðleikum líkjum við eftir Páli postula og höldum áfram að boða trúna þrátt fyrir ofsóknir. (Post. 14:19-22) Trúsystkini okkar í Bandaríkjunum urðu fyrir harðri andstöðu á fjórða áratug síðustu aldar og í byrjun þess fimmta. En þau voru staðföst eins og Páll og héldu boðuninni áfram. Bræður og systur fóru oft fyrir dómstóla til að verja þann rétt okkar. Bróðir Nathan H. Knorr sagði

árið 1943 um einn sigranna fyrir hæstarétti Bandaríkjanna: „Sigrarnir, sem hafa náðst, eru baráttu ykkar að þakka ... Þessi dómsúrskurður er staðfestu þjóna Drottins að þakka.“ Já, við getum sigrast á ofsóknum með því að hafa miklar mætur á boðuninni. Þegar við lítum á boðunina sem ómetanlegan fjársjóð frá Jehóva látum við okkur ekki nægja að starfa bara til að „telja tímann“. Við gerum allt sem við getum til að „bera vitni fagnaðarerindinu“. – 2. Tím. 4:5. *w17.06 11-12 gr. 11-12*

Þriðjudagur 26. febrúar

„Elska skalt þú Drottin, Guð þinn, af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni og öllum huga þínum.“ – Matt. 22:37.

Það að elska Jehóva af öllu hjarta hjálpar okkur að hlýða boðum hans, að vera þolgóð og að hata hið illa. (Sálm. 97:10) Satan og heimur hans reynir þó að grafa undan kærleika okkar til Guðs. Í heiminum í kringum okkur hefur fólk almennt brenglaða mynd af kærleikanum. Það elskar sjálft sig miklu frekar en skapara sinn. (2. Tím. 3:2) Satan stýrir þessum heimi sem elur á löngun í „allt sem maðurinn gírnist, allt sem glepur augað, allt oflæti vegna eigna“. (1. Jóh. 2:16) Páll postuli varði trúsystkini sín við því að láta eftir löngunum holdsins. „Sjálfsbyggjan er dauði,“ sagði hann og útskýrði síðan að hún væri „fjandsamleg Guði“. (Rómv. 8:6, 7) Þeir sem hafa notað lífið í að sækjast eftir efnislegum gæðum eða fullnægja kynferðislegum löngunum hafa orðið fyrir miklum vonbrigðum. – 1. Kor. 6:18; 1. Tím. 6:9, 10. *w17.05 18 gr. 5-6*

Miðvikudagur 27. febrúar

„Ef einhver vill ekki vinna þá á hann ekki heldur mat að fá.“

– 2. Þess. 3:10.

Þegar trúsystkini okkar sem eru flóttamenn sýna þakklæti og krefjast einskis auðvelda þau gestgjöfum sínum að gefa með gleði. Að lifa til lengdar á örlæti annarra getur auðvitað veikt sjálfsvirðingu flóttamanna og komið niður á sambandi þeirra við önnur trúsystkini. (2. Þess. 3:7-9) En þeir þarfnast engu að síður aðstoðar. Þetta snýst ekki um að gefa þeim fullt af peningum heldur fyrst og fremst tíma og umhyggju. Það þarf ekki að vera flóknara en að kenna þeim að nota almenningssamgöngur, finna sér vinnu og samastað eða kaupa inn hollar en ódýrar matvörur. Við getum hjálpað þeim að finna út hvaða stofnanir geti aðstoðað þá við hin og þessi mál eða að verða sér úti um áhöld og verkfæri til að afla sér smátækna. Síðast en ekki síst geturðu hjálpað þeim að komast vel inn í safnaðarlífið. Ef þú getur skaltu bjóða þeim far á samkomur. Lýstu fyrir þeim hvernig best sé að taka fólk tali þegar þeir boða fagnaðarerindið. Bjóddu þeim með þér út í boðunina. *17.05* 5 gr. 11-12

Fimmtudagur 28. febrúar

Sækist eftir hinni andlegu, ómeng-uðu mjólk til þess að þið af henni getið dafnað til hjálpræðis.

– 1. Pét. 2:2.

Margir eru svo uppteknir af eigin löngunum og nautnum að þeir eiga erfitt með að hafa skynsamlegt viðhorf til efnislegra hluta. Hvers vegna? Vegna þess að andleg skilningarvit þeirra eru sljó. (1. Kor. 2:14) Þegar dómgreindin er farin að brenglast verður erfiðara fyrir þá að greina rétt frá röngu. (Hebr. 5:11-14)

Hjá sumum kviknar þar af leiðandi stjórnlaus löngun í efnislega hluti – löngun sem er aldrei hægt að fullnægja. (Préd. 5:9) Sem betur fer er til mótefni við efnishyggjunn: heilnæmur skammtur af orði Guðs, Biblíunni, á reglulegum grundvelli. Jesús hugleiddi andleg sannindi og það hjálpaði honum að standast freistingar. Ef við fylgjum meginreglum Biblíunnar hjálpar það okkur að sama skapi að berjast gegn efnishyggjunn. (Matt. 4:8-10) Þannig sýnum við Jesú að við elskum hann meira en nokkurn efnislegan hlut. *17.05* 26 gr. 17

Föstudagur 1. mars

„Verið lítillát og metið hvert annað meira en ykkur sjálf.“ – Fil. 2:3.

Fer einhver í söfnuðinum í taugarnar á þér? Ef þú gerir ekkert til þess að sigrast á neikvæðum tilfinningum í garð hans gætu þær orðið viðvarandi. Í Biblíunni segir að við getum bætt samskipti okkar við aðra, jafnvel óvini okkar, ef við sýnum þeim gestrisni. (Orðskv. 25:21, 22) Þegar við sýnum öðrum gestrisni getur það auðveldað okkur að sigrast á neikvæðum tilfinningum og stuðlað að friðsælla sambandi. Það getur orðið til þess að við sjáum þá góðu eiginleika sem Jehóva tók eftir þegar hann laðaði gest okkar að sannleikanum. (Jóh. 6:44) Óvænt heimboð getur verið byrjun á góðri vináttu ef kærleikur býr að baki. Hvernig geturðu látið kærleika knýja þig til verka? Til dæmis með því að fylgja hvatningunni í versidagsins. Höfum augun opin fyrir því sem trúsystkini okkar gera *betur* en við. Kannski getum við lært af trúfesti þeirra, þolgæði, hugrekki eða einhverjum öðrum kristnum eiginleika. Þá þykir okkur enn vænna um þau og það auðveldar okkur að vera gestrisin. *18.03* 17 gr. 18-19

Laugardagur 2. mars

Drottinn vill ekki að neinn glatist.

– 2. Pét. 3:9.

Eitt af því sem reynir hvað mest á hlýðni sumra foreldra snýst um samband þeirra við barn sem hefur verið vikið úr söfnuðinum. Dóttur hjóna nokkurra var vikið úr söfnuðinum og flutti að heiman. Móðirin viðurkennir: „Ég reyndi að finna afsakanir í ritunum okkar fyrir því að geta varið tíma með dóttur minni og dótturdóttur.“ Hún bætir við: „En maðurinn minn leiddi mér vingjarnlega fyrir sjónir að dóttir okkar væri ekki lengur í okkar höndum og að við ættum ekki að reyna að breyta því.“ Nokkrum árum síðar var dóttirin tekin inn í söfnuðinn á ný. „Hún ber mikla virðingu fyrir okkur hjónunum því að hún veit að við hlýddum Guði,“ segir móðirin. Ef þú átt barn sem hefur verið vikið úr söfnuðinum, treystirðu þá Drottni af öllu hjarta í stað þess að „reiða þig á eigið hyggjuvit“ (Orðskv. 3:5, 6) Foreldrar, treystið á ögun Jehóva og leiðsögn, jafnvel þegar það er sárt að gera eins og hann segir. Já, styðjið ögun Guðs í stað þess að streitast á móti henni. *18.03* 31 gr. 12-13

Sunnudagur 3. mars

Farið og gerið allar þjóðir að lærisveinum. – Matt. 28:19.

Ekki er tiltekið í Biblíunni að fólk þurfi að ná ákveðnum aldri til að skírast. Gríska orðið, sem er þýtt „að gera að lærisveinum“ í Matteusi 28:19, merkir að kenna öðrum með það að *markmiði* að gera hann að nemanda eða lærisveini. Lærisveinn er sá sem kynnir sér kenningar Jesú, skilur þær og er ákveðinn í að fara eftir þeim. Allir kristnir foreldrar ættu því að hafa það markmið að kenna börnunum frá blautu barns-

beini til að þau verði skírðir lærisveinar Krists. Ungbarn er auðvitað ekki hæft til að skírast. Hins vegar má sjá af Biblíunni að börn geta skilið sannleikann og tileinkað sér hann tiltölulega ung að aldri. Gott dæmi um það er Tímóteus, en hann var lærisveinn sem tileinkaði sér sannleikann á unga aldri. Hann hafði sterka trú. (2. Tím. 1:5; 3:14, 15) Um eða upp úr tvítugt hafði Tímóteus náð þeim trúarþroska að hann var talinn hæfur til að taka að sér sérstök verkefni í söfnuðinum. – Post. 16:1-3. *18.03* 9 gr. 4-5

Mánudagur 4. mars

Endurnýst í anda og hugsun.

– Ef. 4:23.

Þegar við fórum að þjóna Guði gerðum við alls konar breytingar sem höfðu mikil áhrif á líf okkar. Og breytingunum var ekki lokið þegar við skírðumst. Gríska sögnin, sem er þýdd „endurnýjast“, gefur til kynna áframhaldandi ferli. Við þurfum því að endurnýjast *stöðugt* í anda og hugsun. Þar sem við erum ekki fullkomin þurfum við öll að vinna stöðugt að því að breyta okkur. (Fil. 3:12, 13) Hvort sem við erum ung eða gömul getum við spurt okkur: Sé ég einhverjar breytingar hjá sjálfum mér sem benda til þess að ég sé að styrkja minn andlega mann? Er ég sífelld að líkjast Kristi betur? Endurspeglar hugarfar mitt og framkoma á samkomum að ég sé andleg manneskja? Um hvað tala ég mest og hvað leiðir það í ljós varðandi langanir mínar? Hvað segja námsvenjur mínar, klæðaburður og viðbrögð við leiðbeiningum um mig? Hvernig bregst ég við freistingum? Er ég orðin fullþroska kristin manneskja? (Ef. 4:13) Spurningar sem þessar geta hjálpað okkur að leggja mat á andlegan vöxt okkar. *18.02* 24 gr. 4-5

Þriðjudagur 5. mars

„Sæl er sú þjóð sem á Drottin að Guði.“ – Sálm. 144:15.

Við lifum á einstökum tímum í sögu mannkyns. Jehóva er að safna saman „miklum múgi af öllum þjóðum og kynkvíslum, lýðum og tungum“ eins og spáð var í Biblíunni. Þetta eru orðnar meira en átta milljónir manna sem mynda „volduga þjóð“ og „þjóna Guði dag og nótt“ með gleði. (Opinb. 7:9, 15; Jes. 60:22) Aldrei fyrr hafa jafn margir lært að elska bæði Guð og náungann. En í Biblíunni kemur líka fram að á okkar dögum myndu þeir sem hafa ekki áhuga á að þjóna Guði beina kærleika sínum að öðru – þeir yrðu sjálfelskir. Páll postuli skrifaði að á síðustu dögum myndu menn verða „*sérgóðir, fégjarnir ... og elska munaðarlífið* meira en Guð“. (2. Tím. 3:1-4) Að elska sjálfan sig, peninga og munaðarlíf fer ekki saman við það að elska Guð. Að keppa að eigingjörnum markmiðum hefur skapað harðan og erfðan heim. *18.01.22 gr. 1-2*

Miðvikudagur 6. mars

„Þeir sem leita Drottins skilja allt.“ – Orðskv. 28:5.

Þekkingin, sem Núi aflaði sér, veitti honum trú og guðlega visku en það verndaði hann, ekki síst fyrir því að gera eitthvað sem myndi særa Jehóva. Þar sem Núi „gekk með Guði“ umgekkst hann til dæmis ekki óguðlega menn. Hann lét ekki blekkjast af illu öndunum sem tóku á sig mannslíkama. Ofurmannlegir kraftar þeirra hafa örugglega vakið aðdáun hjá óguðlegu og trúgjöfnum fólki. Vera má að

það hafi jafnvel farið að tilbiðja þá. (1. Mós. 6:1-4, 9) Núi vissi líka að *mönnum* var sagt að fjölga sér og fylla jörðina. (1. Mós. 1:27, 28) Hann hefur því áttað sig á að kynmök kvenna og holdgaðra andavera voru bæði óeðlileg og röng. Og hann hefur eflaust fengið það staðfest þegar börn þeirra urðu afbrigðileg. Þegar fram liðu stundir varaði Guð Nóa við því að hann myndi láta flóð koma yfir jörðina. Núi trúði þessari viðvörun og smíðaði því örk sem varð honum og fjölskyldu hans til bjargar. – Hebr. 11:7. *18.02.22 gr. 8*

Fimmtudagur 7. mars

„Af Guðs náð er ég það sem ég er.“ – 1. Kor. 15:10.

Ef þú hefur drýgt alvarlega synd er Jehóva tilbúinn til að *hjálpa þér* að endurheimta gott samband við sig. En þú þarft að þiggja hjálpinna sem hann veitir fyrir milligöngu safnaðarins. (Orðskv. 24:16; Jak. 5:13-15) Frestaðu því ekki – eilíf framtíð þín er í húfi! En hvað ef þú ert enn þá með samviskubit út af fyrri mistökum löngu eftir að þú hefur fengið fyrirgefningu? Það komu tímabil sem Páli postula leið illa út af gömlum syndum. Hann sagði: „Ég er sístur postulanna og er ekki þess verður að kallast postuli með því að ég ofsótti söfnuð Guðs.“ (1. Kor. 15:9) Jehóva tók Páli eins og hann var og hann vildi að Páll skildi það. Ef þú hefur einlæglega iðrast synda þinna og játast þær fyrir Jehóva, og öldungunum ef þörf var á, geturðu verið viss um að Jehóva sýni þér miskunn. Treystu því orðum Jehóva og því að hann hafi fyrirgefið þér. – Jes. 55:6, 7. *18.01.22 gr. 17-18*

Föstudagur 8. mars

„Nálægið ykkur Guði og þá mun hann nálgast ykkur.“ – Jak. 4:8.

Vinátta við Jehóva byggist á gagnkvæmum tjáskiptum – að hlusta og tala. Við *hlustum* fyrst og fremst á Jehóva með sjálfsnámi í Biblíunni. Það er fólgið í því að afla sér þekkingar með því að lesa og hugleiða Biblíuna og biblíutengd rit. Þegar þú gerir það skaltu hafa hugfast að biblíunám er annað og meira en hugarleikfimi. Markmiðið ætti ekki að vera bara að leggja staðreyndir á minnið eins og til að ná prófi. Árangursríkt biblíunám er eins og könnunarleiðangur þar sem þú rannsakar og uppgötvar eitthvað nýtt um Jehóva. Þannig nálgastu Jehóva og hann nálgast þig. Söfnuður Jehóva hefur látið í té fjölmörg hjálpargögn til að auðvelda þér að stunda innihaldsríkt sjálfsnám. Á jw.org er til dæmis að finna námsverkefnið „Hvað kennir Biblían?“ Þau geta hjálpað þér að styrkja trúarsannfæringu þína. – Sál. 119:105. *w17.12* 25 gr. 8-9

Laugardagur 9. mars

„Enginn mun gera illt, enginn valda skaða á mínu heilaga fjalli.“ – Jes. 11:9.

Taktu eftir að þessi friður kemur til af því að „allt landið verður fullt af þekkingu á Drottni“. Dýr geta ekki fræðst um Jehóva þannig að spádómurinn lýsir breytingum sem verða á fólki. (Jes. 11:6, 7) Margir voru einu sinni eins og grimmir úlfar en eru nú friðsamir. Þú getur lesið frásögur sumra þeirra á vefnum jw.org í greinaröð sem nefnist „Biblían breytir lífi fólks“. Meðal þjóna Jehóva eru margir sem voru

eins og villidýr en hafa íklæðst hinum nýja manni sem skapaður er í Guðs mynd og breytir eins og Guð vill og lætur réttlæti og sannleika helga líf sitt. (Ef. 4:23, 24) Þegar fólk kynnist Guði áttar það sig á að það þurfi að fylgja lífsreglum hans. Það er þeim hvatning til að breyta trúarskoðunum sínum og til einka sér ný viðhorf og framferði. Það er ekki auðvelt að breyta sér en það er hægt vegna þess að andi Guðs hjálpar þeim sem þrá í einlægni að gera vilja hans. *w18.01* 31 gr. 15-16

Sunnudagur 10. mars

Sérhver verður lífgaður í sinni röð. – 1. Kor. 15:23.

Í Biblíunni segir að þeir sem rísa upp til himna verði reistir upp „sérhver í sinni röð“. Við getum treyst því að upprisan á jörð eigi sömuleiðis eftir að fara fram með skipulegum hætti. Það er athyglisvert að velta þessu fyrir sér. Verða þeir sem hafa nýlega dáið reistir upp við upphaf þúsundarárís Krists þannig að ástvinir þeirra fái að taka á móti þeim? Munu trúfastir menn fortíðar, sem voru góðir leiðtogar, rísa upp snemma til að hjálpa til við að skipuleggja þjóna Guðs í nýja heiminum? Hvað um þá sem þjónuðu ekki Jehóva? Hvar og hvenær verða þeir reistir upp? Það er margt sem mætti velta fyrir sér. En er ástæða til að hafa áhyggjur af þessu núna? Er ekki betra að bíða og sjá hvernig Jehóva fer að þegar þar að kemur? Þangað til skulum við styrkja trú okkar á Jehóva sem lofaði fyrir milligöngu Jesú að hann geymi hina dáu í minni sér og reisi þá upp. – Jóh. 5:28, 29; 11:23. *w17.12* 12 gr. 20-21

Mánudagur 11. mars

„Konur, verið undirgefnar eiginmönnum ykkar eins og sómir þeim er Drottinn heyra til. Karl-ar, elskið eiginkonur ykkar og verið ekki beiskir við þær. Börn, verið hlýðin foreldrum ykkar í öllu.“
– Kól. 3:18-20.

Er ekki augljóst að það er til góðs fyrir eiginmenn, eiginkonur og börn að fara eftir innblásnum leiðbeiningum Páls? Jehóva segir eiginmönnum: „Elskið eiginkonur ykkar og verið ekki beiskir við þær.“ Kærleiksríkur eiginmaður virðir konuna sína með því að hlusta á álit hennar og fullvissa hana um að það skipti hann máli. (1. Pét. 3:7) Þó að hann geti ekki alltaf gert eins og hún biður um getur hann tekið yfirvegaðri ákvarðanir með því að ráðfæra sig við hana. (Orðskv. 15:22) Ástríkur eiginmaður reynir að ávinna sér virðingu konu sinnar í stað þess að krefjast hennar. Ef maður elskar konu sína og börn eru góðar líkur á að fjölskyldan sé hamingjusöm í þjónustu Jehóva og hljóti sigurlaunin. *17.11* 28 gr. 12; 29 gr. 15

Þriðjudagur 12. mars

„Gætið þess að láta engan hertaka ykkur með marklausu, villandi spekitali.“ – Kól. 2:8.

Páll postuli mun hafa skrifað kristnum mönnum í Kólossu árið 60 eða 61 e.Kr. en þá var hann fangi í Róm. Hann nefnir að það sé mikilvægt að búa yfir „speki og skilningi andans“, það er að segja að sjá hlutina sömu augum og Jehóva. (Kól. 1:9) Hann skrifaði enn fremur: „Þetta segi ég til þess að enginn blekki ykkur með fagurgala. Gætið þess að láta engan hertaka ykkur með marklausu, villandi spekitali

sem byggist á mannasetningum og er komið frá heimsvættunum [„meginhugmyndum heimsins“, NW] en ekki frá Kristi.“ (Kól. 2:4, 8) Hann bendir á hvers vegna ýmsar vinsælar hugmyndir séu rangar og hvers vegna hugsunarháttur heimsins geti höfðað til ófullkomins fólks. Þessi hugsunarháttur getur til dæmis ýtt undir að fólk finnst það gáfaðra en aðrir og yfir þá hafið. Bréfinu var ætlað að hjálpa þjónum Guðs að forðast hugsunarhátt heimsins og ranga breytni. – Kól. 2:16, 17, 23. *17.11* 20 gr. 1

Miðvikudagur 13. mars

„Ef hönd þín eða fótur tælir þig til falls þá sníð hann af og kasta frá þér.“ – Matt. 18:8.

Hvað gæti þjónn Guðs þurft að segja skilið við til að hljóta áfram miskunn Guðs? Hann þarf að vera fús til snúa baki við hverju því sem gæti orðið til þess að hann freistast til að syndga, jafnvel því sem er honum kært. (Matt. 18:9) Ef einhverjir vina þinna þrýsta á þig til að gera eitthvað sem Jehóva mislíkar, myndirðu þá hætta að umgangast þá? Ef þú átt erfitt með að hafa stjórn á áfengisneyslu, ertu þá tilbúinn til að forðast aðstæður þar sem þú gætir freistast til að drekka of mikið? Ef þú átt í baráttu við kynferðislega siðlausar langanir, forðastu þá að gera hluti sem gætu vakið óhreinar hugsanir sem og kvikmyndir og vefsíður sem hafa svipuð áhrif? Mundu að allar fórnir, sem við færum til að halda ráðvöndni okkar við Jehóva, eru vel þess virði. Ekkert er sárara en að finnast hann hafa yfirgefið mann. Hins vegar er ekkert sem veitir meiri ánægju en að finna fyrir „ævarandi kærleika“ hans. – Jes. 54:7, 8. *17.11* 11 gr. 12

Fimmtudagur 14. mars

Þetta er bölvunin sem fer yfir landið. Öllum þjófum er enn órefsað. – Sak. 5:3.

Í Sakaríá 5:4 segir að „bölvunin ... lendi í húsi þjófsins ... og staðnæmist þar og geryði þar jafnt við sem veggjum“. Það er ekki hægt að loka dóm Jehóva úti með lás og slá. Hann getur þrengt sér inn í hvaða felustað sem er og dregið fram ranga breytni sem á sér stað meðal þjóna hans. Þó að hægt sé að fela þjófnad fyrir yfirvöldum, vinnuveitendum, safnaðaröldungum eða foreldrum er ekki hægt að fela hann fyrir Guði því að hann lofar að hver einstaki þjófnadur komi fram í dagsljósið. (Hebr. 4:13) Það er ánægjulegt að umgangast fólk sem lætur sér annat um að vera heiðarlegt „í öllum greinum“. (Hebr. 13:18) Hvers kyns þjófnadur er móðgun við Jehóva. Við teljum það heiður að lifa í samræmi við háleitar siðferðisreglur hans. Við viljum ekki gera neitt sem varpar skugga á nafn hans. Ef við gætum þess getum við umflúið þann dóm sem verður hlutskipti þeirra sem brjóta lög hans af ásetningi. *17.10 22 gr. 6-7*

Föstudagur 15. mars

„Kappkostið að varðveita einingu andans í bandi friðarins.“ – Ef. 4:3.

Við gerum allt sem í okkar valdi stendur til að varðveita friðinn við trússystkini okkar, líka þegar okkur finnst við hafa verið misskilin eða órétti beitt. (Rómv. 12:17, 18) Ef einhver er sár út í okkur getur það hjálpað að biðjast afsökunar, en við verðum að vera einlæg. Friður er ekki síst mikilvægur í hjónabandinu. Hjón ættu ekki að þykjast elska

hvort annað út á við en vera síðan í fýlu og tala ekki við makann heima fyrir, hreyta fúkyrðum hvort í annað eða beita líkamlegu ofbeldi. Við þurfum líka að vera fús til að fyrirgefa. Við fyrirgefum með því að láta af gremju í garð þeirra sem hafa gert eitthvað á hlut okkar. Til að fyrirgefningin sé einlæg þurfum við að hafa stjórn á hugsunum okkar þannig að við verðum ekki langrækin. (1. Kor. 13:4, 5) Ef við öllum með okkur gremju eða berum kala til bróður eða systur getur samband okkar bæði við trússystkinið og við Jehóva hlotið varanlegan skaða af. – Matt. 6:14, 15. *17.10 10 gr. 14-15*

Laugardagur 16. mars

Þið munuð vita að Drottinn allsherjar hefur sent mig til ykkar. – Sak. 6:15.

Hvaða áhrif hafði boðskapur Sakaríá á Gyðinga á sínum tíma? Jehóva hafði lofað þeim stöðugleika og vernd svo að þeir gætu haldið áfram að endurreisa musterið. Þetta loforð hlýtur að hafa veitt þeim langþráða von. En hvernig gat fámennur hópur áorkað öllu þessu? Orð Sakaríá eyddu öllum vafa og ótta sem kann að hafa sótt á þá. Auk þess að senda trúa verkamenn eins og Heldaí, Tobía og Jedaja segir Guð að margir fleiri muni „koma óraleiðir til starfa við byggingu musteiris Drottins“. Gyðingarnir treysta á stuðning Jehóva og taka til óspilltra málanna að nýju við að reisa musterið þrátt fyrir bann Persakonungs sem var eins og fjallhá hindrun. Áður en langt um líður lætur Jehóva aflétta banninu og musterið er fullbyggt árið 515 f.Kr. (Esra. 6:22; Sak. 4:6, 7) Samkvæmt orðum Jehóva átti þó miklu meira að gerast á okkar tímum. *17.10 29 gr. 17*

Sunnudagur 17. mars

Vertu hughraustur. Nú skaltu hefjast handa. – 1. Kron. 28:20.

Salómon var falið að hafa umsjón með einum mikilvægustu byggingarframkvæmdum allra tíma – byggingu musterisins í Jerúsalem. Musterið átti að verða „mikið og stórfenglegt og vekja aðdáun um öll lönd“. En það sem meira máli skipti var að það átti að verða hús Jehóva, hins sanna Guðs. Jehóva skipaði Salómon umsjónarmann yfir þessum framkvæmdum. (1. Kron. 22:1, 5, 9-11) Davíð konungur treysti að Guð myndi styðja Salómon þó að hann væri „ungur og óreyndur“. Var hann nógu hugrakkur til að taka að sér byggingu musterisins? Myndi það gera honum erfitt fyrir hve ungur og óreyndur hann var? Til að vel færi þurfti Salómon að vera hugrakkur og hefjast handa. Salómon gæti lamast af ótta ef hann sýndi ekki hugrekki, en aðgerðarleysi væri verra en að mistakast. Rétt eins og Salómon þurfum við á hjálp Jehóva að halda til að vera hugrökk og gera verkefnum okkar góð skil. *17.09 28 gr. 1-2; 29 gr. 4-5*

Mánudagur 18. mars

„Orð Guðs vors varir að eilífu.“ – Jes. 40:8.

Geturðu ímyndað þér hvernig lífið væri ef Biblían væri ekki til? Þú hefðir engar áreiðanlegar leiðbeiningar um hið daglega líf. Þú hefðir ekki fullnægjandi svör við spurningum þínum um Guð, lífið og framtíðina. Og þú vissir ekki af samskiptum Guðs við mannkynið á liðnum tíma. Sem betur fer erum við ekki svona illa á vegi stödd. Jehóva hefur látið okkur í té orð sitt, Biblíuna. Hann hefur líka lofað að boðskapur hennar vari að eilífu. Pétur post-

uli vitnaði í Jesaja 40:8. Þó að Biblían eins og við þekkjum hana sé ekki beinlínis nefnd í versinu eiga þessi innblásnu orð við um boðskap hennar í heild sinni. (1. Pét. 1:24, 25) Í aldanna rás hafa einlægir menn lagt sig í lima við að þýða Biblíuna og dreifa henni þó að það hafi ekki alltaf verið auðvelt. Þeir báru í brjosti sömu löngun og Jehóva Guð sem vill „að allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum“. – 1. Tím. 2:3, 4. *17.09 18 gr. 1-2*

Þriðjudagur 19. mars

„Þú ert kona hans. Hvers vegna skyldi ég þá aðhafast svo illt og syndga á móti Guði?“ – 1. Mós. 39:9.

Margt ungt fólk í söfnuðinum lendir í svipaðri prófraun og Jósef. (1. Mós. 39:7) Tökum Kim sem dæmi. Flestir bekkjarfélaga hennar voru kynferðislega virkir og eftir dæmigerða helgi gortuðu þeir sig og sögðu frá nýjustu kynlífsafrekum sínum. Kim hafði engar slíkar sögur að segja. Hún viðurkennir að henni hafi stundum fundist hún „yfirgefin og einmana“ vegna þess að hún skar sig úr, og að jafnaldarnir hafi fundist hún vera vitlaus að fara ekki á stefnumót. En Kim var nógu skynsöm til að átta sig á að freistingin til að hafa kynmök er mikil meðal margra unglinga. (2. Tím. 2:22) Skólafélagar spurðu hana oft hvort hún væri enn hrein mey. Þannig fékk hún tækifæri til að útskýra hvers vegna hún stundaði ekki kynlíf. Við erum stolt af unglingum í söfnuðinum sem eru ákveðnir í að standast hópþrýsting og eiga engan þátt í kynferðislegu siðleysi. Og Jehóva er líka stoltur af þeim. *17.09 4 gr. 8; 5 gr. 10*

Miðvikudagur 20. mars

„Ver eigi of bráður, það leiðir til ills eins.“ – Sál. 37:8.

Þeir sem eru skapbráðir eru oft fljótir til að gefa reiðinni lausan tauminn með meiðandi orðum. Það stuðlar auðvitað ekki að hamingjuríku heimilislífi. Það er ástæða fyrir því að Biblían varar við reiði, hávaða og ljótu orðbragði. (Ef. 4:31) Oft er þetta því miður undanfari ofbeldis. Í heiminum er stundum litið á reiði og ofsa sem eðlilegan hlut en slík hegðun heiðrar ekki skaparann. Margir hafa þurft að leggja af slíkt hátterni áður en þeir gátu íklæðst hinum nýja manni. (Kól. 3:8-10) Lygar eru annað einkenni hins gamla manns. Til dæmis er algengt að fólk ljúgi þegar það telur fram til skatts eða segi ósatt til að þurfa ekki að taka afleiðingum gerða sinna. Jehóva er hins vegar „Guð sannleikans“. (Sálm. 31:5, NW) Hann ætlast því til að allir tilbiðjendur sínir, tali sannleika hver við sinn náunga. Þeir eiga ekki að ljúga. (Ef. 4:25; Kól. 3:9) Við verðum því að segja sannleikann jafnvel þó að okkur finnist það vandræðalegt eða óþægilegt. – Orðskv. 6:16-19. w17.08 18 gr. 3, 5; 20 gr. 12-13, 15

Fimmtudagur 21. mars

*„Skjótt berst orð hans.“
– Sál. 147:15.*

Jehóva leiðbeinir okkur nú á dögum með orði sínu, Biblíunni. Og „skjótt berst orð hans“ í þeim skilningi að hann gefur okkur fúslega leiðbeiningar þegar við þurfum á þeim að halda. Hugsaðu þér hve gagnlegt er að lesa í Biblíunni og ritum hins „trúa og hyggna þjóns“, horfa á Sjónvarp Votta Jehóva, nota vefinn jw.org, tala við öldungana og vera með trússystkinum. (Matt. 24:45) Hefurðu ekki fundið fyrir því hve fljótur

Jehóva er að leiðbeina þér? Sálmaskáldið, sem orti Sálm 147, vissi að Jehóva hafði velpókun á þjóð sinni til forna. Þetta var eina þjóðin sem hann hafði gefið „orð sitt ... lög sín og ákvæði“. (Sálm. 147:19, 20) Við njótum þeirrar blessunar að vera eina fólkið sem er kennt við nafn Guðs. Við höfum eignast náð samband við hann vegna þess að við þekkjum hann og látum orð hans leiðbeina okkur í lífinu. Sálmaskáldið taldi sig hafa ótal ástæður til að lofa Jehóva og hvetja aðra til að gera slíkt hið sama. Er þér ekki eins inn-anbrjóst? w17.07 20 gr. 15-16; 21 gr. 18

Föstudagur 22. mars

„Enginn hermaður bendlar sig við önnur störf. Þá þóknast hann ekki þeim sem hefur tekið hann á mála.“ – 2. Tím. 2:4.

Fylgjendur Jesú nú á dögum fara að ráðum Páls hér að ofan í þeim mæli sem aðstæður þeirra leyfa. Þar á meðal er heill her þjóna Guðs í fullu starfi, eða yfir milljón boðberar. Þeir hafa í huga að „lánþeginn verður þræll lánardrottins“ og gæta þess að láta ekki auglýsingar og umheiminn leiða sig í freistni. (Orðskv. 22:7) Satan vildi ekkert frekar en að við notuðum allan tíma okkar og krafta til að þræla í heimi hans. Við gætum tekið ákvarðanir sem fjöttra okkur fjárhagslega í mörg ár. Himinhá húsnæðislán, námslán sem tekur langan tíma að greiða niður, háar afborganir af bílum og jafnvel íburðarmikil brúðkaup geta komið mönnum í mikla fjárhagserfiðleika. Það er skynsamlegt að einfalda lífið með því að draga úr útgjöldum og borga niður skuldir. Þá höfum við frelsi til að þjóna Guði í stað þess að vera þrælar viðskiptakerfis þessa heims. – 1. Tím. 6:10. w17.07 10 gr. 13

Laugardagur 23. mars

*„Ákvæði Drottins eru sannleikur, eru öll réttlát.“
– Sál. 19:10.*

Jehóva hefur rétt til að ráða yfir alheimi. Hann beitir valdi sínu á fullkomlega réttlátan hátt. Hann segir: „Ég, Drottinn, iðka miskunnsemi, rétt og réttlæti á jörðinni, á því hef ég velpóknun.“ (Jer. 9:23) Hann notar ekki lagabókstaf ófullkominna manna til að ákvarða hvað er rétt og sanngjarnt. Hann ákveður sjálfur hvað er rétt og réttlát, og það er á þeim grundvelli sem hann setti mönnunum lög. „Réttlæti og réttvísi eru stöðir hásætis [hans]“ þannig að við getum treyst að öll lög hans, meginreglur og ákvarðanir séu réttlátar. (Sál. 89:15) Satan fullyrðir að Jehóva sé ósanngjarn og óréttlátur en sjálfum hefur honum ekki tekist að tryggja réttlæti í þessum heimi. *17.06* 28 gr. 5

Sunnudagur 24. mars

*Drottinn Guð, þín orð eru sannleikur. – 2. Sam. 7:28,
Bíblían 1981.*

Jehóva er Guð sannleikans. (Jóh. 17:17) Hann er örlátur faðir sem deilir andlegum sannindum með þeim sem óttast hann. Frá því að við heyrðum sannleikann fyrst höfum við haft tækifæri til að viðá okkur sannindum úr orði hans, Bíbliunni, úr ritunum okkar og á mótum og vikulegum samkomum. Með tímanum komum við upp því sem Jesús lýsti sem „forðabúri“ með gömlum og nýjum sannindum. (Matt. 13:52) Jehóva hjálpar okkur að safna dýrmætum nýjum

sannindum í „forðabúri“ okkar ef við leitum að þeim eins og földum fjársjóðum. (Orðskv. 2:4-7) Hvernig förum við að því? Við verðum að temja okkur góðar námsvenjur og kafa djúpt í orð Guðs og ritin okkar. Þannig getum við uppgötvað sannindi sem geta verið „ný“ í þeim skilningi að við þekktum þau ekki áður. (Jós. 1:8, 9; Sál. 1:2, 3) Já, við þurfum að keppast að því að bæta andlegum sannindum í forðabúri okkar. *17.06* 12 gr. 13-14

Mánudagur 25. mars

„Þegar þér ákallið mig og komið og biðið til mín mun ég bænheyra yður.“ – Jer. 29:12.

Ungur einhleypur bróðir, sem við skulum kalla Eduardo, ræddi við Stephen, kvæntan öldung í eldri kantinum, um nokkuð sem hann hafði verið að velta fyrir sér. Í 1. Korintubrési 7:28 lesum við: „Erfitt verður [þeim sem giftast] lífið hér á jörðu.“ Hann spurði Stephen hverjir þessir erfiðleikar væru og hvernig hann ætti að takast á við þá ef hann giftist. Áður en Stephen svaraði spurningunni bað hann Eduardo að hugleiða annað sem Páll postuli skrifaði, það að Jehóva skuli vera „Guð allrar huggunar sem hughreystir okkur í sérhverri þrenging okkar“. (2. Kor. 1:3, 4) Jehóva er sannarlega kærleiksríkur faðir og hann hughreystir okkur þegar erfiðleikar koma upp. Þú hefur ef til vill fundið fyrir því sjálfur hvernig Guð hefur stutt þig og veitt þér leiðsögn fyrir milligöngu orðs síns. Við getum treyst að leiðsögn hans sé okkur alltaf fyrir bestu, rétt eins og hún var þjónum hans til forna. – Jer. 29:11. *17.06* 4 gr. 1-2

Þriðjudagur 26. mars

„Drottinn verndar útlendinga.“

– Sálm. 146:9.

Það er mikilvægt fyrir trússystkini okkar sem eru flóttamenn að fá ýmiss konar stuðning af efnislegu tagi. Það er þó enn mikilvægara að þau fái stuðning í trúnni og tilfinningalegan stuðning. (Matt. 4:4) Öldungar geta lagt sitt af mörkum með því að útvega rit á málinu þeirra og koma þeim í samband við bræður og systur sem tala málið. Margir flóttamenn hafa verið rifnir frá samveldinu stórfjölskyldu, samfélagi og söfnuði. Þeir þurfa að finna fyrir kærleika og umhyggju Jehóva meðal trússystkina sinna. Annars er hætt á að þeir sækji í félagsskap vantrúaðra ættingja eða samlanda sinna sem þekkja menningu þeirra og reynsluheim. (1. Kor. 15:33) Ef við tökum þeim opnum örmum í söfnuðinum vinnum við með Jehóva að því að „vernda útlendingana“. Óvíst er að flóttamennirnir eigi þess kost að snúa heim meðan kúgari þeirra er við völd. Margir hafa auk þess orðið fyrir hræðilegum áföllum. Spyrdi þig hvernig þú myndir vilja að komið væri fram við þig ef þú værir í sömu sporum og þeir. – Matt. 7:12. *17.05* gr. 15-16

Miðvikudagur 27. mars

Kærleikur flestra mun kólna.

– Matt. 24:12.

Ef við verðum niðurdregin getur það einnig veikt trú okkar og valdið því að kærleikurinn til Guðs kólni. Í þessum illa heimi Satans lendum við öll af og til í aðstæðum sem draga úr okkur kjark. (1. Jóh. 5:19) Við glímum kannski við heilsuleysi, fjárhagserfiðleika eða vandamál sem fylgja ellinni. Okkur gæti líka liðið illa vegna þess að við erum með

lág sjálfsmat, vegna þess að væntingar okkar hafa brugðist eða vegna eigin mistaka. Við ættum þó aldrei að láta slíkar aðstæður eða tilfinningar sannfæra okkur um að Jehóva hafi yfirgefið okkur. Öllu heldur ættum við að hugleiða hughreystandi orð Biblíunnar um órjúfandi kærleika Jehóva til okkar. Við finnum dæmi um það í Sálm 136:23 en þar stendur: „Hann minnstist vor í lægingu vorri, miskunn hans varir að eilífu.“ Trúfastur kærleikur Jehóva til þjóna sinna bregst aldrei. Við getum því verið fullviss um að hann heyri „grátbeiðnir okkar“ um hjálp og svari þeim. – Sálm. 116:1; 136:24-26. *17.05* 18 gr. 8

Fimmtudagur 28. mars

„Ef þér fyrirgefið ekki öðrum mun faðir yðar ekki heldur fyrirgefa misgjörðir yðar.“ – Matt. 6:15.

Eins og kemur fram í Galatabréfinu 2:11-14 gekk Pétur í þá snöru að óttast menn. (Orðskv. 29:25) Þó að hann hefði fengið að sjá með eigin augum hvernig Jehóva leit á málið óttaðist hann álit umskorinna Gyðinga úr söfnuðinum í Jerúsalem. Páll postuli tók á máli Péturs í Antiókkíu og afhjúpaði hræsni hans. (Post. 15:12; Gal. 2:13) Pétur var greinilega auðmjúkur og tók leiðréttingu Páls til sín. Ekkert í Biblíunni gefur til kynna að hann hafi misst þjónustuverkefni sín. Síðar var Pétri reyndar innblásið að skrifa tvö bréf sem urðu hluti af Biblíunni. Jesús, sem er höfuð safnaðarins, hélt áfram að nota hann. (Ef. 1:22) Bræður og systur í söfnuðinum fengu því tækifæri til að líkja eftir Jesú og föður hans með því að fyrirgefa Pétri. Vonandi lét enginn mistök ófullkomins manns verða sér til hrösunar. *17.04* 27 gr. 16-18

Föstudagur 29. mars

Guð dæmdi borgirnar Sódómu og Gómorru til eyðingar og brenndi þær til ösku og setti þær til viðvörunar þeim er síðar lifðu óguðlega.

– 2. Pét. 2:6.

Þegar Jehóva gereyddi allt svæðið var hann ekki bara að binda enda á spillinguna þar. Hann gerði þetta einnig „til viðvörunar þeim er síðar lifðu óguðlega“. Jehóva bindur líka enda á siðspillingu nútímans þegar hann fullnægir dómi sínum yfir núverandi heimsskipan, rétt eins og hann batt enda á öll siðlaus verk manna forðum daga. Hvað kemur í staðinn fyrir vond og siðlaus verk? Í paradís á jörð verða allir önnur kafnir við góð verk. Hugsaðu þér hve spennandi það verður að breyta jörðinni í paradís eða að byggja hús handa sjálfum okkur og ástvinum okkar. Hugsaðu þér hvernig það verður að taka á móti milljónum manna sem rísa upp frá dauðum og fræða þá um Jehóva og allt sem hann hefur gert fyrir mennina. (Jes. 65:21, 22; Post. 24:15) Við verðum öll ötul til góðra verka sem stuðla að gleði okkar og verða Jehóva til lofs. *w17.04 12 gr. 11-12*

Laugardagur 30. mars

*Sá sem fyrstur gengur út úr dyr-
um húss míns skal tilheyra Drottni.*
– Dóm. 11:31.

Þegar Jefta vann þetta heit vissi hann vafalaust að það voru líkur á að dóttir hans yrði fyrsta manneskjan sem kæmi út til að taka á móti honum. Engu að síður tók það á tilfinningarnar fyrir föður og dóttur að halda heitið. Það var heilmikil fórn fyrir þau bæði. Þegar Jefta sá hana „reif hann klæði sín“ og sagðist vera sárhryggur. Dóttirin harmaði það að þurfa að vera ógift alla ævi. Hvers vegna?

Jefta átti engan son og einkadóttir hans gat aldrei gíft. Hann myndi því ekki eignast nein barnabörn til að viðhalda ættinni. En það var ekki aðalmálið í huga þeirra. Jefta sagði: „Ég hef lokið upp munni mínum við Drottin og ég get ekki tekið heit mitt aftur.“ Og dóttirin svaraði: „Gerðu ... við mig eins og munnur þinn hefur lofað.“ (Dóm. 11:35-39) Þau feðginin voru trú hinum hæsta Guði og það hvarflaði ekki að þeim að svíkja heit sem honum hafði verið gefið – þó að það væri ekki auðvelt að halda það. – 5. Mós. 23:21, 23; Sál. 15:4. *w17.04 4 gr. 5-6*

Sunnudagur 31. mars

Ég bið. – Míka 7:7.

Jósef þurfti að þola hræðilegt óréttlæti. Bræður hans seldu hann í þrældóm þegar hann var um 17 ára. Síðar var hann ranglega sakaður um að hafa reynt að nauðga konu hús-bónda síns og var varpað í fangelsi þar sem hann var bundinn í fjötra. (1. Mós. 39:11-20; Sál. 105:17, 18) Það leit út fyrir að hann hefði frekar hlotið refsingu en blessun fyrir að þjóna Guði trúfastur. En 13 árum síðar breyttust aðstæður hans skyndilega. Jósef var látinn laus úr fangelsinu og gerður að næstæðsta valdhafa Egyptalands. (1. Mós. 41:14, 37-43; Post. 7:9, 10) Varð Jósef bitur út af óréttlætinu? Hætti hann að treysta á Jehóva, Guð sinn? Nei. Hvað hjálpaði Jósef að biða þolinmóður? Það var trú hans á Jehóva. Hann sá að Jehóva hafði stjórn á því sem gerðist. Tökum eftir hvernig hugarfar hans endurspeglast í því sem hann sagði við bræður sína: „Þið ætluðuð að gera mér illt en Guð sneri því til góðs. Hann vildi gera það sem nú er orðið og þannig varðveita líf margra manna.“ (1. Mós. 50:19, 20) Jósef varð ljóst að biðin var vel þess virði. *w17.08 4 gr. 6; 6 gr. 12-13*

Mánudagur 1. apríl

Hann gaf menn að gjöf.

– Ef. 4:8, NW.

Hvernig getum við notið góðs af þessari dýrmætu gjöf? Meðal annars með því að líkja eftir trú öldunganna og góðu fordæmi þeirra, og með því að fara eftir biblíulegum leiðbeiningum þeirra. (Hebr. 13:7, 17) Munum að öldungunum þykir ákaflega vænt um okkur og þeir vilja að við döfnum í trúnni. Þeir eru eflaust fljótir að koma okkur til hjálpar, til dæmis ef þeir taka eftir að við missum af samkomum eða að eldmóður okkar er að dvína. Þeir hlusta á okkur og reyna síðan að byggja okkur upp með því að uppörva okkur hlýlega og benda okkur á viðeigandi ráð í Biblíunni. Líturðu á slíka hjálp sem merki um að Jehóva elskar þig? Höfum í huga að öldungunum finnst kannski ekki auðvelt að snúa sér til okkar og gefa okkur leiðbeiningar sem við þurfum á að halda. Hvernig geturðu létt undir með öldungunum í söfnuðinum þínum? Vertu auðmjúkur, viðmótsgóður og þakklátur. Líttu á hjálp þeirra sem merki um að Guð elskar þig. Það er ekki aðeins sjálfum þér til góðs því að þannig hafa öldungarnir líka meiri ánægju af starfi sínu. *W18.03* 31 gr. 15-16

Þriðjudagur 2. apríl

„Öðlastu visku, sonur minn, og gleddu hjarta mitt svo að ég geti svarað þeim orði sem smána mig.“

– Orðskv. 27:11.

Börn eru ólík og eru misfljót að þroskast. Sum ná góðum tilfinninga- og hugarþroska tiltölulega ung að árum og vilja þá skírast. Önnur þurfa svolítið lengri tíma áður en þau eru tilbúin til að skír-

ast. Skynugir foreldrar þrýsta því ekki á börnin sín að láta skírast heldur hjálpa þeim hverju um sig að styrkja sambandið við Jehóva í samræmi við eigin þroska og getu. Það gleður foreldra að sjá barnið taka til sín það sem stendur í versí dagsins. Þeir ættu samt aldrei að missa sjónar á markmiðinu sem er að börnin verði lærisveinar Krists. Þeir ættu þess vegna að íhuga hvort barnið búi yfir nægri þekkingu til að geta vígst Guði og látið skírast. *W18.03* 9 gr. 6

Miðvikudagur 3. apríl

Hann heldur eiða sína þótt það sé honum til tjóns. – Sál. 15:4.

Ef við þiggjum heimboð ættum við ekki að afboða það af litlu til efni. Gestgjafinn hefur kannski nú þegar undirbúið komu okkar og öll fyrirhöfnin verður þá til einskis. (Matt. 5:37) Sumir afboða stundum eitt heimboð til þess að þiggja annað sem þá langar frekar að þiggja. En ber það vitni um kærleika og virðingu? Við ættum öllu heldur að sýna þakklæti fyrir gestrisnina og það sem okkur er boðið. (Lúk. 10:7) Og ef ófyrirsjáanlegar aðstæður verða til þess að við þurfum að afboða okkur sýnum við tillitssemi og virðingu með því að láta gestgjafann vita í tíma. Við ættum einnig að virða almennar siðvenjur. Sums staðar þykir sjálfsagt að fólk komi óboðið í heimsókn en annars staðar er gert ráð fyrir að fólk láti vita áður en það kemur. Í sumum löndum ríkir sú venja að gestir afþakka kurteislega heimboð einu sinni til tvisvar áður en þeir þiggja það en í öðrum löndum þykir það ókurteisi. Við ættum alltaf að gera okkar besta til að gestgjafinn sé ánægður að hafa boðið okkur. *W18.03* 18 gr. 20-21

Fimmtudagur 4. apríl

Snúum okkur að fræðslunni fyrir lengra komna. – Hebr. 6:1.

Höfum hugfast að biblíuþekking ein sér nægir ekki til að gera okkur að andlegum manneskjum. (1. Kon. 5:9, 10; 11:4-6) Hvað þurfum við þá annað en biblíuþekkingu? Við þurfum að halda áfram að styrkja okkar andlega mann. (Kól. 2:6, 7) Þú getur farið vel yfir bókina „*Látið kærleika Guðs varðveita ykkur*“. Þannig glöggvarðu þig enn betur á því hvernig þú getur fylgt meginreglum Biblíunnar. Ertu búinn að fara yfir þessa bók? Þá geturðu valið þér annað námsrit sem getur hjálpað þér að standa stöðugur í trúnni. (Kól. 1:23) Hugleiðir þú hvernig þú getur farið eftir því sem þú lest og ræðirðu það við Jehóva í bæn? Höfum hugfast að markmiðið með námi og hugleiðingu ætti að vera að byggja upp innilega löngun til að þóknast Jehóva og hlýða lögum hans. (Sálm. 40:9; 119:97) Við þurfum jafnframt að hafa öllu sem getur tálmað okkur að þroska hinn andlega mann. – Tít. 2:11, 12. *18.02* 24-25 gr. 7-9

Föstudagur 5. apríl

Nói varð erfingi réttlætisins af trúnni. – Hebr. 11:7.

Til að geta byggt upp trú líkt og Núi hafði þurfum við að vera góðir biblíunemendur, taka til okkar það sem við lærum og láta síðan þekkinguna móta okkur og leiðbeina. (1. Pét. 1:13-15) Þannig getur trúin og guðleg víska verndað okkur gegn slóttugum brögðum Satans og áhrifum anda heimsins. (2. Kor. 2:11) Margir í heiminum hafa unun af ofbeldi og siðleysi og láta lífið snúast um að fullnægja holdlegum löngunum. (1. Jóh. 2:15, 16) Þeir sem eru veikir í trúnni gætu smitast af viðhorfum umheims-

ins og farið að hunsa sannanirnar fyrir því að endir þessa illa heims sé nærri. Það er eftirtektarvert að þegar Jesús bar okkar tíma saman við daga Nóa beindi hann athyglinni ekki að ofbeldi eða siðleysi heldur að þeirri hættu að verða sinnulaus. (Matt. 24:36-39) Spyrdú þig: Sýni ég með lífi mínu að ég þekki Jehóva í raun og veru? Er trúin mér hvatning til að lifa í samræmi við réttlátar meginreglur hans og líka til að segja öðrum frá þeim? Svörin við þessum spurningum hjálpa þér að komast að raun um hvort þú „gangir með Guði“ líkt og Núi gerði. – 1. Mós. 6:9. *18.02* 9-10 gr. 8-10

Laugardagur 6. apríl

„Forðastu þá.“ – 2. Tím. 3:5.

Við getum ekki forðast allt samneyti við þá sem þjóna ekki Guði. Ef til vill þurfum við að vinna með þeim, sækja skóla með þeim eða búa með þeim. Við þurfum hins vegar ekki að hugsa og hegða okkur eins og þeir. En til að það gerist ekki þurfum við að styrkja sambandið við Jehóva með biblíunámi og samneyti við þá sem elska hann. Við ættum einnig að hjálpa öðrum að kynnst Jehóva. Vertu vakandi fyrir tækifærum til að segja frá honum og biddu hann að hjálpa þér að velja viðeigandi orð á réttum tíma. Segjum öðrum að við séum vottar Jehóva. Þá erum við honum til heiðurs með góðri hegðun okkar en beinum ekki athyglinni að sjálfum okkur. Jehóva hefur kennt okkur að „afneita óguðleik og veraldlegum girndum og lifa hóglátlega, réttvíslega og guðrækilega í heimi þessum“. (Tít. 2:11-14) Ef við hegðum okkur eins og Jehóva vill taka aðrir eftir því og sumir segja kannski: „Við viljum fara með ykkur, við höfum heyrt að Guð sé með ykkur.“ – Sak. 8:23. *18.01* 31 gr. 17-18

Sunnudagur 7. apríl

„Menn verða sérgóðir.“

– 2. Tím. 3:2.

Er rangt að elska sjálfan sig? Nei, það er eðlilegt og jafnvel nauðsynlegt að elska sjálfan sig á heilbrigðan hátt. Jehóva gerði okkur þannig úr garði. „Þú skalt elska náunga þinn *eins og sjálfan þig*,“ sagði Jesús. (Mark. 12:31) Við þurfum að elska sjálf okkur til að geta elskað náungann. Við lesum líka í Biblíunni: „Þannig skulu eiginmennirnir elska konur sínar *eins og eigin líkami*. Sá sem elskar konu sína elskar *sjálfan sig*. Enginn hefur nokkru sinni hatað eigið hold heldur elur hann það og annast.“ (Ef. 5:28, 29) Það er því ljóst að við eigum að elska sjálf okkur að vissu marki. Sjálfselskan, sem er nefnd í 2. Tímóteusarbréfi 3:2, er eigingjörn. Sá sem elskar sjálfan sig um of hefur of mikið álit á sjálfum sér. (Róm. 12:3) Hann hugsar meira um sjálfan sig en nokkuð annað og ber takmarkaða umhyggju fyrir öðrum. Ef eitthvað fer úrskaiðis hefur hann tilhneigingu til að kenna öðrum um í stað þess að axla sjálfur ábyrgð á því. Þess konar maður er ekki hamingjusamur í raun. *W18.01* 23 gr. 4-5

Mánudagur 8. apríl

„Verið þakklát.“

– Kól. 3:15.

Við hlustum á Jehóva meðal annars með sjálfsnámi en þegar við biðjum erum við að tala við hann. Þjónn Guðs ætti ekki að líta á bænina sem innihaldslausan trúarsíð eða hugsa sér að hún virki eins og verndargripur og auki líkurnar á að manni gangi vel. Við erum bókstaflega að tala við skapara okkar þeg-

ar við biðjum. Jehóva *vill* heyra það sem liggur þér á hjarta. (Fil. 4:6) Biblían ráðleggur okkur að varpa áhyggjum okkar á hann. (Sálm. 55:23) Trúirðu að það sé gott að gera það? Milljónir bræðra og systra geta staðfest að það sé mikil hjálp að biðja. Það getur líka hjálpað þér. En við ættum ekki aðeins að fara með bæn til að biðja Jehóva um hjálp. Við getum orðið svo upptekin af okkar eigin vandamálum að við missum sjónar á öllu því góða sem við höfum. Hvernig væri að hugsa um að minnsta kosti þrennt á hverjum degi sem þú mátt vera þakklátur fyrir? Síðan skaltu þakka Jehóva fyrir það í bæn. *W17.12* 25-26 gr. 10-11

Þriðjudagur 9. apríl

„Þú hefur frá blautu barnsbeini þekkt hin helgu rit en þau geta veitt þér visku svo að þú bjargist.“

– 2. Tím. 3:15, NW.

Biblíunemendur vígjast Jehóva og skírast í þúsundatali. Meðal þeirra er fjöldi unglinga sem hefur alist upp í sannleikanum og valið bestu lífsleiðina. (Sálm. 1:1-3) Ef þú ert foreldri í söfnuðinum hlakkarðu eflaust til þess dags þegar sonur þinn eða dóttir lætur skírast. (Samanber 3. Jóhannesarbréf 4.) Kristnir foreldrar vilja að sjálf sögðu að börnin þeirra þekki Biblíuna, bæði Hebresku og Grísku ritningarnar. Börn eru auðvitað ólík en þau geta byrjað mjög ung að læra um fólkið og atburðina sem sagt er frá í Biblíunni. Söfnuður Jehóva hefur látið í té alls konar hjálpargögn sem foreldrar geta notað til að kenna börnunum. Mundu að sterkt samband við Jehóva byggist á biblíuþekkingu. *W17.12* 18 gr. 1; 19 gr. 4

Miðvikudagur 10. apríl

*„Maðurinn er höfuð konunnar.“
– Ef. 5:23.*

Segjum að þú sért gift manni sem er ekki í trúnni. Hvað er til ráða ef þér finnst hann ekki koma vel fram við þig? Heldurðu að það bæti ástandið að rífast við hann? Segjum að þú hafir betur í deilunni. Er líklegt að hann taki við sannleikanum í framhaldi af því? Trúlega ekki. Ef þú virðir forystu hans stuðlarðu hins vegar að friði í fjölskyldunni, ert Jehóva til sóma og getur jafnvel unnið manninn þinn til fylgis við trúna. Þá getið þið bæði hlotið sigurlaunin. (1. Pét. 3:1, 2) Tökum annað dæmi. Segjum að þú sért giftur en konan þín sé ekki í trúnni. Þér finnst hún ekki bera virðingu fyrir þér. Heldurðu að hún myndi bera meiri virðingu fyrir þér ef þú öskraðir á hana til að sýna henni hver ræður á heimilinu? Auðvitað ekki. Guð ætlast til að þú sért ástríkur eiginmaður og líkir eftir Jesú. Jesús er höfuð safnaðarins en er alltaf kærleiksríkur og þolinmóður. (Lúk. 9:46-48) Eiginmaður getur unnið konuna sína til fylgis við trúna með því að líkja eftir Jesú. *w17.11 28-29 gr. 13-14*

Fimmtudagur 11. apríl

*„Guð er sá sem allt hefur gert.“
– Hebr. 3:4.*

Í heiminum er almennt gert lítið úr leiðbeiningum Jehóva eða þær hunsaðar með öllu. Trú okkar gæti veikst smám saman ef við létum slíkan hugsunarhátt hafa áhrif á okkur. Hann birtist í sjónvarpi, á Netinu, á vinnustaðnum og í skólanum. Það er algengt víða um lönd að fólk segist ekki trúa á Guð. Það tel-

ur sig vera trúlaust. Þeir sem hugsa þannig hafa ef til vill ekki velt sérstaklega fyrir sér hvort Guð sé til en finnst það góð tilfinning að geta gert eins og þeim þóknast. (Sálm. 10:4) Öðrum finnst það hljóma gáfulega að segjast ekki þurfa að trúa á Guð til að hafa góð lífsgildi. Er rök-rétt að halda því fram að ekki sé til skapari? Það er auðvelt að týna áttum ef leitað er svara hjá vísindunum við þeirri spurningu hvort lífið sé skapað. En í rauninni er svarið sárameinfalt. Fyrst það þarf hugvit til að byggja hús hlýtur að þurfa enn meira hugvit til að búa til lifandi veru. *w17.11 20-21 gr. 2-4*

Föstudagur 12. apríl

*„Frammi fyrir honum var skrifuð bók til að minna á alla sem óttast Drottin og virða nafn hans.“
– Mal. 3:16.*

Leiðum hugann að því hve mikilvægt er að sækja minningarhátíðina. Munum að safnaðarsamkomur eru þáttur í tilbeiðslu okkar. Við getum verið viss um að Jehóva og Jesús taka eftir því hverjir leggja það á sig að mæta á þessa mikilvægu samkomu ársins. Við viljum að þeir sjái okkur á minningarhátíðinni nema það sé ógerlegt fyrir okkur að mæta sökum heilsuleysis eða annarra aðstæðna. Þegar við sýnum í verki að samkomurnar skipta okkur miklu máli gefum við Jehóva enn ríkari ástæðu til að geyma nafn okkar í minnisbók sinni – „lífsins bók“ – en þar standa nöfn þeirra sem Jehóva vill veita eilíft líf. (Opinb. 20:15) Dagana fyrir minningarhátíðina getum við tekið frá tíma til að biðja og kanna hve sterkt samband okkar við Jehóva er. – 2. Kor. 13:5. *w18.01 13 gr. 4-5*

Laugardagur 13. apríl

„Hann má flýja í einhverja af borgum þessum.“ – Jós. 20:4, Biblían 1981.

Þegar flóttamaður var kominn inn í griðaborg var hann öruggur. Jehóva sagði um þessar borgir: „Þar veitist ykkur grið.“ (Jós. 20:2, 3) Jehóva ætlaðist ekki til að manndráparinn yrði dæmdur aftur fyrir sama mál, og sá sem átti blóðs að hefna mátti ekki fara inn í borgina og taka flóttamanninn af lífi. Flóttamaðurinn þurfti því ekki að óttast um líf sitt. Svo framarlega sem hann hélt sig í borginni var hann öruggur undir verndarhendi Jehóva. Griðaborgin var ekki *fangelsi*. Í henni hafði hann tækifæri til að vinna, hjálpa öðrum og þjóna Jehóva í friði. Já, hann gat lifað hamingjusömu og innihaldsríku lífi. Sumum þjónum Guðs, sem hafa drýgt alvarlega synd en iðrast, hefur fundist þeir vera „í fangelsi sektarkenndarinnar“. Þeir hafa jafnvel hugsað að Jehóva muni alltaf líta á þá sem flekkaða vegna syndar sinnar. Ef þér líður þannig skaltu fullvissa þig um að þegar Jehóva fyrirgefur þér geturðu verið öruggur um miskunn hans. *w17.11* 9 gr. 6; 11 gr. 13-14

Sunnudagur 14. apríl

Hversu fagurt og yndislegt það er að búa saman. – Sálm. 133:1.

Eitt sem við getum gert til að stuðla að einingu er að íhuga merkingu brauðsins og vínsins sem borið er fram á minningarhátíðinni. Fyrir þetta sérstaka kvöld – og ekki síst á kvöldinu sjálfu – skaltu velta vandlega fyrir þér hvaða þýðingu ósýrða brauðið og rauðvínið hefur. (1. Kor. 11:23-25) Brauðið táknar syndlausan líkama Jesú sem hann fórnaði og vínið táknar úthellt blóð hans. Mun-

um að með lausnarfórn Krists voru unnin tvö mestu kærleiksverk allra tíma – Jehóva fórnaði syni sínum í okkar þágu og Jesús lagði líf sitt fúslega í sölnarar fyrir okkur. Þegar við hugleiðum kærleikann, sem þeir hafa sýnt okkur, ætti kærleikur okkar til þeirra að vaxa. Og kærleikurinn, sem bæði við og trúsystkini okkar berum til Jehóva, er eins og band sem bindur okkur saman og styrkir eininguna. *w18.01* 14 gr. 11

Bibliulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir eftir sólsetur: 9. nísan)
Matteus 26:6-13

Mánudagur 15. apríl

„Í því birtist kærleikur Guðs til okkar að Guð hefur sent einkason sinn í heiminn til þess að hann skyldi veita okkur nýtt líf.“ – 1. Jóh. 4:9.

Jehóva þykir ákaflega vænt um mannkynið. Hann var fús til að úthella blóði sonar síns svo að við gætum hlotið eilíft líf. (Jóh. 3:16) Ef Jehóva héldi ekki loforð sín myndi Satan hafa tilefni til að kalla hann lygara og ranglátan stjórnanda sem léti sér ekki annt um þegna sína. Þá gætu menn líka hæðst að Jehóva og sagt með réttu: „Hvað verður úr fyrirheitinu um komu hans? Því að síðan feðurnir sofnuðu stendur allt við hið sama eins og frá upphafi veraldar.“ (2. Pét. 3:3, 4) Jehóva sér því til þess að þeir sem hlýða honum bjargist þegar hann sýnir fram á að hann sé réttmætur drottinn alheims. (Jes. 55:10, 11) Drottinnvald Jehóva byggist á kærleika. Við getum því treyst að hann muni alltaf elska og meta trúa þjóna sína. – 2. Mós. 34:6. *w17.06* 23 gr. 7

Bibliulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir dagsins: 9. nísan)
Matteus 21:1-11, 14-17

Priðjudagur 16. apríl

Guð elskaði okkur og sendi son sinn til að vera friðþæging fyrir syndir okkar. – 1. Jóh. 4:10.

Jehóva leit svo á að lausnarfórnin hefði þegar verið færð allt frá því að hann gaf loforðið um tilvonandi frelsara í 1. Mósebók 3:15. Um 4.000 árum síðar fórnaði hann svo einkasyni sínum í þágu mannkyns jafnvel þótt það hafi kostað hann mikið. (Jóh. 3:16) Erum við ekki innilega þakklát fyrir óeigingjarnan kærleika Jehóva? Við erum líka fær um að sýna slíkan kærleika þar sem Guð skapaði okkur eftir sinni mynd. Abel sýndi að hann elskaði Guð með því að fórna því besta sem hann átti. (1. Mós. 4:3, 4) Núi sýndi fólki óeigingjarnan kærleika með því að flytja því boðskap Guðs áratugum saman þrátt fyrir dræm viðbrögð. (2. Pét. 2:5) Abraham setti kærleikann til Guðs framár sínum eigin tilfinningum þegar hann var beðinn um að fórna Ísak, syni sínum. (Jak. 2:21) Við viljum sýna kærleika eins og þessir trúföstu menn þrátt fyrir þá erfiðleika sem mæta okkur. *W17.10* 7-8 gr. 3-4

Bíbliulestur vegna minningarhátíðarinnar:

(Atburðir dagsins: 10. nísan)

Matteus 21:18, 19; 21:12, 13;

Jóhannes 12:20-50

Miðvikudagur 17. apríl

„Ekki höfum við þann æðsta prest er eigi geti séð aumur á veikleika okkar heldur þann sem freistað var á allan hátt eins og okkar en án syndar.“ – Hebr. 4:15.

Hlutverk Jesú, æðstaprests okkar, fullvissar okkur um að syndir okkar verði fyrirgefna og að við hljótum „miskunn og náð þegar við erum hjálparþurfi“. (Hebr. 4:16) Trúðu því á lausnarfórn Jesú.

Treystu að hún nái til þín. (Gal. 2:20, 21) Treystu að hún sé grundvöllur þess að þú fái fyrirgefningu synda þinna og að hún veiti þér von um eilíft líf. Lausnarfórn Jesú er gjöf Jehóva til þín. Við þurfum ekki að óttast að Jehóva leiti að ástæðu til að minna okkur aftur á syndir sem hann hefur þegar fyrirgefið eða dæmi okkur fyrir þær. (Sálm. 103:8-12) Já, við getum verið algerlega viss um að Jehóva fyrirgefur. *W17.11* 11-12 gr. 14-17

Bíbliulestur vegna minningarhátíðarinnar:

(Atburðir dagsins: 11. nísan)

Matteus 21:33-41; 22:15-22;

23:1-12; 24:1-3

Fimmtudagur 18. apríl

Ég bið fyrir þeim sem á mig trúa fyrir orð þeirra, að allir séu þeir eitt, eins og þú, faðir, ert í mér. – Jóh. 17:20, 21.

Eftir að fyrsta kvöldmáltíð Drottins hafði farið fram bað Jesús þess að fylgjendur sínir yrðu allir sameinaðir. Hann bað að þeir nytu sömu dýrmætu einingar og hann og faðir hans njóta. Jehóva hefur sannarlega svarað þessari bæn ástkærs sonar síns. Nú trúa milljónir manna að Guð hafi sent son sinn. Framar öllum öðrum samkomum þjóna Guðs er minningarhátíðin óhrekjandi sönnun fyrir þeirri einingu sem vottar Jehóva búa við. Sums staðar er óþekkt að fólk af ólíkum kynþáttum komi saman á trúarsamkomur, og ef það gerist er það lítið hornauga. En í augum Jehóva og Jesú er þessi eining ákaflega falleg. Einingin meðal þjóna Jehóva kemur okkur ekki á óvart. Jehóva spáði henni reyndar fyrir. – Esek. 37:15-17; Sak. 8:23. *W18.01* 14 gr. 7-9

Bíbliulestur vegna minningarhátíðarinnar:

(Atburðir dagsins: 12. nísan)

Matteus 26:1-5, 14-16; Lúkas 22:1-6

MINNINGARHÁTÍÐ
eftir sólsetur
Föstudagur 19. apríl

„Steinninn, sem smiðirnir höfnuðu, er orðinn að hyrningarsteini.“
– Sálm. 118:22.

„Smiðirnir,“ trúarleiddtogar Gyðinga, höfnuðu Messíasi. Þeir sneru ekki aðeins baki við Jesú og neituðu að viðurkenna hann sem Krist heldur gengu þeir mun lengra. Margir Gyðingar höfnuðu honum í þeim skilningi að þeir heimtuðu að fá hann tekinn af lífi. (Lúk. 23:18-23) Já, þeir áttu þátt í lífláti Jesú. Hvernig gat Jesús orðið að „hyrningarsteini“ fyrst honum var hafnað og hann tekinn af lífi? Það gat aðeins gerst með því að hann yrði reistur til lífs á ný. Pétur postuli talaði um „Jesú Krist frá Nasaret, þann er þeir krossfestu en Guð uppvakti frá dauðum“. (Post. 3:15; 4:5-11; 1. Pét. 2:5-7). Þegar Jesús var reistur upp fékk hann einn það hlutverk að bera nafnið sem „mönnnum [er] gefið um víða veröld sem getur frelsað okkur“. – Post. 4:12; Ef. 1:20. *W17.12* 9-10 gr. 6-9

Bibliulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir dagsins: 13. nísan)
Matteus 26:17-19; Lúkas 22:7-13
(Atburðir eftir sólsetur: 14. nísan)
Matteus 26:20-56

Laugardagur 20. apríl

Boðið dauða Drottins þangað til hann kemur.
– 1. Kor. 11:26.

Jesús sagði varðandi þrenginguna miklu sem er rétt fram undan: „Menn munu sjá Mannssoninn koma á skýjum himins með mætti og mikilli dýrð. [Jesús] mun senda út engla sína með hvellum lúðri og þeir munu safna hans útvöldu.“ (Matt.

24:29-31) Þegar Jesús talar um að hann „safni sínum útvöldu“ á hann við tímann þegar allir andasmurðir þjónar Guðs, sem þá verða eftir á jörðinni, hljóta laun sín á himni. Það gerist eftir að fyrsti hluti þrengingarinnar miklu er yfirstaðinn en áður en Harmagedónstriðið brýst út. Þá mun Jesús ásamt öllum hinum 144.000 sígra konunga jarðarinnar. (Opinb. 17:12-14) Síðasta minningarhátíðin áður en hinum andasmurður er safnað til himna verður sú síðasta sem haldin verður því að eftir það verður Jesús „kominn“. *W18.01* 16 gr. 15

Bibliulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir dagsins: 14. nísan)
Matteus 27:1, 2, 27-37

Sunnudagur 21. apríl

„Þennan Jesú reisti Guð upp.“
– Post. 2:32.

Jesús lifir „um aldir alda“ á himnum og mun aldrei deyja. (Opinb. 1:5, 18; Róm. 6:9; Kól. 1:18; 1. Pét. 3:18) Hann fullvissaði trúfasta postula sína um að þeir myndu ríkja með honum á himnum. (Lúk. 22:28-30) Páll skrifar að „Kristur hafi verið reistur upp frá dauðum, frumgróði þeirra sem sofnuð eru“. Síðan bendir hann á að fleiri yrðu reistir til lífs á himnum. Hann sagði: „Sérhver í sinni röð: Kristur er frumgróðinn, næst koma þeir sem játa hann þegar hann kemur,“ það er að segja meðan hann er nærverandi. (1. Kor. 15:20, 23) Nærvera Krists hófst árið 1914. Hún stendur enn yfir og endir þessa illa heimskerfis er nú mjög nærri. *W17.12* 10 gr. 11; 11 gr. 14-16

Bibliulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir dagsins: 15. nísan)
Matteus 27:62-66
(Atburðir eftir sólsetur: 16. nísan)
Matteus 28:2-4

Mánudagur 22. apríl

„Ég hugga yður, ég sjálfur.“

– Jes. 51:12.

Kærleiksríkur faðir okkar á himnum hefur sjálfur misst ástvini. Þeirra á meðal voru Abraham, Ísak, Jakob, Móse og Davíð konungur. (4. Mós. 12:6-8; Matt. 22:31, 32; Post. 13:22) Biblían fullvissar okkur um að Jehóva hlakki mikið til þess tíma þegar hann reisir þá aftur til lífs, og að hann þrái að sjá þá á ný. (Job. 14:14, 15) Þeir verða hamingjusamir og við fullkomna heilsu. Höfum líka hugfast að ástkær sonur Guðs, sem var „yndi hans“, dó kvalafullum dauða. (Orðskv. 8:22, 30) Jehóva hlýtur að hafa fundið fyrir ólýsanlegum sársauka. (Jóh. 5:20; 10:17) Við getum treyst því fullkomlega að Jehóva styðji okkur. Við ættum því ekki að hika við að úthella hjarta okkar í bæn og segja honum frá sorg okkar. Það er hughreystandi til þess að vita að Jehóva skilur hvernig okkur líður og veitir okkur þá huggun sem við þurfum svo sárlega á að halda. – 2. Kor. 1:3, 4. *w17.07* 13 gr. 3-5

Biblíulestur vegna minningarhátíðarinnar:
(Atburðir dagsins: 16. nisan)
Matteus 28:1, 5-15

Þriðjudagur 23. apríl

„Guð er ekki ranglátur. Hann gleymir ekki verki ykkar og kærleikanum sem þið auðsýnduð honum.“ – Hebr. 6:10.

Milljónir manna á okkar tímum leggja fúslega fram „eigur sínar“, það er að segja tíma sinn, krafta og fjármuni, í þágu hins mikla andlega musteris hans. (Orðskv. 3:9) Jehóva gleymir ekki verki okkar og kærleikanum sem við sýnum hon-

um. Allt sem hefur áunnist á okkar dögum í þágu sannrar tilbeiðslu er áþreifanlegur vitnisburður um blessun Jehóva og forystu Krists. Við tilheyrum traustum, öruggum og eilífum söfnuði. „Hlýddu rödd Jehóva, Guðs þíns“ og láttu þér annt um að fá að tilheyra söfnuði hans. (Sak. 6:15) Þá nýturðu verndar konungsins og æðstaprestsins. Gerðu það sem þú getur í þágu sannrar tilbeiðslu. Þá máttu treysta að Jehóva hersveitanna verndi þig og varðveiti þann tíma sem eftir er af þessum heimi – og að eilífu. *w17.10* 30 gr. 18-19

Miðvikudagur 24. apríl

„Notið hinn rangláta mammón til þess að eignast vini sem taki við ykkur í eilífar tjaldbúðir þegar hann er uppurinn.“ – Lúk. 16:9.

Allt kerfi Satans – trúarbrögð, stjórnvöld og viðskiptaheimurinn – á eftir að falla í náinni framtíð. Spámennirnir Esekíel og Sefanía sögðu fyrir að gull og silfur, sem hefur verið uppistaða efnahagskerfisins svo öldum skiptir, verði einskis virði. (Esek. 7:19; Sef. 1:18) Hvernig myndi okkur líða ef við værum komin að leiðarlokum í þessum heimi og sæjum þá að við hefðum fórnað „sönnum auði“ til að eignast sem mest af „hverfulum auðæfum“ þessa heims? Okkur myndi líklega líða eins og manni sem hefur unnið alla ævina til að safna peningum en kemst svo að því að þeir eru falsaðir. (Orðskv. 18:11) Slík verðmæti *munu* að lokum bregðast. Misstu því ekki af tækifærinu til að nota þau til að „eignast vini“ á himnum. Allt sem við gerum í þágu ríkis Guðs gerir okkur andlega rík. *w17.07* 11 gr. 16

Fimmtudagur 25. apríl

Verðið eftirbreytendur Guðs svo sem elskuð börn hans. Lifið í kærleika eins og Kristur elskaði okkur og lagði sjálfan sig í sölurnar fyrir okkur. – Ef. 5:1, 2.

Sumir þjónar Guðs, sem hafa drýgt alvarlega synd, reyna að hylma yfir hana til að þurfa ekki að takast á við skömmina eða valda öðrum vonbrigðum. (Orðskv. 28:13) En það er ekki kærleiksrikt þar sem það skaðar bæði þann sem syndgaði og aðra líka. Það getur komið í veg fyrir að andi Guðs starfi óhindrað og ógnað friði alls safnaðarins. (Ef. 4:30) Sannur kærleikur knýr þjóna Guðs sem hafa drýgt alvarlega synd til að tala við öldungana svo að þeir geti fengið þá hjálp sem þeir þurfa. (Jak. 5:14, 15) Enginn eiginleiki er kærleik-anum æðri. (1. Kor. 13:13) Hann auðkennir okkur sem fylgjendur Jesú og eftirbreytendur Jehóva, uppsprettu kærleikans. „Ef ég hefði ekki kærleika, væri ég ekki neitt,“ skrifaði Páll. (1. Kor. 13:2) Höldum stöðugt áfram að sýna kærleika, ekki aðeins „með orðum“ heldur líka „í verki og sannleika“. – 1. Jóh. 3:18. *w17.10 11 gr. 17-18*

Föstudagur 26. apríl

„Framar ber að hlýða Guði en mönnum.“ – Post. 5:29.

Jósef sýndi mikið hugrekki þegar kona Pótífars reyndi að fá hann til að fremja kynferðislegt siðleysi. Hann hefur eflaust vitað að það gæti haft alvarlegar afleiðingar að segja nei við hana. Hann lét samt ekki undan. Hann var hugrakkur og ákvað að forða sér. (Mós. 39:10, 12) Rahab er önnur góð fyrirmynd um hugrekki. Þegar ísraelskir njósnarar komu heim til hennar í Jeríkó faldi hún mennina tvo og hjálpaði þeim

að komast undan heilir á húfi. (Jós. 2:4, 5, 9, 12-16) Trúfastir postular Jesú höfðu séð hve hugrakkur hann var. Þó að þeir mættu andstöðu af hendi saddúkea hættu þeir ekki að kenna í nafni Jesú. (Post. 5:17, 18, 27-29) Jósef, Rahab, Jesús og postularnir sýndu innri styrk sem knúði þau til góðra verka. Hugrekki þeirra stafaði þó ekki af oftrú á eigin getu. Það stafaði af því að þau treystu á Jehóva. Við lendum líka í aðstæðum sem útheimta hugrekki. Í stað þess að treysta á sjálf okkur verðum við að treysta á Jehóva. – 2. Tím. 1:7. *w17.09 29 gr. 6-9*

Laugardagur 27. apríl

Afklæðist hinum gamla manni með gjörðum hans. – Kól. 3:9.

Enginn getur afklæðst hinum gamla manni í eigin krafti. Karlar og konur, sem hafa gert það, þurftu að leggja hart að sér til að segja skilið við fyrra lífarni. Þau sigruðu með því að opna hugann og hjartað fyrir kraftinum í orði Guðs og fyrir heilögum anda hans. (Lúk. 11:13; Hebr. 4:12) Til að nýta okkur þennan kraft þurfum við að lesa daglega í Biblíunni, hugleiða efnið og biðja í sífellu um visku og kraft til að fara eftir leiðbeiningum Biblíunnar. (Jós. 1:8; Sálms. 119:97; 1. Þess. 5:17) Við njótum líka góðs af orði Guðs og heilögum anda hans þegar við búum okkur undir safnaðarsamkomur og sækjum þær. (Hebr. 10:24, 25) Við viljum einnig nýta okkur sem best þær mörgu leiðir sem hinn trúi og hyggni þjónn notar til að miðla þjónum Guðs um allan heim andlegri fæðu. (Lúk. 12:42) Það er ekki nóg fyrir kristna menn að láta af og segja skilið við ýmiss konar hátterni til að hljóta velþóknun Guðs. Við þurfum líka að íklæðast hinum nýja manni. – Kól. 3:10. *w17.08 21 gr. 16-17*

Sunnudagur 28. apríl

„Ég treysti gæsku þinni, hjarta mitt gleðst yfir hjálp þinni.“

– Sálm. 13:6.

Davíð konungur þurfti að þola mikið óréttlæti. Hann var ungur að árum þegar Jehóva smurði hann til að verða framtíðarkonungur Ísraels en hann þurfti þó að bíða um 15 ár eftir að hljóta konungdóm, og þá aðeins yfir sinni eigin ættkvísl. (2. Sam. 2:3, 4) Hluta af þessum tíma elti hinn ótrúi Sál konungur hann og leitaðist við að drepa hann. Davíð þurfti því að vera á flóttu og flúði stundum til annars lands eða hafðist við í hellum í óbyggðunum. Sál féll að lokum í bardaga en jafnvel eftir það þurfti Davíð að bíða í sjö ár eftir að hljóta konungdóm yfir allri Ísraelsþjóðinni. (2. Sam. 5:4, 5) Hvers vegna var Davíð fús til að bíða þolinmóður? Hann treysti á gæsku Jehóva. Hann vænti þess með gleði að hljóta frelsun og hugleiddi hvernig Jehóva hafði þegar hjálpað honum. (Sálm. 13:6) Já, Davíð var viss um að það væri þess virði að bíða. *17.08 6 gr. 14-15*

Mánudagur 29. apríl

„Guð fer ekki í manngreinarálit.“

– Post. 10:34.

Tungumál breytast með tímanum. Orð og orðasambönd eiga það til að fá algerlega nýja merkingu. Hið sama er að segja um hebresku og grísku, málin tvö sem Biblían er að mestu leyti skrifuð á. Nútímahebreska og -gríska eru harla ólík því sem var á þeim tíma þegar Biblían var skrifuð. Nálega allir sem vilja skilja orð Guðs þurfa því að lesa þýðingu, jafnvel þeir sem tala nútímamálin hebresku og grísku. Sumir halda að það sé best að læra

fornhebresku og forngrísku til að geta lesið Biblíuna á frummálunum. En það kemur líklega ekki að eins miklu gagni og ætla mátti. Sem betur fer hefur Biblían verið þýdd í heild eða að hluta á næstum 3.000 tungumál. Jehóva vill greinilega að fólk af „sérhverri þjóð og kynkvísl, tungu og lýð“ geti nýtt sér orð hans. (Opinb. 14:6) Finnst þér það ekki draga þig nær Guði sem er bæði kærleiksríkur og óhlutdrægur? *17.09 19 gr. 4*

Þriðjudagur 30. apríl

„Hygginn maður er orðvar og skynsamur maður er fáorður.“

– Orðskv. 17:27.

Sum okkar eiga ættingja sem hefur verið vikið úr söfnuðinum. Við gætum þurft að hafa stjórn á tilfinningunum til að hafa ekki samband við þá að óþörfu. Það er auðveldara að sýna sjálfstjórn við slíkar aðstæður ef við skiljum að þannig líkjum við eftir Jehóva og fylgjum leiðbeiningum hans. Það er athyglisvert að lesa frásögn Biblíunnar af Davíð konungi. Þó að hann hafi haft mikið vald beitti hann því ekki í reiði þegar Sál og Símeí ögruðu honum. (1. Sam. 26:9-11; 2. Sam. 16:5-10) Það þýðir ekki að Davíð hafi alltaf haft stjórn á sér. Við sjáum það meðal annars af synd hans með Batsebu og fyrstu viðbrögðum hans við græðgi Nabals. (1. Sam. 25:10-13; 2. Sam. 11:2-4) Engu að síður getum við lært mikið af frásögunum af Davíð. Í fyrsta lagi þurfa umsjónarmenn meðal þjóna Guðs sérstaklega að gæta þess að sýna sjálfstjórn svo að þeir misnoti ekki vald sitt. Í öðru lagi má enginn verða öruggur um of og hugsa að hann geti staðist allar freistingar. – 1. Kor. 10:12. *17.09 5-6 gr. 12-13*

Miðvikudagur 1. maí

„Haltu fast í agann, slepptu honum ekki, varðveittu hann, því að hann er líf þitt.“ – Orðskv. 4:13, Biblían 1981.

Agi getur verið sársaukafullur en það er annað sem er enn þá verra – afleiðingar þess að hafna aga. (Hebr. 12:11) Kain er dæmi um það. Þegar Guð sá að Kain hataði bróður sinn og vildi drepa hann varaði hann Kain við og sagði: „Hví reiðist þú og ert þungur á brún? Er ekki svo að þú getur verið upplitsdjarfur ef þú gerir rétt, en gerir þú rangt þá liggur syndin við dyrnar? Hún girnist þig en þú getur sigrast á henni.“ (1. Mós. 4:6, 7) Kain hlustaði ekki og syndin náði tökum á honum. Hann uppskar sársauka og miklar þjáningar fyrir vikið. (1. Mós. 4:11, 12) Sársaukinn af því að hljóta ögun frá Jehóva hefði verið lítið mál miðað við það. Jehóva vill gjarnan hlífa okkur við óþörfum þjáningum af þessu tagi. (Jes. 48:17, 18) Við skulum því „hlýða á aga, svo að við verðum vitur“. – Orðskv. 8:33, *Biblían 1981*. w18.03 32 gr. 18-20

Fimmtudagur 2. maí

Ég, Daníel, leitaði í ritningunum. – Dan. 9:2.

Hvernig kynntist Daníel Jehóva? Foreldrar hans hafa eflaust kennt honum að elska Jehóva og ritað orð hans. Og það gerði hann allt sitt líf. Hann kafaði djúpt í Ritningarnar, jafnvel þegar hann var kominn á efri ár. Daníel hafði kynnst Jehóva náið. Hann þekkti líka vel samskipti Guðs við Ísraelsþjóðina, eins og sjá má af einlægri og iðrunarfullri bæn hans í Daníel 9:3-19. Hvernig væri að taka sér smástund til að lesa þessa bæn og hugleiða hana? Lífið í hinni

heiðnu Babýlon var síður en svo auðvelt fyrir trúfastan Gyðing. Jehóva sagði til dæmis við Gyðingana: „Vinnið að hagsæld þeirrar borgar sem ég gerði yður útlæga til.“ (Jer. 29:7) En á sama tíma fór hann fram á að þeir sýndu honum óskipta hollustu. (2. Mós. 34:14) Hvað gerði Daníel kleift að finna rétta jafnvægið? Viskan frá Guði hjálpaði honum að átta sig á meginreglunni um að sýna veraldlegum yfirvöldum undirgefni sem er skilyrðum háð. Öldum síðar kenndi Jesús þessa sömu meginreglu. – Lúk. 20:25. w18.02 10 gr. 11-12

Föstudagur 3. maí

„Skrifaðu tákn á enni þeirra.“ – Esek. 9:4.

Átt þú við erfiðleika að glíma eins og heilsubrest, fjárhagsvandamál eða ofsóknir? Finnst þér stundum erfitt að viðhalda gleðinni í þjónustu Jehóva? Ef svo er geta fordæmi Nóa, Daníels og Jobs verið þér til hughreystingar. Þeir voru ófullkomnir og upplifðu marga af þeim erfiðleikum sem við lendum í, þar á meðal erfiðleika sem stefndu lífi þeirra í hættu. Þeir voru samt ráðvandir og í augum Guðs var trú þeirra og hlýðni til fyrirmyndar. (Esek. 14:12-14) Esekíel skrifaði vers dagsins í Babýlon árið 612 f.Kr. (Esek. 1:1; 8:1) Sá tími nálgadist að hinni fráhverfu Jerúsalem yrði eytt eins og spáð hafði verið, en það gerðist árið 607 f.Kr. Fáir sýndu sömu eiginleika og Nói, Daníel og Job og fengu tákn um að þeir myndu bjargast. (Esek. 9:1-5) Eins verður það á okkar tímum. Aðeins þeir sem eru ráðvandir í augum Jehóva fá tákn um að þeir bjargist þegar þessi heimsskipan líður undir lok. – Opinb. 7:9, 14. w18.02 3-4 gr. 1-3

Laugardagur 4. maí

„Mundu eftir skapara þínum á unglingsárum þínum.“

– Préd. 12:1.

Ef þú ert unglingur skaltu spyrja þig: Sæki ég bara samkomur og tek þátt í boðuninni af því að foreldrar mínir vilja það? Eða legg ég mig fram um að eiga persónulegt samband við Jehóva? Við ættum auðvitað öll að hafa markmið í þjónustu Jehóva, á hvaða aldri sem við erum. Þannig styrkjum við okkar andlega mann. (Préd. 12:13) Þegar við höfum komið auga á hvar við getum bætt okkur þurfum við að vinda okkur í að gera nauðsynlegar breytingar. Það er ákaflega mikilvægt að vera andleg manneskja. Málið snýst hreinlega um líf og dauða. (Róm. 8:6-8) En við þurfum ekki að vera fullkomin til að vera þroskuð í trúnni. Andi Jehóva getur styrkt okkur svo að við getum bætt okkur. En við þurfum að leggja okkar af mörkum. Þó að biblíunám geti verið skemmtilegt megum við ekki búast við að Biblían sé eins og skáldsaga sem er skrifuð til skemmtilestrar. Við þurfum að leggja það á okkur að leita uppi andleg sannindi sem við getum nýtt okkur. *w18.02* 25 gr. 10-11

Sunnudagur 5. maí

Hvað dvelur þig? Rís upp og lát skírast. – Post. 22:16.

Það er ekki nauðsynlegt að þekkja hverja einustu biblíukenningu í þaula til að geta vígst og látið skírast. Allir lærisveinar Krists þurfa að halda áfram að afla sér þekkingar eftir að þeir skírast. (Kól. 1:9, 10) Hve mikil þekking er þá nauðsynleg áður en maður skírist? Í Biblíunni er sagt frá fjölskyldu á fyrstu öld sem við getum dregið vissan lærdóm af.

(Post. 16:25-33) Páll kom til Filippí í annarri trúboðsferð sinni um árið 50. Þar voru þeir Sílas, félagi hans, handteknir fyrir upplognar sakir og varpað í fangelsi. Um nóttina varð jarðskjálfti og við það opnuðust dyr fangelsisins. Fangavörðurinn hélt að fangarnir væru sloppnir og ætlaði að fyrirfara sér. Páll kallaði til hans og tókst að koma í veg fyrir það. Þeir Sílas kenndu fanga-verðinum og fjölskyldu hans sannleikann um Jesú. Þau trúðu því sem þau höfðu lært, skildu mikilvægi þess og létu skírast án þess að hika. *w18.03* 10 gr. 7-8

Mánudagur 6. maí

„Sæl er sú þjóð sem á Drottin að Guði.“ – Sálm. 144:15.

Jehóva er glaður Guð og þjónar hans endurspegla það. Þeir hafa auk þess ánægju af því að gefa af sér í þágu annarra, ólíkt þeim sem elska fyrst og fremst sjálfa sig og það sem þeir geta fengið sjálfir. (Post. 20:35; 2. Tím. 3:2) Hvernig getum við gengið úr skugga um að kærleikur okkar til Guðs sé ekki farinn að víkja fyrir sjálfselsku? Lítum á hvatninguna í Filippíbréfinu 2:3, 4: „Gerið ekkert af eigingirni eða hegómagirnd. Verið lítillát og metið hvert annað meira en ykkur sjálf. Lítið ekki aðeins á eigin hag heldur einnig annarra.“ Við gætum spurt okkur hvort við förum eftir þessum leiðbeiningum. Leggjum við okkur fram um að hjálpa öðrum, bæði í söfnuðinum og með því að boða fagnaðarerindið? Það er ekki alltaf auðvelt að gefa af sér. Það kostar áreynslu og förnfýsi. En getur nokkuð glatt okkur meira en sú vitneskja að Drottinn alheims hafi velþóknun á okkur? *w18.01* 23 gr. 6-7

Þriðjudagur 7. maí

„Rannsakið hvort trú ykkar kemur fram í breytni ykkar.“

– 2. Kor. 13:5.

Við getum velt fyrir okkur spurningum sem þessum: Trúi ég í raun og veru að ég tilheyri eina söfnuðinum sem Jehóva hefur valið til að koma vilja sínum til leiðar? Geri ég mitt besta til að boða og kenna fagnaðarerindið? Bera verk mín vitni um að ég trúi í raun að við lifum á hinum síðustu dögum og að stutt sé eftir af stjórn Satans? Ber ég jafn mikið traust til Jehóva og Jesú núna og þegar ég vígði líf mitt Jehóva? (Matt. 24:14; 2. Tím. 3:1; Hebr. 3:14) Að hugleiða svörin við slíkum spurningum leiðir í ljós hver við erum innst inni. Lestu og hugleiddu efni sem fjallar um mikilvægi minningarhátíðarinnar. (Jóh. 3:16; 17:3) Eina leiðin til að hljóta eilíft líf er að kynnst Jehóva og trúa á Jesú, einkason hans. Til að búa þig undir minningarhátíðina gætirðu tekið fyrir námsverkefni sem hjálpa þér að nálægja þig Jehóva og Jesú. *w18.01* 13 gr. 5-6

Miðvikudagur 8. maí

„Enginn getur komið til mín nema faðirinn, sem sendi mig, laði hann.“ – Jóh. 6:44.

Þegar þú lest í Biblíunni og biblíutengdum ritum og þegar þú sækir samkomur kemstu að raun um hvernig Jehóva hefur hjálpað öðrum að vera honum trúir. En þegar þú rættar sambandið við hann þarftu að finna sjálfur fyrir styrkri hönd hans. Hvernig hefurðu fundið og séð með eigin augum að Jehóva er góður? Allir þjónar Jehóva hafa fundið á einn ákveðinn hátt

að hann er góður. Hann hefur boðið þeim að eiga náð samband við sig og son sinn. Unglingur hugsar kannski sem svo: Jehóva dró *for-eldra* mína til sín og ég fylgdi bara með. En þegar þú vígðir þig Jehóva og lést skírast sýndirðu að þú hefðir eignast sérstakt samband við hann. Hann þekkir þig. Í Biblíunni segir: „Sá sem elskar Guð er þekktur af honum.“ (1. Kor. 8:3) Vertu alltaf þakklátur fyrir að Jehóva skuli leyfa þér að tilheyra söfnuði sínum. *w17.12* 26 gr. 12-13

Fimmtudagur 9. maí

„Drottinn agar þann sem hann elskar.“ – Hebr. 12:6.

Þegar þú heyrir orðið „agi“ hugsarðu kannski fyrst um refsingu. En margt fleira felst í ögun. Í Biblíunni er oft talað um aga á aðlaðandi hátt, stundum samhliða þekkingu, visku, kærleika og lífi. (Orðskv. 1:2-7; 4:11-13, *Biblían* 1981) Ástæðan er sú að þegar Guð agar okkur sýnir hann að hann elskar okkur og vill að við hljótum eilíft líf. (Hebr. 12:6) Ögun Guðs getur falið í sér refsingu en hann beitir henni aldrei af grimmd eða til að særa okkur. Ögun snýst reyndar fyrst og fremst um að mennta, rétt eins og foreldrar gera þegar þeir ala upp elskuð börn sín. Þar sem við tilheyrum kristna söfnuðinum má segja að við búum í „Guðs húsi“. (1. Tím. 3:15) Við virðum því rétt Jehóva bæði til að setja reglur og til að veita kærleiksrik-an aga þegar við brjótum þær. Ef hegðun okkar hefur óþægilegar afleiðingar getur ögunin frá föðurnum á himnum auk þess minnt okkur á hversu mikilvægt það er að hlusta á hann. – Gal. 6:7. *w18.03* 23 gr. 1; 24 gr. 3

Föstudagur 10. maí

*„Hygginn maður er orðvar og skynsamur maður er fáorður.“
– Orðskv. 17:27.*

Ertu unglingur og finnst þér foreldrar þínir vera of strangir og ekki skilja þig? Þú gætir orðið svo sár að þú farir að efast um að þú viljir þjóna Jehóva. En ef þú snýrð baki við Jehóva kemstu fljótt að raun um að engum þykir eins vænt um þig og guðhræddum foreldrum þínum og söfnuðinum. Segjum að foreldrar þínir leiðrétti þig aldrei. Væri það ekki merki þess að þeim stæði á sama um þig? (Hebr. 12:8) En kannski sárnar þér *hvernig* foreldrarnir leiðréttu þig. Einblindu samt ekki á það. Reyndu heldur að átta þig á hvers vegna þau fara þannig að. Haltu ró þinni og reyndu eins og þú getur að bregðast ekki of harkalega við gagnrýni þeirra. Settu þér það markmið að verða þroskuð manneskja sem tekur leiðbeiningum með ró og lærir af þeim, óháð því hvernig þær eru gefnar. – Orðskv. 1:8. *W17.11* 29 gr. 16-17

Laugardagur 11. maí

„Þú hefur fallið frá þínum fyrri kærleik.“ – Opinb. 2:4.

Þú hefur ef til vill séð að sumir unglingar, sem skírast, draga síðar í efa að það sé skynsamlegt að lifa eftir lífsreglum Guðs. Sumir hafa jafnvel snúið baki við sannleikanum. Kannski óttastu að barnið þitt byrji að þjóna Guði en að kærleikurinn til sannleikans dofni smám saman. Hvað geturðu gert til að draga úr hættunni að það gerist og hjálpa barninu þínu að „dafna til hjálpræðis“? (1. Pét. 2:2) Svárið er að finna í því sem Páll skrifaði Tímóteusi:

„Haltu áfram að fylgja því sem þú hefur lært og látið sannfærast um því að þú veist af hverjum þú lærðir það. Þú hefur frá blautu barnsbeini þekkt hin helgu rit [Hebresku ritningarnar] en þau geta veitt þér visku svo að þú bjargist vegna trúar á Krist Jesú.“ (2. Tím. 3:14, 15, NW) Við tökum eftir að Páll nefnir að Tímóteus þyrfti (1) að *þekkja* hin helgu rit, (2) *sannfærast* um það sem hann lærði og (3) *öðlast visku svo að hann bjargaðist* vegna trúar á Krist Jesú. *W17.12* 18-19 gr. 2-3

Sunnudagur 12. maí

*„Þjónar mínir munu hrópa af glöðu hjarta en þér munuð kveina af kvöldu hjarta.“
– Jes. 65:14.*

Mörg trúfélög kenna að til sé helvíti, krefja fólk um tíund og blanda sér í stjórnmál. Það gerir marga afhuga Guði. Það er því skiljanlegt að þeim fjölgi sem finnst þeir vera ágætlega settir án trúarbragða. Það er vissulega hægt að vera ánægður án *falstrúar* en enginn getur verið raunverulega hamingjusamur nema hann þekki Jehóva sem er kallaður „hinn sæli Guð“. (1. Tím. 1:11, *Biblían* 1912) Allt sem Guð gerir er öðrum til góðs. Þjónar hans eru hamingjusamir vegna þess að þeir einbeita sér að því að hjálpa fólki. (Post. 20:35) Hugleiddu til dæmis hvernig sönn trú stuðlar að hamingjuríku fjölskyldulífi. Hún kennir okkur að virða maka okkar og vera honum trú, halda hjúskaparheitið, kenna börnunum hæversku og kurteisi og elska okkar nánustu. Sönn trú gerir þjónum Jehóva um allan heim kleift að starfa saman í friði og einingu og vera sameinaðir í söfnuðum sínum. *W17.11* 21 gr. 6-7

Mánudagur 13. maí

„Ég aumur maður!“

– Rómv. 7:24.

Margir trúfastir þjónar Guðs hafa endurómað þessi orð Páls postula. Erfðasyndin hrjáir okkur öll og þegar verk okkar endurspegla ekki löngun okkar til að þóknast Jehóva líður okkur stundum ömurlega. Sumir þjónar Guðs, sem hafa drýgt alvarlega synd, hafa jafnvel hugsað að Guð geti aldrei fyrirgefið þeim. Í Biblíunni erum við þó fullvissuð um að þeir sem leita hælís hjá Jehóva þurfi ekki að láta sektarkennd gagnataka sig. (Sálm. 34:23) Eftir að Páll hafði tjáð sig um hve illa honum leið yfir því að hafa ekki hlýtt Jehóva fullkomlega sagði hann: „Guði sé lof að Jesús Kristur, Drottinn vor, frelsar.“ (Rómv. 7:24) Já, Páll átti í baráttu við syndugar tilhneigingar og hann iðraðist sárlega fyrri synda. Hann treysti samt algerlega á fyrirgefningu Guðs fyrir milligöngu Jesú. Jesús er lausnari okkar og veitir okkur hreina samvisku og innri frið. (Hebr. 9:13, 14) Sem æðstiprestur okkar „getur hann og til fulls frelsað þá sem hann leiðir fram fyrir Guð þar sem hann ávallt lifir til að biðja fyrir þeim“. – Hebr. 7:24, 25. *w17.11* 8 gr. 1-2; 12 gr. 15

Þriðjudagur 14. maí

„Vinnið heit og efnið þau við Drottin, Guð yðar.“

– Sálm. 76:12.

Hvað er fólgið í því að halda vígsluheit sitt? Við ættum að sýna með afstöðu okkar í prófraunum, stórum sem smáum, að við tökum alvarlega það heit okkar að lofa Jehóva „alla daga“. (Sálm. 61:9) Segjum til dæmis að einhver á vinnustað eða í skólanum daðri við þig. Liturðu á það sem tækifæri til að „láta vegu

Jehóva vera þér geðfellda“ og daðra ekki á móti? (Orðskv. 23:26, *Biblían 1981*) Ef fjölskylda þín er ekki í trúnni biðurðu þá Jehóva um hjálp til að koma fram eins og Biblían hvetur til þó að enginn annar í fjölskyldunni geri það? Leitum við daglega í bæn til föðurins á himnum og þökkum honum fyrir að elska okkur og leyfa okkur að vera þegnar stjórnar sinnar? Gefum við okkur tíma daglega til að lesa í Biblíunni? Höfum við ekki í rauninni lofað að gera það? Málid snýst um að vera hlýðin. Við sýnum að við elskum Jehóva og höfum vígst honum af öllu hjarta með því að gera eins vel og við getum í þjónustu hans. Tilbeiðsla okkar er ekki bara formsatriði heldur lífsstefna. – 5. Mós. 10:12, 13. *w17.10* 23 gr. 11-12

Miðvikudagur 15. maí

„Gott er að syngja Guði vorum lof.“ – Sálm. 147:1.

Vinsæll textahöfundur sagði eitt sinn: „Orð fá mann til að hugsa. Tónlist vekur hjá manni tilfinningu. En söngur tengir hugsun við tilfinningu.“ Söngvarnir okkar eru lofsöngvar og lýsa kærleika okkar til Jehóva, föður okkar á himnum. Það er engin furða að söngur sé áberandi þáttur í hreinni tilbeiðslu, hvort sem við syngjum í einrómi eða með söfnuði þjóna Guðs. En hvernig finnst þér að syngja með söfnuðinum? Finnst þér það vandræðalegt? Í sumum menningarsamfélögum getur körlum fundist óþægilegt að syngja í fjölmenni. Það getur haft áhrif á allan söfnuðinn, sérstaklega ef þeir sem fara með forystuna eru hikandi við að syngja eða eru að sinna öðru á meðan söfnuðurinn syngur. (Sálm. 30:13) Söngur er hluti af tilbeiðslu okkar. Í ljósi þess viljum við ekki fara út eða missa af þessum hluta samkomunnar. *w17.11* 3 gr. 1-3

Fimmtudagur 16. maí

„Ætlið ekki að ég sé kominn að færa frið á jörð. Ég kom ekki að færa frið heldur valda sundrungu.“ – Matt. 10:34.

Við viljum öll lifa friðsömu lífi og vera laus við áhyggjur. Við erum Jehóva innilega þakklát fyrir að veita okkur ‚frið sinn‘, innri ró sem getur verndað okkur gegn truflandi hugsunum og tilfinningum. (Fil. 4:6, 7) Þar sem við höfum vígt okkur Jehóva eigum við líka ‚frið við hann‘, það er að segja gott samband við hann. (Róm. 5:1) Tími Guðs til að koma á algerum friði er þó enn ekki kominn. Miklar erjur blasa við á þessum síðustu dögum, þeim erfiðu tímum sem við lifum á, og margir eru deilugjarnir. (2. Tím. 3:1-4) Við sem þjónum Guði þurfum að heyja andlegt stríð gegn Satan og falskenningunum sem hann breiðir út. (2. Kor. 10:4, 5) Ættingjar, sem eru ekki í trúnni, geta ógnað friði okkar meira en nokkuð annað. Sumir gera lítið úr trú okkar, saka okkur um að sundra fjölskyldunni eða hóta að afneita okkur ef við snúum ekki baki við trúnni. *17.10 12 gr. 1-2*

Föstudagur 17. maí

„Hve mjög elska ég lögmál þitt, allan daginn ihuga ég það.“ – Sál. 119:97.

Þau tungumál, sem Biblían hefur verið þýdd á, hafa breyst með tímanum. Þó að ákveðin biblíubýðing hafi verið auðskilin á sínum tíma má búast við að hún skiljist ekki eins vel þegar fram líða stundir. Tökum *King James*-biblíuna sem dæmi en hún kom fyrst út á ensku árið 1611. Hún varð með tímanum ein vinsælasta biblían í hinum enskumælandi heimi og hafði umtalsverð áhrif á

enska tungu. Öldum síðar var orðfæri *King James*-biblíunnar þó orðið úrelt að stórum hluta. Hið sama má segja um gamlar þýðingar Biblíunnar á önnur tungumál. En það er ánægjulegt að *Nýheimsþýðing Heilagrar ritningar* skuli hafa verið þýdd í heild eða að hluta á meira en 150 tungumál. Stór hluti jarðarbúa hefur því aðgang að henni á móðurmáli sínu. Hún er á skýru nútíma máli þannig að orð Guðs nær greiðlega til hjartans. *17.09 19 gr. 5-6*

Laugardagur 18. maí

„Öðlastu visku, sonur minn, og gleddu hjarta mitt.“ – Orðskv. 27:11.

Unga fólkið í söfnuðinum þarf að taka ýmsar mikilvægar ákvarðanir. Það útheimtir hugrekki að taka skynsamlegar ákvarðanir varðandi félagsskap, afþreyingu, siðferði og skír. Ástæðan er sú að þannig taka þau afstöðu gegn Satan sem smánar Guð. Ein mikilvæg ákvörðun, sem unglingar þurfa að taka, snýr að markmiðum þeirra. Í sumum löndum er þrýst á ungt fólk að setja sér markmið sem snúast um að afla sér æðri menntunar og fá vel launaða vinnu. Efnahagsástandið í öðrum löndum veldur því að ungu fólki finnst það þurfa að hugsa fyrst og fremst um að sjá fyrir efnislegum þörfum fjölskyldunnar. Jehóva blessar ungt fólk sem sýnir hugrekki með því að vinna að andlegum markmiðum og setja ríki Guðs í fyrsta sæti. Hann hjálpar þeim að sjá fyrir þörfum fjölskyldu sinnar. Hinn ungi Tímóteus, sem var uppi á fyrstu öld, einbeitti sér að andlegum markmiðum, og þú getur gert það líka. – Fil. 2:19-22. *17.09 29-30 gr. 10-12*

Sunnudagur 19. maí

Þessi lögbók skal ekki víkja úr munni þínum. Gættu þess að fylgja nákvæmlega því sem þar er skráð, til þess að ná settu marki og þér farnist vel. – Jós. 1:8.

Rækilegt biblíunám getur hjálpað þjónum Guðs að temja sér sjálfstjórn. Hvernig? Biblían hefur að geyma frásögur sem lýsa vel bæði jákvæðum og neikvæðum afleiðingum vissrar hegðunar. Jehóva lét skrá þessar frásögur í ákveðnum tilgangi. (Rómv. 15:4) Við höfum mikið gagn af að lesa þær vandlega og hugleiða. Reyndu að átta þig á hvað þið fjölskyldan getið lært af þeim. Biddu Jehóva um að hjálpa þér að fara eftir orði hans. Kannski kemstu að raun um að þú þurfir að sýna meiri sjálfstjórn á ákveðnu sviði og þá er mikilvægt að viðurkenna það. Gerðu það að bænarefni og reyndu að sjá hvernig þú getur bætt þig. (Jak. 1:5) Ef þú gerir efnisleit í ritunum okkar finnurðu ef laust efni sem getur hjálpað þér enn frekar. *w17.09 6 gr. 15-16*

Mánudagur 20. maí

*Íklæðist hinum nýja manni.
– Kól. 3:10.*

„Hinn nýi maður“ er ákveðin manngerð sem er „sköpuð í Guðs mynd“ (Ef. 4:24) Við getum vel verið þess konar manngerð vegna þess að Jehóva skapaði mennina eftir sinni mynd og við erum fær um að endurspegla góða og fagra eiginleika hans. (1. Mós. 1:26, 27; Ef. 5:1) Eftir að hafa hvatt okkur til að íklæðast hinum nýja manni bendir Páll á að einn áberandi eiginleiki hans sé *óhlutdrægni*. Hann segir: „Þar er

hvorki grískur maður né Gyðingur, umskorinn né óumskorinn, útlendingur, Skýti, þræll né frjáls maður.“ Af hverju á ekki að gera neinn greinarmun á fólki í söfnuðinum eftir kynþætti, þjóðerni eða stöðu í þjóðfélaginu? Af því að sannir fylgjendur Krists „eru allir eitt“. (Kól. 3:11; Gal. 3:28) Þeir sem hafa íklæðst hinum nýja manni sýna bæði trússtykinum og öðrum virðingu óháð þjóðfélagsstöðu eða kynþætti. – Rómv. 2:11. *w17.08 22 gr. 1; 23 gr. 3-4*

Þriðjudagur 21. maí

*Drottinn bíður.
– Jes. 30:18.*

Jehóva ætlast til að við séum þolinmóð. En hann ætlast ekki til að við gerum nokkuð sem hann vill ekki gera sjálfur. Hann hefur sett okkur besta fordæmið um að vera fús til að bíða. (2. Pét. 3:9) Jehóva hefur beðið þolinmóður um þúsundir ára eftir að hægt verði að útkljá fyrir fullt og allt siðferðilegu deilumálin sem upp komu í Edengarðinum. Hann bíður þolinmóður og fullur eftirvæntingar þess tíma þegar nafn hans verður helgað að öllu leyti. Þeir sem vona á Jehóva og bíða spenntir eftir honum hljóta þá ólýsanlega blessun. (Jes. 30:18) Jesús hefur einnig verið fús til að bíða. Þó að hann hafi reynst trúfastur allt til dauða hér á jörð og borið fram andvirði lausnarfórnar sinnar árið 33 þurfti hann að bíða með að taka við völdum til ársins 1914. (Post. 2:33-35; Hebr. 10:12, 13) Það verður ekki fyrr en við lok þúsund ára stjórnar Jesú að allir óvinir hans verða gerðir að engu. (1. Kor. 15:25) En við megum vera viss um að biðin verði þess virði. *w17.08 7 gr. 16-17*

Miðvikudagur 22. maí

*Guð hughreystir mig í sér-
hverri þrenging minni.*

– 2. Kor. 1:3, 4.

„Við fundum enn fyrir óbærilegum sársauka næstum ári eftir að við misstum son okkar.“ segir Susi. Bróðir nokkur segir að þegar konan hans dó skyndilega hafi hann fundið fyrir „ólýsanlegum líkamlegum sársauka“. Ótal aðrir hafa þjáðst á svipaðan hátt. Margir í söfnuðinum bjuggust kannski ekki við því að þeir myndu missa ástvin fyrir Har-
magedón. Hvort sem þú hefur sjálfur misst ástvin eða þekkir einhvern sem syrgir veltirðu ef til vill fyrir þér hvernig syrgjendur geti fengið hjálp til að takast á við sorgina. Sagt er að tíminn lækni öll sár. En er raunin alltaf sú? Ekkja nokkur segir: „Ég held að það sé réttara að maður lækni sárin með því sem maður gerir við tímann.“ Líkamleg sár gróa með tímanum ef hugsað er vel um þau og hið sama getur átt við um tilfinningaleg sár. *W17.07 12-13 gr. 1-3*

Fimmtudagur 23. maí

*„Njót gleði í Drottni, þá veitir hann þér það sem hjarta þitt þrá-
ir.“ – Sál. 37:4.*

Hvaða lífsstefnu vill Jehóva að þú veljir? Hann skapaði mennina þannig að þeir séu hamingjusamir ef þeir kynnast honum og þjóna honum trúfastir. (Sál. 128:1; Lúk. 11:28) Það er gerólíkt dýrunum sem hann skapaði, en þeim nægir bara að éta, drekka og eignast afkvæmi. Guð vill að þú setjir þér önnur markmið í lífinu en þau sem fullnægja þörfum dýranna. Skap-

ari okkar er „Guð kærleikans“, „hinn sæli Guð“, sem gerði okkur „eftir sinni mynd“. (2. Kor. 13:11; 1. Tím. 1:11, *Biblían 1912*; 1. Mós. 1:27) Þú verður hamingjusamur ef þú líkir eftir kærleiksríkum Guði okkar. Hefurðu einhvern tíma fundið fyrir sannleiksgildi þessa vers: „Sælla er að gefa en þiggja“? (Post. 20:35) Þetta eru grundvallarsannindi fyrir okkur mennina. Jehóva vill því að áform þín miði að því að sýna að þú elskir aðra og elskir hann. – Matt. 22:36-39. *W17.07 23 gr. 3*

Föstudagur 24. maí

*Drottinn synjar þeim engra gæða
sem ganga í grandvarleik.*

– Sál. 84:12.

Guð sýnir okkur mönnunum virðingu. Hann annast okkur betur en við erum sjálf fær um. Jehóva lætur sér ekki bara annt um þjóna sína sem heild. Hann ber líka umhyggju fyrir okkur sem einstaklingum. Um þriggja alda skeið vakti hann upp dómara til að leiðbeina þjóð sinni og frelsa hana undan óvinum hennar. En á þessum ólgutímum gaf hann líka gaum að konu sem hét Rut. Hún var ekki ísraelsk en gerðist þjónn Jehóva þótt hún þyrfti að færa töluverðar fórnir til þess. Jehóva blessaði Rut með því að gefa henni eiginmann og son. En þá er ekki öll sagan sögð. Þegar Rut rís upp frá dauðum uppgötv-
ar hún að sonur hennar var einn af ættfeðrum Messíasar. Og hugsaðu þér hvernig henni verður innan-
brjósts þegar hún kemst að raun um að ævisaga hennar varðveittist í biblíubók sem nefnd er eftir henni. – Rut. 4:13; Matt. 1:5, 16. *W17.06 28-29 gr. 8-9*

Laugardagur 25. maí

Andinn heilagi mun minna yður á allt það sem ég hef sagt yður.

– Jóh. 14:26.

Árið 1970 var 19 ára bróðir að nafni Peter nýbyrjaður að starfa á Betel í Bretlandi. Hann var að boða trúna hús úr húsi þegar hann hitti skeggjaðan mann á miðjum aldri. Peter spurði manninn hvort hann vildi geta skilið Biblíuna. Spurningin kom mannum nokkuð á óvart og hann svaraði því til að hann væri rabbíni Gyðinga. Til að reyna Peter spurði rabbíninn: „Jæja, drengur, á hvaða tungumáli var Daniëlsbók skrifuð?“ Peter svaraði: „Að hluta til var hún skrifuð á arameísku.“ „Rabbíninn var hissa að ég skyldi vita svarið,“ segir Peter, „en ekki eins hissa og ég! Hvernig gat ég vitað það? Þegar ég kom heim skoðaði ég *Varðturninn* og *Vaknið!* frá síðustu mánuðum og fann þá grein sem útskýrði að Daniëlsbók hafi að hluta til verið skrifuð á arameísku.“ Það er ljóst að heilagur andi getur kallað fram í huga okkar það sem við höfum lesið áður. – Lúk. 12:11, 12; 21:13-15. *w17.06* 13 gr. 17

Sunnudagur 26. maí

Erfitt verður giftu fólki lífið hér á jörðu. – 1. Kor. 7:28.

Þegar kona tilkynnir manni sínum að þau eigi von á barni skjóta oft ýmsar áhyggjur upp kollinum. Þau gleðjast mikið yfir barninu sem á að fæðast en oft fylgja þó vissar áhyggjur af meðgöngunni og heilsu barnsins. Hjónin vita líka að við þetta breytist fjárhagurinn, bæði til skemmri og lengri tíma lítið. Þegar barnið svo fæðist er fleira sem breytist. Tími móðurinnar fer kannski aðallega í að hugsa um

barnið og það fær nánast alla athyglina. Mörgum eiginmanni hefur fundist hann verða út undan vegna þess hve upptekin konan hans er við að sinna barninu. Faðirinn fær hins vegar líka aukna ábyrgð þar sem hann hefur nú fyrir fleirum að sjá. Sum hjón glíma við erfiðleika af öðru tagi. Þau þróa að eignast börn en geta það ekki. Það getur tekið konuna mjög sárt að verða ekki barnshafandi. *w17.06* 4 gr. 1; 5 gr. 5-6

Mánudagur 27. maí

„Hve sæt eru fyrirheit þín gómi mínum, hunangi betri munni mínum.“ – Sál. 119:103.

Við sem erum kristin fögnum sannleikanum og höfum yndi af honum. Orð Guðs er uppspretta sannleikans. Jesús sagði í bæn til föður síns: „Þitt orð er sannleikur.“ (Jóh. 17:17) Til að elska sannleikann þarf maður því að byrja á að afla sér nákvæmrar þekkingar á orði Guðs. (Kól. 1:10) En meira þarf til en það eitt að vita að sér þekkingu. Tökum eftir hvernig innblásinn ritari Sálms 119 hjálpar okkur að skilja hvað felst í því að elska sannleika Biblíunnar. (Sál. 119:97-100) Tökum við okkur tíma yfir daginn til að hugleiða og velta fyrir okkur því sem við lesum í Biblíunni? Við fyllumst þakklæti fyrir sannleika Biblíunnar þegar við hugleiðum hvernig það er okkur til góðs að heimfæra hann upp á líf okkar. Við getum líka notið þeirrar bragðgóðu andlegu fæðu sem við fáum frá söfnuði Guðs. Við getum leyft henni að leika við bragðlaukana svo að segja þannig að við munum eftir „fögnum orðum“ sannleikans og getum notað þau til að hjálpa öðrum. – Préd. 12:10. *w17.05* 19-20 gr. 11-12

Þriðjudagur 28. maí

„Guð er sannarlega hjá ykkur.“

– 1. Kor. 14:25.

Við viljum hjálpa þjáðum, þar á meðal þeim sem eru ekki vottar. (Lúk. 10:33-37) Besta leiðin til þess er að boða þeim fagnaðarerindið. Öldungur, sem hefur hjálpað mörgum flóttamönnum, segir: „Það er mikilvægt að taka skýrt fram strax í upphafi að við séum vottar Jehóva og að markmið okkar sé fyrst og fremst að hjálpa þeim að eignast samband við Guð, ekki að veita fjárhagsaðstoð. Annars er viðbúið að sumir umgangist okkur bara til að hafa hag af okkur.“ Það er til góðs að sýna flóttamönnum kærleika. (Sálm. 146:9) Systir nokkur segir frá því þegar fjölskylda hennar flúði ofsóknir í Eritreu. Fjögur af börnum hennar voru örþreytt þegar þau komu til Súðans eftir átta daga ferð um eyðimörk. Hún segir: „Bræður og systur tóku þeim eins og nánum ættingjum. Þau gáfu þeim mat, föt og húsaskjól og hjálpuðu þeim að komast milli staða. Hverjir aðrir taka ókunnuga inn á heimili sitt aðeins af því að þeir tilbiðja sama guðinn? Það gera engir nema vottar Jehóva.“ – Jóh. 13:35. *w17.05 7 gr. 17, 19-20*

Miðvikudagur 29. maí

„Þér sögðuð ekki satt um mig eins og Job, þjónn minn.“ – Job. 42:8.

„Vinnur maðurinn Guði gagn? Nei, vitur maður vinnur sjálfum sér gagn. Gleðst Hinn almáttki yfir réttlæti þínu? Er honum ávinningur að lýðlausrí breytni þinni?“ (Job. 22:1-3) Hefurðu einhvern tíma velt fyrir þér spurningum sem þessum? Þegar Elífas frá Teman bar þær fyrst upp við Job taldi hann eflaust svarið vera nei. Bildad, félagi hans frá Súa, hélt því jafnvel fram að það væri ógerlegt

fyrir mennina að vera réttlátir í augum Guðs. (Job. 25:4) Þessir falsvinir Jobs héldu því fram að það sem við leggjum á okkur til að þjóna Jehóva af trúfesti komi honum að engu gagni og að við séum engu verðmætari í augum hans en mölur, maðurur eða ormur. (Job. 4:19; 25:6) Jehóva lét viðhorf sitt í ljós með því að ávita Elífas, Bildad og Sófar fyrir að fara með rangt mál en hann var ánægður með Job og kallaði hann „þjón sinn“. (Job. 42:7) Við megum því vera viss um að ófullkomnir menn geta „unnið Guði gagn“. *w17.04 28 gr. 1-2*

Fimmtudagur 30. maí

Fólk nýtur unaðsemdar af þeim mikla friði. – Sálm. 37:11, Biblían 1859.

Við höfum búið svo lengi í þessum illa heimi að við áttum okkur kannski ekki á öllu álaginu sem því fylgir. Það er ekki ósvipað og að búa nálægt fjölfarinni lestarstöð. Líklega hættir maður fljótlega að taka eftir hávaðanum. Og þeir sem búa rétt hjá sorphaugi hætta sennilega að taka eftir lyktinni. En hugsaðu þér hvílíkur léttir það verður að losna undan öllu álaginu. Hvað kemur í staðinn fyrir álagið sem við finnum fyrir núna? Taktu eftir loforðinu í versid dagsins. Hljýnar þér ekki um hjartarætur að lesa þessi orð? Það eru þessi skilyrði sem Jehóva vill að þú búið við. Leggðu þig því allan fram um að varðveita náð samband við Jehóva Guð og söfnuð hans á síðustu dögum þessa illa heims. Varðveittu vonina, hugsaðu oft um hana, haltu henni lifandi í huga þér og hjarta – og vertu iðinn að segja öðrum frá henni. (1. Tím. 4:15, 16; 1. Pét. 3:15) Þá geturðu verið öruggur um að þú farist ekki með þessum dauðadæmda heimi heldur lifir og njótir lífsins – að eilífu. *w17.04 13 gr. 16-17*

Föstudagur 31. maí

„Öll hrösun við margvíslega.“

– Jak. 3:2.

Við gerum okkur örugglega grein fyrir því, en það getur samt reynt á þegar við finnum fyrir ófullkomleika bræðra á eigin skinni. Reynum við að endurspegla viðhorf Jehóva til réttlætis þegar slíkar aðstæður koma upp? Hvernig bregstu til dæmis við ef öldungur segir eitthvað sem ber keim af fordómum? Læturðu það verða þér til hrösunar ef öldungur segir eitthvað í hugsunarleysi sem móðgar þig eða særir? Ertu fljótur að álykta að bróðirinn sé ekki lengur hæfur til að vera öldungur eða biðurðu þolinmóður og leggur málið í hendur Jesú, höfuðs safnaðarins? Leggurðu þig fram um að sjá heildarmyndina og hugsar um trúfasta þjónustu bróðurins til margra ára? Ef bróðir, sem syndgar gegn þér, fær að vera öldungur áfram eða fær jafnvel aukin verkefni í söfnuðinum, samgleðstu honum þá? Með því að vera fús til að fyrirgefa geturðu endurspeglað viðhorf Jehóva til réttlætis. – Matt. 6:14, 15. *17.04 27 gr. 18*

Laugardagur 1. júní

„Guð er kærleikur.“

– 1. Jóh. 4:16.

Jehóva leiðréttir, menntar og þjálfar okkur af kærleika þannig að við getum notið kærleika hans áfram og haldið okkur á veginum til lífsins. Stundum getur agi þó falið meira í sér en ráð og leiðbeiningar. Ef málið snýst um alvarlega synd gæti maður misst þjónustuverkefni í söfnuðinum. Jafnvel slík ögun er merki um kærleika Guðs. Að missa þjónustuverkefni getur til dæmis gert þeim sem hefur syndg-

að ljóst hve mikilvægt er að hann einbeiti sér betur að biblíunámi og því að hugleiða og biðja. Þannig getur hann orðið sterkari í trúnni. (Sálm. 19:8) Með tímanum fær hann kannski verkefnin aftur. Jafnvel þegar einhverjum er vikið úr söfnuðinum endurspeglar það kærleika Jehóva þar sem það verndar söfnuðinn gegn slæmum áhrifum. (1. Kor. 5:6, 7, 11) Og þar sem ögun Guðs er alltaf sanngjörn getur sá sem syndgaði áttað sig á alvarleika málsins ef honum er vikið úr söfnuðinum. Það getur orðið til þess að hann iðrist. – Post. 3:19. *18.03 24 gr. 5-6*

Sunnudagur 2. júní

„Var hann þegar skírður og allt hans fólk.“ – Post. 16:33.

Fangavörðurinn var ekki kunnugur Ritningunni. Til að gerast kristinn þurfti hann að læra grundvallarsannindin, skilja hvað það felur í sér að þjóna Guði og vera staðráðinn í að fylgja kenningum Jesú. Hann var ekki lengi að læra undirstöðuatriðin og það sem hann lærði var honum hvatning til að láta skírast. (Post. 16:25-33) Hann hélt eflaust áfram að auka við þekkingu sína eftir að hann skírðist. Hvað geturðu gert, með hliðsjón af þessu dæmi, þegar barn þitt lætur í ljós að það elskar Jehóva, vill hlýða honum og langar til að skírast? Þið foreldrarir komist kannski að þeirri niðurstöðu að barnið geti talað við öldung safnaðarins til að þeir kanni hvort það uppfylli þær kröfur sem þarf til að skírast. Líkt og aðrir skírðir lærisveinar heldur barnið síðan áfram að auka við þekkingu sína á vilja Jehóva alla ævi, jafnvel að eilífu. – Róm. 11:33, 34. *18.03 10 gr. 8-9*

Mánudagur 3. júní

Hafið sama hugarfar og Kristur Jesús. – Rómv. 15:5, NW.

Heilagur andi gefur okkur kraft til að breyta um hugsunarhátt ef við leggjum okkur fram. Með hjálp hans lærum við smám saman að hugsa eins og Kristur. Andinn hjálpar okkur enn fremur að uppræta rangar langanir og temja okkur eiginleika sem Guð hefur velpóknun á. Ef við hugsum eins og Kristur hefur það áhrif á tal okkar, framferði okkar í vinnu og skóla og daglegar ákvarðanir. Þessar ákvarðanir endurspeglar að við erum að reyna að líkja eftir Kristi. Þar sem við erum andlegar manneskjur viljum ekki að neitt spilli sambandi okkar við föðurinn á himnum. Að hafa sama hugarfar og Kristur hjálpar okkur að standast freistingar sem verða á vegi okkar. Áður en við tökum ákvarðanir veltum við fyrir okkur hvaða meginreglur í Biblíunni geti hjálpað okkur. Hvað hefði Kristur gert við þessar aðstæður? Hvað myndi Jehóva vilja? *18.02 25 gr. 12; 26 gr. 14*

Þriðjudagur 4. júní

„Nói fann náð fyrir augum Drottins.“ – 1. Mós. 6:8.

Á tímum Enoks, langafa Nóa, var fólk orðið mjög óguðlegt. Það talaði jafnvel „hörð orð“ gegn Jehóva. (Júd. 14, 15) Ofbeldið jókst stöðugt og á dögum Nóa „var jörðin orðin full ranglætis“. Illir englar tóku á sig mannslíkama, tóku sér konur og áttu með þeim kynblendinga sem voru mjög grimmir. (1. Mós. 6:2-4, 11, 12) En Núi var ólíkur samtímamönnum sínum. „Hann var réttlátur og vandður maður á sinni tíð. Hann gekk

með Guði.“ (1. Mós. 6:8, 9) Veltum fyrir okkur hvað þetta segir okkur um þennan réttláta mann. Núi gekk ekki bara með Guði í þeim illa heimi, sem var við lýði fyrir flóðið, í 70 eða 80 ár – sem er æviskeið margra núna. Hann lifði í þessum heimi í næstum 600 ár! (1. Mós. 7:11) Og ólíkt okkur hafði hann engan söfnuð með trússystkinum – og jafnvel ekki systkini – sem studdu hann í trúnni. *18.02 4 gr. 4-5*

Miðvikudagur 5. júní

*Menn verða fégjarnir.
– 2. Tím. 3:2.*

Þeir sem elska peninga vilja sífellt eignast meira og valda sjálfum sér „mörgum harmkvælum“ við það að sanka þeim að sér. (1. Tím. 6:9, 10; Préd. 5:19) Allir þurfa auðvitað á peningum að halda enda veita þeir vísu vernd. (Préd. 7:12) En er hægt að vera hamingjusamur ef maður á bara fyrir nauðsynjum? Tvímælalaust. (Préd. 5:12) Agúr Jake-son skrifaði: „Gef mér hvorki fátækt né auðæfi en veit mér minn deildan verð.“ Við skiljum mætavel af hverju hann vildi ekki vera bláfátækur. Eins og hann nefndi í framhaldinu vildi hann ekki vera svo fátækur að hann freistaðist til að stela því að þá myndi hann kasta rýrð á nafn Guðs. En af hverju það hann þess að vera ekki auðugur? Hann sagði: „Ég kynni annars að verða of saddur og afneita og segja: „Hver er Drottinn?““ (Orðskv. 30:8, 9) Jesús sagði: „Enginn getur þjónað tveimur herrum. Annaðhvort hatar hann annan og elskar hinn eða þýðist annan og afrækir hinn. Þér getið ekki þjónað Guði og mammón.“ – Matt. 6:19, 20, 24. *18.01 24 gr. 9-11*

Fimmtudagur 6. júní

*„Þannig mun og faðir minn himn-
eskur gera við yður nema þér fyr-
irgefið af hjarta hvert öðru.“*
– Matt. 18:35.

Við stuðlum að einingu með því að fyrirgefa fúslega þeim sem særa okkur. Þannig sýnum við að við kunnum að meta það að Jehóva geti fyrirgefið syndir okkar vegna lausn-
arfórnar Krists. Veltum fyrir okkur dæmisögu Jesú í Matteusi 18:23-34. Spyrðu þig: Finn ég hvöt hjá mér til að fara eftir því sem Jesús kenndi? Er ég þolinmóður og skilningsríkur við trúsystkini mín? Er ég fús til að fyrirgefa þeim sem gera eitthvað á hlut minn? Syndir geta vissulega verið misalvarlegar og sumar gæti okkur ófullkomnum mönnum þótt mjög erfitt að fyrirgefa. En af dæmi-
sögunni sjáum við hvers Jehóva ætlast til af okkur. Jesús lætur skýrt í ljós að Jehóva fyrirgefur okkur ekki ef við fyrirgefum ekki trúsystkinum okkar þegar ástæða er til. Þetta er umhugsunarvert. Við stöndum vörð um dýrmæta einingu okkar og varð-
veitum hana þegar við fyrirgefum öðrum eins og Jesús kenndi okkur að gera. *18.01* 15 gr. 12

Föstudagur 7. júní

*Hverjum þeim skal varpað í ljóna-
gryfju sem í þrjátíu daga snýr
bænum sínum til nokkurs guðs eða
manns annars en þín, konungur.*
– Dan. 6:8.

Daníel ákvað að gefa engum minnsta tilefni til að ætla að hann hefði hætt að tilbiðja Jehóva, jafnvel þótt það stofnaði lífi hans í hættu. Jehóva blessaði Daníel fyrir að fylgja samvisku sinni og taka hug-
rakka ákvörðun. Hann bjargaði honum fyrir kraftaverk frá grimmilegum dauðdaga. Fyrir vikið var nafn

Jehóva kunnbert allt til fjarlægustu hluta meðísk-persneska heimsveldisins. (Dan. 6:26-28) Hvernig getum við byggt upp trú líkt og Daníel hafði? Það er ekki nóg að lesa í orði Guðs til að eignast sterka trú. Við þurfum líka að skilja það sem við lesum. (Matt. 13:23) Við viljum vita hvernig Jehóva lítur á málin en til þess þurfum við að skilja meg-
inreglur Biblíunnar. Við þurfum því að hugleiða það sem við lesum. Auk þess er mikilvægt að biðja til Guðs oft og innilega, ekki síst þegar við verðum fyrir prófraunum eða öðrum erfiðleikum. Jehóva gefur okkur ör-
látlega visku og styrk þegar við biðjum um það í trú. – Jak. 1:5. *18.02* 10-11 gr. 13-15

Laugardagur 8. júní

*„Finnið og sjáið að Drottinn er
góður.“ – Sál. 34:9.*

Þú getur fundið að Jehóva er góður, jafnvel þótt þú sért ungur skírður vottur. Hann hjálpar þér til dæmis að segja öðrum frá trú þinni. Þú hefur tækifæri til þess bæði þegar þú boðar trúna með formlegum hætti og ert í skólanum. Sumum finnst erfitt að tala við skólafélagana um trúna. Þú skilur sennilega hvers vegna. Þú hefur ekki hugmynd um hvernig þeir bregðast við. Það reynir sérstaklega á þetta ef þú þarft að tala við stór-
an hóp en ekki bara einn og einn í senn. Hvernig geturðu undirbúið þig? Í fyrsta lagi skaltu velta fyrir þér hvers vegna þú sért sannfærður um það sem þú trúir. Notaðu vel náms-
verkefnið á jw.org. Þau eru samin til að hjálpa þér að hugleiða það sem þú trúir, hvers vegna þú trúir því og hvernig þú getur útskýrt það fyrir öðrum. Ef þú hefur sterka sannfæringu og ert vel undirbúinn langar þig eflaust til að segja frá Jehóva. – Jer. 20:8, 9. *17.12* 26 gr. 12, 14-15

Sunnudagur 9. júní

„Haltu áfram að fylgja því sem þú hefur lært og látið sannfærast um.“ – 2. Tím. 3:14, NW.

Til að fræða börnin um sannleikann þarf að gera meira en að miðla þeim upplýsingum um fólkið og atburðina sem sagt er frá í Biblíunni. Tímóteus, lét sannfærast um það sem hann lærði. Á frummálinu merkir orðið, sem er þýtt þannig, að „vera fullviss um“ eða „vera sannfærður og viss um að eitthvað sé rétt“. Tímóteus hafði þekkt Hebræsku ritningarnar frá blautu barnsbeini. En síðar fékk hann óbyggjandi sannanir fyrir því að Jesús væri Messías og sannfærðist um að svo væri. Hvernig geturðu hjálpað börnunum að byggja upp sannfæringu þannig að þau trúi, líkt og Tímóteus gerði? Í fyrsta lagi þarftu að vera þolinmóður. Börnin sannfærast ekki á augabragði, og þau sannfærast ekki bara af því að þú trúir. Börnin þurfa hvert og eitt að „nota skynsemina“ til að sannfærast um sannleika Biblíunnar. (Róm. 12:1, NW) Þið foreldrarnir gegnið þar mikilvægu hlutverki, ekki síst þegar börnin spyrja spurninga. *17.12.19* gr. 3, 5-6

Mánudagur 10. júní

„Ég veit að hann rís upp í upprisunni á efsta degi.“ – Jóh. 11:24.

Marta, náinn vinur og lærisveinn Jesú, syrgði. Lasarus, bróðir hennar, var dáiinn. Gat eitthvað linað sorg hennar? Já, Jesús fullvissaði hana um að „bróðir hennar myndi upp rísa“. (Jóh. 11:20-23) Marta vissi að þetta myndi gerast í framtíðinni. En þá vann Jesús kraftaverk. Hann reisti Lasarus til lífs á ný á þessum sama degi. Við höfum enga ástæðu

til að ætla að Jesús eða faðir hans vinni slíkt kraftaverk fyrir okkur núna. En ertu samt jafn viss og Marta um að ástvinir þínir risi upp í framtíðinni? Þú hefur ef til vill misst maka, móður, föður, afa eða ömmu sem var þér nær. Eða syrgirðu kannski barn sem þú hefur misst í dauðann? Þú þráir að faðma, tala við og hlæja með þessum ástvinum. Sem betur fer gætirðu, líkt og Marta, haft góða ástæðu til að segja: Ég veit að ástvinur minn risi upp í upprisunni. Það getur samt verið gott fyrir alla þjóna Guðs að velta fyrir sér á hvaða grundvelli sú von er reist. *17.12.19* 3 gr. 1-2

Þriðjudagur 11. júní

„Að gera vilja þinn, Guð minn, er mér yndi og lögmál þitt er innra með mér.“ – Sál. 40:9.

Jesús hafði yndi af Móselögnum. Og það er engin furða. Þessi lög komu frá þeim sem var langmikilvægastur í lífi Jesú – frá Jehóva, föður hans. Í versum dagsins var spáð að hann myndi hafa unun á lögum Guðs. Jesús staðfesti með orðum og verkum að lög Guðs væru fullkomin, gagnleg og myndu uppfyllast fyrir víst. (Matt. 5:17-19) Það hlýtur því að hafa sært Jesú mikil að sjá fræðimenn og farísea rangfæra lög föður hans. Þeir hlýddu sumum minnstu smáatriðum laganna út í ystu æsar. Jesús viðurkenndi það og sagði: „Þér gjaldit þið af myntu, anís og kúmeni.“ Hvert var þá vandamálið? Hann bætti við: „En [þið] hirðið ekki um það sem mikilvægast er í lögmálinu, réttlæti, miskunn og trúfesti.“ (Matt. 23:23) Ólíkt þessum sjálfumglöðu faríseum skildi Jesús andann á bak við lögin, eiginleika Guðs sem birtust í hverju boði. *17.11.13* gr. 1-2

Miðvikudagur 12. júní

„Það er vilji Guðs að þið verðið heilög. Hann vill að þið haldið ykkur frá óskirlífi.“ – 1. Þess. 4:3.

Fólk segir kannski við okkur: „Er eitthvað rangt við kynlíf utan hjónabands? Maður á að lifa lífinu.“ En það er hreinlega rangt að kynferðislegt siðleysi sé í lagi. Af hverju? Af því að það er bannað samkvæmt Biblíunni. (1. Þess. 4:4-8) Jehóva hefur þann rétt að setja okkur lög vegna þess að hann skapaði okkur. Hann er höfundur hjónabandsins og samkvæmt lögum hans er kynlíf aðeins heimilt milli karls og konu sem eru gift hvort öðru. Guð setur okkur lög vegna þess að hann elskar okkur. Þau eru okkur til góðs. Fjölskylda, sem heldur þau, býr við ást, virðingu og öryggi. Guð umber ekki þá sem brjóta lög hans vísvitandi. (Hebr. 13:4) Biblían kennir okkur hvernig við getum forðast kynferðislegt siðleysi. Við þurfum meðal annars að gæta vel að hvað við horfum á. (Matt. 5:28, 29) Kristinn maður forðast því að horfa á klám og hlusta á tónlist með siðlausum textum. – Ef. 5:3-5. *W17.11* 22 gr. 9-10

Fimmtudagur 13. júní

„Gott er að syngja Guði vorum lof.“ – Sálm. 147:1.

Trúfastir þjónar Jehóva hafa lengi notað tónlist til að lofa hann. Það er athyglisvert að meðan Ísraelsmenn voru Jehóva trúir var söngur áberandi í tilbeiðslu þeirra. Þegar verið var að undirbúa byggingu musteirisins valdi Davíð konungur 4.000 Levíta til að leika tónlist Guði til lofs. Þeirra á meðal voru 288 menn „sem hafði verið kennt að syngja Drottni söngva. Allt voru þetta þjálfaðir menn.“ (1. Kron. 23:5; 25:7) Tón-

list og söngur gegndi stóru hlutverki við vígslu musteirisins. Í frásögunni segir: „Lúðurpeytararnir og söngvararnir hljómuðu eins og ein rödd þegar þeir fluttu Drottni lofgjörð og þökk. Þegar þeir hófu að lofa Drottin með lúðrablæstri, málmgjöllum og hljóðfæraleik fylkti dýrd Drottins hjús Guðs.“ Það hefur eflaust verið mjög trústýrkjandi að vera viðstaddur þennan viðburð. – 2. Kron. 5:13, 14; 7:6. *W17.11* 4 gr. 4-5

Föstudagur 14. júní

„Ætlið ekki að ég sé kominn að færa frið á jörð. Ég kom ekki að færa frið heldur valda sundrungu.“ – Matt. 10:34.

Jesús vissi að það sem hann kenndi myndi sundra fólki og að þeir sem fylgdu honum þyrftu að vera hugrakkir þegar þeir mættu andstöðu. Jesús kom í þeim tilgangi að boða sannleiksboðskap Guðs en ekki til að valda fjölskylduerjum og vinaslitum. (Jóh. 18:37) Engu að síður yrði erfitt að fylgja trúfastlega því sem Jesús kenndi ef nánir vinir manns eða fjölskylda hafnaði sannleikanum. Til að vera þess verðugur að fylgja Kristi hafa lærisveinar hans þurft að þola háðung frá fjölskyldum sínum og jafnvel að þær afneiti þeim. Það sem þeir hafa eignast er þó miklu meira en það sem þeir hafa misst. (Mark. 10:29, 30) Við höldum áfram að elska ættingja okkar jafnvel þótt þeir setji sig upp á móti því að við tilbeiðjum Jehóva. Við þurfum samt að muna að Guð og Kristur eiga skilið að við elskum þá frammar öllum öðrum. (Matt. 10:37) Við þurfum líka að átta okkur á að Satan reynir að nota tilfinningatengsl okkar við fjölskylduna til að fá okkur til að vera ótrú Guði. *W17.10* 13 gr. 3-6

Laugardagur 15. júní

Hann þrýsti Illskunni niður í kerið og setti blýðlokið yfir.

– Sak. 5:8.

Af þessum kafla sýnarinnar má sjá að Jehóva umber ekki illsku í nokkurri mynd meðal þjóna sinna. Hann sér til þess að henni sé haldið í skefjum og hún upprætt eins fljótt og auðið er. (1. Kor. 5:13) Engillinn fullvissar okkur um það með því að skella blýðlokinu aftur á körfuna. Sýnin hlýtur að hafa verið mikill léttir fyrir Ísraelsmenn á dögum Sakaríá því að hún veitti þeim tryggingu fyrir því að Jehóva myndi sjá um að sönn guðsdýrkun héldist hrein. En sýnin minnti Gyðingana einnig á að það var skylda þeirra að halda guðsdýrkun sinni hreinni. Það má ekki leyfa illskunni að skjóta rötum meðal þjóna Jehóva og hún fær ekki að gera það. Söfnuður Jehóva er hreinn og þar njótum við verndar og umhyggju. Eftir að við höfum fengið að ganga inn í hann er það skylda okkar að gera það sem við getum til að halda honum hreinum. Langar okkur til að halda „húsi“ okkar hreinu? Engin illska á heima í andlegu paradísinni. *W17.10* 24 gr. 14-15; 25 gr. 17-18

Sunnudagur 16. júní

„Lögmál þitt elska ég.“

– Sál. 119:163.

Gyðingum var upphaflega trúað fyrir orðum Guðs og þeir skrifuðu fyrstu 39 bækur Biblíunnar. (Róm. 3:1, 2) Á þriðju öld f.Kr. var hins vegar svo komið að fjöldi Gyðinga skildi ekki lengur hebresku. Það kom til af því að Alexander mikli hafði lagt undir sig lönd og þjóðir og réð yfir víðáttumiklu heimsveldi. (Dan. 8:5-7, 20, 21) Samhliða

því varð gríska almennt samskiptamál margra af þegnum hans, þeirra á meðal Gyðinga sem bjuggu víða um lönd. En þegar Gyðingar tóku að tala gríska tungu varð erfiðara fyrir flesta þeirra að skilja hebresku ritningarnar. Hvað var til ráða? Þýðing Biblíunnar úr hebresku á grísku hófst og um miðbik þriðju aldar f.Kr. var því verki lokið. Þessi þýðing hebresku biblíubókanna var síðar nefnd *Sjötíumannapýðingin*. Hún er fyrsta þýðing hebresku ritninganna í heild sinni sem vitað er um. *W17.09* 20 gr. 7-9

Mánudagur 17. júní

„Ég mun ekki sleppa af þér hendinni né yfirgefa þig.“

– Hebr. 13:5.

Yfirmaður þinn biður þig kannski oft um að vinna yfirvinnu á kvöldin og um helgar – á tímum sem þú hefur tekið frá fyrir tilbeiðslustund fjölskyldunnar, boðunina og samkomur. Það krefst hugrekki að segja nei við slík tækifæri og setja börnum þínum gott fordæmi. Við sýnum líka hugrekki þegar við hjálpum börnum okkar að setja sér andleg markmið og ná þeim. Sumir foreldrar hika kannski við að hvetja barnið sitt til að stefna á brautryðjanda-starf, starfa þar sem mikil þörf er á boðberum, starfa á Betel eða vinna við byggingarframkvæmdir á vegum safnaðarins. Foreldrarnir óttast ef til vill að barnið geti ekki séð um þá þegar þeir eldast. Skynsamir foreldrar sýna þó hugrekki og treysta að Jehóva standi við loforð sín. (Sál. 37:25) Ef þú ert hugrakkur og treystir á Jehóva hveturðu auk þess börnin þín til að gera slíkt hið sama. – 1. Sam. 1:27, 28; 2. Tím. 3:14, 15. *W17.09* 30 gr. 14-15

Þriðjudagur 18. júní

Ávöxtur andans er sjálfsagi.

– *Gal. 5:22, 23.*

Hvernig geturðu hjálpað börnum þínum að temja sér sjálfstjórn? Foreldrar vita að þessi eiginleiki kemur ekki af sjálfu sér hjá ungu fólki. Þeir þurfa að sýna gott fordæmi eins og reyndar raunin er með alla eiginleika sem börnin þurfa að þroska með sér. (Ef. 6:4) Ef þú tekur eftir að börnin þín eiga erfitt með að hafa stjórn á sér skaltu spyrja þig hvort þú sýnir gott fordæmi. Vanmettu ekki áhrifin af því að þú hafir góða reglu á boðuninni, samkomusókn og tilbeiðslustund fjölskyldunnar. Vertu ekki hræddur við að segja nei við börnin ef þess er þörf. Jehóva setti Adam og Evu mörk – mörk sem hefðu getað minnt þau á að þau áttu að virða yfirvald hans. Þegar foreldrar aga börn sín og setja þeim gott fordæmi getur það sömuleiðis kennt börnunum að sýna sjálfstjórn. Eitt það verðmætasta, sem þú getur hjálpað börnunum að þroska með sér, er löngun til að virða yfirvald Jehóva og meginreglur hans. – Orðskv. 1:5, 7, 8. *17.09 7 gr. 17*

Miðvikudagur 19. júní

Ekki sé ágreiningur í líkamanum heldur skulu limirnir bera sameiginlega umhyggju hver fyrir öðrum.

– *1. Kor. 12:25.*

Erfiðleikar af ýmsu tagi eru óhjákvæmilegir meðan heimur Satans stendur. Atvinnuleysi, alvarleg veikindi, ofsóknir, náttúruhamfarir, eignamissir vegna glæpa og fleira í þeim dúr er meðal þess sem við er að glíma. Við þurfum að sýna ósvikna meðaumkun til að styðja hvert annað í þjáningum eða mótlæti. Ef við

höfum til að bera *hjartagróna meðaumkun* sýnum við öðrum *góðvild*. (Ef. 4:32) Þessir eiginleikar hins nýja manns gera okkur kleift að líkja eftir Guði og hughreysta aðra. (2. Kor. 1:3, 4) Hvernig getum við sýnt útlendingum í söfnuðinum okkar, eða þeim sem eiga erfitt uppdráttar, umhyggju í enn ríkari mæli? Við þurfum að vingast við þá og sýna þeim fram á að þeir eigi heima í söfnuðinum. (1. Kor. 12:22) Margir vottar reyna líka að læra nýtt tungumál vegna þess að þeir finna til með innflytjendum. (1. Kor. 9:23) Það hefur haft jákvæð áhrif. *17.08 23-24 gr. 7-9*

Fimmtudagur 20. júní

Drottinn er hlutdeild mín, þess vegna vona ég á hann.

– *Harmlj. 3:24.*

Við þurfum, hvert og eitt okkar, að vera þolinmód og fús til að bíða. En hvað getur hjálpað okkur til þess? Biðjum um anda Guðs. Munum að langlyndi eða þolinmæði er hluti af ávexti andans. (Ef. 3:16; 6:18; 1. Þess. 5:17-19) Biðjum Jehóva innilega að hjálpa okkur að halda þolinmód út. Munum líka hvað hjálpaði Abraham, Jósef og Davíð að bíða þolinmóðir eftir að loforð Jehóva uppfylltist. Þeir trúðu á Jehóva og treystu að hann hefði stjórn á því sem gerðist. Þeir einblíndu ekki á sjálfa sig og eigin þægindi. Þegar við hugsum um hve vel þeim vegnaði fáum við hvatningu til að bíða þolinmóð. Þó að erfiðleikar og prófraunir verði á vegi okkar erum við því ákveðin í að bíða þolinmóð. Kannski spyrjum við stundum Jehóva: „Hversu lengi?“ (Jes. 6:11) En hann styrkir okkur hvert og eitt með heilögum anda sínum og því getum við tekið undir með Jeremía spámanni sem sagði það sem stendur í versí dagsins. *17.08 7 gr. 18-20*

Föstudagur 21. júní

„Að gera vilja þinn, Guð minn, er mér yndi.“ – Sálm. 40:9.

Á barnsaldri hefur Jesús eflaust leikið sér og notið lífsins. Í orði Guðs segir að það ‚hafi sinn tíma að hlæja og sinn tíma að dansa‘. (Préd. 3:4) Jesús nálgæðir sig líka Jehóva með því að lesa í orði hans. Þegar hann var 12 ára voru kennararnir í musterinu undrandi á „skilningi hans og andsvörum“ í andlegum málum. (Lúk. 2:42, 46, 47) Jesús óx úr grasi og varð hamingjusamur maður. Hvað gerði hann hamingjusaman? Hann vissi að Guð vildi meðal annars að hann ‚flytti fátækum gleðilegan boðskap og boðaði blindum sýn‘. (Lúk. 4:18) Það veitti honum hamingju að gera það sem Guð bað hann um. Hann hafði ánægju af að fræða fólk um himneskan föður sinn. (Lúk. 10:21) Eitt sinn eftir að hann hafði frætt konu nokkra um sanna tilbeiðslu sagði hann við lærisveina sína: „Minn matur er að gera vilja þess sem sendi mig og fullna verk hans.“ (Jóh. 4:31-34) Það veitti Jesú hamingju að sýna Guði og öðrum kærleika. Það getur líka veitt þér hamingju. *W17.07 23 gr. 4-5*

Laugardagur 22. júní

Friður Guðs mun varðveita hjörtu ykkar og hugsanir ykkar í Kristi Jesú. – Fil. 4:7.

Þegar Jesús var á jörð var hann lifandi eftirmynd föður síns og sýndi samúð bæði með því sem hann sagði og gerði. (Jóh. 5:19) Jesús var sendur til að veita þeim huggun „sem hafa sundurmarin hjörtu“ og þeim „sem hryggir eru“. (Jes. 61:1, 2; Lúk. 4:17-21) Hann var þekktur fyrir að sýna mikla meðaumkun, hann skildi hvernig fólki leið og hafði innilega

löngun til að hjálpa því og lina þjáningar þess. (Hebr. 2:17) Biblían fullvissar okkur um að ‚Jesús Kristur sé í gær og í dag hinn sami og um aldir‘. (Hebr. 13:8) Þar sem ‚höfðingi lífsins‘ þekkir af eigin raun hvernig það er að syrgja er hann fær um að hjálpa þeim sem verða fyrir þrófaunum. (Post. 3:15; Hebr. 2:10, 18) Kristur finnur enn þá til með þeim sem þjást, skilur hvað þeir ganga í gegnum og veitir þeim huggun, þegar þeir eru hjálparþurfi. – Hebr. 4:15, 16. *W17.07 13 gr. 6-7; 14 gr. 10*

Sunnudagur 23. júní

„Hvar sem fjársjóður yðar er, þar mun og hjarta yðar vera.“ – Lúk. 12:34.

Satan og heimur hans reyna stöðugt að grafa undan þakklæti okkar fyrir andlegu fjársjóðina sem Jehóva hefur gefið okkur. Við erum ekki ónæg fyrir brögðum hans. Við gætum auðveldlega látið tælast af loforðum um glæstan frama, draumum um að lifa munaðarlífi eða lönguninni til að geta flíkað eignum okkar. Jóhannes postuli minnir okkur á að þessi heimur og fýsni hans á skammt eftir. (1. Jóh. 2:15-17) Við þurfum því að gera okkar ýtrasta til að viðhalda þakklæti okkar fyrir andlegu verðmætin og meta þau mikils. Vertu fús til að segja skilið við hvaðeina sem gæti komið í veg fyrir að þú styðjir ríki Guðs af heilum hug. Haltu áfram að boða trúna af kappi og hættu aldrei að vera þakklátur fyrir að eiga þátt í þessu björgunarstarfi. Haltu einlægur áfram að leita að andlegum sannindum. Þannig safnarðu þér ‚fjársjóði á himnum þar sem þjófur fær eigi í nánd komist né mölur spillt.‘ – Lúk. 12:33. *W17.06 13 gr. 19-20*

Mánudagur 24. júní

„Einn dagur í forgörðum þínum er betri en þúsund aðrir.“

– Sálm. 84:11.

Stjórnarfar Jehóva er hvorki strangt né harðneskjulegt. Það býður upp á frelsi og stuðlar að gleði. (2. Kor. 3:17) Davíð lýsti því þannig: „Dýrð og hátign eru frammi fyrir honum [Guði], máttur og gleði á helgistað hans.“ (1. Kron. 16:7, 27) Sálmaskáldið Etan tók í sama streng: „Sæl er sú þjóð sem kann að hylla þig, Drottinn, sem gengur í ljóma auglitis þíns, fagnar yfir nafni þínu hvern dag og gleðst yfir réttlæti þínu.“ (Sálm. 89:16, 17) Við getum verið sannfærð um að stjórnarfar Jehóva sé best ef við hugsum oft um gæsku hans. Öðruvísi getur það ekki verið. Jehóva er hönnuður okkar og skapari. Hann veit upp á hár hvað þarf til að gera okkur hamingjusöm og hann fullnægir þessari þörf ríkulega. Allt sem hann biður okkur að gera er okkur til gæfu og gleði til langs tíma lítið, jafnvel þó að við þurfum að færa einhverjar fórnir. – Jes. 48:17. *w17.06* 29 gr. 10-11

Þriðjudagur 25. júní

„Löng eftirvænting gerir hjartað sjúkt.“ – Orðskv. 13:12.

Systir á Englandi þráði heitt að eignast börn en hafði ekki fengið ósk sína uppfyllta. Hún viðurkennir að hún hafi verið niðurbrotin þegar hún skildi að hún myndi ekki eignast börn í þessum heimi. Þau hjónin ákváðu að ættleiða barn en þrátt fyrir það segir hún: „Ég fór samt í gegnum eins konar sorgarferli. Ég vissi að þó að við ættleiddum barn yrði það ekki eins og að eignast sitt

eigið.“ Í Biblíunni er sagt að ef kristin kona „fæðir börn verði hún hólpin“. (1. Tím. 2:15) En það þýðir ekki að hún hljóti eilíft líf bara af því að hún á börn. Það þýðir öllu heldur að þegar kona þarf að annast börn auk þess að hugsa um heimilið getur það forðað henni frá þeim ósið að slúðra og skipta sér af því sem henni kemur ekki við. – 1. Tím. 5:13. *w17.06* 5-6 gr. 6-8

Miðvikudagur 26. júní

Hvað gefurðu Guði eða hvað þiggur hann úr hendi þinni?

– Job. 35:7.

Var Elíhú að gefa í skyn að við leitni okkar til að þjóna Guði sé tilgangslaus? Nei. Hann átti við að Jehóva sé ekki háður tilbeiðslu okkar. Hann er sjálfum sér nógur. Við getum ekki gert hann ríkari né sterkari. Þvert á móti hefur Guð trúað okkur fyrir öllum góðum eiginleikum og hæfileikum sem við búum yfir og hann tekur eftir því hvernig við notum þá. Þegar við sýnum þjónum Jehóva tryggan kærleika lítur hann svo á að við séum að sýna honum persónulega þennan kærleika. „Sá lánar Drottinn sem líknar fátækum, hann mun endurgjalda honum,“ segir í Orðskviðunum 19:17. Gefur þetta vers til kynna að Jehóva taki eftir hverju einasta verki sem við vinnum í þágu annarra? Getum við dregið þá ályktun að skapari alheims telji sig standa í skuld við lítilmótlega menn sem vinna miskunnarverk? Lítur hann á þessi verk sem lán sem hann endurgreiðir með velþökun sinni og blessun? Já, og sjálfur sonur hans staðfesti það. – Lúk. 14:13, 14. *w17.04* 29 gr. 3-4

Fimmtudagur 27. júní

Hann hefur yndi af leiðsögn Drottins og hugleiðir lögmál hans dag og nótt. – Sál. 1:2.

Hvað fleira getum við gert til að glæða kærleika okkar til sannleika Biblíunnar, annað en að lesa hana og biblíutengdu ritin okkar? Við getum glætt þennan kærleika með því að sækja samkomur reglulega. Vikulegt biblíunám okkar með hjálp *Varðturnsins* er ein helsta leiðin sem Jehóva notar til að fræða okkur. En til að skilja efnið almennilega þurfum við að búa okkur vel undir námið í hverri viku. Ein leið til þess er að fletta upp öllum ritningarstöðunum sem vísað er í. Núorðið er hægt að sækja *Varðturninn* á mörgum tungumálum á vefsetrinu jw.org eða lesa hann í *JW Library*-appinu. Á sumum rafrænum sniðum er auðveldlega hægt að fletta upp versunum sem vísað er í í námsgreinunum. En óháð því hvaða aðferð við notum vex kærleikur okkar til sannleika Biblíunnar þegar við lesum þessi vers vandlega og hugleiðum þau. *w17.05* 20 gr. 14

Föstudagur 28. júní

*Sérhvert okkar skal gera Guði skil á sjálfu sér.
– Róm. 14:12.*

Eftir að hafa látið skírast viljum við nota líf okkar dyggilega í þjónustu Jehóva eins og við lofuðum. Það er ekki hægt að ógilda vígsluheit sitt, að taka aftur það sem við lofuðum Guði. Þó að einhver verði þreyttur á að þjóna Jehóva eða lifa eins og kristinn maður getur hann ekki fullyrt að hann hafi í rauninni aldrei vígst honum og skírn hans sé

ógild. Með því að skírast lét hann í ljós að hann væri vígður Guði í einu og öllu. Hann þarf að standa Jehóva og söfnuðinum reikningsskap ef hann syndgar alvarlega. Vonandi verður aldrei sagt um okkur að við höfum „fallið frá okkar fyrri kærleik“. Við viljum heldur að Jesús geti sagt um okkur: „Ég þekki verk in þín, elsku þína og trú, þjónustu þína og þolgæði og veit að hin síðari verk þín eru meiri en hin fyrri.“ (Opinb. 2:4, 19) Við viljum gleðja Jehóva með því að lifa í samræmi við vígsluheit okkar. *w17.04* 6-7 gr. 12-13

Laugardagur 29. júní

„Hann er bjargið, verk hans fullkomin og allir hans vegir réttlátir.“ – 5. Mós. 32:4.

„Mun dómari allrar jarðarinnar ekki gera rétt?“ (1. Mós. 18:25) Með þessari spurningu lét Abraham í ljós að hann treysti því að Jehóva myndi fella fullkominn dóm yfir Sódómu og Gómorru. Abraham var þess fullviss að Jehóva myndi aldrei reynast óréttlátur með því að „deyða hinn réttláta með hinum guðlausum“. Slíkt var óhugsandi fyrir Abraham. Hann gat treyst því vegna þess að Jehóva er ímynd réttlætisins og gerir alltaf rétt. Hebresku orðin, sem víðast hvar eru þýdd „réttlæti“ og „réttur“, standa oft saman í Hebresku ritningunum. Í grundvallaratriðum er enginn munur á því sem er rétt og réttlátt. Það er því rökrétt að þar sem Jehóva er hinn fullkomni mælikvarði á réttlæti meti hann hluti alltaf rétt. Í orði hans kemur fram að „hann hafi mætur á réttlæti og rétti“. – Sál. 33:5. *w17.04* 18 gr. 1-2

Sunnudagur 30. júní

„Ég hef enga meiri gleði en þá að heyra að börnin mín hlýði sannleikanum.“ – 3. Jóh. 4.

Foreldrar, það er mikilvægt að þið séuð góð fyrirmynd ef þið viljið að börnin eignist náð samband við Jehóva og hljóti eilíft líf. Ef börnin sjá ykkur „leita fyrst ríkis Guðs“ læra þau að reiða sig á að hann sjái þeim fyrir daglegum nauðsynjum. (Matt. 6:33, 34) Lifið einföldu lífi. Leggið meiri áherslu á að þjóna Jehóva en eignast efnislega hluti. Reynið að forðast skuldir. Eignist „fjár sjóð á himni“, það er að segja velpóknun Jehóva, frekar en efnisleg gæði eða „heiður manna“. (Mark. 10:21, 22; Jóh. 12:43) Verið aldrei svo upp- tekin að þið hafið ekki tíma til að sinna börnunum. Látið þau vita að þið séuð stolt af þeim þegar þau ákveða að setja Jehóva í fyrsta sætið í stað þess að sækjast eftir fé og frama – handa sjálfum sér eða ykkur. Hugið ekki sem svo að börnin eigi að sjá til þess að þið getið lifað þægilegu lífi. Það er ekki kristilegt viðhorf. Munið að „ekki eiga börnin að sjá fyrir foreldrunum heldur foreldrarnir fyrir börnunum“. – 2. Kor. 12:14. *17.05* 8-9 gr. 3-4

Mánudagur 1. júlí

Beygið ykkur undir Guðs voldugu hönd til þess að hann uppheffi ykkur á sínum tíma. – 1. Pét. 5:6.

Sebna hafði töluvert vald þar sem hann var „hallarráðsmaður“, líklega í höll Hiskía. (Jes. 22:15) En því miður varð hann hrokafullur og fór að sækjast eftir upphefð. (Jes. 22:16-18) Þar sem Sebna leitaðist við að fá upphefð „rak Guð hann úr embætti sínu“ og lét Eljakím taka við af honum. (Jes. 22:19-21) Þetta gerð-

ist þegar Sanheríb Assýríukonungur ætlaði að ráðast á Jerúsalem. Einhverju síðar sendi Sanheríb háttsetta embættismenn til Jerúsalem ásamt fjölmönnum her til að draga kjark úr Gyðingunum og hræða Hiskía þannig að hann gæfist upp. (2. Kon. 18:17-25) Eljakím var sendur til að tala við embættismennina en hann var ekki einn. Tveir aðrir voru með honum og annar þeirra var Sebna sem nú var orðinn ritari. Gefur þetta ekki til kynna að Sebna hafi ekki látið biturð og gremju ná tökum á sér heldur að hann hafi auðmjúkur þegið lægri stöðu en hann hafði haft áður? *18.03* 25 gr. 7-8, 10

Þriðjudagur 2. júlí

„Lifið í andanum og þá fullnægið þið alls ekki girnd holdsins.“

– Gal. 5:16.

Gefstu ekki upp þó að þú finnst að hugurinn beinist að efnislegum hlutum eða röngum löngunum. Haltu áfram að biðja Jehóva um heilagan anda og hann hjálpar þér þá að beina huganum aftur að því sem er rétt. (Lúk. 11:13) Mundu eftir Pétri postula. Honum tókst ekki alltaf að hugsa eins og andlegur maður. (Matt. 16:22, 23; Lúk. 22:34, 54-62; Gal. 2:11-14) Hann lagði þó ekki árar í bát. Með hjálp Jehóva tókst honum smám saman að til- einka sér huga Krists. Við getum það líka. Pétur útlistaði reyndar síðar hvaða eiginleika við ættum að þroska með okkur. (2. Pét. 1:5-8) Við bætum okkar andlega mann þegar við „leggjum alla stund á“ að temja okkur eiginleika eins og sjálfsaga, þolgæði og bróðurelsku. Væri ekki þjóðráð að spyrja sjálfan sig á hverjum degi: Hvað get ég gert í dag til að þroska minn andlega mann? *18.02* 25-26 gr. 12-13

Miðvikudagur 3. júlí

*„Í brjosti mér varðveitti ég
orðin úr munni hans.“*

– Job. 23:12.

Job hafði einstakan skilning á meginreglum Guðs. Hann þekkti Jehóva vel og lagði sig fram um að þóknast honum. Job vissi til dæmis að hann gat ekki sagst elska Guð og á sama tíma komið illa fram við náungann. (Job. 6:14) Hann setti sig ekki á háan hest heldur sýndi hann öllum bróðurkærleika hvort sem þeir voru ríkir eða fátækir. „Var það ekki skapari minn sem skapaði þrælinn í móðurlífi?“ spurði hann. (Job. 31:13-22) Job lét greinilega ekki fyrri frama og auðæfi brengla viðhorf sitt til sjálfs sín eða annarra. Þannig var hann gerólikur mörgum sem eru ríkir og valdamiklir í heiminum. Job var staðráðinn í að hafna hvers kyns skurðgoðadýrkun. Hann vissi að falsguðadýrkun, þar á meðal að helga líf sitt efnislegum auðæfum, væri það sama og að afneita „Guði í upphæðum“. (Job. 31:24-28) Hann leit á hjónabandið sem heilagt samband karls og konu. Hann gerði jafnvel sáttmála við augu sín að líta mey ekki girndarauga. – Job. 31:1.
w18.02 11-12 gr. 16, 18-19

Fimmtudagur 4. júlí

*Nói var vandaður maður á sinni
tíð. Hann gekk með Guði.*

– 1. Mós. 6:9.

Nói lét sér ekki nægja að vera góður maður. Hann var líka hugrakkur, boðberi réttlætisins og játaði trú sína á Jehóva opinberlega. (2. Pét. 2:5) „Með trú sinni sýndi hann að heimurinn hafði á röngu að standa“, skrifaði Páll postuli. (Hebr. 11:7) Það má þvíætla að hæðst hafi verið að

Nóa, hann hafi mætt andstöðu og jafnvel að honum hafi verið hótað ofbeldi. En hann óttaðist ekki menn. (Orðskv. 29:25) Hann bjó yfir því hugrekki sem Jehóva veitir trúum þjónum sínum. Jehóva sagði Nóa að smíða örktíla til að bjarga lífi manna og dýra. Nói hafði þá gengið með Guði í meira en fimm aldir. (1. Mós. 5:32; 6:14) Þetta verkefni hefur örugglega virst yfirþyrmandi, og ekki bara vegna sjálfrar smíðinnar. Nói vissi eflaust að það hefði í för með sér enn meiri háðung og andstöðu. Hann hélt samt áfram að hlýða Guði trúfastlega. „Nói gerði allt eins og Guð bauð honum.“ – 1. Mós. 6:22.
w18.02 4 gr. 4, 6-7

Föstudagur 5. júlí

*Hversu fagurt og yndislegt það er
að búa saman. – Sálms. 133:1.*

Mikilvæg leið til að stuðla að einingu er að sýna kærleika líkt og Jehóva, Guð kærleikans. (1. Jóh. 4:8) Við viljum aldrei segja um trúsystkini okkar: „Ég þarf kannski að elska þau en mér þarf ekki að líka vel við þau.“ Það gengi í berhögg við leiðbeiningar Páls um að „umbeina hvert annað í kærleika“. (Ef. 4:2, *Bíblían* 1981) Taktu eftir að hann segir ekki aðeins að við eigum að „umbeina hvert annað“. Hann bætir við að við eigum að gera það „í kærleika“. Þar er munur á. Í söfnuðinum er alls konar fólk sem Jehóva hefur dregið til sín. (Jóh. 6:44) Þar sem hann hefur gert það hlýtur hann að hafa margar góðar ástæður til að elska það. Hvernig getum við þá ákveðið að trúsystkini okkar verðskuldi ekki að við elskum það? Við ættum ekki að halda aftur af þeim kærleika sem Jehóva segir okkur að sýna. – 1. Jóh. 4:20, 21. *w18.01 16 gr. 14*

Laugardagur 6. júlí

*„Mundu eftir skapara þínum
á unglingsárum þínum.“
– Préd. 12:1.*

Einstaka foreldrar hafa hugsað sem svo að það sé barni sínu fyrir bestu að bíða með skír þangað til það sé búíð að afla sér framhalds- menntunar og hafi fundið sér ör- ugga vinnu. Foreldrarnir vilja ef- laust vel en spurningin er hvort þetta stuðli að velgengni í lífinu. Samræmist það Biblíunni að hugsa þannig? Það er mikilvægt að hafa hugfast að heimurinn og allt sem til- heyrir honum er andsnúið hagsmun- um og hugsunarhætti Jehóva. (Jak. 4:7, 8; 1. Jóh. 2:15-17; 5:19) Náíð sam- band við Jehóva er besta vörnin sem barnið getur haft gegn Satan, heim- inum og óguðlegum hugsunarhætti hans. Ef foreldrar leggja ofuráherslu á veraldlega menntun og góða vinnu gæti það ruglað barnið í ríminu og stofnað sambandi þess við Jehóva í hættu. Varla vilja kærleiksríkir for- eldrar leyfa heiminum að stjórna því hvernig börnin líta á farsæld og vel- gengni. Sannleikurinn er sá að sönn hamingja og velgengni byggist á því að láta Jehóva skipa fyrsta sætið í lífinu. – Sálm. 1:2, 3. *18.03* 10-11 gr. 10-11

Sunnudagur 7. júlí

*„Leitið fyrst ríkis hans og
réttlætis.“ – Matt. 6:33.*

Margir þjónar Jehóva reyna að lifa einföldu lífi. Þeir hafa komist að raun um að þá hafa þeir meiri tíma til að þjóna Jehóva og eru hamingjusamari. Jack átti stórt hús og fyrirtæki en seldi hvort tveggja vegna þess að hann vissi að þá gæti hann verið brautryðjandi með kon- unni sinni. Hann segir: „Árum sam-

an kom ég oft heim í vondu skapi út af erfiðleikum sem við var að glíma í vinnunni. Konan mín var brautryð- andi og var alltaf glöð. „Ég er með besta yfirmann í heimi!“ sagði hún oft. Núna er ég líka brautryðjandi og við vinnum bæði hjá sama vinnu- veitanda – Jehóva.“ Við gætum spurt okkur eftirfarandi spurninga til að kanna viðhorf okkar til pen- inga: Trúi ég í alvöru því sem Biblí- an segir um peninga og lífi eftir því? Er það að afla peninga stóra málið í lífi mínu? Legg ég meiri áherslu á efnislega hluti en á sambandið við Jehóva og við fólk? Treysti ég virki- lega að Jehóva sjái mér fyrir því sem ég þarf? Við getum verið örugg um að hann bregst þeim aldrei sem treysta á hann. *18.01* 25 gr. 12-13

Mánudagur 8. júlí

*Þið sem ætið hafið verið hlýðin,
vinnið nú að sáluhjálp ykkar með
ugg og ótta. – Fil. 2:12.*

Það er ábyrgð hvers og eins og vinna að björgun sinni. Þú þarft að taka þessa ábyrgð alvarlega. Það er meðal annars folgið í því að lesa í Biblíunni og hugleiða efni henn- ar, biðja til Jehóva og velta fyr- ir þér hvernig hann hefur blessað þig. Ef þú leggur þig fram við þetta finnurðu sterklega fyrir því að Je- hóva er vinur þinn. Það er þér sið- an hvatning til að segja öðrum frá trú þinni. (Sálm. 73:28) Jesús sagði: „Hver sem vill fylgja mér afneiti sjálfum sér, taki kross sinn og fylgi mér.“ (Matt. 16:24) Til að fylgja Jesú þarf hver og einn að vígjast Jehóva og skírast. Það er upphafið að ríku- legri blessun núna og síðan hlýt- urðu eilíft líf í nýjum heimi Guðs. Þú hefur því ærna ástæðu til að halda áfram að vinna að björgun þinni. *17.12* 27 gr. 18-19

Þriðjudagur 9. júlí

Íklæðist langlyndi.

– Kól. 3:12.

Ef foreldrarnir kenna börnunum með þolinmæði skilja þau smám saman, vídd og lengd, hæð og dýpt trúarinnar. (Ef. 3:18) Við getum kennt þeim í samræmi við aldur þeirra og getu. Þegar þau sannfærast um það sem þau læra verða þau færari í að verja trú sína, meðal annars fyrir skólafélögum. (1. Pét. 3:15) Geta börnin þín til dæmis útskýrt með hjálp Biblíunnar hvað gerist við dauðann? Finnst þeim skýringar Biblíunnar rökréttar? Mundu að þú þarft að vera þolinmóður til að kenna barninu svo að það trúi orði Guðs – en það er erfðisins virði. (5. Mós. 6:6, 7) Ef þú vilt að barnið þitt trúir er auðvitað mikilvægt að þú sért góð fyrirmynd. Stephanie á þrjár dætur. Hún segir: „Ég hef þurft að spyrja mig: Segi ég þeim frá því hvers vegna *ég* sé sannfærð um að Jehóva sé til, hann elski okkur og að vegir hans séu réttir? Ég get ekki ætlast til að stelpurnar mínar séu sannfærðar nema *ég* sé það.“ *W17.12* 20 gr. 8-10

Miðvikudagur 10. júlí

„Bróðir þinn mun upp rísa.“

– Jóh. 11:23.

Hvernig gat Marta verið sannfærð um að bróðir hennar yrði reistur upp? Líklega var það vegna kraftaverka sem hún hafði heyrt um áður en Jesús hóf þjónustu sína. Hún hafði lært um þau á unga aldri heima hjá sér og í samkunduhúsinu. Okkur detta líklega í hug þrír atburðir sem sagt er frá í innblásnu orði Guðs. Tökum fyrstu uppreisnuna sem dæmi. Hún átti sér stað á þeim tíma sem Guð gaf Elía, spámanni

sínum, mátt til að vinna kraftaverk. Fátæk ekkja í hafnarbænum Sarefta í Föníkíu sýndi spámanninum gestrisni. Guð gerði þá kraftaverk og sá til þess að hveiti hennar og olía þryti ekki þannig að hún og sonur hennar gátu haldið lífi. (1. Kon. 17:8-16) Síðar veiktist sonur hennar og dó. Elía kom henni þá til hjálpar. Hann kom við lík drengsins og bað: „Guð minn, gefðu þessum dreng aftur líf.“ Og svo fór. Guð heyrði bæn Elía og drengurinn lifnaði aftur. Þetta er fyrsta uppreisn sem Biblían segir frá. (1. Kon. 17:17-24) Marta hafði án efa lært um þennan merkilega atburð. *W17.12* 3-4 gr. 1, 3, 5-6

Fimmtudagur 11. júlí

„Þér getið ekki þjónað Guði og mammón.“ – Matt. 6:24.

Við erum oft hvött til að sækjast eftir frama í heiminum – reyna að klífa metorðastigann, komast í áhrifastöðu eða verða rík. Hjá mörgum í heiminum er þetta æðsta markmiðið í lífinu og við gætum hæglega farið að hugsa eins. Er það rétt að maður uppskeri varanlega hamingju ef manni tekst að komast í valda- og virðingarstöðu? Nei. Satan langaði til að verða frægur og valdamikill. Honum tókst það vissulega en hann er ekki hamingjusamur heldur reiður. (Matt. 4:8, 9; Opinb. 12:12) Frami í heiminum veitir aðeins stundlega lífsfyllingu ólíkt gleðinni sem fylgir því að hjálpa fólki að njóta góðs af visku Guðs og eignast von um eilíft líf. Í heiminum ríkir ákafur samkeppnisandi sem ýtir undir öfund og knýr fólk til að reyna að skara fram úr. Í Biblíunni er þetta kallað „eftirsókn eftir vindi“. – Préd. 4:4. *W17.11* 23 gr. 11-13

Föstudagur 12. júlí

„Þegar þeir höfðu sungið lofsönginn fóru þeir til Oluftfellsins.“

– Matt. 26:30.

Tónlist hélt áfram að vera áberandi þáttur í sannri tilbeiðslu eftir að kristna söfnuðinum var komið á fót. Á þýðingarmesta kvöldi mannkynssögunnar, þegar kvöldmáltíð Drottins hafði verið innleidd, sungu Jesús og lærisveinarnir saman. Kristnir menn á fyrstu öld gáfu forðæmi til eftirbreytni með því að syngja Guði lofsöngva. Þeir komu oft saman á einkaheimilum og þó að þau hafi ekki verið eins íburðarmikil og musterið sungu þeir af miklum ákafa fyrir Jehóva. Undir innblæstri hvatti Páll postuli trússystkini sín og sagði: „Fræðið og áminnið hvert annað og syngið Guði sætlega lof í hjörtum ykkar með sálum, lofsöngvum og andlegum ljóðum.“ (Kól. 3:16) Við ættum að syngja „andlegu ljóðin“ í söngbók okkar af þakkætti til Jehóva. Þau eru hluti af andlegu fæðunni sem hinn „trúi og hyggni þjónn“ veitir okkur. – Matt. 24:45. *17.11* 4 gr. 7-8

Laugardagur 13. júlí

Þið skuluð velja nokkrar borgir sem eiga að verða griðaborgir ykkar. – 4. Mós. 35:11.

Það var auðvelt að komast til griðaborganna sex. Jehóva sagði Ísraelsmönnum að velja borgir sem væru jafnt dreifðar um landið báðum megin Jórdanár. Hvers vegna? Til að allir flóttamenn gætu komist fljótt og greiðlega í skjól. (4. Mós. 35:12-14) Vegunum að griðaborgunum var haldið vel við. (5. Mós. 19:3) Samkvæmt erfðavenjum Gyðinga voru settar upp stíkur til að

vísa flóttamönnum veginn að borgunum. Vegna griðaborganna þurfti sá sem drap mann af gáleysi ekki að flýja til annars lands þar sem falsguðadýrkun gæti orðið honum að talsnöru. Hugsaðu þér, Jehóva – hann sem hafði skipað að morðingjar skyldu hljóta dauðarefsingu – gaf þeim sem drápu mann af gáleysi einstakt tækifæri til að njóta umhyggju og verndar. „Allt var gert eins einfalt og auðvelt og hugsast gat,“ skrifar biblíuskýrandi. Jehóva er ekki harðbrjósti dómari sem glaður refsar þjónum sínum. Hann er öllu heldur „auðugur að miskunn“. – Ef. 2:4. *17.11* 14 gr. 4-5

Sunnudagur 14. júlí

Snúið ykkur til mín þá mun ég snúa mér til ykkar aftur.

– Sak. 1:3.

Fljúgandi bókfell, kona lokuð inni í kórflu og tvær vængjaðar konur sem svífa í vindinum og þenja vængina eins og storkar á flugi. Þetta eru dæmi um myndir sem eru dregnar upp í bók Sakaríá. (Sak. 5:1, 7-9) Hvers vegna lét Jehóva spámanninn sjá þessar áhrifamiklu sýnir? Sjötta og sjöunda sýn Sakaríá eru alvarleg viðvörðun til þeirra sem eru óheildarlegir. Þær eru áminning um að Jehóva umber ekki ranga breytni. Þeir sem tilbiðja hann í einlægni verða að hata hið illa. Þessar sýnir eru einnig hlýleg ábending frá föður okkar á himnum um að við umflýjum ógæfu og dauða ef við sækjumst eftir velpóknun hans og vernd. Þá blessar hann okkur fúslega, og allt sem við leggjum á okkur til að halda okkur hreinum í illum heimi er erfðisins virði. Við getum treyst að við getum það með hjálp Jehóva. *17.10* 21 gr. 1; 25 gr. 19

Mánudagur 15. júlí

*Aldraðar konur eiga að vera í hátt-
um sínum eins og heilögum sæm-
ir. Þær skulu vera öðrum til fyrir-
myndar. – Tít. 2:3, 4.*

Einhleypum systur standa nú til boða mörg tækifæri til að auka þjónustuna. Þær geta gerst brautryðjendur, flust þangað sem þörfin er mikil, unnið á vegum hönnunar- og byggingardeildarinnar og sótt um í Skólanum fyrir boðbera Guðsríkis. Sumar fá jafnvel boð um að sækja Gileaðskólann. Eldri systur eru söfnuðinum líka til blessunar, þó svo að þær geti ekki gert allt sem þær yngri gera. Okkur þykir ákaflega vænt um þær. Sumar þeirra geta ekki gert eins mikið og áður í þjónustunni við Guð en þær geta samt verið hugrakkar og lagt sitt af mörkum. Eldri systir þarf til dæmis hugrekki ef hún er beðin um að ræða við yngri systur um að klæða sig á látlausan hátt. Hún skammast hana ekki fyrir klæðaburð hennar en hún gæti hvatt hana til að hugleiða hvaða áhrif fata- val hennar getur haft á aðra. (1. Tím. 2:9, 10) Eldri systur geta haft góð áhrif með því að sýna slíka umhyggju. *w17.09* 31-32 gr. 17-18

Þriðjudagur 16. júlí

*Þér mun veitast þekking á Guði.
– Orðskv. 2:5.*

Valdamiklir aðilar hafa stundum reynt að hindra að almenningur hafi aðgang að Biblíunni. En einlægir menn hafa boðið þeim birginn. Sem dæmi má nefna guðfræðinginn John Wycliffe en hann var uppi á 14. öld. Hann var eindregið þeirrar skoðunar að allir ættu að fá að njóta góðs af orði Guðs. Á hans dögum hafði almenningur á Englandi

nánast engan aðgang að Biblíunni. Árið 1382 leit dagsins ljós ensk þýðing sem var síðar kölluð Wycliffebíblían. Fylgjendum Wycliffes var mikið í mun að miðla almúgafólki af orði Guðs svo að það snerti huga þess og hjarta. Farandprédikarar, sem voru nefndir Lollardar, fóru fótgangandi milli þorpa um allt England, lásu gjarnan upp úr Wycliffebíblíunni fyrir fólk og skildu eftir handskrifuð afrit. Á næstu öldum tóku menn víða um Evrópu til við að þýða Biblíuna og dreifa henni til góðs fyrir almenning. Hið sama gerðist í öðrum heimshlutum. *w17.09* 20-21 gr. 10-12

Miðvikudagur 17. júlí

*Erfitt verður giftu fólki lifið hér á
jörðu. – 1. Kor. 7:28.*

Það getur verið hjónum erfitt að þrá að eignast börn en geta það ekki. (Orðskv. 13:12) Á biblíutím- anum var það yfirleitt talin skömm að geta ekki átt börn. Rakel, kona Jakobs, lýsti kvöl sinni yfir því að geta ekki eignast börn þegar systir hennar átti sín börn. (1. Mós. 30:1, 2) Þegar rætt er um erfiðleika tengda hjónabandi er eitt sem kemur kannski ekki strax upp í hugann, það að missa maka. Það er mikil raun sem margir hafa þurft að þola. Margir þeirra höfðu ekki búist við að þurfa að upplifa það sjálfir. Þjónar Guðs trúu staðfastlega á loforð Jesú um upprisu í framtíðinni. (Jóh. 5:28, 29) Hvernig hjálpar það makanum sem hefur misst ástvin sinn? Það veitir honum mikla huggun. Það er meðal annars þannig sem kærleiksríkur faðir okkar styður okkur og hughreystir með orði sínu þegar við eigum við erfiðleika að glíma. *w17.06* 4 gr. 1; 5 gr. 6; 6 gr. 9

Fimmtudagur 18. júlí

*„Drottinn, Drottinn er miskunn-
samur og náðugur Guð.“*

– 2. Mós. 34:6.

Guð vitraðist Móse einu sinni með því að nefna nafn sitt og eiginleika. Fyrstu eiginleikarnir, sem hann nefndi, voru miskunnsemi og náð, eða meðaumkun eins og sumar biblíur orða það. (2. Mós. 34:5-7) Jehóva hefði getað bent á mátt sinn og visku. En Móse vildi fullvissa sig um að Jehóva myndi styðja sig og Jehóva lagði þá frekar áherslu á eiginleika sem sýndu fram á hve fús hann væri til að hjálpa þjónum sínum. (2. Mós. 33:13) Þó að það sé í eðli mannsins að sýna meðaumkun erum við ófullkomnir afkomendur Adams og eigum það til að vera eigingjörn. Það er ekki alltaf auðvelt að ákveða hvort við ætlum að hjálpa öðrum eða hugsa um sjálf okkur. Það getur verið mikil barátta hjá sumum að finna rétta jafnvægið. Hvað getur hjálpað okkur að sýna meðaumkun þegar við á? Í fyrsta lagi getum við skoðað hvernig Jehóva hefur sýnt meðaumkun og hvernig aðrir hafa sýnt þennan eiginleika. Í öðru lagi ættum við að íhuga hvernig við getum líkt eftir Guði og hvernig það er okkur til góðs. *17.09 8-9 gr. 1, 3*

Föstudagur 19. júlí

*„Verið lítillát og metið hvert ann-
að meira en ykkur sjálf.“*

– Fil. 2:3.

Hvötin að baki því að íklæðast hinum nýja manni má ekki vera sú að sækjast eftir hrósi manna heldur sú að vilja heiðra Jehóva. Höfum í huga að fullkomin andavera syndgæði vegna þess að hún leyfði sér að verða hrokafull. (Samanber Esekíel 28:17.) Við erum ófullkomin svo að það er miklu erfiðara fyrir okkur að

forðast óviðeigandi stolt og hroka. Það er samt hægt að íklæðast *auðmýkt*. Hvað getur hjálpað okkur til þess? Til að vera auðmjúk þurfum við að gefa okkur tíma daglega til að hugleiða það sem við lesum í orði Guðs. (5. Mós. 17:18-20) Það er sérstaklega mikilvægt að íhuga auðmýkt Jesú og það sem hann kenndi. (Matt. 20:28) Hann þvoði meira að segja fætur postula sinna. (Jóh. 13:12-17) Við þurfum líka að biðja oft um anda Guðs til að hjálpa okkur að berjast gegn þeirri tilfinningu að við séum meiri eða betri en aðrir. – Gal. 6:3, 4. *17.08 25 gr. 11-12*

Laugardagur 20. júlí

*Gerið í öllum hlutum óskir ykk-
ar kunnar Guði. Og friður Guðs,
sem er æðri öllum skilningi, mun
varðveita hjörtu ykkar og hugsan-
ir ykkar. – Fil. 4:6, 7.*

Kannski hefur okkur einhvern tíma fundist við vera að fylgja leiðsögn heilags anda en síðan fóru hlutirnir ekki eins og við þuggumst við. Við lentum í erfiðleikum eða nýjum aðstæðum sem kölluðu á veigamiklar breytingar. (Préd. 9:11) Hvað getur hjálpað okkur að finna fyrir 'friði Guðs' og hafa ekki áhyggjur af neinu? Það sem Páll skrifaði Filippímönnum leiðir í ljós að mót efnið við áhyggjum er að biðja. Þegar við erum áhyggjufull þurfum við því að varpa áhyggjum okkar á Jehóva í bæn. (1. Pét. 5:6, 7) Biðjum til hans í trausti þess að hann beri umhyggju fyrir okkur. Munum hvernig hann hefur blessað okkur og biðjum til hans með „þakkargjörð“. Traust okkar á honum styrkist þegar við höfum í huga að hann „megnar að gera langt fram yfir allt það sem vér biðjum eða skynjum“. – Ef. 3:20. *17.08 9 gr. 4, 6; 10 gr. 10*

Sunnudagur 21. júlí

„Áform verða að engu þar sem engin er ráðagerðin en ef margir leggja á ráðin rætast þau.“

– Orðskv. 15:22.

Margir hafa verið brautryðjendur á sínum yngri árum og fundið fyrir gleðinni sem fylgir því. Ef þú ert á unglingsaldri, væri þá ekki ráð að ræða um áform þín við einhverja þeirra? Þessir bræður og systur gætu sagt þér hvernig þjónustan í fullu starfi veitir menntun sem gagnast manni alla ævi. Jesús hlaut kennslu hjá föður sínum á himnum en hélt áfram að læra þegar hann starfaði hér á jörð. Hann lærði til dæmis hve mikil gleði fylgir því að ná til hjartna fólks með fagnaðarerindið og hve mikil ánægja hlýst af því að halda trúfastur út í prófraunum. (Jes. 50:4; Hebr. 5:8; 12:2) Jesús sagði: „Farðu ... og gerið allar þjóðir að lærisveinum ... og kennið þeim.“ (Matt. 28:19, 20) Ef þú ert að hugsa um að leggja þetta starf fyrir þig velurðu ánægjulega lífsstefnu sem heiðrar Guð. Það tekur tíma að verða fær í þessu, rétt eins og í hverju öðru starfi. w17.07 23 gr. 6-7

Mánudagur 22. júlí

„Ég hugga yður.“

– Jes. 66:13.

Jehóva, umhyggjusamur faðir okkar á himnum, er betur í stakk búinn en nokkur annar til að veita huggun. (2. Kor. 1:3, 4) Þeir sem syrgja geta líka sótt huggun til safnaðarins. (1. Þess. 5:11) Hvernig getum við styrkt og huggað þá sem hafa „dapurt geð“? (Orðskv. 17:22) Höfum í huga að það „að þegja hef-

ur sinn tíma og að tala hefur sinn tíma“. (Préd. 3:7) Ekkja að nafni Dalene segir: „Syrgjendur hafa þörf fyrir að tjá hugsanir sínar og tilfinningar. Það mikilvægasta, sem er hægt að gera fyrir þá, er því að hlusta – án þess að grípa fram í.“ Junia átti bróður sem svipti sig lífi. Hún segir: „Maður getur kannski ekki skilið sorg annarra til fulls, en það sem skiptir máli er að mann *langi* til að skilja hvernig þeim líður.“ Munum líka að það upplifa ekki allir sorg á sama hátt og það getur verið mismunandi hvernig fólk tjáir hana. w17.07 13 gr. 3; 14 gr. 11-13

Þriðjudagur 23. júlí

„Þeir játi að þú, sem berð nafnið Drottinn, þú einn ert Hinn hæsti yfir allri jörðinni.“

– Sálms. 83:19.

Í hugum margra eru peningar það sem mestu máli skiptir. Þeir hugsa fyrst og fremst um það að eignast peninga eða halda í það sem þeir eiga. Hjá öðrum er það fjölskyldan eða heilsan sem skiptir mestu máli, eða þá að afreka eitthvað í lífinu. En afar mikilvægt mál, sem blasir við mannkyni, er þó að sýnt sé fram á að Jehóva sé réttmætur drottinn alheims. Við megum ekki missa sjónar á þessu mikilvæga máli. Hvernig gæti það gerst? Við gætum orðið svo upptekin af daglegu amstri að við gleymdum hreinlega hve mikilvægt mál þetta er. Eins gæti það gerst að eigin erfiðleikar skyggðu á þetta stóra mál. Ef við hins vegar styðjum drottinvald Jehóva með ráðum og dáð erum við vel í stakk búin til að takast á við erfiðleika lífsins og þá styrkjum við tengslin við Jehóva. w17.06 22 gr. 1-2

Miðvikudagur 24. júlí

„Breytið eftir mér eins og ég breyti eftir Kristi.“ – 1. Kor. 11:1.

Jehóva beitir drottinvaldi sínu á kærleiksrikan hátt. Þeir sem elska Jehóva og veita fjölskyldu forstöðu líkja eftir honum og eru hvorki kröfuharðir né ráðríkir. Hið sama er að segja um safnaðaröldunga. Páll postuli lagði sig fram um að líkja eftir Jehóva og syni hans. Hann gerði ekki lítið úr öðrum né reyndi að þvinga þá til að gera rétt heldur *höfðaði til* þeirra. (Róm. 12:1; Ef. 4:1; Filem. 8-10) Þannig fer Jehóva að og þannig ættu allir að gera sem elska hann og styðja stjórn hans. Við styðjum líka drottinvald Jehóva með því að vera samvinnuþýð við þá sem hann hefur valið til að fara með forystu. Við viljum styðja fyrirkomulag hans jafnvel þó að við séum ekki fyllilega sammála einhverri ákvörðun eða skiljum hana ekki að öllu leyti. Það er harla ólíkt því sem heimurinn gerir en svona gerum við þegar við lútum Jehóva sem stjórnanda. – Ef. 5:22, 23; 6:1-3; Hebr. 13:17. *17.06 30 gr. 14-15*

Fimmtudagur 25. júlí

„Guð hefur sjálfur kennt ykkur að elska hvert annað.“ – 1. Þess. 4:9.

Bræður og systur á öllum aldri, sem eru niðurdregin eða þunglynd eða glíma við aðrar prófraunir, hafa þörf fyrir að við sýnum þeim athygli, uppörvum þau og hughreystum. (Orðskv. 12:25; Kól. 4:11) Við sönnum að við elskum trússystkini okkar þegar við sýnum í orði og verki að okkur er innilega annnt um þau. (Gal. 6:10) Í Biblíunni er spáð fyrir að „síðustu dagar“ þessa illa heims myndu einkennast af eigin-girni og græðgi. (2. Tím. 3:1, 2) Við

sem erum kristin þurfum því að leggja hart að okkur til að glæða kærleikann til Guðs, til sannleika Biblíunnar og hvert til annars. Vissulega getur komið upp minni háttar ágreiningur milli okkar og trússystkina. En það er öllum í söfnuðinum til mikillar blessunar þegar kærleikurinn knýr okkur til að setja niður allt ósætti eins friðsamlega og hægt er. (Ef. 4:32; Kól. 3:14) Höldum því áfram að elska Jehóva, orð hans og trússystkini okkar af öllu hjarta. *17.05 21 gr. 17-18*

Föstudagur 26. júlí

„Ef við segjum: ‘Við höfum ekki synd,’ þá blekkjum við sjálf okkur.“ – 1. Jóh. 1:8.

Þjónar Guðs mega búast við því að verða fyrir einhverju óréttlæti af hálfu fólks utan kristna safnaðarins. En það getur reynt á trú okkar ef við tökum eftir einhverju sem okkur finnst óréttlátt innan safnaðarins eða verðum sjálf fyrir því. Hvernig bregstu við ef þér finnst þú hafa orðið fyrir óréttlæti í söfnuðinum eða samskiptum þínum við trússystkini? Leyfirðu því að verða þér til hrösunar? Við erum öll ófullkomín og okkur hættir til að syndga. Við gerum okkur því grein fyrir að sá möguleiki er fyrir hendi að við verðum annaðhvort sjálf fyrir óréttlæti eða beitum einhvern annan í söfnuðinum óréttlæti. Slíkt óréttlæti er sjaldgæft en þegar það kemur upp ætti það ekki að koma trúföstum þjónum Guðs á óvart eða verða þeim til hrösunar. Það er ekki að ástæðulausu að Jehóva hefur gefið okkur hagnýt ráð í orði sínu til að hjálpa okkur að vera trúföst jafnvel þótt við verðum fyrir óréttlæti af hálfu trússystkina. – Sálm. 55:13-15. *17.04 19 gr. 4-5*

Laugardagur 27. júlí

Erfitt verður giftu fólki lífið hér á jörðu. – 1. Kor. 7:28.

Biblían varar við því að lífið verði erfitt hjá þeim sem gifta sig. (1. Kor. 7:28) Ef maki þinn er ekki í trúnni gæti álagið og áhyggjurnar, sem fylgja hjónabandinu, verið meiri en hjá mörgum öðrum. Þótt maki þinn vilji ekki þjóna Guði eins og er þá er það eitt og sér ekki gild ástæða til að slíta samvistum við hann eða sækja um skilnað. (1. Kor. 7:12-16) Eiginmaður, sem er ekki í trúnni, tekur ekki forystuna í andlegum málum en kona hans ætti samt að virða hann þar sem hann er höfuð fjölskyldunnar. Að sama skapi ætti kristinn eiginmaður að elska konuna sína þótt hún sé ekki í trúnni og sýna henni ást og hlýju. (Ef. 5:22, 23, 28, 29) Hvað ef maki þinn reynir að takmarka þjónustu þína við Guð? Eiginmaður systur einnar vildi að hún tæki aðeins þátt í boðuninni á ákveðnum dögum vikunnar. Ef slíkar aðstæður koma upp hjá þér gætirðu spurt þig hvort makinn sé að fara fram á að þú hættir að tilbiðja Guð. Ef svo er ekki, gætirðu þá lagad þig að beiðni hans? Sanngirni getur hjálpað þér að forðast óþarfan ágreining í hjónabandinu. – Fil. 4:5. *w17.10 13 gr. 7-8*

Sunnudagur 28. júlí

„Þú skalt brýna þau fyrir börnum þínum.“ – 5. Mós. 6:7.

Eins og spáð var streymir fólk „af öllum þjóðtungum“ inn í söfnuð Jehóva. (Sak. 8:23) En ef börnin ykkar skilja málið ykkar ekki vel getur verið erfitt fyrir ykkur að kenna þeim sannleikann. Börnin ykkar eru mikilvægustu biblíunemendur sem þið getið nokkurn tíma haft, og þau þurfa að kynnast Jehóva til að hljóta

eilíft líf. (Jóh. 17:3) Þau þurfa að þekkja leiðbeiningar Jehóva og þið þurfið að nota öll viðeigandi tækifæri til að segja þeim frá þeim. (5. Mós. 6:6, 7) Börnin ykkar læra líklega tungumál heimamanna í skólanum og af umhverfi sínu, en móður-mál ykkar læra þau fyrst og fremst ef þið talið offt saman á því máli. Ef börnin kunna málið ykkar getið þið rætt opinskátt um það sem liggur þeim á hjarta. En það hefur líka ýmsa aðra kosti fyrir börnin að vera tvítýngd. Það skerpir hugsun þeirra og eykur félagsfærnina. *w17.05 9 gr. 5-6*

Mánudagur 29. júlí

Farðu og haltu til Taborfjalls. Ég mun leiða til þín Sísera og gefa hann þér á vald. – Dóm. 4:6, 7.

Ísraelsmenn voru illa búnir hernaðarlega séð og áttu hvorki vopn né búnað til að verjast. Óvinirnir bjuggu hins vegar yfir 900 járnvögnum. (Dóm. 4:1-3, 13; 5:6-8) Jehóva gaf Barak engu að síður fyrirmælin sem er að finna í versí dagsins. Barak lét ekki á sér standa að fylgja fyrirmælum Jehóva. (Dóm. 4:14-16) Þegar aðalorrustan í Taanak stóð yfir skall skyndilega á steypiregn og svæðið breyttist í eitt stórt forarsvað. Barak elti her Sísera alla leið til Haróset – um 24 kílómetra leið. Einhvers staðar á leiðinni yfirgaf Sísera gagnslausan hervagninn sem hafði áður vakið ótta og skelfingu, og hljóp til Saananním (Elon Besa-anaim). Hann leitaði skjóls í tjaldi Jaelar, konu Hebers Keníta, og hún bauð hann velkominn. Sísera var úrvinda eftir bardagann og sofnaði. Nú var hann varnarlaus gegn hinni hugrökku Jael sem hafði ákveðið að drepa hann. (Dóm. 4:17-21) Óvinir Ísraelsmanna voru úr sögunni! *w17.04 29-30 gr. 6-8*

Þriðjudagur 30. júlí

*Drottinn höfðar mál gegn þjóðun-
um og gefur hina guðlausu sverð-
inu á vald. – Jer. 25:31.*

Verða einhverjar stofnanir á jörð eftir Harmagedón? Í Biblíunni segir: „Eftir fyrirheiti hans væntum við nýs himins og nýrrar jarðar þar sem réttlæti býr.“ (2. Pét. 3:13) Gamli himinninn og gamla jörðin tákna spilltar ríkisstjórnir og mannlegt samfélag sem þær ríkja yfir. Hvort tveggja hverfur. Hvað kemur í staðinn? Með „nýjum himni og nýrri jörð“ er átt við nýja stjórn sem ríki Jehóva Guðs í höndum Jesú Krists mun endurspegla fullkomlega eiginleika Guðs en hann hefur góða reglu á öllu. (1. Kor. 14:33) Allt verður vel skipulagt á „nýju jörðinni“. Umsjónin verður í höndum góðra manna. (Sálm. 45:17) Þeir starfa undir stjórn Krists og 144.000 meðstjórnenda hans. Hugsaðu þér þann tíma þegar allar spilltar stofnanir verða horfnar af sjónarsviðinu og ein samheldin stjórn tekin við völdum – stjórn sem verður aldrei spillingu að bráð. *17.04 11 gr. 8-9*

Miðvikudagur 31. júlí

*„Þau verða eitt.“
– 1. Mós. 2:24.*

Hjónabandið er heilagt. Brúðhjónin gefa hjúskaparheitið frammi fyrir Guði og þeim sem eru viðstaddir vígsluna. Þegar karl og kona í söfnuði Votta Jehóva ganga í hjónaband lofa þau að jafnaði að elska, annast og virða hvort annað „*svo lengi sem þau bæði lifa hér á jörð samkvæmt hjúskapartilhögun Guðs*“. Þótt ekki sé farið orðrétt með þetta heit hafa brúðhjónin samt gefið heit frammi fyrir Guði. Síðan er lýst yfir að þau séu hjón og hjónabandið á að

vera ævilangt. (1. Kor. 7:39) Jesús sagði: „Það sem Guð hefur tengt saman má maður eigi sundur skilja“ – hvorki annað hjónanna né nokkur annar. Fólk ætti ekki að ganga í hjónaband með því hugarfari að það sé alltaf hægt að skilja ef erfiðleikar koma upp. (Mark. 10:9) Fullkomið hjónaband hefur aldrei verið til. Hvert einasta hjónaband er samband tveggja ófullkominna einstaklinga. Þess vegna segir í Biblíunni að hjón megi búast við erfiðleikum af og til. – 1. Kor. 7:28. *17.04 7 gr. 14-15*

Fimmtudagur 1. ágúst

*„Ekki sem ég vil heldur sem þú
vilt.“ – Matt. 26:39.*

Til að verða góðir kennarar þurfum við fyrst að vera góðir nemendur. (1. Tím. 4:15, 16) Þeir sem Jehóva hefur falið að veita aga þurfa að sama skapi sjálfir að vera fúsir til að fara eftir leiðsögn hans. Þegar þeir sýna slíka auðmýkt ávinna þeir sér virðingu og eiga auðveldara með að tala af einlægni þegar þeir þjálfu eða leiðrétta aðra. Skoðum fordæmi Jesú. Hann hlýddi alltaf föður sínum, jafnvel þegar það reyndi verulega á. Og hann gaf honum heiðurinn af kennslu sinni og visku. (Jóh. 5:19, 30) Þar sem Jesús var auðmjúkur og hlýðinn var hann umhyggjusamur kennari og það laðaði einlægt fólk að honum. (Matt. 11:29) Hlýleg orð hans styrktu þá sem voru eins og brákaður reyr eða hörkveikur á olíulampa sem var við það að slokkna. (Matt. 12:20) Jesús var líka vingjarnlegur og kærleiksríkur þegar reyndi á þolinmæðina. Það kom skýrt í ljós þegar hann þurfti að leiðrétta postulana eftir að þeir sýndu af sér sjálfselsku og metnaðargirni. – Mark. 9:33-37; Lúk. 22:24-27. *18.03 26 gr. 15-16*

Föstudagur 2. ágúst

„Þetta er fyrirmyndan skírnarinnar sem nú frelsar ykkur.“

– 1. Pét. 3:21.

Pétur minnst hér í þessu sambandi á örkina sem Nói smíðaði. Örkin var skýr sönnun þess að Nói hafði helgað sig því að gera vilja Guðs. Hann skilaði dyggilega af sér því verkefni sem Jehóva fól honum. Nói sýndi trú sína í verki og það varð til þess að hann og fjölskylda hans lifðu flóðið af. Örkin sýndi svo ekki varð um villst að Nói trúði Guði. Með því að skírast að öðrum ásjáandi sýnir fólk að það hefur vígst Jehóva vegna trúar á fórn Krists. Þeir sem skírast hlýða Guði og vinna það verk sem þeim er falið, rétt eins og Nói. Jehóva sá til þess að Nói bjargaðist þegar flóðið skall á og hann sér líka til þess að vígðir og skírðir þjónar sínir bjargist þegar illur heimur nútímans lifur undir lok. (Mark. 13:10; Opinb. 7:9, 10) Þess vegna er mjög mikilvægt að vígjast Guði og skírast. Sá sem dregur það óþarflega á langinn að skírast getur átt á hættu að missa af tækifærinu til að hljóta eilíft líf. *w18.03 4 gr. 3-4*

Laugardagur 3. ágúst

„Fíflska situr föst í hjarta sveinsins.“ – Orðskv. 22:15, Biblían 1981.

Sumir foreldrar hugsa sem svo að það sé ekki hægt að víkja barninu úr söfnuðinum ef það er ekki búð að skírast. Hvað er rangt við þennan hugsunarhátt? (Jak. 1:22) Kristnir foreldrar vilja auðvitað ekki að barnið þeirra skírist fyrir en það er nógu þroskað til að vígjast Jehóva. Það er hins vegar misskilningur að ætla að barn þurfi ekki að standa Jehóva reikningsskap gerða

sinna fyrir en það hefur látið skírast. Af hverju? Ef barnið veit hvað er rétt og rangt í augum Jehóva þarf það að bera ábyrgð á gerðum sínum. (Jak. 4:17) Skynsamir foreldrar letja ekki börnin sín þess að skírast heldur leggja sig fram um að vera þeim góð fyrirmynd. Þeir vilja að börnin læri að virða háleitar siðferðisreglur Jehóva allt frá unga aldri. (Lúk. 6:40) Ef barnið elskar Jehóva langar það til að gera það sem er rétt í augum hans. Það er besta vörnin gegn því að syndga. – Jes. 35:8. *w18.03 11 gr. 12-13*

Sunnudagur 4. ágúst

Nói gekk með Guði.

– 1. Mós. 6:9.

Nói hélt því áfram í 350 ár eftir flóðið. (1. Mós. 9:28) Hann er okkur sannarlega góð fyrirmynd með trú sinni og hlýðni. Við getum líkt eftir trú og hlýðni Nóa með því að styðja réttlætismælikvarða Guðs, vera ekki hluti af heimi Satans og setja ríki Guðs í fyrsta sæti. (Matt. 6:33; Jóh. 15:19) Við megum vera viss um að við verðum ekki vinsæl í þessum heimi með lífurni okkar. Þar sem við erum ákveðin í að fylgja lögum Guðs, eins og þeim sem varða hjónaband og siðferði, höfum við fengið neikvæða umfjöllun í sumum löndum. (Mal. 3:17, 18) Við óttumst þó ekki menn heldur Jehóva, líkt og Nói. Við vitum að það er bara hann sem getur veitt eilíft líf. (Lúk. 12:4, 5) En hvað um þig? Ætla þú að „ganga með Guði“ jafnvel þegar aðrir gera grín að þér eða gagnrýna? Gerirðu það þegar fjárhagsferfiðleikar reyna á trú þína á að Jehóva sjái þér farborða? Ef þú líkir eftir trú og hlýðni Nóa máttu vera viss um að Jehóva sjái um þig. – Fil. 4:6, 7. *w18.02 4 gr. 4, 8; 5 gr. 9-10*

Mánudagur 5. ágúst

„Jarðbundinn maður hafnar því sem andi Guðs boðar.“

– 1. Kor. 2:14.

Heimurinn lætur eigingjarnar langanir ráða ferðinni að mestu leyti. Þáll kallar ríkjandi viðhorf heimsins „anda þess, sem nú verkar í þeim, sem ekki trúa“. (Ef. 2:2) Þessi andi hefur þau áhrif að flestir fylgja einfaldlega fjöldanum. Þeir gera bara það sem sjálfum þeim finnst rétt og reyna ekki hið minnsta að lifa eftir lífsreglum Guðs. Jarðbundinn maður hugsar oft mikið um stöðu, virðingu og efnislega hluti eða þá að verja það sem hann telur sig eiga rétt á. Þeir sem sýna af sér einhver af verkom holdsins falla í þann flokk. (Gal. 5:19-21) Þeir sem hugsa á jarðbundinn hátt taka afstöðu í deilum milli manna, reyna að valda sundrunu, hvetja til uppreisnar, stefna hver öðrum fyrir dóm, bera litla virðingu fyrir yfirboðurum sínum og neita sér um fátt í mat og drykk. Jarðbundinn maður reynir lítið til að standast freistingar sem verða á vegi hans. – Orðskv. 7:21, 22. *18.02* 19 gr. 3-5

Þriðjudagur 6. ágúst

Menn munu elska munaðarlífið.

– 2. Tím. 3:2, 4.

Það er ekkert rangt við það að njóta gæða lífsins á heilbrigðan hátt, rétt eins og það er ekkert rangt við að hugsa vel um sjálfan sig og nota peninga á eðlilegan hátt. Jehóva ætlast ekki til að við lifum einhvers konar meinlætálífi eða forðumst alla heilnæma afþreyingu. „Farðu því og et brauð þitt með ánægju og drekktu vín þitt með glöðu hjarta,“ segir í Biblíunni. (Préd. 9:7) Í 2. Tímóteusarbréfi 3:4

er talað um þá sem lifa munaðarlífi en gefa engan gaum að Guði. Samkvæmt frummálinu er talað um að elska munaðarlífið *frekar* en Guð en ekki *meira* en Guð, rétt eins og menn elskuðu hann að einhverju marki. Fræðimaður segir: „Í þessu versí er greinilega ekki átt við það að elska Guð líka að einhverju marki. Það merkir að elska Guð alls ekki.“ Það er alvarleg viðvörn til þeirra sem þykir einum of vænt um afþreyingu og skemmtun. Að „elska munaðarlífið“ lýsir vel þeim sem „kafna undir áhyggjum og nautnum lífsins“. – Lúk. 8:14. *18.01* 25 gr. 14-15

Miðvikudagur 7. ágúst

„Tignaðu Drottin með eignum þínum.“ – Orðskv. 3:9.

Jehóva er örlátur Guð. Allt sem við eigum er frá honum komið. Jehóva á allt gull og silfur og allar aðrar náttúruauðlindir, og hann notar þær til að viðhalda lífinu hér á jörð. (Sálm. 104:13-15; Hag. 2:8) Jehóva sá Ísraelsmönnum fyrir manna og vatni í 40 ár meðan þeir voru í eyðimörkinni. (2. Mós. 16:35; Neh. 9:20, 21) Síðar, þegar trúföst ekkja átti aðeins lítið eitt eftir af olíu, gaf Jehóva Elísa spámanni mátt til að margfalda magn olíunnar. Þessi gjöf frá Guði gerði henni kleift að greiða skuldir sínar og eiga nóg eftir til að sjá sér og sonum sínum farborða. (2. Kon. 4:1-7) Með hjálp Jehóva gat Jesús fyrir kraftaverk séð fyrir mat og jafnvel peningum þegar þess var þörf. (Matt. 15:35-38; 17:27) Jehóva getur notað hvað sem hann vill til að sjá fyrir sköpunarverki sínu. Samt sem áður býður hann þjónum sínum að nota efnislegar eigur sínar til að styðja starfsemi safnaðarins. – 2. Mós. 36:3-7. *18.01* 17 gr. 1-3

Fimmtudagur 8. ágúst

Drottinn, tak líf mitt.

– 1. Kon. 19:4.

Í Biblíunni kemur fram að trúfastir þjónar Guðs til forna hafi oft verið við það að gefast upp. (Job. 7:7) En í stað þess að gera það leituðu þeir til Jehóva til að fá styrk. Þeir urðu ekki fyrir vonbrigðum því að Guð okkar „veitir kraft hinum þreytta“. (Jes. 40:29) Því miður hafa sumir þjónar Guðs nú á dögum ályktað að besta leiðin til að takast á við álag lífsins sé að „taka sér hlé“ frá trúnni eins og þeir orða það, rétt eins og kristin þjónusta okkar væri byrði en ekki blessun. Þeir hætta því að lesa í orði Guðs, mæta á samkomur og taka þátt í boðuninni – einmitt það sem Satan vonast eftir. Satan veit vel að það getur styrkt okkur að vera önnum kafin í þjónustunni við Jehóva, og hann vill ekki að við séum styrk. Þegar þú ert úrvinda, líkamlega eða tilfinningalega, skaltu því ekki slíta tengslin við Jehóva. Vertu eins nálægt honum og þú getur. „Hann mun styrkja þig og gera þig öflugan.“ – 1. Pét. 5:10; Jak. 4:8. *w18.01* 7-8 gr. 2-3

Föstudagur 9. ágúst

Drottinn sendir menn til heljar og leiðir þá upp þaðan.

– 1. Sam. 2:6.

Í annað skiptið, sem talað er um upprisu í Biblíunni, var það Elísa spámaður sem átti hlut að máli. Ísraelsk kona, sem var vel þekkt í heimabæ sínum, Súnem, sýndi Elísa einstaka gestrisni. Guð launaði þessari barnlausu konu og rosknun eiginmanni hennar fyrir milligöngu spámannsins og gaf þeim son. Nokkrum árum síðar dó drengurinn.

Ímyndaðu þér hve sorgmædd móðir hans hefur verið. Með leyfi eiginmannsins fór hún um 30 kílómetra leið til Elísa á Karmelfjalli. Spámaðurinn sendi Gehasí, þjón sinn, á undan þeim aftur til Súnem. En Gehasí tókst ekki að vekja drenginn aftur til lífs. Syrgjandi móðirin kom síðan ásamt Elísa. (2. Kon. 4:8-31) Þegar Elísa kom að líki drengsins í húsinu í Súnem bað hann til Guðs. Drengurinn lifnaði aftur fyrir kraftaverk og móðirin endurheimti hann yfir sig ánægð. (2. Kon. 4:32-37) Guð „leiddi upp“ drenginn í Súnem með mjög bókstaflegum hætti og sannaði þar með að hann getur reist fólk upp frá dauðum. *w17.12* 4 gr. 7-8

Laugardagur 10. ágúst

Heimskan sest að í hjarta sveinsins. – Orðskv. 22:15.

Það er rökrétt að viska, andstæða heimskunnar, sé merki um þroska. Trúarþroski ræðst ekki eingöngu af aldri heldur meira af því að óttast Jehóva á heilbrigðan hátt og vera tilbúinn til að hlýða boðum hans. (Sálm. 111:10) Unglingar, sem hafa tekið út þokkalegan trúarþroska, láta ekki „hrekjast og berast fram og aftur“ af löngunum sínum eða vegna þrýstings frá öðru ungu fólki. (Ef. 4:14) Þeir eru öllu heldur að „aga hugann til að greina gott frá illu“. (Hebr. 5:14) Þeir sýna þroska með því að taka viturlegar ákvarðanir. Þess konar viska er nauðsynleg til að bjargast. (Orðskv. 24:14) Þú þarft því að tryggja að börnin viti hvaða gildi þú hefur. Sýndu þeim bæði með orðum þínum og verkum að þú fylgir þeim lífsreglum sem er að finna í Biblíunni. – Róm. 2:21-23. *w17.12* 20-21 gr. 12-13

Sunnudagur 11. ágúst

Umgangist þá viturlega sem fyrir utan eru. Vitið hvernig þið eigið að svara hverjum manni.

– Kól. 4:5, 6.

Sú hugmynd að mennirnir geti leyst vandamál sín sjálfir höfðar til margra í heiminum. Af hverju? Ef hún ætti við rök að styðjast þyrftu mennirnir ekki á leiðsögn Guðs að halda og gætu gert eins og þeim sýndist. Og sú hugmynd getur vírst sannfærandi því að samkvæmt sumum rannsóknum eru stríð, glæpir, sjúkdómar og fátækt í rénun. Í vefgrein nokkurri segir: „Ein ástæðan fyrir því að mannkyninu fer batnandi er sú að mennirnir hafa ákveðið að bæta heiminn.“ Ef útbreidd hugmynd vekur hjá þér efasemdir um trú þína skaltu kanna hvað Biblían segir um málið og ræða það við reyndan bróður eða systur. Veltu fyrir þér hvers vegna fólk aðhyllist þessa hugmynd, hvað sé bogið við hana og hvernig þú getir hrakið hana. Við getum öll varið okkur gegn hugsunarhætti heimsins með því að gera eins og Páll hvetur til í versí dagsins. *17.11* 24 gr. 14, 17

Mánudagur 12. ágúst

„Guð, ég þakka þér að ég er ekki eins og aðrir menn.“

– Lúk. 18:11.

Hvers vegna voru farísear svona tregir til að sýna miskunn? Biblían svarar því og segir að þeir hafi „fyrirlitið aðra“. (Lúk. 18:9-14) Líkjum eftir Jehóva en ekki faríseunum og sýnum meðaumkun. (Kól. 3:13) Ein leið til þess er að gera öðrum auðvelt að biðja þig fyrirgefningar. (Lúk. 17:3, 4) Spyrðu þig: Eiga þeir sem hafa gert á hlut minn, jafnvel oftast en einu sinni, auðvelt með að

fá fyrirgefningu mína? Er ég fús til að halda friðinn við þann sem hefur móðgað mig eða sært? Það reynir á auðmýktina að fyrirgefa. Farísearnir voru ekki fúsir til að fyrirgefa þar sem þeir litu niður á aðra. Við sem eru kristin þurfum hins vegar að „meta aðra meira en okkur sjálf“ og verðuga þess að hljóta fyrirgefningu okkar. (Fil. 2:3) Ætlar þú að líkja eftir Jehóva og sýna slíka auðmýkt? Haltu „veginum“ að fyrirgefningu þinni opnum og greiðfærum. Vertu fljótur til að sýna miskunn en seinn til að móðgast. – Préd. 7:8, 9. *17.11* 14-15 gr. 6-8

Þriðjudagur 13. ágúst

„Gott er að syngja Guði vorum lof.“ – Sálm. 147:1.

Maður getur farið hjá sér þegar maður ber sinn eigin söng saman við söng annarra. Það er samt ábyrgð okkar allra að syngja Jehóva lofsöngva. Haltu því söngbókinni hátt uppi, lyftu höfðinu og syngdu af öllu hjarta. (Esra. 3:11) Í mörgum ríkissölum er texta söngvanna nú varpað upp á skjá en það auðveldar okkur að syngja. Það er líka athyglisvert að það að syngja ríkissöngva er nú orðið hluti af dagskrá Ríkisþjónustuskólans fyrir öldunga. Þannig er lögð áhersla á hve mikilvægt er að öldungar taki frumkvæði í að syngja í söfnuðinum. Margir eru hræddir við að syngja upphátt af því að þeir óttast að söngur þeirra hljómi illa. Við ættum þó að hafa í huga að „öll hrösum við margvíslega“ þegar við tölum. (Jak. 3:2) Við hættum samt ekki að tala. Hvers vegna ættum við þá að láta ófullkominn söng okkar aftra okkur frá því að lofa Jehóva í söng? *17.11* 4-5 gr. 9-10

Miðvikudagur 14. ágúst

„Ef þér hlýðið röddu Drottins, Guðs yðar, þá mun þetta verða.“

– Sak. 6:15, Biblían 1981.

Sakaría spámaður hafði margt um að hugsa eftir að hafa séð sjöundu sýnina. Jehóva hafði lofað að óheiðarlegt fólk yrði að taka afleiðingunum af illri breytni sinni. Þetta loforð hefur örugglega verið hvetjandi og uppörvandi fyrir spámanninn. En ekkert hafði í rauninni breyst. Margir voru enn óheiðarlegir og voru ekki hættir vondum verkum sínum, og enn var langt í land að musteri Jehóva í Jerúsalem væri fullbyggt. Hvernig gátu Gyðingar gefist svona fljótt upp á verkinu sem Guð hafði falið þeim? Sneru þeir heim í land sitt til þess eins að hugsa um eigin hag? Jehóva vissi hverju þjónar hans þurftu á að halda. Hann lét Sakaríu sjá siðustu sýnina til að fullvissa Gyðinga um að hann elskaði þá og kynni að meta það sem þeir höfðu gert hingað til. Hann lofaði að vernda þá ef þeir hæfust aftur handa. Varðandi endurbyggingu musterisins lofaði hann því sem segir í versí dagsins. *w17.10 26 gr. 1; 27 gr. 5*

Fimmtudagur 15. ágúst

Guð verkar í ykkur bæði að vilja og að framkvæma. – Fil. 2:13.

Hugrakkir bræður, sem eru fúsir til að taka á sig aukna ábyrgð, eru söfnuðinum til blessunar. (1. Tím. 3:1) Sumir gætu þó haldið aftur af sér. Bróður finnst hann kannski ekki vera þess verður að vera safnaðarþjónn eða öldungur vegna mistaka sem hann hefur gert í fortíðinni. Sumum gæti líka fundist þeir óhæfir til að sinna ákveðnu verkefni. Ef þér er þannig innanbrjósts

getur Jehóva hjálpað þér að byggja upp hugrekki. (Fil. 4:13) Mundu að eitt sinn fannst Móse hann ekki hæfur til að taka að sér verkefni. (2. Mós. 3:11) En Jehóva hjálpaði honum og með tímanum jókst honum kjarkur til að sinna verkinu. Skírður bróðir getur byggt upp sams konar hugrekki með því að biðja einlæglega til Guðs um hjálp og lesa daglega í Biblíunni. Það hjálpar líka að hugleiða frásögur af hugrökkum körlum og konum í Biblíunni. Bróðirinn getur auðmjúkur beðið öldungana um þjálfun og boðið sig fram til að hjálpa til hvar sem þess er þörf. *w17.09 32 gr. 19*

Föstudagur 16. ágúst

„Orð Guðs vors varir að eilífu.“
– Jes. 40:8.

Við skulum ekki hugsa sem svo að Guð hafi beinlínis blásið mönnum í brjóst að þýða *Sjöttumannaþýðinguna*, Wycliffe-biblíuna, *King James*-biblíuna eða aðrar þýðingar. Eitt er þó ljóst þegar litið er yfir sögu þessara þýðinga og margra annarra sem komið hafa út: Orð Jehóva hefur varðveist alveg eins og hann lofaði. Styrkir það ekki þá trú þína að Jehóva standi við öll önnur loforð sín? (Jós. 23:14) Það bæði styrkir trú okkar og fær okkur til að elska Jehóva enn heitar að skoða hvernig Biblían hefur varðveist í aldanna rás. Hvers vegna gaf hann okkur eiginlega orð sitt? Hvers vegna sá hann til þess að það varðveittist? Vegna þess að hann elskar okkur og vill kenna okkur það sem gagnlegt er. (Jes. 48:17, 18) Það er auðvitað við hæfi að við elskum Jehóva fyrst hann elskar okkur og að við hlýðum boðum hans. – 1. Jóh. 4:19; 5:3. *w17.09 21-22 gr. 13-14*

Laugardagur 17. ágúst

„Heiðra föður þinn og móður.“

– Ef. 6:2.

Það getur verið mikil áskorun að kenna börnunum að fara eftir þessu boði ef makinn er ekki í trúnni. Vertu til fyrirmyndar með því að virða hann. Einbeittu þér að góðum eiginleikum makans og sýndu að þú kunnir að meta hann. Talaðu ekki neikvætt um makann fyrir framan börnin. Útskýrðu öllu heldur fyrir þeim að hver og einn þurfi að ákveða hvort hann vilji þjóna Jehóva eða ekki. Góð hegðun barnanna gæti laðað makann, sem þjónar ekki Jehóva, að sannri tilbeiðslu. Sumir eiginmenn banna kristnum eiginkonum sínum að fræða börnin um Biblíuna eða taka þau með á samkomur. Hún getur samt gert það sem á hennar valdi stendur til að kenna þeim sannleika Biblíunnar. (Post. 16:1; 2. Tím. 3:14, 15) Hún virðir ákvarðanir hans en hún getur samt tjáð trú sína í návist barna sinna þegar tækifæri gefast. Þannig getur hún kennt þeim gott siðferði og hjálpað þeim að kynnast Jehóva. – Post. 4:19, 20. *17.10* 14 gr. 9-10

Sunnudagur 18. ágúst

Verðið eftirbreytendur Guðs svo sem elskuð börn hans. – Ef. 5:1.

Mennirnir voru skapaðir eftir mynd Guðs. Þar sem Jehóva sýnir meðaumkun er því eðlilegt fyrir okkur mennina að vera umhugað um velferð annarra. Jafnvel þeir sem þekkja ekki hinn sanna Guð sýna oft meðaumkun. (1. Mós. 1:27) Í mörgum af frásögum Biblíunnar er sagt frá fólki sem sýndi meðaumkun. Við munum eftir vændiskonunum tveim sem rifust frammi fyrir Salómon um það hvor þeirra væri

móðir barns nokkurs. Þegar Salómon reyndi þær með því að skipa svo fyrir að barnið yrði höggvið í tvennt fann raunveruleg móðir þess til mikillar meðaumkunar með því. Hún brást skjótt við og var jafnvel tilbúin til að leyfa hinni konunni að eiga barnið. (1. Kon. 3:23-27) Hugsum líka um dóttur faraós sem bjargaði lífi Móse þegar hann var kornabarn. Hún áttaði sig á að drengurinn, sem hún hafði fundið, væri hebreskur og að það ætti að taka hann af lífi en „hún vorkenndi honum“ og ákvað að ala hann upp sem sinn eigin son. – 2. Mós. 2:5, 6. *17.09* 8-9 gr. 2-3

Mánudagur 19. ágúst

Drottinn er langlyndur.

– 2. Pét. 3:9.

Allir þjónar Guðs þurfa að vera auðmjúkir og það hefur líka mikil laun í för með sér. (Orðskv. 22:4) Auðmýkt stuðlar að friði og einingu í söfnuðinum. Þeir sem eru auðmjúkir njóta líka náðar Jehóva og góðvildar. Pétur postuli skrifði: „Verið ... öll lítillát hvert gagnvart öðru því að „Guð stendur gegn dramblátum en auðmjúkum veitir hann náð.“ (1. Pét. 5:5) Nú á dögum virðast margir líta á hógværd og langlyndi sem veikleikamerki. Það er eins fjarri sannleikanum og hugsast getur. Þessir góðu eiginleikar eiga uppruna sinn hjá voldugustu persónu alheims. Jehóva Guð er besta fyrirmyndin um *hógværd* og *langlyndi*. Manstu hvernig englarnir, sem voru fulltrúar hans, brugðust við spurningum Abrahams og andmælum Lots? (1. Mós. 18:22-33; 19:18-21) Og umbar hann ekki þrjóska Ísraelsmanna í meira en 1.500 ár? – Esek. 33:11. *17.08* 25 gr. 13-14

Priðjudagur 20. ágúst

„Friður Guðs, sem er æðri öllum skilningi, mun varðveita hjörtu ykkar.“ – Fil. 4:7.

Páll sagði að við ættum að biðja og þá myndum við hljóta frið Guðs. En tökum eftir að „friður Guðs ... er æðri öllum skilningi“. Hvað þýðir það? Sumar biblíuþýðingar orða það þannig að friður Guðs sé „framar öllum vonum“ eða „skari fram úr öllum áformum manna“. Páll var í raun að segja að „friður Guðs“ sé yndislegri en við getum gert okkur í hugarlund. Þó að við sjáum ekki lausn á vandamálum okkar frá okkar mannlega sjónarhóli gerir Jehóva það, og hann getur skorist í leikinn með óvæntum hætti. (2. Pét. 2:9) Hvernig getum við varðveitt „frið Guðs“ þegar við eigum við erfiðleika að etja? Með því að viðhalda sterku sambandi við hann. Það er aðeins vegna þess að Jesús Kristur gaf líf sitt sem lausnargjald að við getum átt slíkt samband við Jehóva, Guð okkar. Lausnargjaldið er enn eitt dæmið um undursamleg verk Jehóva. Hann notar það til að hylja syndir okkar og gera okkur kleift að hafa hreina samvisku og nálægja okkur honum. – Jóh. 14:6; Jak. 4:8; 1. Pét. 3:21. *w17.08* 10 gr. 7; 12 gr. 15

Miðvikudagur 21. ágúst

„Hjartað eitt þekkir kvöl sína og í gleði þess getur enginn annar blandað sér.“ – Orðsku. 14:10.

Stundum getur enginn skilið kvöl syrgjanda til fulls nema hann sjálfur, og það getur líka verið erfitt fyrir hann að koma orðum að innstu tilfinningum sínum. Jafnvel þegar fólk tjáir líðan sína er ekki alltaf auðvelt fyrir aðra að skilja hvað það á við. Eins og gefur að skilja getur því verið erfitt að vita hvað maður á að segja

við þá sem eru í mikilli sorg. Oft er mesta hjálpin fólgin í því að „gráta með grátendum“. (Róm. 12:15) Ef þér finnst erfitt að segja eitthvað augliti til auglitis gæti verið auðveldara að veita huggun með því að senda samúðarkort, tölvupóst, SMS eða bréf. Þú gætir einfaldlega vitnað í hughreystandi biblíuvers, rifjað upp eitthvað minnisstætt í fari hins látna eða góða minningu sem er þér nær. Síðast en ekki síst skaltu ekki vanmeta gildi þess að biðja með og fyrir trúsystkini þínu sem syrgir. *w17.07* 14-16 gr. 13-16

Fimmtudagur 22. ágúst

„Það sem Guð hefur tengt saman má eigi maðurinn sundur skilja.“ – Matt. 19:6.

Hvað er til ráða ef hjónabandið reynir meira á en þið bjuggust við? Hafið þið kannski orðið fyrir vonbrigðum hvort með annað? Veltu fyrir þér samskiptum Jehóva við Ísraelsþjóðina forðum daga. Hann likti sér við eiginmann þessarar þjóðar. (Jes. 54:5; 62:4) Þetta „hjónaband“ reyndist þó ekki þrautalaust! En Jehóva gafst ekki auðveldlega upp á þjóðinni. Hann sýndi henni miskunn æ ofan í æ og var trúr sáttmála sínum við hana. (Sálm. 106:43-45) Löðumst við ekki að Jehóva þegar við hugleiðum kæruleika hans og trúfesti? Hjón, sem elska Jehóva, líkja eftir honum. Þó að hjónabandið sé erfitt reyna þau ekki að slíta því með óbíbílulegum hætti. Þau vita að Jehóva hefur tengt þau saman og vill að þau haldi saman. Framhjáld er eina gilda ástæðan sem Biblían gefur til að mega skilja og giftast á ný. (Matt. 19:5, 6, 9) Hjón styðja drottinvald Jehóva með því að leggja sig fram um að styrkja og bæta hjónabandið. *w17.06* 31 gr. 17-18

Föstudagur 23. ágúst

Augu ykkar ljúkast upp og þið verðið eins og Guð. – 1. Mós. 3:5.

Satan djöfullinn hefur dregið í efa að Jehóva sé réttmætur stjórnandi alheims. Hann fullyrðir að Jehóva sé spilltur og beri ekki hag sköpunarvera sinna fyrir brjósti. Að hans sögn eru mennirnir ánægðari og miklu betur settir ef þeir ráða sér sjálfir. (1. Mós. 3:1-4) Satan heldur því einnig fram að allir hafni Guði sem stjórnanda ef þeir lenda í miklum erfiðleikum. (Job. 2:4, 5) Jehóva ákvað að láta tímann leiða í ljós hve skelfilegar afleiðingar það hefur fyrir mennina að lúta honum ekki sem réttlátum stjórnanda. Jehóva veit auðvitað að ásakanir Satans eru kolrangan. Hvers vegna ákvað hann þá að gefa Satan svona langan tíma til að reyna að sanna mál sitt? Svarið við því snertir allar vitibornar sköpunarverur Guðs. (Sálm. 83:19) Fyrstu hjónin höfnuðu Jehóva sem stjórnanda og margir aðrir hafa fetað í fótspor þeirra. Það gæti vakið þá spurningu í hugum sumra hvort Satan hafi eitthvað til síns máls. *17.06 22-23 gr. 3-4*

Laugardagur 24. ágúst

Farið og gerið allar þjóðir að lærisveinum. – Matt. 28:19.

Vinnan við að gera fólk að lærisveinum er góð menntun. Maður temur sér góðar starfsvenjur, verður færari í samskiptum og verður öruggur og nærgætinn. (Orðskv. 21:5; 2. Tím. 2:24) En það sem er sérstaklega ánægjulegt við þetta starf er að maður lærir að færa rök fyrir trú sinni út frá Biblíunni. Maður lærir líka að vinna náið með Jehóva. (1. Kor. 3:9) Við getum notið þess að gera fólk að lærisveinum jafnvel þótt fáir á svæðinu bregð-

ist vel við fagnaðarerindinu. Þetta snýst um samvinnu. Allur söfnuðurinn leitar að einlægum fólki. Það er kannski bara einn bróðir eða systir sem finnur manneskjuna sem verður að lokum lærisveinn en þar sem allir tóku þátt í leitinni geta allir glaðst. Brandon var brautryðjandi í níu ár á svæði þar sem fáir sýndu áhuga. Hann segir: „Að vísu hef ég aldrei fundið neinn á svæðinu sem hefur að lokum látið skírast, en aðrir hafa gert það. Ég er ánægður með að hafa tekið fullan þátt í því starfi að gera fólk að lærisveinum.“ – Préd. 11:6. *17.07 23 gr. 7; 24 gr. 9-10*

Sunnudagur 25. ágúst

Hún var ekki lengur döpur í bragði. – 1. Sam. 1:18.

Hanna gat ekki átt börn en horfði upp á Peninnu, sem var önnur eiginkona Elkana, eignast mörg börn. (1. Sam. 1:4-7) Peninna hæddist að henni „ár eftir ár“ og það olli henni miklu hugarangri og vanlíðan. Hún leitaði huggunar með því að leggja málið fyrir Jehóva í bæn. (1. Sam. 1:12) Hún treysti því að Jehóva myndi annaðhvort gefa henni son eða veita henni huggun með öðrum hætti. Eins lengi og við erum ófullkomin og búum í þessum heimi sem Satan stjórnar þurfum við að takast á við erfiðleika og raunir. (1. Jóh. 5:19) Það er þó yndislegt til þess að vita að Jehóva er „Guð allrar huggunar“. (2. Kor. 1:3) Ein leið til að fá hjálp til að takast á við erfiðleika okkar er að biðja til hans. Hanna úthellti hjarta sínu fyrir honum. Rétt eins og hún þurfum við að gera meira en aðeins að nefna það við Jehóva hvernig okkur líður þegar við eigum í erfiðleikum. Við þurfum að ákalla hann og tjá honum tilfinningar okkar með áköfum bænum frá hjartanu. – Fil. 4:6, 7. *17.06 6 gr. 10-11*

Mánudagur 26. ágúst

*„Símon Jóhannesson, elskar þú mig meira en þessa?“
– Jóh. 21:15, NW.*

Hinn upprisni Jesús vissi að lærisveinar hans höfðu verið við veiðar en ekkert fengið. Hann sagði við þá: „Kastið netinu hægra megin við bátinn og þið munuð verða varir.“ Þeir köstuðu og nú gátu þeir ekki dregið netið, svo mikill var fiskurinn.“ (Jóh. 21:1-6) Eftir að Jesús hafði gefið þeim morgunmat sneri hann sér að Símoni Pétri og spurði hann spurningarinnar í versi dagsins. Hvað átti Jesús við? Pétur var mikill veiðimaður. Það virðist því vera að Jesús hafi verið að spyrja hann hvað veitti honum mesta ánægju í lífinu. Hafði hann meira yndi af fisknum og útgerðinni en af Jesú og því sem hann kenndi? Pétur svaraði: „Já, Drottinn, þú veist að ég elska þig.“ (Jóh. 21:15) Pétur reyndist maður orða sinna. Þaðan í frá sannaði hann að hann elskaði Krist með því að leggja hart að sér við að gera fólk að lærisveinum og hann varð klettur í kristna söfnuðinum á fyrstu öld. w17.05 22 gr. 1-2

Þriðjudagur 27. ágúst

„Drottinn er minn hjálpari, eigi mun ég óttast. Hvað geta mennirnir gert mér?“ – Hebr. 13:6.

Páll treysti algerlega á ástúðlega umhyggju Jehóva og það hjálpaði honum að takast á við erfiðleika lífsins. Hann leyfði ekki erfiðum aðstæðum að draga sig niður. Hvernig fékk hann kraft til þess? Hann treysti á „Guð allrar huggunar sem hughreystir okkur í sérhverri þrenging okkar“. (2. Kor. 1:3, 4) Bænasamband okkar við Guð er grundvöllurinn að nánú sambandi við hann. (Sálm. 86:3; 1. Þess. 5:17; Rómv.

12:12) Tökum okkur nægan tíma til að tjá Jehóva innstu hugsanir okkar og tilfinningar. Þá er ekki annað hægt en að við nálægjum okkur himneskum föður okkar „sem heyrir bænir“. (Sálm. 65:3) Auk þess styrkist kærleikur okkar til hans þegar við finnum að hann svarar bænum okkar. Við áttum okkur æ betur á að Jehóva er „nálægur öllum sem ákalla hann“. (Sálm. 145:18) Þegar við treystum á stuðning Jehóva erum við betur í stakk búin til að takast á við trúarprófaunir sem eiga eftir að mæta okkur. w17.05 19 gr. 9-10

Miðvikudagur 28. ágúst

*„Drottinn horfir á hjartað.“
– 1. Sam. 16:7.*

Hvernig bregstu við ef öldungarnir taka ákvörðun sem þú skilur ekki eða ert jafnvel ósammála? Slíkar aðstæður geta reynt á trú okkar á Jehóva og það fyrirkomulag sem hann hefur í söfnuðinum. Hvernig verndar það okkur að vera auðmjúk ef við verðum fyrir slíkum prófraunum? Skoðum tvennt. Auðmýkt getur í fyrsta lagi hjálpað okkur að viðurkenna að við þekkjum ekki allar hliðar málsins. Óháð því hve vel við þekkjum til aðstæðna er það bara Jehóva sem getur lesið hjörta fólks. Þegar við höfum það í huga hvetur það okkur til að vera auðmjúk, viðurkenna takmörk okkar og leiðrétta viðhorf okkar til málsins. Ef við erum auðmjúk hjálpar það okkur líka að vera undirgefin og þolinmód á meðan við bíðum eftir að Jehóva taki á þeim málum sem eru í raun og veru óréttlát. Vitur maður skrifaði: „Hinun rangláta mun ekki vel vegna og hann verður ekki langlífur.“ (Préd. 8:12, 13) Það er öllum sem eiga hlut að máli í hag að við séum auðmjúk þegar erfiðleikar sem þessir koma upp. – 1. Pét. 5:5. w17.04 25-26 gr. 10-11

Fimmtudagur 29. ágúst

„Mér var rænt úr landi Hebra og hér hef ég ekki heldur neitt það til saka unnið að ég yrði settur í þessa dýflissu.“ – 1. Mós. 40:15.

Það fer ekki á milli mála að Jósef var fórnarlamb óréttlætis. Hann tók það líka skýrt fram að hann væri saklaus af þeim glæpum sem hann var fangelsaður fyrir. Á þeim forsendum bað hann byrlarann að nefna mál sitt við farað. Hvert var markmiðið? Hann vildi að farað „hjálpaði sér úr þessu húsi“. (1. Mós. 40:14) Sætti Jósef sig einfaldlega við aðstæður sínar án þess að reyna að gera nokkuð í málinu? Greinilega ekki. Hann vissi vel að hann hafði verið beittur miklu óréttlæti. Hann sagði byrlaranum hvernig málum var háttað í von um að hann gæti hjálpað sér. En taktu eftir að það er ekkert í Biblíunni sem bendir til þess að Jósef hafi nokkurn tíma sagt nokkrum frá því að það voru bræður hans sem rændu honum – ekki einu sinni farað. Þegar bræður hans komu til Egyptalands og sættir tókust milli þeirra og Jósefs tók farað vel á móti þeim og bauð þeim að setjast að í Egyptalandi og njóta „þess besta sem Egyptaland hafði upp á að bjóða“. – 1. Mós. 45:16-20. *w17.04* 20-21 gr. 12-13

Föstudagur 30. ágúst

„Hvílíkt djúp ríkdóms, speki og þekkingar Guðs! Hversu órannsakaandi dómur hans og órekjandi vegir hans!“ – Rómv. 11:33.

Ein ástæðan fyrir því að Jehóva er réttmætur drottinn alheims er sú að hann býr yfir þekkingu og visku til að annast alheiminn. Sem dæmi má nefna að hann gaf syni sínum kraft til að lækna fólk af sjúkdómum sem læknað réðu ekki við. (Matt. 4:23, 24; Mark. 5:25-29) Frá sjónarhóli Jehóva voru þetta engin kraftaverk. Hann

skilur hvernig mannslíkaminn starfar og er fær um að laga allar skemmdir sem verða á honum. Hann getur líka reist fólk upp frá dauðum og komið í veg fyrir náttúruhamfarir. Undir stjórn Satans er heimurinn enn að reyna að finna leiðir til að útkljá deilur innan þjóða og milli þjóða. En enginn nema Jehóva býr yfir þeirri visku sem þarf til að koma á friði í heiminum. (Jes. 2:3, 4; 54:13) Þegar við kynnumst þekkingu og visku Jehóva er okkur innanbrjóst eins og Páli postula sem var innblásið að skrifa vers dagsins. *w17.06* 28 gr. 6-7

Laugardagur 31. ágúst

„Það sem Guð hefur tengt saman má maður eigi sundur skilja.“ – Mark. 10:9.

Það er algengt í þessum heimi að hjónabandið sé ekki tekið mjög alvarlega. Þegar reynir á sambandið gefast margir upp og yfirgefa maka sinn. En sannkristnir menn taka aðra afstöðu. (1. Kor. 7:27) Að rjúfa hjúskaparheitið jafngildir því að ljúga að Guði og Guð hatar lygara. (3. Mós. 19:12; Orðskv. 6:16-19) Jehóva hatar líka hjónaskilnað sem byggist á svikum. (Mal. 2:13-16, *Biblían* 1981) Jesús kenndi að það væri aðeins ein biblíuleg ástæða til að slíta hjónabandi – að annað hjónanna hafi framið hjúskaparbrott og saklausu makinn kjósi að fyrirgefa ekki brotið. (Matt. 19:9; Hebr. 13:4) En hvað þá um skilnað að borði og sæng? Þar er afstaða Biblíunnar líka skýr. (1. Kor. 7:10, 11) Biblían tiltekur ekki neinar ástæður fyrir skilnaði að borði og sæng. Í sjaldgæfum tilfellum hafa giftir vottar þó talið sig tilneydda að skilja að borði og sæng, til dæmis ef þeir hafa talið að lífi sínu eða sambandi við Jehóva væri *bráð hætta* búin vegna þess að makinn er ofbeldisfullur eða mjög andsnúinn trúnni. *w17.04* 7 gr. 14-16

Sunnudagur 1. september

Alið börnin upp með aga og fræðslu um Drottin.
– Ef. 6:4.

Kristnir foreldrar geta varla hlotið meiri heiður en þann að ala upp barn „með aga og fræðslu um Drottin“. (Sálm. 127:3) Börnin eru ekki vígð Jehóva frá fæðingu, ólíkt því sem var í Ísrael forðum daga. Og börnin elska ekki Jehóva og sannleikann sjálfkrafa þó að foreldrarnir geri það. Allt frá því að þau fæðast ættu foreldrarnir að hafa það markmið að gera þau að lærisveinum svo að þau vígist Jehóva og láti skírast. Er eitthvað mikilvægara en það? Hver og einn þarf að vígjast, skírast og þjóna Jehóva dyggilega til að eiga von um að komast lifandi úr þrengingunni miklu sem er fram undan. (Matt. 24:13) Þið foreldrar, megið þið verða þeirrar gleði og ánægju aðnjótandi að sjá börnin ykkar vígjast og skírast sem þjónar Jehóva. *wl8.03 12 gr. 16-17*

Mánudagur 2. september

„Haf gát á sjálfum þér og fræðslunni.“ – 1. Tím. 4:16.

Allir sem hafa þá ábyrgð að veita aga byggðan á meginreglum Biblíunnar – hvort sem það er í fjölskyldunni eða söfnuðinum – þurfa að líkja eftir Kristi. Þannig sýna þeir að þá langar til að láta Guð og son hans móta sig. Það væri erfitt að telja upp allt það góða sem hlýst af því að þiggja aga frá Jehóva og því að líkja eftir honum og syni hans þegar við veitum öðrum aga. Fjölskyldan og söfnuður-

inn verður athvarf þar sem friður ríkir. Hver og einn finnur fyrir kærleika og öryggi og finnst hann vera mikils metinn – og það er bara forsmekkur af því sem koma skal. (Sálm. 72:7) Það eru engar ýkjur að segja að aginn frá Jehóva kenni okkur að lifa saman sem friðsöm og sameinuð fjölskylda að eilífu undir föðurlægri umsjá hans. (Jes. 11:9) Þegar við lítum þannig á agann frá Guði er auðveldara að sjá hann í réttu ljósi – sem fallett merki um þann óviðjafnanlega kærleika sem Guð sýnir okkur. *wl8.03 26 gr. 15; 27 gr. 17, 19*

Þriðjudagur 3. september

Þeir létu hann skíra sig í ánni Jórdan og játuðu syndir sínar.
– Matt. 3:6.

Þeir sem skírðust hjá Jóhannesi skírara gerðu það til að láta í ljós að þeir iðruðust synda sinna gegn Móselögunum. (Matt. 3:1-6) Mikilvægasta skírn Jóhannesar hafði þó ekkert með iðrun að gera. Jóhannes fékk þann einstaka heiður að fá að skíra Jesú, fullkominn son Guðs. (Matt. 3:13-17) Jesús var syndlaus þannig að hann þurfti ekki að iðrast. (1. Pét. 2:22) Skírn hans táknaði að hann bauð sig fram til að gera vilja Guðs. (Hebr. 10:7) Lærisveinar Jesú skírðu einnig meðan hann starfaði á jörð. (Jóh. 3:22; 4:1, 2) Skírn þeirra táknaði það sama og skírn Jóhannesar, það er að segja að fólk iðraðist synda sinna gegn Móselögunum. En eftir að Jesús var dæinn og risinn upp fékk skírnin allt aðra merkingu fyrir þá sem fylgdu honum. *wl8.03 5 gr. 6-7*

Miðvikudagur 4. september

„Sá sem hefur andann dæmir um allt.“ – 1. Kor. 2:15.

Hvað er einkennandi fyrir andlegan mann? Andlegur maður lætur sér annt um samband sitt við Guð og lætur anda hans leiðbeina sér, ólíkt jarðbundnum manni. Hann leggur sig fram um að reyna að líkja eftir Guði. (Ef. 5:1) Hann reynir að skilja hvernig Jehóva hugsar og að líta málin sömu augum og hann. Guð er honum raunverulegur. Ólíkt þeim sem hugsar um hið veraldlega reynir hann að lifa í samræmi við lífsreglur Jehóva á öllum sviðum. (Sálm. 119:33; 143:10) Andlega sinnaður maður stundar ekki verk holdsins heldur leggur sig fram um að þroska með sér ávöxt andans. (Gal. 5:22, 23) Til að glöggva okkur betur á hvað það merkir að vera andlega sinnaður skulum við bregða upp hliðstæðu: Sá sem beitir sér fyrir framförum og umbótum er sagður framfarasinnaður. Sá sem lætur sér annt um andleg eða trúarleg hugðarefni er sagður andlega sinnaður. *W18.02* 19 gr. 3, 6

Fimmtudagur 5. september

*„Daniel, þú sem ert ástmögur.“
– Dan. 10:11.*

Daníel hafði verið hernuminn og fluttur til Babýlonar, borgar sem var full af skurðgöðadýrkun og dulspeki. Babýloníumenn litu niður á Gyðinga og hæddust bæði að þeim og Jehóva, Guði þeirra. (Sálm. 137:1, 3) Þetta hlýtur að hafa sært trúfasta Gyðinga eins og Daníel. Matur og drykkur varð fljótlega að prófsteini fyrir Daníel þar sem hann vildi ekki „sauga sig ... á krásum af konungsborði“. (Dan. 1:5-8,

14-17) Daníel getur líka hafa orðið fyrir lúmskari prófraun. Framúrskarandi hæfileikar hans urðu til þess að hann hlaut sérstaka tignarstöðu. (Dan. 1:19, 20) En í stað þess að verða stoltur og þver var hann auðmjúkur og hógvær sem fyrr og gaf Jehóva alltaf þann heiður sem honum bar. (Dan. 2:30) Daníel var enn ungur að árum þegar Jehóva taldi hann meðal réttláttra manna okkur til fyrirmyndar ásamt Nóa og Job. (Esek. 14:14) Bar Guð meira traust til Daniels en hann átti skilið? Alls ekki. Daníel reyndist trúur og hlýðinn allt til æviloka. *W18.02* 5 gr. 11-12

Föstudagur 6. september

Levi bjó Jesú veislu mikla í húsi sínu. – Lúk. 5:29.

Jesús varðveitti fullkomið jafnvægi gagnvart skemmtun og afþreyingu. Hann var einu sinni viðstaddur „brúðkaup“ og öðru sinni „veislu mikla“. (Jóh. 2:1-10) Í brúðkaupsveislunni vann hann það kraftaverk að breyta vatni í vín þegar vínið var á þrotum. En Jesús var ekki á kafi í skemmtun og afþreyingu. Hann einbeitti sér að því að þjóna Jehóva og var óþreytandi að liðsinna fólki. Hann dó fúslega kvalafullum dauðdaga til að margir aðrir fengu líf. Hann sagði um þá sem áttu eftir að feta í fótspor hans: „Sæl eruð þér þá er menn smána yður, ofsækja og ljúga á yður öllu illu mín vegna. Gleðjist og fagnið því að laun yðar eru mikil á himnum.“ (Matt. 5:11, 12) Þar sem við elskum Guð viljum við gleðja hann og við forðumst vandlega allt sem við vitum að er honum ekki að skapi eða jafnvel grunar að svo sé. – Matt. 22:37, 38. *W18.01* 26 gr. 16-18

Laugardagur 7. september

„Dekri maður við þræl sinn frá barnæsku verður hann vanþakklátur að lokum.“ – Orðskv. 29:21.

Við færum Jehóva gjafir af því að við elskum hann. Við fyllumst innilegu þakklæti þegar við hugsum um allt það sem hann hefur gert í okkar þágu. Davíð konungur útskýrði að allt sem við fengjum kæmi frá Jehóva og að allt sem við gæfum Jehóva hefði hann þegar gefið okkur. (1. Kron. 29:11-14) Við höfum gott af því að gefa örlátlega en ekki bara þiggja. Ímyndum okkur barn sem kaupir gjöf handa foreldrum sínum fyrir vasapeningana sem þeir hafa gefið því. Foreldrarnir kunna vel að meta þessa gjöf. Eða segjum sem svo að ungur brautryðjandi búi hjá foreldrum sínum og leggi til einhverja peninga fyrir mat og húsnæði. Foreldrarnir ætlast kannski ekki til þess en þeir gætu þegið gjöfina því að þannig getur barnið sýnt þakklæti fyrir allt sem þeir gera fyrir það. Að sama skapi veit Jehóva að það gerir okkur gott að gefa af eignum okkar. *W18.01* 18 gr. 4, 6

Sunnudagur 8. september

Veldu lífið svo að þú og niðjar þínir megji lifa. – 5. Mós. 30:19.

Það er ekki nóg að *segja* bara börnunum hvað sé rétt og rangt. Þú ættir líka að hjálpa þeim að velta fyrir sér hvers vegna Biblían bannar ýmislegt sem fólk langar stundum til að gera. Hvað sannfærir barnið um að það sé alltaf til góðs að fara eftir lífsreglum Biblíunnar? (Jes. 48:17, 18) Ef barnið þitt langar til að skirast ættirðu að hjálpa því að hugleiða vel og vandlega þá ábyrgð sem fylgir því að

vera vottur. Hvernig hugsar það um þessa ábyrgð? Hverjir eru kostirnir við að vera skírður? Hvernig getur það reynt á mann? Hvers vegna eru kostirnir miklu þyngri á metunum? (Mark. 10:29, 30) Það reynir trúlega á þetta eftir skirnina. Þess vegna er mikilvægt að barnið hugsi málið vel áður en það stígur þetta alvarlega skref. Hjálpaðu barninu að hugleiða þetta vel. Þá er líklegt að barnið sannfærist um að það sé því *allt-af* fyrir bestu að fylgja meginreglum Biblíunnar. *W17.12* 21 gr. 14-15

Mánudagur 9. september

Hann nefnir þær allar með nafni. – Jes. 40:26.

Mörg ykkar, kæru bræður og systur, glíma við alvarleg veikindi. Sumir þurfa að annast aldraða foreldra eða aðra ættingja jafnvel þó að þeir séu sjálfir komnir á efri ár. Og sumir eiga fullt í fangi með að sjá fjölskyldu sinni fyrir brýnustu nauðsynjum. Við vitum líka að margir glíma ekki aðeins við eitt þessara vandamála heldur mörg þeirra samtímis. Fyrst Jehóva sýnir áhuga á lífvana sköpunarverki sínu geturðu rétt ímyndað þér hvernig hann hugsar til þín sem þjónar honum af kærleika, en ekki af því að þú sért forritaður til þess. (Sálm. 19:2, 4, 15) Kærleiksrikur faðir okkar þekkir þig út og inn. Hann hefur jafnvel talið öll höfuðhár þín. (Matt. 10:30) Sálmaskáldið skrifði: „Drottinn hefur gætur á dögum flekklausra.“ (Sálm. 37:18) Já, Jehóva fylgist vel með þér. Hann tekur eftir erfiðleikunum sem þú þarft að kljást við og getur veitt þér styrk til að komast í gegnum þá alla. *W18.01* 7 gr. 1; 8 gr. 4

Þriðjudagur 10. september

„Tabíþa, rís upp.“ – Post. 9:40.

Þegar Pétur reisti upp Tabíþu var það svo sterkt merki um mátt Guðs að „margir tóku trú á Drottin“. Þeir gátu vitnað almennt um Jesú en líka bent á sterka sönnun fyrir því að Jehóva geti reist upp hina dánun. (Post. 9:36-42) Aðrir urðu sjónarvottar að annarri upprisu. Páll postuli var eitt sinn á samkomu í loftstofu í Tróas sem heyrir nú undir norðvesturhluta Tyrklands. Hann talaði fram á miðnætti. Ungur maður, sem hét Evtýkus, sat í glugganum og hlustaði en dottaði og féll af þriðju hæðinni beint niður á jörðina fyrir neðan. Læknirinn Lúkas var ef til vill fyrstur til að koma að Evtýkusi. Hann komst að því að hann var ekki bara slasaður og meðvitundarlaus heldur dæinn! Páll kom niður og tók utan um drenginn. Síðan tilkynnti hann, öllum til undrunar: „Það er líf með honum.“ Þetta hefur haft djúpstæð áhrif á sjónarvotta. Þeir sáu hvað hafði gerst, áttuðu sig á að drengurinn hefði risið upp frá dauðum og „hugguðust mikillega“. – Post. 20:7-12. *17.12* 5 gr. 10-11

Miðvikudagur 11. september

„Komið, sjáið dædir Drottins.“

– Sálm. 46:9.

Geta mennirnir tekist á við vanda málin sem hafa þjakað mannkynið svo lengi? Þeim hefur sannarlega ekki tekist að uppræta stríð. Glæpir hafa líka aukist með ógnvekjandi hraða eins og netglæpir, heimilisofbeldi og hryðjuverk. Og erfitt er að hefta útbreiðslu banvænna sjúkdóma. Eigingirni ræður ríkjum á sviði efnahagsmála og stjórnmála. Eigingjarnt fólk getur auðvitað ekki upprætt stríð, glæpi, sjúkdóma og fátækt. Aðeins ríki Guðs getur gert

það. Lítum á það sem Jehóva ætlar að gera fyrir mannkynið. *Stríð*: Ríki Guðs mun uppræta djúpstæðar orsakir stríðsátaka eins og eigingirni, spillingu, þjóðernishyggju, fólks trúarbrögð og Satan sjálfan. (Sálm. 46:10) *Glæpir*: Ríki Guðs kennir fólki í milljónatali að elska hvert annað og treysta hvert öðru. Engin ríkisstjórn manna getur það. (Jes. 11:9) *Sjúkdómar*: Jehóva mun veita þjónum sínum fullkomna heilsu. (Jes. 35:5, 6) *Fátækt*: Jehóva útrýmir henni og mun fullnægja öllum andlegum og líkamlegum þörfum fólks. – Sálm. 72:12, 13. *17.11* 24 gr. 14-16

Fimmtudagur 12. september

Með því skal komið í veg fyrir að blóðsekt komi yfir þig.

– 5. Mós. 19:10.

Ein mikilvægasta ástæðan fyrir griðaborgunum var að vernda Ísraelsmenn gegn blóðsekt. Jehóva elskar lífið og hatar „hendur sem úthella saklausu blóði“ af ásettu ráði. (Orðskv. 6:16, 17) En réttlátur og heilagur Guð gat ekki heldur litið fram hjá því ef maður var drepinn óviljandi. Ólíkt Jehóva sýndu fræðimenn og farísear að þeir vanvirtu lífið. Hvernig? Jesús sagði við þá: „Þér hafið hrifsað til yðar lykil viskunnar. Sjálfir hafið þér ekki gengið inn og þeim hafið þér varnað sem inn vildu ganga.“ (Lúk. 11:52) Þeir áttu að útskýra orð Guðs fyrir öðrum og hjálpa þeim inn á veginn til eilífs lífs. En í staðinn beindu þeir fólki burt frá Jesú, „höfðingja lífsins“, og inn á braut sem gat endað með eilífri glötun. (Post. 3:15) Fræðimenn og farísear voru hrokafullir og eigingjarnir og þeim stóð á sama um líf annarra og hvernig færi fyrir þeim. Hvílik grimmd og miskunnarleysi! *17.11* 15 gr. 9-10

Föstudagur 13. september

Mannssonurinn mun blygðast sín fyrir hvern þann sem blygðast sín fyrir mig. – Mark. 8:38.

Í fyrstu sögðum við fjölskyldunni kannski ekki frá því að við værum að hitta votta Jehóva. Með tímanum óx þó trúin og við áttuðum okkur á nauðsyn þess að tjá okkur um hana. Ef afstaða þín hefur valdið erfiðleikum í samskiptum milli þín og ættingja sem eru ekki í trúnni skaltu reyna að sýna þeim skilning. Við erum kannski í skýjunum yfir þeim biblíusannindum sem við höfum lært en ættingjar okkar halda kannski að við höfum látið plata okkur eða gengið í einhvern skrýttinn sértrúarsöfnuð. Þeir gætu hugsað að okkur sé ekki lengur annst um þá fyrst við höldum ekki hátiðir með þeim. Þeir gætu jafnvel haft áhyggjur af því hvað verður um okkur við dauðann. Við ættum að sýna þeim skilning. Reynum að sjá hlutina frá þeirra sjónarhóli og hlusta vel til að átta okkur á í hverju áhyggjur þeirra felast. (Orðskv. 20:5) Páll postuli lagði sig fram um að skilja allt fólk þannig að hann gæti boðað því fagnaðarerindið. Eins getur það hjálpað okkur að reyna að setja okkur í spor annarra. – 1. Kor. 9:19-23. *w17.10* 15 gr. 11-12

Laugardagur 14. september

„Syngið Drottni.“ – Sálms. 96:1.

Okkur gæti kviðið fyrir að syngja vegna þess að við vitum ekki *hvernig* við eigum að gera það. Með því að notfæra okkur nokkrar einfaldar tillögur getum við þó bætt sönginn okkar. Þú getur lært að syngja af krafti með því að *anda* rétt. Til að ljósapera geti lýst þarf hún rafmagn og eins þarf röddin að fá loft

til að við getum talað eða sungið. Syngdu jafn hátt og þú talar eða jafnvel hærra. Í Biblíunni eru þjónar Jehóva stundum hvattir til að „hrópa af fögnuði“ þegar þeir syngja lofsöngva. (Sálm. 33:1-3) Prófaðu eftirfarandi: Veldu einn af uppáhaldsöngvunum þínum í söngbókinni. Lestu textann hátt og snjallt. Taktu svo einn lið söngtextans og segðu hann *í einum andardrætti* með sama raddstyrk og áður. Síðan skaltu syngja liðinn af sama krafti. (Jes. 24:14) Þannig verður söngur þinn hljómmikill, sem er mjög gott. Láttu það ekki hræða þig eða gera þig vandræðalegan. *w17.11* 5-6 gr. 11-13

Sunnudagur 15. september

„Allir, sem Guð hafði blásið því í brjóst að reisa hús Drottins í Jerúsalem, héldu upp eftir.“

– Esra. 1:5.

Gyðingar hafa vafalaust haft nægan tíma til að hugsa um hið nýja heimili sem beið þeirra. Þeir höfðu heyrt hve fögur Jerúsalemborg hafði verið. Þeir elstu í hópnum höfðu séð mikilfenglegt musterið sem stóð þar. (Esra. 3:12) Ímyndaðu þér að þú hefðir verið á þessu ferðalagi. Hvernig heldurðu að þér hefði verið innanbrjóstis þegar Jerúsalem blasti loks við þér? Hefðirðu orðið dapur að sjá húsin í rústum og allt á kafi í illgresi? Hefðirðu borið saman rammgerða múra Babýlonar og brotna múra Jerúsalem með gapandi skörðum þar sem hliðin og varðturnarnir höfðu verið? En fólkið herti upp hugann. Það hafði fundið fyrir verndarhendi Jehóva á langri leið sinni heim. Fyrsta verk hinna heimkomnu Gyðinga var að reisa altari þar sem musterið hafði staðið og þar tóku þeir að færa Jehóva daglegar fórnir. – Esra. 3:1, 2. *w17.10* 26-27 gr. 2-3

Mánudagur 16. september

*Óttastu ekki og hikaðu ekki því að
Drottinn er með þér.
– 1. Kron. 28:20.*

Salómon lærði eflaust margt um hugrekki af föður sínum. Davíð sýndi geysilegt hugrekki þegar hann réðst gegn stríðsvönum risa. Já, með hjálp Guðs og einni steinvölu sigraði Davíð Golíat. (1. Sam. 17:45, 49, 50) Það var vel við hæfi að Davíð skyldi hvetja Salómon til að vera hugrakkur og byggja musterið. Jehóva yrði með honum þar til byggingu mustersins lyki. Salómon hefur eflaust geymt orð föður síns í huga sér og hjarta, og hann lét það ekki hindra sig að hann skyldi vera ungur og óreyndur. Hann sýndi mikið hugrekki, hófst handa og með hjálp Jehóva lauk hann við byggingu hins mikilfenglega musters á sjö og hálfu ári. Jehóva hjálpaði Salómon og hann getur líka hjálpað okkur að vera hugrökk og sinna verkefnum okkar vel, bæði í fjölskyldunni og í söfnuðinum. (Jes. 41:10, 13) Ef við sýnum hugrekki í tilbeiðslunni á Jehóva getum við treyst því að hann blessar okkur, bæði núna og í framtíðinni. *W17.09* 28 gr. 3; 29 gr. 4; 32 gr. 20-21

Þriðjudagur 17. september

*„Orð Guðs er lifandi og kröftugt.“
– Hebr. 4:12.*

Þjónar Jehóva eru ekki í minnsta vafa um að orð hans, það er að segja boðskapur hans til mannanna, sé „lifandi og kröftugt“. Mörg okkar eru lifandi sönnun þess að Biblían getur breytt lífi fólks. Sum trússystkini okkar voru áður þjófar, neyttu fíkniefna eða lifðu siðlausu lífi. Aðrir nutu vissrar velgengni í heim-

inum en fundu fyrir tótleika í lífinu. (Préd. 2:3-11) Ótalmargir hafa kynnst Biblíunni og fundið veginn til lífsins þó að þeir eygðu enga von um betra líf og þeim virtist ekki vera viðbjargandi. Þú hefur sennilega notið þess að lesa margar slíkar frásögur í *Varðturninum* í greinarröðinni „Biblían breytir lífi fólks“. Og þú hefur séð fólk taka við sannleikanum og styrkja sambandið við Guð jafnt og þétt með hjálp Biblíunnar. *W17.09* 23 gr. 1

Miðvikudagur 18. september

*Fyrir miskunn Drottins við þau
leiddu þeir þau í öruggt skjól utan
borgar. – 1. Mós. 19:16.*

Sýnir þessi atburður í lífi Lots ekki fram á að Jehóva er fullkunnugt um þær erfiðu aðstæður sem trúir þjónar hans þurfa stundum að takast á við? (Jes. 63:7-9; Jak. 5:11; 2. Pét. 2:9) Hann hefur líka kennt þjónum sínum hve mikilvægt það er að sýna meðaumkun. Hugsum um lögin sem hann gaf Ísraelsmönnum varðandi það að taka yfirhöfn manns að veði. (2. Mós. 22:25, 26) Harðbrjósta lánveitandi hefði getað freistast til að taka yfirhöfn þess sem skuldaði honum þannig að hann hefði ekkert til að breiða yfir sig þegar hann færi að sofa. En Jehóva kenndi fólki sínu að forðast slíka miskunnarlausu framkomu. Þjónar hans áttu að sýna meðaumkun. Ætti ekki meginreglan að baki þessum lögum að hvetja okkur til verka? Við viljum ekki horfa fram hjá þörfum og þjáningum trússystkina okkar. Ef við getum gert eitt hvað til að hjálpa þeim skulum við gera það. – Kól. 3:12; Jak. 2:15, 16; 1. Jóh. 3:17. *W17.09* 9 gr. 4-5

Fimmtudagur 19. september

„Faðir, fyrirgef þeim því að þeir vita ekki hvað þeir gera.“

– Lúk. 23:34.

Jesús bað föður sinn að fyrirgefa þeim sem lifléttu hann. Hann er einstakt dæmi um mann sem var högvær og langlyndur undir álagi og þótt hann væri sárkvalinn. (1. Pét. 2:21-23) Hvernig getum við verið högvær og langlynd? Þáll nefndi eitt þegar hann skrifaði trússystkinum sínum: „Umberði hvert annað og fyrirgefið hvert öðru ef einhver hefur sök á hendur öðrum. Eins og Drottinn hefur fyrirgefið ykkur, svo skuluð þið og gera.“ (Kól. 3:13) Það kostar vissulega högværð og langlyndi að fara eftir þessum fyrirmælum. Við varðveitum hins vegar einingu safnaðarins með því að fyrirgefa. Það er ekki valfrjálst fyrir kristinn mann hvort hann íklæðist högværð og langlyndi heldur er það nauðsynlegt til að hljóta eilíft líf. (Matt. 5:5; Jak. 1:21) Síðast en ekki sist heiðrum við Jehóva og hjálpum öðrum að fara eftir ráðum Biblíunnar ef við tileinkum okkur þessa eiginleika. – Gal. 6:1; 2. Tím. 2:24, 25. *w17.08* 25-26 gr. 15-17

Föstudagur 20. september

Drottinn veit hvernig hann á að hrífa hina guðhræddu úr freistingu. – 2. Pét. 2:9.

Í Biblíunni finnum við æ ofan í æ dæmi um að Jehóva hafi gripið inn í með óvæntum hætti. Hiskía konungur var uppi á þeim tíma þegar Sanheríb Assýríukonungur réðst inn í Júda. Sanheríb hertók allar víggirtu borgirnar að Jerúsalem undanskilinni. (2. Kon. 18:1-3, 13) Síðan sneri hann sér að Jerúsalem.

Hvað gerði Hiskía konungur andspænis þessari ógn? Hann bað til Jehóva og leitaði ráða hjá Jesaja spámanni. (2. Kon. 19:5, 15-20) Hiskía reyndi líka að koma til móts við Sanheríb með því að greiða skattinn sem hann fór fram á. (2. Kon. 18:14, 15) Að lokum bjó hann borgina undir langt umsátur. (2. Kron. 32:2-4) En hvernig leystust málin? Jehóva sendi engil til að deyða 185.000 hermenn Sanheríbs á einni nóttu. Það kom jafnvel Hiskía að óvörum! – 2. Kon. 19:35. *w17.08* 10 gr. 7; 11 gr. 12

Laugardagur 21. september

Gerið allar þjóðir að lærisveinum og kennið þeim að halda allt það sem ég hef boðið yður.

– Matt. 28:19, 20.

Hvernig geturðu búið þig undir að þjóna Jehóva í fullu starfi? Til að nýtast sem best í þjónustunni þarf maður að þroska með sér kristna eiginleika. Leggðu þig því fram í biblíunámi þínu, hugleiddu orð Guðs og leitastu við að tjá trú þína á samkomum. Meðan þú ert enn í skóla geturðu unnið að því að verða fær boðberi fagnaðarerindisins og víðað að þér reynslu. Lærðu að sýna fólki áhuga með því að spyrja nærgætnislega um viðhorf þess og hlusta síðan á svörin. Þú getur líka boðist til að hjálpa til í söfnuðinum, til dæmis við að þrifa ríkissalinn og halda honum við. Jehóva hefur ánægju af að nota þá sem eru auðmjúkir og fúsir til að aðstoða. (Sálm. 110:3; Post. 6:1-3) Þáll postuli bauð Tímóteusi að gerast trúboði vegna þess að bræðurnir „báru honum gott orð“. – Post. 16:1-5. *w17.07* 23 gr. 7; 26 gr. 14

Sunnudagur 22. september

*„Fyrir mér skal sérhvert kné
beygja sig og sérhver tunga sverja
við mig.“ – Jes. 45:23.*

Menn og englar þurfa að fá svar við því hvort Jehóva sé réttmætur stjórnandi alheims áður en friður kemst á milli þjóða, kynþátta, ættflokka, fjölskyldna og einstaklinga. En eftir að sýnt hefur verið fram á að Jehóva sé réttmætur drottinn alheims munu allir lúta stjórn hans að eilífu. Þá verður loksins friður um allan alheim. (Ef. 1:9, 10) Reynslan mun leiða í ljós að Guð er réttmætur drottinn alheims. Stjórn Satans og manna er hins vegar algerlega misheppnuð og verður afnumin. Við vitum að ríki Guðs í höndum Messíasar mun sanna sig og þjónar Guðs munu sýna fram á að menn geta verið ráðvandir og trúir þegar hans. (Jes. 45:24) Langar þig til að vera í hópi þeirra sem styðja drottinvald Jehóva yfir alheimi? Auðvitað. En til að vera ráðvönd þurfum við að sjá heildarmyndina og gera okkur grein fyrir hvað mestu máli skiptir. *17.06* 23 gr. 4-5

Mánudagur 23. september

*„Vinur lætur aldrei af vináttu
sinni, í andstreymi reynist hann
sem bróðir.“ – Orðskv. 17:17.*

Sorgarferlið getur verið mjög breytilegt eftir fólki. Vertu því til staðar, ekki aðeins fyrstu dagana þegar margir vinir og ættingjar eru viðstaddir, heldur líka mánuðum seinna þegar aðrir hafa snúið sér aftur að dagsins önn. Trúsystkini geta veitt þeim sem syrgja mikla huggun allan þann tíma sem það tekur þá að takast á við sorgina. (1. Þess. 3:7) Ýmislegt getur endurvakið sársauka þeirra sem syrgja.

Það getur verið brúðkaupsafmæli, ákveðin tónlist, ljósmyndir, eitthvað sem þeir gera eða jafnvel viss ilmur, hljóð eða árstíð. Það getur reynt sérstaklega á þann sem syrgir maka sinn að gera ýmislegt einn í fyrsta skipti, svo sem að sækja mót eða minningarhátíð. Höfum þó í huga að þeir sem syrgja þurfa ekki bara á uppörvun að halda við sérstök tækifæri. *17.07* 16 gr. 17-19

Þriðjudagur 24. september

„Lítið ekki aðeins á eigin hag heldur einnig annarra.“ – Fil. 2:4.

Þegar við sýnum öðrum kærleika og einlægan áhuga getur það oft dregið úr eigin vanlíðan. Systur, jafnt giftar sem ógiftar, vita að það veitir þeim mikla ánægju að segja frá fagnaðarerindinu sem samverkamenn Guðs. Markmið þeirra er að heiðra Guð með því að gera vilja hans. Sumar systur líta jafnvel á þátttöku sína í boðuninni sem eins konar meðferð. Við stuðlum öll að því að styrkja eininguna í söfnuðinum þegar við sýnum öðrum umhyggju, hvort heldur fólki á svæði okkar eða trúsystkinum. Páll postuli var góð fyrirmynd að þessu leyti. Hann var trúsystkinum sínum í Þessaloníku „eins og móðir sem hlúir að börnum sínum“ en líka sem andlegur faðir. (1. Þess. 2:7, 11, 12) Börn og unglingar, sem læra að elska hinn sanna Guð og fara eftir leiðbeiningum hans, geta verið fjölskyldunni til styrktar og hughreystingar. Þau geta gert það með því að sýna foreldrum sínum virðingu og hjálpa til á ýmsa vegu. Auk þess er það mjög hvetjandi fyrir alla fjölskylduna þegar þau þjóna Jehóva dyggilega. *17.06* 7 gr. 13-14; 8 gr. 17

Miðvikudagur 25. september

„Notið hinn rangláta mammón til þess að eignast vini.“

– Lúk. 16:9.

Engum blöðum er um það að fletta að milljarðar manna búa við mjög bág kjör á meðan aðrir eiga svo mikið að það gæti enst í marga mannsaldra. Jesús vissi að viðskiptaheimurinn myndi ekki breytast fyrr en ríki Guðs tæki völdin. Gráðugur viðskiptaheimur nútímans, sem „kaupmenn jarðarinnar“ í Opinberunarbókinni 18:3 tákna, tilheyrir heimi Satans ásamt stjórnmála- og trúaröflunum. Þjónar Guðs taka engan þátt í stjórnmálum og tilheyra ekki fólkskum trúarbrögðum. En fæstir þeirra geta sagt algerlega skilið við viðskiptaheiminn. Þar sem við erum þjónar Guðs ættum við að skoða eigin viðhorf til viðskiptaheimsins. Við gætum spurt okkur: Hvernig get ég notað efnislegar eigur mínar á þann hátt að það endurspegli trúfesti við Guð? Hvernig get ég tekið sem minnstan þátt í viðskiptum þessa heims? Hvaða dæmi sýna að þjónar Guðs treysta honum algerlega í þessum efnum? *w17.07 7-8 gr. 1-3*

Fimmtudagur 26. september

„Hafið gát á sjálfum yður, látið ekki svall og drykkju eða áhyggjur þessa lífs ná tökum á yður.“

– Lúk. 21:34.

Jesús vissi vel hve mikið álag fylgir lifinu í þessum heimi. Í dæmisöggunni um sáðmanninn sagði hann að sumir myndu taka við „orðinu um ríkið“ og vera kappsamir fyrst um sinn en „áhyggjur heimsins og tál auðæfanna“ myndi síðan „kefja orðið“. (Matt. 13:19-22; Mark. 4:19) Ef við erum ekki á verði geta áhyggj-

ur daglegs lífs tælt hjarta okkar og orðið til þess að við sláum slöku við í þjónustunni við Jehóva. Við sönnum hve heitt við elskum Krist með því að setja verkið, sem hann fól okkur, í fyrsta sæti. Hvernig getum við gengið úr skugga um að við gerum það? Af og til þurfum við að spyrja okkur: Hvað er mér mest umhugað um í lifinu? Hvað veitir mér mesta ánægju, það sem heimurinn býður upp á eða þjónustan við Jehóva? *w17.05 23 gr. 3-4*

Föstudagur 27. september

Mælið fram skilmerkileg orð.

– 1. Kor. 14:9.

Þegar „útlendingar“ búa fjarri öðrum vottum sem tala sama mál og þeir, þurfa þeir að sækja samkomur sem eru haldnar á máli heimamanna. (Sálm. 146:9) En ef haldnar eru samkomur í nágrenninu á móðurmáli ykkar vaknar sú spurning hvor söfnuðurinn henti fjölskyldunni best. Fjölskylduþeirri þarf að ákveða það eftir að hafa hugleitt málið vel, lagt það fyrir Jehóva í bæn og ráðfært sig við eigin konu sína og börn. (1. Kor. 11:3) Foreldrar þurfa að vega og meta þarfir barnsins af fullu raunsæi. Til að ná góðum tökum á sannleika Biblíunnar þarf barnið auðvitað miklu meira en nokkurra klukkustunda fræðslu í viku á samkomum – óháð því hvert tungumálið er. En það er umhugsunarvert að börn geta lært mikið með því að vera einfaldlega á samkomum ef þær eru haldnar á tungumálinu sem þau skilja best. Þau læra kannski miklu meira en foreldrarnir gera sér grein fyrir. En það er ekki víst að það gerist ef börnin skilja ekki málið til hlítar. – 1. Kor. 14:11. *w17.05 10 gr. 10-11*

Laugardagur 28. september

*„Fólkið kom af frjálsum vilja,
lofið því Drottin.“
– Dóm. 5:2.*

Við getum öll spurt okkur: Hef ég trú og hugrekki til að nota allt sem í mér býr til að framfylgja skýrum fyrirbællum Jehóva? Ef ég er að hugsa um að flytjast til annarrar borgar eða annars lands af fjárhagsástæðum, bið ég þá til Jehóva og íhuga vandlega áhrifin sem það hefði á fjölskylduna og söfnuðinn? Jehóva veitir okkur mikinn heiður með því að leyfa okkur að eiga þátt í að styðja drottinvald hans. Allt frá því að Satan tældi Adam og Evu til að taka afstöðu með sér gegn drottinvaldi Jehóva hafa menn gefið honum skýr skilaboð með því að styðja stjórn Jehóva. Fúsleiki okkar sem er spröttinn af trú og ráðvendni gleður Jehóva. (Orðskv. 23:15, 16) Hann notar stuðning þinn til að svara smánaryrðum Satans. (Orðskv. 27:11) Með því að vera trúföst og hlýðin gefum við Jehóva nokkuð sem honum þykir afar verðmætt og gleður hann innilega. *w17.04 32 gr. 15-16*

Sunnudagur 29. september

*„Þegar þú gerir Guði heit frestaðu þá ekki að efna það því að hann hefur ekki velpóknun á heimskingjum. Efndu það sem þú lofar.“
– Préd. 5:3.*

Í Mósélögunum segir: „Nú vinnur maður Drottin heit eða skuldbindur sig með eiði að neita sér um eitthvað og skal hann ekki hvika frá loforði sínu, hann skal í einu og öllu standa við það sem hann sagði.“ (4. Mós. 30:3) Salómon var innblásið að skrifa vers dagsins. Jesús stað-

festi að það væri alvarlegt mál að gefa heit. Hann sagði: „Sagt var við forfeðurna: Þú skalt ekki vinna rangan eið en halda skaltu eiða þína við Drottin.“ (Matt. 5:33) Það er því ljóst að það er háalvarlegt mál að gefa Jehóva loforð. Það er mikilvægt að efna loforð okkar til að varðveita gott samband við hann. Davíð orti: „Hver fær að stíga upp á fjall Drottins og hver fær að dveljast á hans helga stað? Sá sem ... vinnur ekki rangan eið.“ – Sálm. 24:3, 4. *w17.04 4 gr. 3-4*

Mánudagur 30. september

Hann ber ekki út róg með tungu sinni. – Sálm. 15:3.

Þegar þjónn Guðs telur sig hafa orðið fyrir óréttlæti verður hann að varast að breiða út skaðlegt slúður. Að sjálfsögðu er viðeigandi að leita aðstoðar öldunganna og láta þá vita ef einhver í söfnuðinum hefur gert sig sekan um alvarlega synd. (3. Mós. 5:1) Ef ekki er um alvarlega synd að ræða er hins vegar oft hægt að leysa ágreining án þess að blanda öðrum í málið, þar með talið öldungunum. (Matt. 5:23, 24; 18:15) Sýnum trúfesti og tökum á slíkum málum í samræmi við meginreglur Biblíunnar. Þegar öllu er á botninn hvolft gætum við í sumum tilfellum áttað okkur á að við vorum ekki beitt neinu óréttlæti. Þá getum við verið þakklát fyrir að hafa ekki gert illt verra með því að bera út óhróður um trúsystkini. Munum að það er aldrei til bóta að segja eitthvað sárandi, hvort sem við höfum rétt fyrir okkur eða ekki. Hollusta við Jehóva og trúsystkini okkar aftrar okkur frá því að gera slík mistök. *w17.04 21 gr. 14*

Þriðjudagur 1. október

„Ef einhvern mann í ykkar hópi brestur vísu, þá biðji hann Guð sem gefur öllum örlátlega og átölulaust.“ – Jak. 1:5.

Jehóva er uppspretta vísu og hann deilir henni örlátlega með öðrum. Við öflum okkur vísu frá Guði meðal annars með því að þiggja ögun hans. Þessi víska getur verndað okkur siðferðilega og í trúnni. (Orðskv. 2:10-12) Þannig „látum við kærleika Guðs varðveita okkur“ og getum haft von um eilíft líf. (Júd. 21) Vegna syndugra tilhneiginga okkar, uppeldis og annarra ástæðna eigum við þó erfitt með að þiggja aga og sjá hann í réttu ljósi. Við lærum betur að meta aga þegar við finnum fyrir gagninu af honum en þannig fáum við staðfestingu á því hve heitt Guð elskar okkur. Í Orðskviðunum 3:11, 12 segir: „Sonur minn, hafnaðu ekki leiðsögn Drottins ... Drottinn agar þann sem hann elskar.“ Gleymum aldrei að Jehóva ber hag okkar fyrir brjósti. (Hebr. 12:5-11) Þar sem Guð gerþekkir okkur, er aginn, sem hann veitir okkur, alltaf viðeigandi og í réttum mæli. *18.03 28 gr. 1-2*

Miðvikudagur 2. október

„Verið gestrisin hvert við annað.“ – 1. Pét. 4:9.

Pétur postuli skrifaði þetta til safnaðanna í Litlu-Asíu sem höfðu ólíkan menningarlegan bakgrunn. Þeir sættu mikilli andstöðu og ofsóknum. Hvað gat hjálpað kristnum mönnum að komast í gegnum þetta erfiða tímabil? (1. Pét. 1:1; 4:4, 7, 12) Vert er að taka eftir að Pétur hvatti trússystkini sín til að vera gestrisin „hvert við annað“,

við þá sem þau þekktu og umgengust. En hvernig myndi það hjálpa þeim að sýna gestrisni? Það myndi þjappa þeim enn betur saman. Hver er þín reynsla? Hefur þú orðið þeirrar ánægju aðnjótandi að vera boðið heim til einhvers? Áttu ekki ánægjulegar minningar frá heimsókninni? Og styrktust ekki vináttuböndin þegar þú sýndir einhverjum í söfnuðinum gestrisni? Þegar við sýnum gestrisni kynnumst við bræðrum okkar og systur nánar en við aðrar aðstæður. Kristnir menn á dögum Péturs þurftu að bindast enn nánari böndum eftir því sem ástandið versnaði. Það sama á við um kristna menn nú á „síðustu dögum“. – 2. Tím. 3:1. *18.03 14-15 gr. 1-3*

Fimmtudagur 3. október

„Sælir eru þeir sem heyra Guðs orð og varðveita það.“ – Lúk. 11:28.

Biblían fer lofsamlegum orðum um andlega sinnað fólk. Í Rómverjabréfinu 8:6 er bent á hve mikils virði það er að vera andlega sinnaður. Þar segir: „Sjálfsbyggjan er dauði en hyggja andans líf og friður.“ Ef við einbeitum okkur að andlegum málum eigum við frið við Guð og sjálf okkur og von um eilíft líf. Við búum hins vegar í hættulegu umhverfi. Við erum umkringd óguðlegu hugarfari heimsins og þurfum að leggja hart að okkur til að tileinka okkur andlegt hugarfar og varðveita það. Ef við gerum það ekki myndast siðferðilegt tómarúm sem er fljótt að fyllast af skaðlegum anda heimsins. Júdas skrifaði að sumir yrðu svo veraldlega sinnadír að þeir hefðu alls ekki anda Jehóva. – Júd. 18, 19. *18.02 19 gr. 5, 7; 20 gr. 8*

Föstudagur 4. október

„Vondir menn og svikarar munu magnast í vonskunni.“

– 2. Tím. 3:13.

Margir heilbrigðisstarfsmenn starfa meðal fólks sem er haldið smitnæmum sjúkdómum. Þeir annast sjúklunga sína vegna þess að þeir vilja liðsinna þeim. En þeir þurfa að gera vissar varúðarráðstafanir til að smitast ekki af þeim sjúkdómum sem þeir reyna að lækna fólk af. Þjónar Jehóva eru að sumu leyti í svipaðri aðstöðu. Mörg okkar vinna og búa meðal fólks sem sýnir viðhorf og eiginleika sem stangast á við mælikvarða Guðs. Þetta veldur okkur vissum erfiðleikum því að við getum smitast af umhverfi okkar. Síðustu dagar einkennast af algerri ringulreið í siðferðismálum. Í síðara bréfi sínu til Tímóteusar lýsir Páll postuli einkennum fólks sem þjónar ekki Guði. (2. Tím. 3:1-5) Það vekur vissulega óhug að þessir eiginleikar skuli vera mjög áberandi en það er líka ákveðin hættu á að við smitumst af ríkjandi viðhorfum og háttærnunni umhverfisins. (Orðskv. 13:20) Við þurfum því bæði að verja okkur gegn því að smitast af umhverfinu og hjálpa fólki að kynnast Jehóva. *18.01* 27 gr. 1-2

Laugardagur 5. október

„Gerði allar þjóðir að lærisveinum, skírið þá.“

– Matt. 28:19.

Jesús birtist meira en 500 körlum, konum og hugsanlega börnum eftir að hann var risinn upp árið 33. Það var ef til vill þá sem hann sagði orðin hér að ofan. (1. Kor. 15:6) Jesús fól fylgjendum sínum það verkefni að gera fólk að lærisveinum. Hann sagði að allir sem tækju á sig það

„ok“ að vera lærisveinar hans yrðu að skírast. (Matt. 11:29, 30) Allir sem vildu þjóna Jehóva á réttan hátt yrðu að viðurkenna hlutverk Jesú í fyrirætlun hans. Síðan gætu þeir látið skírast. Þetta yrði eina niðurdýfingarskírnin sem Guð hefði velpókun á. Það sést greinilega af Biblíunni að nýir lærisveinar Krists á fyrstu öld skildu hvað skírnin merkti. Og þeir frestuðu því ekki að óþörfu að láta skírast. – Post. 2:41; 9:18; 16:14, 15, 32, 33. *18.03* 5 gr. 8

Sunnudagur 6. október

„Dániel, þú sem ert ástmögur.“

– Dan. 10:11.

Við búum í heimi sem er siðferðilega og andlega spilltur. Fólk er undir áhrifum Babýlonar hinnar miklu, heimsveldis falstrúarbragða, „heimkynna djöfla“. (Opinb. 18:2) Þar af leiðandi skerum við okkur úr og verðum stundum fyrir háði. (Mark. 13:13) Við skulum því nálgast okkur Jehóva, Guði okkar, líkt og Dániel. Þegar við erum auðmjúk og hlýðin og treystum Jehóva erum við líka dýrmæt í augum hans. (Hag. 2:7) Foreldrar geta lært af forðæmi foreldra Dániels. Hvað geta þeir lært? Dániel lærði að elska Jehóva þrátt fyrir illskuna sem ríkti í Júda á æskuárum hans. Það bar merki um gott uppeldi. (Orðskv. 22:6) Nafn Dániels, sem þýðir „Guð er dómari minn“, gefur einnig til kynna að foreldrar hans hafi verið guðræknir. Foreldrar, gefist aldrei upp á börnunum ykkar heldur kennið þeim með þolinmæði. (Ef. 6:4) Biðið líka með þeim og fyrir þeim. Þegar þið leggið ykkur fram um að láta sannleika Biblíunnar ná til hjartna þeirra getur Jehóva blessað ykkur ríkulega. – Sálm. 37:5. *18.02* 5 gr. 12; 6 gr. 14-15

Mánudagur 7. október

„Allt er frá þér og vér höfum fært þér það sem vér höfum þegið úr hendi þér.“ – 1. Kron. 29:14.

Það er þáttur í tilbeiðslu okkar að færa Jehóva gjafir. Í sýn heyrði Jóhannes postuli þjóna Jehóva á himni segja: „Verður ert þú, Drottinn vor og Guð, að fá dýrðina og heiðurinn og máttinn því að þú hefur skapað alla hluti og að þínum vilja urðu þeir til og voru skapaðir.“ (Opinb. 4:11) Jehóva á sannarlega skilið að fá alla dýrðina og heiðurinn, og þess vegna viljum við gefa honum okkar allra besta. Jehóva sagði Ísraelsmönnum fyrir milli-göngu Móse að halda þrjár hátíðir á ári. Tilbeiðslan á þessum hátíðum fólst meðal annars í því að færa Jehóva gjafir. Ísraelsmenn áttu, ekki að koma tómhentir fram fyrir Jehóva. (5. Mós. 16:16) Gjafmildi er sömuleiðis mikilvægur þáttur í tilbeiðslu okkar nú á dögum. Með því að gefa fúslega sýnum við að við styðjum og kunnum að meta starfsemi safnaðar Jehóva. *18.01* 18 gr. 4-5

Þriðjudagur 8. október

„Ég mun veita yður hvíld.“ – Matt. 11:28.

Jesús sagði líka: „Takið á yður mitt ok ... Því að mitt ok er ljúft og byrði mín létt.“ (Matt. 11:29, 30) Þetta eru orð að sönnu. Af og til erum við kannski úrvinda þegar við förum á samkomu eða út í boðunina. En hvernig líður okkur þegar við komum heim? Við höfum fengið nýjan kraft og erum betur í stakk búin til að takast á við erfiðleika

lífsins. Já, ok Jesús er ljúft. Systir, sem við skulum kalla Kaylu, glímir við síþreytu, þunglyndi og mígreni. Skiljanlega hefur henni stundum fundist erfitt að mæta á samkomur. En eftir að hafa lagt það á sig að sækja samkomu eitt sinn skrifaði hún: „Ræðan fjallaði um depurð. Efnid var flutt af svo mikilli hluttekningu og umhyggju að ég táraðist. Þetta minnti mig á hve mikilvægt það er að ég mæti á samkomur.“ Hún var mjög ánægð að hafa lagt það á sig að mæta. *18.01* 8-9 gr. 6-7

Miðvikudagur 9. október

„Við lá að mér skrikaði fótur.“ – Sál. 73:2.

Segjum að barnið þitt láti í ljós efasemdir einhvern tíma eftir að það skírist. Kannski finnst unglingnum ýmislegt í heiminum spennandi eða fer að efast um að það sé besta lífsstefnan að fara eftir meginreglum Biblíunnar. (Sál. 73:1, 3, 12, 13) Viðbrögð þín geta haft áhrif á það hvort barnið þitt velur að halda áfram að þjóna Jehóva eða hvort það fjarlægist trúna. Gættu þess að segja barninu ekki stríð á hendur vegna þessa máls, og gildir þá einu hvort það er komið á unglingsaldur eða er miklu yngra. Láttu barnið finna að þú elskir það, styðjir það og viljir hjálpa því. Skirður unglingur hefur auðvitað gefið Jehóva hátíðlegt vígsluheit. Hann hefur lofað honum að láta vilja hans ganga fyrir öllu öðru í lífinu. (Mark. 12:30) Jehóva tekur þetta loforð alvarlega og allir sem hafa gefið það ættu að gera það líka. – Préd. 5:3, 4. *17.12* 22 gr. 16-17

Fimmtudagur 10. október

Ég veit að bróðir minn rís upp í upprisunni á efsta degi.

– Jóh. 11:24.

Trúfastir þjónar Guðs, eins og Marta, vissu að sá tími kæmi að hann myndi reisa fólk upp frá dauðum. Hugsun um það sem Guð sagði Abraham að gera við Ísak, langþráðan erfingja sinn. Jehóva sagði: „Tak þú son þinn, einkason þinn sem þú elskar, hann Ísak, og ... fórna honum sem brenniförn.“ (1. Mós. 22:2) Þú getur rétt ímyndað þér hvaða tilfinningar þetta hefur vakið. Jehóva hafði lofað að allar þjóðir myndu hljóta blessun fyrir milligöngu afkomanda Abrahams. (1. Mós. 13:14-16; 18:18; Rómv. 4:17, 18) Hann hafði líka sagt að um ættlegg Ísaks væri að ræða. (1. Mós. 21:12) En hvernig gat það gerst ef Abraham fórnaði Ísak? Páli var innblásið að skrifa að Abraham hefði trúað að Guð gæti reist Ísak upp frá dauðum. (Hebr. 11:17-19) Abraham gat ekki vitað hvenær sonur hans yrði reistur upp frá dauðum. En hann treysti að Jehóva myndi reisa hann upp. *17.12 5-6 gr. 12-14*

Föstudagur 11. október

„Ekki er mig um að saka þótt einhver glatist.“ – Post. 20:26.

Líkt og Páll ættum við að líta lífið sömu augum og Jehóva en hann vill að „allir komist til iðrunar“. (2. Pét. 3:9) Ert þú sama sinnis? Ef þú temur þér að vera miskunnsamur færðu aukinn eldmód í boðuninni og það veitir þér gleði. Við sýnum líka að við höfum sama viðhorf og Jehóva til lífsins með því að hugsa rétt um öryggismál. Við þurfum að

gæta öryggis við akstur og vinnu, þar með talið þegar við byggjum ríkissali, höldum þeim við eða ferðumst til þeirra. Látum afköst, fjárhag eða eindaga aldrei ganga fyrir öryggi og heilsu. Réttlátur Guð okkar gerir *alltaf* það sem er rétt og viðeigandi. Við viljum líkja eftir honum. Öldungar þurfa sérstaklega að hugsa bæði um eigið öryggi og öryggi þeirra sem vinna með þeim. (Orðskv. 22:3) Ef öldungur minnir þig á öryggisreglur skaltu því hlusta á hann. (Gal. 6:1) Líttu lífið sömu augum og Jehóva þannig að „blóðsekt komi ekki yfir þig“. – 5. Mós. 19:10. *17.11 16 gr. 11-12*

Laugardagur 12. október

Látið ekki taka af ykkur hnossið.
– Kól. 2:18.

Andasmurðir kristnir menn eiga sér þá dýrmætu von að fara til himna. Páll postuli kallar það „verðlaunin á himnum sem Guð hefur kallað þá til“. (Fil. 3:14) Þeir hlakka til þess að ríka með Jesú Kristi á himnum og hjálpa mönnunum að öðlast fullkomleika. (Opinb. 20:6) Guð hefur veitt þeim unaðslega von til að keppa að. Aðrir sauðir eiga sér annars konar von. Þeir hlakka til þess að hljóta eilíft líf á jörð, og það er líka unaðsleg von. (2. Pét. 3:13) Páll vildi hjálpa andasmurðum trússystkinum sínum að vera Guði trú og hljóta sigurlaunin. Hann hvatti þau til að „hugsa um það sem er hið efra“. (Kól. 3:2) Þau áttu að hafa skýrt í huga þá dýrmætu von sína að fara til himna. (Kól. 1:4, 5) Allir þjónar Jehóva ættu að hugleiða þá blessun sem hann lofar þeim. Það hjálpar þeim að horfa til sigurlaunanna. – 1. Kor. 9:24. *17.11 25 gr. 1-2*

Sunnudagur 13. október

„Syngið Drottni.“

– Sálm. 96:1.

Margir söngvanna í bókinni *Syngjum af gleði fyrir Jehóva* eru settir fram sem bæn. Í þeim getum við tjáð Jehóva tilfinningar okkar. Aðrir söngvar „hvetja okkur til kærleika og góðra verka“. (Hebr. 10:24) Við viljum væntanlega kynna okkur laglínur, taktinn og textana við söngvana okkar, en hægt er að hlusta á lögin á jw.org. Ef þú æfir þig heima geturðu lært að syngja þá af öryggi og af öllu hjarta. Munum að söngur er mikilvægur þáttur í tilbeiðslu okkar. Það er kraftmikil leið til að sýna að við elskum Jehóva og erum honum þakklát. (Jes. 12:5) Þegar þú syngur af gleði verða aðrir líka öruggari við sönginn. Allir í söfnuðinum – ungir, aldnir og áhugasamir – geta tekið beinan þátt í tilbeiðslunni á Jehóva með þessum hætti. Hikaðu því ekki við að tjá þig í söng. Já, syngjum af gleði! *17.11* 7 gr. 18-19

Mánudagur 14. október

*Verið kænir sem höggormar
og falslausir sem dúfur.*

– Matt. 10:16.

Margir flóttamenn á okkar tímum eru frá löndum þar sem boðunin er takmörkum háð. Kappsamir vottar í viðtökulandi flóttamannanna sjá til þess að þúsundir þeirra fái að heyra „orðið um ríkið“ í fyrsta sinn. (Matt. 13:19, 23) Margir sem eru „þunga hlaðnir“ endurnærast á samkomum okkar og átta sig mjög fljótt á því að „Guð er sannarlega hjá okkur“. (Matt. 11:28-30; 1. Kor. 14:25) Þeir sem boða flóttamönnum

trúna þurfa bæði að vera varkárir og skynsamir. (Orðskv. 22:3) Hlustaðu með þolinmæði þegar þeir segja frá áhyggjum sínum en ræddu ekki stjórnmál. Fylgdu leiðbeiningum deildarskrifstofunnar og yfirvalda, og settu aldrei sjálfan þig eða aðra í hættu. Lærðu að virða trúarskoðanir og menningu flóttamannanna. Sem dæmi má nefna að í sumum löndum ríkja mjög sterkar skoðanir á því hvernig sé viðeigandi að konur klæðist. Klæddu þig þannig að þú hneykslir ekki flóttamennina að óþörfu þegar þú boðar þeim trúna. *17.05* 7 gr. 17-18

Þriðjudagur 15. október

„Mál ykkar sé ætíð ljúflegt.“

– Kól. 4:6.

Við getum beðið Jehóva um heilagan anda til að geta sýnt ávöxt hans þegar við tölum við ættingja sem eru ekki í trúnni. Við ættum ekki að fara út í rökræður um allar rangar trúarskoðanir þeirra. Ef þeir særa okkur í tali eða verki ættum við að líkja eftir fordæmi postulanna. Páll skrifaði: „Hrakyrtir blessum við, ofsóttir umberum við. Þegar við erum rægðir uppörvum við.“ (1. Kor. 4:12, 13) Að tala mildilega hjálpar okkur í samskiptum við ættingja sem eru okkur andsnúnir en góð hegðun getur jafnvel haft enn meiri áhrif. (1. Pét. 3:1, 2, 16) Þegar þú sýnir gott fordæmi geta ættingjar þínir séð að vottar Jehóva njóta hamingju í hjónabandi, hugsa vel um börnin sín og lifa siðferðilega hreinu og innihaldsríku lífi. En þó að ættingjar okkar taki aldrei við sannleikanum getum við samt verið ánægð með að góð hegðun okkar gleður Jehóva. *17.10* 15 gr. 13-14

Miðvikudagur 16. október

„Legg kapp á að standast fyrir Guði.“ – 2. Tím. 2:15.

Ætti það að koma okkur á óvart að margir skuli hafa gert undraverðar breytingar eftir að hafa kynnst orði Guðs? Alls ekki. Það minnir á trússystkini okkar á fyrstu öld sem áttu sér himneska von. (1. Kor. 6:9-11) Páll postuli telur upp alls konar fólki sem fær ekki að erfa ríki Guðs og bætir svo við: „Þannig voruð þið sumir hverjir.“ En þeir breyttu sér með hjálp Biblíunnar og heilags anda Guðs. Sumum urðu jafnvel á alvarleg afglöp eftir að þeir tóku trú og það hafði áhrif á samband þeirra við Jehóva. Í Biblíunni er sagt frá andasmurðum kristnum manni á fyrstu öld sem þurfti að víkja úr söfnuðinum en var síðar tekinn inn aftur. (1. Kor. 5:1-5; 2. Kor. 2:5-8) Er ekki uppörvandi að leiða hugann að öllum þeim erfiðleikum sem trússystkini okkar hafa átt við að glíma og hafa sigrast á með hjálp Biblíunnar? Við viljum auðvitað nota hana sem best. *W17.09* 23-24 gr. 2-3

Fimmtudagur 17. október

„Elskum ekki með tómum orðum heldur í verki og sannleika.“ – 1. Jóh. 3:18.

Kærleikur byggður á réttum meginreglum (*aga'pe*) er gjöf frá Jehóva. Jehóva er uppspretta hans. (1. Jóh. 4:7) Þessi mynd kærleikans er æðri öllum öðrum. *Aga'pe* getur falið í sér væntumþykju og hlýju en fyrst og fremst einkennist hann af óeigingjörnum verkum í þágu annarra. Hann „þekkist einungis af verkunum sem hann kemur til leiðar,“ segir í orðabók. Þegar við sýnum eða aðrir sýna okkur óeigingjarnan kær-

leika auðgar það líf okkar. Það veitir okkur gleði og gefur lífinu tilgang. Jehóva sýndi mönnunum kærleika jafnvel áður en hann skapaði Adam og Evu. Hann skapaði jörðina til að vera heimili mannanna um ókomna tíð. Þeir áttu ekki aðeins að geta komist af heldur að geta notið lífsins til fulls. Jehóva gerði þetta eingöngu okkur til góðs en ekki í eiginhagsmunaskyni. Hann sýndi líka óeigingjarnan kærleika með því að gefa börnum sínum á jörð möguleika á eilífu lífi í paradísinni sem hann hafði útbúið handa þeim. *W17.10* 7 gr. 1-2

Föstudagur 18. október

„Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig.“ – Jak. 2:8.

Jakob bætti við: „Ef þið farið í manngreinarálit þá drýgið þið synd.“ (Jak. 2:9) Ef við elskum aðra mismunum við ekki fólki eftir menntun, kynþætti eða stöðu í þjóðfélaginu. Óhlutdrægnin má ekki vera yfirborðsleg heldur þarf hún að vera ósvikinn þáttur í manngerð okkar. Kærleikurinn er líka „langlyndur“ og „hreykir sér ekki upp“. (1. Kor. 13:4) Það kallar á sanna þolinmæði, góðvild og högværð að halda áfram að boða fólki fagnaðarerindið um ríkið. (Matt. 28:19) Þessir sömu eiginleikar auðvelda okkur líka að eiga góð samskipti við öll trússystkini okkar í söfnuðinum. Hvaða umbun fylgir því að sýna slíkan kærleika? Hann skapar einingu í söfnuðinum sem er Jehóva til lofs og laðar að fólki sem sýnir sannleikanum áhuga. Það er vel við hæfi að lýsingu Biblíunnar á hinum nýja manni skuli ljúka með þessum orðum: „Íklæðist yfir allt þetta elskunni sem bindur allt saman og fullkomnar allt.“ – Kól. 3:14. *W17.08* 26 gr. 18-19

Laugardagur 19. október

Drottinn sendi sífellt boðskap til þeirra því að hann vildi hlífa lýð sínum. – 2. Kron. 36:15.

Ættum við ekki á svipaðan hátt að finna til með fólki sem lifir syndugu líferni en gæti ef til vill iðrast og hlotið velpóknun Guðs? Jehóva vill ekki að neinn glatist í hinum komandi dómi. (2. Pét. 3:9) Meðan tími er til ættum við því að halda áfram að vara fólk við og hjálpa eins mörgum og við getum að njóta góðs af meðaumkun Guðs. Við getum lært mikið af Jesú. Hann hafði meðaumkun með fólkinu sem hann hitti því að það „var hrjád og umkomulaust eins og sauðir er engan hirði hafa“. Hvernig brást hann við? Hann tók að „kenna því margt“. (Matt. 9:36; Mark. 6:34) Viðhorf hans til fólksins var með öllu ólíkt því hvernig farisearnir hugsuðu en þeir höfðu enga löngun til að hjálpa almúganum. (Matt. 12:9-14; 23:4; Jóh. 7:49) Þráir þú ekki að fræða andlega hungrað fólk um Jehóva eins og Jesús gerði? *w17.09* 9 gr. 6; 10 gr. 9

Sunnudagur 20. október

„Ég framkvæmi, hver fær aftrað því?“ – Jes. 43:13.

Hvarflaði það að Jósef þegar hann var dýflissu í Egyptalandi að hann yrði gerður að næstæðsta ráðamanni landsins, eða að Jehóva myndi nota hann til að bjarga fjölskyldu hans í hungursneyð? (1. Mós. 40:15; 41:39-43; 50:20) Það sem Jehóva gerði fór án efa langt fram úr björtustu vonum Jósefs. Bjóst Sara við því að Jehóva myndi leyfa henni að fæða son í hárrí elli? Að eignast Ísak fór langt fram úr því sem Sara gat ímyndað sér. (1. Mós. 21:1-3, 6, 7) Við búumst auðvitað ekki við því að

Jehóva fjarlægja öll vandamál okkar fyrir kraftaverk áður en nýi heimurinn kemur. Við förum heldur ekki fram á að hann geri eitthvað tilkomumikið sem breytir lífi okkar í þessum heimi. En við vitum að Jehóva hefur gert ólíklegustu hluti fyrir þjóna sína. Og hann hefur ekki breyst. (Jes. 43:10-12) Við vitum að hann getur gert hvaðeina sem þarf til að gera okkur kleift að gera vilja hans. (2. Kor. 4:7-9) Já, Jehóva getur hjálpað okkur að sigrast á því sem virðist ósigrandi ef við erum honum trúföst. *w17.08* 11-12 gr. 13-14

Mánudagur 21. október

*„Fel Drottinn verk þín og þá bera áform þín árangur.“
– Orðskv. 16:3.*

Þegar þú þjónar Jehóva í fullu starfi kynnistu öðrum sem gera það líka og auk þess hjálpar það þér að þroskast í trúnni. Mörgum sem hafa þjónað Jehóva þannig þegar þeir voru ungir finnst það hafa hjálpað sér að eiga hamingjuríkt hjónaband seinna meir. Hjón, sem hafa verið brautryðjendur áður en þau giftust, halda því oft áfram í hjónabandinu. (Róm. 16:3, 4) Hjartað þarf að vera með þegar maður skipuleggur framtíðina. Í Sálmi 20:5 segir um Jehóva: „Hann veiti þér það sem hjarta þitt þráir, láti öll áform þín lánast.“ Veltu því fyrir þér hvernig þú vilt nota lífið. Hugsaðu um hvað Jehóva er að gera á okkar tímum og hvernig þú getur þjónað honum. Skipuleggðu síðan líf þitt í samræmi við vilja hans. Það mun veita þér mikla ánægju að taka fullan þátt í þjónustunni við Jehóva því að það er sú lífsstefna sem heiðrar hann. Já, „njót gleði í Drottinni, þá veitir hann þér það sem hjarta þitt þráir“. – Salm. 37:4. *w17.07* 26 gr. 15-18

Þriðjudagur 22. október

*„Hallelúja. Gott er að syngja Guði
vorum lof. Það er yndislegt, hon-
um hæfir lofsöngur.“*

– Sál. 147:1.

Sá sem skilar af sér góðu verki eða sýnir framúrskarandi kristna eiginleika á hrós skilið. Fyrst svo er þegar menn eiga í hlut hlýtur að vera enn ríkari ástæða til að lofa Jehóva Guð. Við getum lofað hann fyrir ógurlegan mátt hans sem sköpunarverkið vitnar um og eins fyrir kærleika hans og hlýju sem birtist svo vel þegar hann fórnaði syni sínum. Sá sem orti 147. sálminn fann sig knúinn til að lofa Jehóva og hvatti líka aðra til að taka undir lofsönginn. (Sál. 147:7, 12) Við vitum ekki hver orti þennan sál. en sálmaskáldið var sennilega uppi um það leyti sem Jehóva leyfði Ísraelsmönnum að snúa heim til Jerúsalem úr útlegðinni í Babilon. (Sál. 147:2) Sálmaskáldið lofar Jehóva fyrir að leyfa þjóð sinni að tilbiðja sig á nýjan leik í heimalandi sínu. Hvaða ástæður hefur þú til að hrópa „hallelúja“ eða „lofið Jah“? – Sál. 147:1; 104:35, neðanmáls. w17.07 17 gr. 1-3

Miðvikudagur 23. október

„Notið hinn rangláta mammón til þess að eignast vini sem taki við ykkur í eilífar tjaldbúðir þegar hann er uppurinn.“ – Lúk. 16:9.

Jesús vissi að flestir fylgjenda hans þyrftu að sjá fyrir sér í óréttlátum heimi verslunar og viðskipta. Þó að hann nefni ekki hvers vegna hann kallar auðinn „hinn rangláta mammón“ er alveg ljóst af Biblíunni að viðskipti í gróðaskyni

voru ekki hluti af fyrirætlun Jehóva. Í Edengarðinum sá Jehóva ríkulega fyrir öllum þörfum Adams og Evu. (1. Mós. 2:15, 16) Síðar þegar heilagur andi starfaði með söfnuði andasmurðra kristinna manna á fyrstu öld segir að „enginn þeirra taldi neitt vera sitt er hann átti heldur höfðu menn allt sameiginlegt“. (Post. 4:32) Jesaja spámaður sagði fyrir að sá tími kæmi að allir menn gætu notið efnislegra gæða jarðarinnar að vild. (Jes. 25:6-9; 65:21, 22) En þangað til þyrftu fylgjendur Jesú að nota „hinn rangláta mammón“ skynsamlega til að sjá fyrir sér, jafnframt því að þóknast Guði. – Lúk. 16:8. w17.07 8 gr. 4-6

Fimmtudagur 24. október

„Allar eigur hans eru á þínu valdi.“ – Job. 1:12.

Það er greinilegt af Jobsbók, sem er ein elsta bók Biblíunnar, að Satan fullyrti að Job myndi afneita Guði ef hann þjást nógu mikið. Satan lagði til að Jehóva myndi sjálfur kvelja Job. Hann gerði það ekki en leyfði Satan að reyna hann. Áður en langt um leið var Job búinn að missa þjóna sína, lífsviðurværi og börnin sín tíu. Satan bjó svo um hnútana að það leit út fyrir að Guð væri valdur að þessum harmleik. (Job. 1:13-19) Þessu næst lagði Satan kvalafullan og andstyggilegan sjúkdóm á Job. (Job. 2:7) Til að bæta gráu ofan á svart voru konan hans og þrír falsvinir bæði særandi og letjandi í tali. (Job. 2:9; 3:11; 16:2) Reyndist Satan sannspár? Nei, hann hafði alrangt fyrir sér. Job afneitaði ekki Guði þrátt fyrir raunir sínar. – Job. 27:5 w17.06 24 gr. 9-10

Föstudagur 25. október

*Ef einhver sér eigi fyrir heimilis-
mönnum sínum þá hefur hann af-
neitað trúnni. – 1. Tím. 5:8,
Bíblían 1981.*

Þeir sem hafa fyrir fjölskyldu að sjá nú á tímum vita að þeim ber biblíuleg skylda til að sjá fyrir efnislegum þörfum hennar. Þeir þurfa að leggja hart að sér til að rækja þessa skyldu. Á þessum síðustu dögum getur atvinna hins vegar oft verið áhyggjuefni. Viða ríkir hörð samkeppni um þau störf sem eru í boði. Þar af leiðandi finnst mörgum launþegum þeir tilneyddir að lengja vinnudaginn, stundum fyrir lægri laun. Auk þess kemur það niður á fólki líkamlega, andlega og tilfinningalega að stöðugt er þrýst á það að afkasta meiru. Starfsfólk, sem er ekki tilbúið til að færa slíkar fórnir fyrir fyrirtækið, á það á hættu að vera sagt upp. Okkur sem erum kristin ber fyrst og fremst að sýna Jehóva hollustu, ekki vinnuveitandann. (Lúk. 10:27) Atvinna er einfaldlega leið að ákveðnu marki. Við vinnum til að sjá fyrir efnislegum nauðsynjum og framfleyta okkur í boðuninni. En ef við erum ekki á verði getur atvinnan farið að trufla tilbeiðslu okkar. *17.05 23 gr. 5-7*

Laugardagur 26. október

*„Hlustaðu á föður þinn sem gat þig
og fyrirlítu ekki móður þína þegar
hún verður gömul.“
– Orðskv. 23:22.*

Þeir sem eru nýir í söfnuðinum biðja stundum reyndari boðbera að hjálpa sér að kenna börnum sínum sannleikann. Ef foreldri biður einhvern um að leiðbeina barni sínu við biblíunám ætti sá sem gerir það ekki að reyna að taka á sig hlutverk

foreldrisins. (Ef. 6:1-4) Það hefur gerst að vottur hafi verið beðinn um að aðstoða barn við biblíunám þó að foreldrarnir hafi ekki áhuga á sannleikanum. Við slíkar aðstæður væri skynsamlegt að halda biblíunámið annaðhvort á heimili barnsins þar sem foreldri eða þroskaður vottur er viðstaddur, eða á stað þar sem aðrir sjá til. Þannig getur enginn rangtúlkað það sem fer fram. Með tímanum má vona að foreldrarnir vilji fræða börnin sín um Jehóva eins og hann hefur falið þeim. *17.06 8 gr. 15-16*

Sunnudagur 27. október

*Ef ég skil ekki merkingu málsins
verður sá sem talar sem útlendingur
fyrir mér. – 1. Kor. 14:11.*

Ef börnin samsama sig ekki menningu foreldranna má búast við að þau séu treg til að tileinka sér mál þeirra – og trú. Foreldrar í söfnuðinum taka velferð barnanna fram yfir sínar eigin óskir. (1. Kor. 10:24) Bróðir að nafni Samuel segir: „Við hjónin fylgdumst með börnunum til að kanna á hvaða tungumáli sannleikurinn næði að snerta hjörtu þeirra, og við báðum Jehóva að veita okkur visku ... Þegar við sáum að börnin höfðu lítið gagn af samkomunum á móðurmáli okkar ákváðum við að skipta um söfnuð. Við söttum samkomur saman og tókum þátt í boðuninni. Við buðum líka vinum í nýja söfnuðinum í mat og útivistarferðir með okkur. Þannig kynntust börnin bræðrum og systurum og þau kynntust Jehóva, ekki aðeins sem Guði sínum heldur líka sem föður og vini. Okkur fannst það miklu mikilvægara en að þau næðu sem bestum tókum á móðurmáli okkar.“ *17.05 10 gr. 11-13*

Mánudagur 28. október

Lofið Drottin. – Dóm. 5:2.

Innan skamms verður jörðin full af fólki sem kýs drottinvald Jehóva fram yfir nokkra aðra stjórn. Við hlökkum mikið til þess dags! Við syngjum eins og Debóra og Barak: „Farist allir óvinir þínir, Drottinn. En megri þeir sem þig elska ljóma sem sólarupprás.“ (Dóm. 5:31) Þessari bæn verður svarað þegar Jehóva bindur enda á illan heim Satans. Þegar Harmagedónstríðið brýst út verður engin þörf á mennskum sjálfbodaliðum til að gera út af við óvininn. Á þeim tíma munum við standa og horfa á þegar Drottinn vinnur sigur. (2. Kron. 20:17) En þangað til höfum við ótal tækifæri til að styðja málstað Jehóva af hugrekki og eldmóð. „Fólkið kom af frjálsum vilja, lofið því Drottin.“ Við sjáum að Debóra og Barak hófu ekki sigursöng sinn á því að lofa menn heldur á því að lofa Hinn hæsta. (Dóm. 5:1, 2) Megri fúsleiki þinn sömuleiðis vera öllum sem njóta góðs af honum hvatning til að lofa Jehóva. *w17.04 32 gr. 17-18*

Þriðjudagur 29. október

Hér hef ég ekki neitt það til saka unnið að ég yrði settur í þessa dýflissu. – 1. Mós. 40:15.

Þó að Jósef gleymdi ekki ranglætinu sem hann þurfti að þola í 13 ár leyfði hann því ekki að gera sig bitran. (1. Mós. 45:5-8) Og það sem mestu máli skipti var að hann leyfði ekki ófullkomleika og rangri breytni annarra að gera sig viðskila við Jehóva. Trúfesti Jósefs gaf honum tækifæri til að sjá hönd Jehóva að verki þegar hann tók á óréttlætinu og blessaði Jósef og fjölskyldu hans. Að sama skapi verðum við að standa vörð um samband okkar við

Jehóva og hlúa að því. Við ættum aldrei að leyfa ófullkomleika trússystkina að gera okkur viðskila við Guð sem við elskum og tilbiðjum. (Rómv. 8:38, 39) Við skulum þess í stað líkja eftir Jósef ef við verðum fyrir óréttlæti af hálfu trússystkinis, nálægja okkur Jehóva enn meira og leitast við að tileinka okkur viðhorf hans. Þegar við höfum gert allt sem við getum til að leysa málið í samræmi við meginreglur Biblíunnar þurfum við að leggja það í hendur Jehóva, fullviss um að hann leiðrétti það með sínum hætti þegar hann telur tímabært. *w17.04 20 gr. 12; 22 gr. 15-16*

Miðvikudagur 30. október

Ef þú gefur mér son þá skal ég gefa hann Drottni alla ævi hans. – 1. Sam. 1:11.

Hanna efndi í einu og öllu það sem hún hafði heitið Guði. Annað hvarflaði ekki að henni. Hún fór með drenginn til Elí æðstaprests við tjaldbúðina í Siló og sagði: „Ég bað um þennan dreng og Drottinn heyrði bæn mína og gaf mér það sem ég bað um. Nú gef ég hann Drottni ... Alla ævi sína skal hann heyra Drottni til.“ (1. Sam. 1:24-28) Í Biblíunni segir: „Sveinninn Samúel óx upp hjá Drottni“ við tjaldbúðina. (1. Sam. 2:21) Hvað þýddi þetta fyrir Hönnu? Hún elskaði drenginn sinn innilega en nú gat hún ekki lengur átt dagleg samskipti við hann. Þú getur rétt ímyndað þér hve heitt hún þræði að faðma hann að sér, leika við hann og annast hann – að eignast með honum ljúfar minningar meðan hann var að vaxa úr grasi, eins og ástríkri móður er eiginlegt. En Hanna sá ekki eftir að hafa gefið Guði þetta heit. Hún fagnaði og gladdist að mega þjóna Jehóva. – 1. Sam. 2:1, 2; Sálms. 61:2, 6, 9. *w17.04 5 gr. 7-8*

Fimmtudagur 31. október

„Það skaltu vita að á síðustu dögum munu koma örðugar tíðir.“

– 2. Tím. 3:1.

Páli postula var innblásið að skrifa: „Á síðustu dögum munu koma örðugar tíðir.“ Síðan sagði hann: „Vondir menn og svikarar munu magnast í vonskunni.“ (2. Tím. 3:2-5, 13) Hefurðu séð þessi spádómlegu orð rætast? Mörg okkar hafa orðið fyrir barðinu á ofbeldismönnum, kynþáttahóturum og glæpamönnum. Sumir þeirra fara ekki einu sinni leynt með mannvönsku sína en aðrir sigla undir fölsku flaggi og þykjast vera réttlátir. Og þessir vondu menn hafa sín áhrif á okkur þó að við verðum ekki sjálf fyrir barðinu á þeim. Við verðum hreinlega döpur þegar við fréttum af vonskuverkum þeirra, hvernig þeir níðast á börnum, öldruðum og öðrum sem geta ekki borið hönd yfir höfuð sér. Hegðun þeirra virðist ómannleg, dýrsleg og jafnvel djöfulleg. (Jak. 3:15) Til allrar hamingju veitir orð Jehóva okkur von. *17.04 10 gr. 4*

Föstudagur 1. nóvember

Afneitum óguðleik og veraldlegum girndum og lifum hóglátlega, réttvíslega og guðrækilega.

– Tít. 2:12.

Sjálfsagi felur í sér að hafa stjórn á sjálfum sér og bæta þannig hegðun sína og hugsun. Sjálfsagi er ekki meðfæddur. Við þurfum að tileinka okkur hann. Þegar foreldrar sýna stöðugleika og þolinmæði og ala börn sín upp „með

aga og umvöndun Drottins“ hjálpa þeir börnunum að þroska með sér sjálfsaga og visku. (Ef. 6:4, *Biblían* 1981) Hið sama á við um þá sem kynnast Jehóva á fullorðinsaldri. Þeir gætu að vísu nú þegar hafa þroskað með sér sjálfsaga að vissu marki. En hvað andlegu málin varðar eru þeir óþroskaðir fyrst um sinn. Þeir geta þó jafnt og þétt tekið út þroska jafnhliða því að íklæðast „hinum nýja manni“ og reyna að líkja eftir Kristi. (Ef. 4:23, 24) Sjálfsagi er mikilvægur þáttur í því ferli. *18.03 29 gr. 3-4*

Laugardagur 2. nóvember

„Leggið stund á gestrisni.“

– Róm. 12:13.

Við bjóðum alla velkomna sem sækja samkomur okkar. Þar nærumst við andlega saman og Jehóva og söfnuður hans eru gestgjafar okkar. (Róm. 15:7) Þeir sem eru nýir eru einnig gestir Jehóva og við ættum að taka vel á móti þeim, hvernig sem þeir eru klæddir eða líta út. (Jak. 2:1-4) Gætirðu boðið gesti, sem virðist einn á báti, að sitja hjá þér? Hann kann eflaust að meta að fá hjálp til að fylgjast með dagskránni og að finna ritningarstaðina sem lesnir eru. Það er ágæt leið til að „leggja stund á gestrisni“. Þegar við fáum ræðumenn frá öðrum söfnuðum í heimsókn, farandhirða og stundum fulltrúa frá deildarskrifstofunni höfum við kjörið tækifæri til að sýna gestrisni. (3. Jóh. 5-8) Getur þú sýnt þeim gestrisni með því að bjóða þeim upp á léttu hressingu eða í mat? *18.03 15 gr. 5, 7*

Sunnudagur 3. nóvember

„Hvað hamlar mér að skírast?“

– Post. 8:36.

Lítum á dæmi um Gyðing nokkurn sem ofsótti kristna menn. Hann tilheyrdi þjóð sem var vígð Guði. En þjóðin hafði glatað þessu sérstaka sambandi við Guð. Maðurinn barðist af miklu kappi fyrir því að varðveita trúarhefðir gyðingdómsins en sneri við blaðinu þegar Jesús Kristur birtist honum og talaði til hans af himni. Hvernig brást maðurinn við? Hann þáði fúslega hjálp Ananíasar sem var lærisveinn Jesú. „Hann ... stóð upp og lét þegar skírast,“ segir í Biblíunni. (Post. 9:17, 18; Gal. 1:14) Þú ert ábyggilega búinn að átta þig á að þetta er maðurinn sem var síðar kallaður Páll postuli. En taktu eftir að Páll beið ekki boðanna þegar hann hafði skilið sannleikann um hlutverk Jesú í fyrirætlun Guðs. Hann lét skírast án tafar. (Post. 22:12-16) Það er ekki ósvipað hjá biblíunemendum nú á dögum, óháð aldri. *w18.03* 5-6 gr. 9-11

Mánudagur 4. nóvember

Ég gat ekki talað við ykkur eins og við andlega menn.

– 1. Kor. 3:1.

Lífið var ekki auðvelt hjá Jakobi. Esaú, bróðir hans, var ekki andlegur maður og vildi drepa hann. Jakob þurfti enn fremur að glíma við svikulan tengdaföður sem reyndi ítrekað að svindla á honum. En hann var andlegur maður þótt hann væri umkringdur „jarðbundnu“ fólki. (1. Kor. 2:14-16) Hann treysti loforðinu sem Abraham hafði fengið og lagði sig fram um að annast fjölskyldu sína því að hann vissi að hún gegndi sér-

stöku hlutverki í fyrirætlun Jehóva. (1. Mós. 28:10-15) Jakob sýndi í orði og verki að vilji og lífsreglur Jehóva voru honum ofarlega í huga. Sem dæmi má nefna að þegar hann taldi sér standa ógn af Esaú bað hann til Guðs: „Bjargaðu mér ... Þú hefur sjálfur sagt: Ég mun láta þér farnast vel og gera niðja þína sem sandkorn á sjávarströnd.“ (1. Mós. 32:6-12) Hann treysti greinilega þeim fyrirheitum sem Jehóva hafði gefið honum og vildi lifa í samræmi við vilja hans og fyrirætlun. *w18.02* 20 gr. 9-10

Þriðjudagur 5. nóvember

Hann er ráðvandur og réttlátur.

Hann óttast Guð og forðast illt.

– Job. 1:8.

Ævi Jobs einkenndist af miklum breytingum. Áður en prófraunirnar dundu á var hann „öllum öðrum auðugri í löndunum fyrir austan“. (Job. 1:3) Hann var ríkur, þekktur og mjög virtur. (Job. 29:7-16) Job leit samt ekki stórt á sig eða hugsaði sem svo að hann þyrfti ekki á Guði að halda. Jehóva kallaði hann „þjón sinn“. Satan réðst gegn Job með röð illskeyttra árása og taldi honum trú um að Guð ætti sökina á þeim. (Job. 1:13-21) Síðan komu þrír falsvinir Jobs og réðust á hann með særandi orðum. Þeir sögðu efnislega að Guð gæfi honum bara það sem hann ætti skilið. (Job. 2:11; 22:1, 5-10) Job varðveitti samt ráðvendni sína. Þegar prófraunin var á enda gaf Jehóva honum tvöfalt það sem hann átti áður en erfiðleikarnir skullu á. Auk þess fékk hann að lifa 140 ár til viðbótar. (Jak. 5:11) Einnig þá hélt hann áfram að sýna Jehóva óskipta hollustu. *w18.02* 6 gr. 16; 7 gr. 18

Miðvikudagur 6. nóvember

Menn verða raupsamir, hrokafullir og dramsamir. – 2. Tím. 3:2, 4.

Fólk, sem er þannig, þráir viðurkenningu og aðdáun. Fræðimaður segir eftirfarandi um þann sem er heltekinn stolti og stærilæti: „Hann er með smá altari í hjartanu þar sem hann krýpur fyrir sjálfum sér.“ Sumir segja að óhóflegt stolt sé svo fráhrindandi að jafnvel hinir stoltu hafi óbeit á því í fari annarra. Jehóva hefur andstyggð á drambi. Hann hatar „hrokafullt augnaråd“. (Orðskv. 6:16, 17) Dramblát manneskja getur ekki nálgast Guð. (Sálm. 10:4) Dramb er eitt af einkennum Satans. (1. Tím. 3:6) Því miður eru jafnvel dæmi um að trúir þjónar Jehóva hafi orðið drambi að bráð. Ússía Júdakonungur var Guði trúur árum saman. Hins vegar segir í Biblíunni: „Þegar Ússía var orðinn mjög völdugur varð hann svo hrokafullur að hann vann óhæfuverk og braut af sér gegn Drottni, Guði sínum ... Hann gekk inn í musteri Drottins og brenndi reykelsi.“ Hiskía konungur varð líka hrokafullur um tíma. – 2. Kron. 26:16; 32:25, 26. *18.01 28 gr. 4-5*

Fimmtudagur 7. nóvember

Hvert ykkar skal leggja í sjóð heima hjá sér það sem efni leyfa. – 1. Kor. 16:2.

Af Biblíunni sjáum við að þjónar Jehóva gáfu örlátlega af því sem þeir áttu. Í sumum tilfellum gáfu þeir til sérstakra framkvæmda. (2. Mós. 35:5; 2. Kon. 12:5, 6; 1. Kron. 29:5-9) Þegar kristnir menn á fyrstu öld fréttu að trússystkini sín í Júdeu væru hjálparþurfi vegna hungursneyðar „samþykktu [þeir] ... að hver þeirra skyldi eftir efnum senda

nokkuð til hjálpar bræðrunum sem bjuggu í Júdeu“. (Post. 11:27-30, neðanmáls.) Eins og gefur að skilja var mismunandi hvernig fólk aflaði sér verðmætanna sem það gaf í framlög. Á fyrstu öld seldu sumir í kristna söfnuðinum eigur sínar, svo sem akra og hús, og færðu postulunum andvirðið. Postularnir úthlutuðu síðan peningunum til þeirra sem þurftu á þeim að halda. (Post. 4:34, 35) Aðrir studdu starfið með því að leggja fyrir og gefa framlög með reglulegu millibili. Allir gátu því lagt eitthvað af mörkum, hvort sem þeir voru vellauðugir eða bláfátækir. – Lúk. 21:1-4. *18.01 18 gr. 7; 19 gr. 9*

Föstudagur 8. nóvember

„Ungir menn þreytast og lýjast.“ – Jes. 40:30.

Sama hve mikla hæfileika við höfum þá er takmarkað sem við getum gert í eigin krafti. Það er nokkuð sem við þurfum öll að átta okkur á. Páll postuli var fær að mörgu leyti en hann hafði samt sín takmörk og gat ekki gert allt sem hann vildi. Þegar hann tjáði Guði áhyggjur sínar var honum sagt: „Mátturinn fullkomnast í veikleika.“ Páll skildi hvað átt var við. Niðurstæða hans var þessi: „Þegar ég er veikur þá er ég máttugur.“ (2. Kor. 12:7-10) Hvað átti hann við með því? Páli var ljóst að það var takmarkað sem hann gat gert án hjálpar frá æðri mætti. Heilagur andi Guðs gat veitt honum þann kraft sem hann skorti. Þar fyrir utan gat andi Guðs veitt Páli mátt til að vinna verk sem hann hefði aldrei getað unnið í eigin mætti. Hið sama á við um okkur. Ef krafturinn, sem við höfum, kemur frá Jehóva er styrkur okkar mikill. *18.01 9 gr. 8-9*

Laugardagur 9. nóvember

„Þú hefur frá blautu barnsbeini þekkt hin helgu rit en þau geta veitt þér vísu svo að þú bjargist.“

– 2. Tím. 3:15, NW.

Ef barnið þitt lætur í ljós að það vilji skírast skaltu lesa og hugleiða viðeigandi efni sem söfnuður Jehóva hefur samið handa foreldrum. Það hjálpar þér að sýna barninu þínu fram á að það sé alvörumál að vera vígður og skírður þjónn Jehóva en það hafi jafnframt mikla blessun í för með sér. Það hvílir mikil ábyrgð á ykkur foreldrum að ala börnin upp „með aga og fræðslu um Drottin“ en það er jafnframt mikill heiður að fá að gera það. (Ef. 6:4) Það felur bæði í sér að kenna þeim það sem segir í Biblíunni og hjálpa þeim að sannfærast um það sem þau læra. Þau þurfa að hafa svo sterka sannfæringu að þau vígist Jehóva og þjóni honum af heilum hug. Megi orð Jehóva, andi hans og erfiði ykkar foreldranna hjálpa börnunum að öðlast „vísu svo að þau bjargist“. *W17.12* 22 gr. 17, 19

Sunnudagur 10. nóvember

Þú munt upp rísa til að taka þitt hlutskipti við endi daganna.

– Dan. 12:13, Biblían 1981.

Daníel spámaður var að nálgast tírætt og átti stutt eftir ólifað. Fengi hann að lifa á ný? Vissulega! Í lok Daníelsbókar lesum við hvað Guð sagði við hann: „En þú, gakk áfram til endalokanna, og þú munt hvílast.“ Hinn aldrei Daníel vissi að hinir dáu hvílast og að í gröfnni eru hvorki „hyggindi né þekking né víska“. Bráðlega færi hann þangað. (Préd. 9:10) En það yrðu ekki endalok hans. Guð hafði gefið honum

framtiðarvon. Í framhaldinu sagði engillinn við Daníel það sem segir í versni dagsins. Hann tilgreindi enga dagsetningu eða hve langur tími myndi líða. Daníel átti eftir að deyja og síðan hvílast. En þegar engillinn sagði að hann myndi „rísa upp til að taka hlutskipti sitt“ í framtíðinni var það skýrt loforð um upprisu – löngu eftir að hann félli frá. Það átti að gerast „við endalok daganna“. *W17.12* 7 gr. 17-18

Mánudagur 11. nóvember

„Framburður eins vitnis nægir ekki til að nokkur maður verði líflátinn.“ – 4. Mós. 35:30.

Jehóva skipaði svo fyrir að öldungar Ísraelsmanna skyldu fylgja háleituð réttlætismælikvarða hans. Þeir þurftu fyrst að sannreyna atburðarásina. Síðan þurftu þeir að meta vandlega hvatir manndráparans, hugarfar hans og fyrri hegðun til að skera úr um hvort sýna skyldi miskunn. Til að endurspegla réttlæti Guðs þurftu þeir að komast að því hvort verknaðurinn hafi verið framinn „af hatri“ og flóttamaðurinn hafi verið „með illt í huga“. (4. Mós. 35:20-24) Ef vitnað var í málinu þurfti að minnsta kosti tvö vitni til að hægt væri að sakfella manninn fyrir morð. Þegar staðreyndirnar voru komnar á hreint þurftu öldungarnir sem sagt að hugsa um *manneskjuna sjálfa* en ekki bara verknaðinn. Þeir þurftu að sýna næman skilning, þann hæfileika að geta skyggst undir yfirborðið og séð hvað býr að baki verknaði. En fyrst og fremst þurftu þeir heilagan anda Jehóva til að geta endurspeglað næman skilning hans, miskunn og réttlæti. – 2. Mós. 34:6, 7. *W17.11* 16 gr. 13-14

Priðjudagur 12. nóvember

*„Stunda þetta, ver allur í þessu.“
– 1. Tím. 4:15.*

Við uppgötvuðum ómetanleg sannindi þegar við byrjuðum að kynna okkur Biblíuna. Við lærðum að Jehóva er skapari okkar og lifgjafi og að hann hefur ákveðna fyrirætlun með mannkynið. Við lærðum líka að Guð færði son sinn sem lausnarfórn til að við gætum hlotið frelsun undan synd og dauða. Við komumst einnig að því að ríki hans ætlar að binda enda á allar þjáningar og að við getum átt þá von að lifa að eilífu við frið og hamingju undir stjórn Guðsríkis. (Jóh. 3:16; Opinb. 4:11; 21:3, 4) Af og til fáum við nýjan skilning á biblíuspádómum eða versum í Biblíunni. Þegar það gerist ættum við að taka okkur tíma til að fara vandlega yfir efnið og hugleiða það. (Post. 17:11) Við reynum ekki aðeins að skilja meginbreytinguna heldur reynum við líka að greina í smáatriðum muninn á gamla skilningnum og þeim nýja. Þannig komum við nýjum sannindum tryggilega fyrir í okkar eigin forðabúri. *w17.06* 12-13 gr. 15-16

Miðvikudagur 13. nóvember

*Deyðið hið jarðbundna í fari ykkar: hórdóm, saurlifnað, losta.
– Kól. 3:5.*

Það er sérstaklega mikilvægt að vera á varðbergi við aðstæður þar sem við gætum freistast til að brjóta siðferðisreglur Jehóva. Til dæmis er skynsamlegt fyrir þar að setja sér skýr mörk strax í upphafi hvað varðar að snertast, kyssast og vera ein saman. (Orðskv. 22:3) Varasamar aðstæður geta líka skapast þegar

þjónn Guðs er að heiman í vinnuferð eða þarf að vinna með einhverjum af hinu kyninu. (Orðskv. 2:10-12, 16) Við þurfum líka að vera vel á verði ef við erum einmana eða niðurdregin. Við gætum jafnvel orðið svo örventingarfull að við þiggjum athygli frá nánast hverjum sem er. Ef þér líður einhvern tíma þannig skaltu leita hjálpar hjá Jehóva og trúsystkinum þínum. – Sál. 34:19; Orðskv. 13:20. *w17.11* 26 gr. 4-5

Fimmtudagur 14. nóvember

*Veljið griðastaði.
– Jóh. 20:2.*

Jehóva leit blóðsúthellingu alltaf alvarlegum augum. Þeir sem drápu mann af ásettu ráði í Ísrael til forna voru teknir af lífi af nánasta karlkynsættingja fórnarlambins en hann var álitinn „sá sem átti blóðs að hefna“. (4. Mós. 35:19) Þessi verknaður friðþægði fyrir blóð saklausu mannsins sem hafði verið úthellt. Þegar hefndum var komið fram innan skamms tíma verndaði það fyrirheitna landið gegn því að verða flekkað. Jehóva fyrirskipaði: „Þér skuluð eigi vanhelga landið, sem þér eruð í, því að [það að úthella blóði manna] vanhelgar landið.“ (4. Mós. 35:33, 34, *Biblían* 1981) En hvernig tóku Ísraelsmenn á því þegar einhver varð óviljandi öðrum að bana? Manndráparinn var sekur um að úthella saklausu blóði þó svo að hann hafi ekki ætlað sér það. (1. Mós. 9:5) Honum var þó sýnd sú miskunn að mega flýja undan þeim sem átti blóðs að hefna til einnar af griðaborgunum sex. Þar naut hann verndar en hann þurfti að vera um kyrrt í griðaborginni þar til æðstipresturinn dó. – 4. Mós. 35:15, 28. *w17.11* 9 gr. 3-5

Föstudagur 15. nóvember

„Greindur maður dylur gremju sína.“ – Orðskv. 12:16.

Systir í Ástralíu segir: „Tengdafaðir minn var mjög andsnúinn sannleikanum. Áður en við hringdum til að heyra í honum báðum við maðurinn minn Jehóva að hjálpa okkur að halda ró okkar þegar hann reiddist okkur. Við vildum forðast langar samræður sem enduðu yfirleitt með heitum umræðum um trúmál og þess vegna ákváðum við fyrir fram hve langt samtalið yrði.“ Þegar missetti kemur upp getum við fengið sektarkennd því að okkur er innilega annt um ættingja okkar og við viljum þóknast þeim. En mundu að trúfesti þín við Jehóva er mikilvægari en kærleikurinn til fjölskyldunnar. Slík afstaða getur reyndar hjálpað ættingjum þínum að gera sér grein fyrir að líf okkar er undir því komið að við þjónum Jehóva. Munum að við getum ekki neytt aðra til að taka við sannleikanum. Látum þá frekar sjá hve góð áhrif það hefur á okkur að fara eftir boðum Jehóva. Kærleiksríkur Guð okkar gefur okkur tækifæri til að ákveða hvaða leið við viljum fara í lífinu og það sama á við um þá. – Jes. 48:17, 18. *17.10* 15-16 gr. 15-16

Laugardagur 16. nóvember

*„Elskum ekki með tómun orðum heldur í verki og sannleika.“
– 1. Jóh. 3:18.*

Kærleikur okkar má ekki einskorðast við orð, ekki síst þegar aðstæðurnar kalla á verk. Ef til dæmis trúsystkini okkar skortir brýnustu nauðsynjar þarf meira til en að óska því góðs gengis. (Jak. 2:15, 16) Að sama skapi biðjum við Guð ekki að eins „að senda verkamenn til upp-

skerunnar“. Kærleikurinn til Jehóva og náungans knýr okkur til að taka heils hugar þátt í boðuninni. (Matt. 9:38) Jóhannes postuli skrifaði að við þyrftum að elska „í verki og sannleika“. Þar af leiðandi þarf kærleikur okkar að vera „falslaus“ eða hræsnislaus. (2. Kor. 6:6; Rómv. 12:9) Það þýðir að við getum ekki sýnt sannan kærleika ef við þykjumst vera eitthvað sem við erum ekki, rétt eins og við værum með grímu. En kannski veltum við fyrir okkur hvort hægt sé að sýna hræsnisfullan kærleika. Svarið er í rauninni nei. Slíkt væri alls ekki kærleikur heldur einskisverð uppgerð. *17.10* 8 gr. 5-6

Sunnudagur 17. nóvember

*Þú skalt hugleiða efni hennar dag og nótt til þess að þér farnist vel.
– Jóh. 1:8.*

Til að orð Guðs hafi áhrif á okkur þurfum við að lesa reglulega í því – helst daglega. Við höfum auðvitað öll meira en nóg á okkar könnu. Við megum samt ekki láta eitt né neitt, ekki einu sinni eðlilegar skyldur okkar, koma í veg fyrir að við lesum reglulega í Biblíunni. (Ef. 5:15, 16) Margir þjónar Jehóva eru sniðugir að skapa sér svigrúm til að lesa í Biblíunni, hvort heldur að morgni dags, að kvöldi eða um miðjan dag. Þeim er innanbrjósts eins og sálmaskáldinu sem orti: „Hve mjög elska ég lögmál þitt, allan daginn íhuga ég það.“ (Sálm. 119:97) Það er ekki nóg að lesa aðeins í Biblíunni. Það er líka mikilvægt að hugleiða það sem við lesum. (Sálm. 1:1-3) Þá fyrst getum við látið eilífa visku hennar hafa áhrif á líf okkar. Hvort sem við lesum orð Guðs í prentuðu formi eða rafrænu ætti markmiðið alltaf að vera að láta orð Biblíunnar snerta hjarta okkar. *17.09* 24 gr. 4-5

Mánudagur 18. nóvember

Verið öll hluttekningarsöm.

– 1. Pét. 3:8.

Við eigum ekki endilega að sýna meðaumkun við allar aðstæður. Sál konungur óhlýðnaðist til dæmis Guði þegar hann taldi sig ef til vill vera að sýna meðaumkun. Agag var óvinur þjóðar Guðs en Sál þyrmdi lífi hans. Fyrir vikið hafnaði Jehóva Sál sem konungi Ísraels. (1. Sam. 15:3, 9, 15) Jehóva er auðvitað réttlátur dómari. Hann getur lesið hjörtu fólks og veit hvenær það á ekki rétt á sér að sýna meðaumkun. (Harmlj. 2:17; Esek. 5:11) Sá tími nálgast að hann fullnægir dómi yfir öllum sem neita að hlýða honum. (2. Þess. 1:6-10) Þá verður ekki rétti tíminn fyrir Jehóva að sýna þeim meðaumkun sem hann hefur dæmt illvirkja. Öllu heldur sýnir hann hinum réttlátu, sem hann varðveitir, viðeigandi meðaumkun með því að eyða hinum illu. Það er auðvitað ekki okkar hlutverk að dæma um það hvort fólki verði eytt eða það fái að lifa. Við þurfum hins vegar að gera allt sem við getum til að *hjálpa* því. *w17.09 10-11 gr. 10-12*

Þriðjudagur 19. nóvember

Ávöxtur andans er sjálfsagi.

– Gal. 5:22, 23.

Sjálfstjórn er eiginleiki Jehóva að skapi og hann sýnir hann í fullkomnum mæli. Mennirnir eru hins vegar ófullkomnir og þurfa að hafa fyrir því að sýna sjálfstjórn. Mörg þeirra vandamála, sem fólk glímir við nú á dögum, stafa reyndar af því að það sýnir ekki næga sjálfstjórn. Það getur leitt til þess að það slái hlutum á frest og standi sig illa í skóla eða vinnu. Léleg sjálfstjórn getur líka leitt til ofdrykkju, ofbeldis, skilnaðar eða fiknar, eða

til þess að maður úthúði öðrum, taki á sig óþarfar skuldir eða lendi í fangelsi. Það getur valdið tilfinningalegu áfalli, kynsjúkdómum og ótímabærri þungun og þá eru aðeins fáein dæmi nefnd. (Sálm. 34:12-15) Skortur á sjálfstjórn er sívaxandi vandamál. Á fimmta áratugnum var gerð rannsókn á sjálfsaga en nýlegar kannanir leiða í ljós að fólk sýni þennan eiginleika í miklu minni mæli núna en það gerði þá. Þetta kemur biblíunemendum ekki á óvart þar sem Biblían spáði því að eitt af einkennum „síðustu daga“ væri að menn yrðu „taumlausir“. – 2. Tím. 3:1-3. *w17.09 3 gr. 1-2*

Miðvikudagur 20. nóvember

„Friður Guðs, sem er æðri öllum skilningi, mun varðveita hjörtu ykkar.“ – Fil. 4:7.

Við höfum ró í hjarta og huga þegar við eigum „frið Guðs“. Við vitum að Jehóva sér um okkur og vill að okkur vegni vel. (1. Pét. 5:10) Það verndar okkur gegn því að áhyggjur og neikvæðar tilfinningar nái tökum á okkur. Mannkynið stendur bráðum frammi fyrir mestu þrengingu allra tíma hér á jörð. (Matt. 24:21, 22) Við vitum ekki í smáatriðum hvað það mun þýða fyrir okkur sem einstaklinga. Það er þó engin ástæða til að láta áhyggjur gagnataka sig. Við vitum ekki allt sem Jehóva ætlar að gera. En við þekkjum Guð okkar. Við höfum séð hvernig hann hefur áður tekið á málum og vitum því að hann lætur vilja sinn alltaf ná fram að ganga, sama hvað á dynur. Og stundum gerir hann það á mjög óvæntan hátt. Í hvert sinn sem Jehóva gerir eitthvað slíkt fyrir okkur getum við fundið á nýjan hátt fyrir „friði Guðs sem er æðri öllum skilningi“. *w17.08 12 gr. 16-17*

Fimmtudagur 21. nóvember

Breyið þangað til Drottinn kemur.

– Jak. 5:7.

„Hversu lengi?“ Trúföstu spámennirnir Jesaja og Habakkuk spurðu þessarar spurningar. (Jes. 6:11; Hab. 1:2) Drottinn okkar, Jesús Kristur, spurði jafnvel sömu spurningar þegar fólk í kringum hann sýndi af sér mikið trúleysi. (Matt. 17:17) Það ætti því ekki að koma okkur á óvart ef við veltum stundum þessari spurningu fyrir okkur. Kannski höfum við orðið fyrir einhvers konar óréttlæti. Eða kannski þurfum við að takast á við háan aldur og veikindi eða álagið sem fylgir lífinu á þessum „örðugu tíðum“. (2. Tím. 3:1) Það gæti líka verið að röng viðhorf fólks í kringum okkur séu að gera út af við okkur. Hver sem ástæðan fyrir spurningunni kann að vera er hughreystandi að vita að trúir þjónar Jehóva til forna spurðu þessarar sömu spurningar og voru ekki dæmdir fyrir það. En hvað getur hjálpað okkur í erfiðum aðstæðum sem þessum? Lærisveinninn Jakob svarar því í versni dagsins. *17.08 3-4 gr. 1-3*

Föstudagur 22. nóvember

„Notið hinn rangláta mammón til þess að eignast vini.“ – Lúk. 16:9.

Jesús hvatti fylgjendur sína til að nota „hinn rangláta mammón“ til að afla sér vina á himnum. Ein leið til að sýna trúfesti með efnislegum eignum okkar er að styðja alþjóðastarfið sem Jesús sagði fyrir að yrði unníð. (Matt. 24:14) Ung stúlka á Indlandi safnaði smám saman aumum í lítinn peningabauk. Hún neitaði sér jafnvel um leikföng til að geta sett í baukinn. Þegar hún var búin að fylla hann gaf hún peningana til að

hægt væri að nota þá í boðunina. Bróðir nokkur á Indlandi ræktar kókoshnetur. Hann færði þýðingastofunni, sem þýðir á malajalam, mikið magn af kókoshnetum. Þar sem þýðingastofan hefði hvort eð er þurft að kaupa kókoshnetur nýttist framlag hans betur og hann notar eigur sínar skynsamlega með þessum hætti. Á svipaðan hátt sjá bræður í Grikklandi Betelfjölskyldunni þar í landi fyrir ólífuolíu, ostum og fleiri matvörum. *17.07 8 gr. 7-8*

Laugardagur 23. nóvember

„Syngið oss Sónarljóð.“

– Sál. 137:3.

Útlægu Gyðingana í Babýlon langaði sist til að syngja. Þeir þörfuðust sárlega huggunar og hughreystingar. En Jehóva hjálpaði þjónum sínum eins og hann hafði lofað í orði sínu. Kýrus Persakonungur vann Babýlon og lýsti svo yfir: „Drottinn ... hefur sjálfur falið mér að reisa sér hús í Jerúsalem ... Sérhver ykkar á meðal, sem er af lýð hans, skal fara þangað upp eftir og sé Drottinn, Guð hans, með honum.“ (2. Kron. 36:23) Þessi framvinda mála hlýtur að hafa verið ákaflega uppörvandi fyrir Ísraelsmenn í Babýlon. Jehóva hughreysti ekki aðeins Ísraelsmenn sem þjóð heldur hughreysti hann þá líka hvern og einn. Hið sama er uppi á teningnum nú á tímum. Guð „græðir þá sem hafa sundurkramið hjarta og bindur um benjar þeirra.“ (Sál. 147:3) Jehóva lætur sér annt um þá sem eiga við erfiðleika að glíma, hvort sem þeir eru af líkamlegu eða tilfinningalegu tagi. Hann er óðfús að hughreysta okkur og binda um hjartasár okkar. (Sál. 34:19; Jes. 57:15) Hann gefur okkur visku og styrk til að glíma við hvaða prófraun sem er. – Jak. 1:5. *17.07 18 gr. 4-5*

Sunnudagur 24. nóvember

„Hvar sem fjársjóður yðar er, þar mun og hjarta yðar vera.“

– Lúk. 12:34.

Jehóva er ríkastur í öllum alheiminum. (1. Kron. 29:11, 12) Hann er gjafmildur faðir sem deilir örhlátlega andlegum auðæfum sínum með öllum sem kunna að meta þau. Við erum innilega þakklát fyrir að Jehóva skuli hafa gefið okkur andlega fjársjóði. Í þeim felst meðal annars (1) ríki Guðs, (2) boðunin sem bjargar mannslífum og (3) dýrmætu sannindin í orði hans. Ef við gætum okkar ekki er þó hætt á að við gleymum því hve dýrmætir þessir fjársjóðir eru og köstum þeim á glæ. Til að varðveita þá verðum við að nota þá vel og glæða sífellt þakklæti okkar fyrir þá. Mörg okkar hafa vissulega þurft að gera stórar breytingar á lífi sínu til að geta orðið þegnar Guðsríkis. (Róm. 12:2) En baráttan er ekki þar með á enda. Við þurfum að varast allt sem getur kæft áhuga okkar á ríki Guðs og þakklæti fyrir það, svo sem siðlausar kynferðislegar langanir og löngunina í efnislega hluti. – Orðskv. 4:26; Matt. 5:27-29. w17.06 9 gr. 1; 10 gr. 7

Mánudagur 25. nóvember

„Veistu þetta?“

– Job. 38:21, NW.

Guð segir Job hvergi berum orðum *hvers vegna* hann þurfti að þjást svona mikið. Guð þurfti ekki að réttlæta sig. Hann sýndi Job hins vegar fram á hve smár hann væri í samanburði við sig, hinn mikla Guð. Og hann vakti athygli hans á að til væru mál sem væru miklu mikilvægari en hans eigin erfiðleikar. (Job. 38:18-20) Þetta hjálpaði Job að sjá

hlutina í réttu ljósi. Var það harðneskjulegt af Jehóva að gefa Job beinskeyttar leiðbeiningar rétt eftir að hann hafði þolað þessar miklu þrengingar? Nei, og Job fannst það ekki heldur. Þrátt fyrir eldraunina var hann þakklátur. Hann sagðist jafnvel „taka orð sín aftur og iðrast í dufti og ösku“. Hnitmiðuð orð Jehóva voru uppörvandi fyrir hann. (Job. 42:1-6) Job tók áminningum Guðs og sá nú hlutina í réttu ljósi, og Guð lét þá í ljós að hann væri ánægður með Job og trúfesti hans í prófraunum. – Job. 42:7, 8. w17.06 24-25 gr. 11-12

Þriðjudagur 26. nóvember

„María valdi góða hlutskiptið. Það verður ekki frá henni tekið.“
– Lúk. 10:42.

Til að kanna hvort við sjáum atvinnu og andlegu málin í réttu ljósi getur verið gott að spyrja sig: Finnst mér atvinnan áhugaverð og spennandi en þjónustan við Jehóva hversdagsleg og jafnvel óspennandi vana-verk? Með því að velta þessu fyrir okkur og hugleiða getum við betur áttað okkur á hvert okkar hjartans mál er. Jesús var fullkomin fyrirmynd um að hafa jafnvægi milli veraldlegra mála og andlegra. Eitt sinn heimsótti hann systurnar Maríu og Mörtu. Marta fór strax að matbúa en María kaus að sitja við fætur Jesú og hlusta á hann. Þegar Marta kvartaði yfir því að María skyldi ekki hjálpa til sagði Jesús við hana það sem segir í versí dagsins. (Lúk. 10:38-42) Jesús kenndi Mörtu mikilvægan lærdóm. Til að láta ekki veraldlegt amstur trufla okkur og til að sanna að við elskum Krist verðum við að velja „góða hlutskiptið“ og láta andlegu málin ganga fyrir. w17.05 24 gr. 9-10

Miðvikudagur 27. nóvember

Hlýddu á áminningar föður þíns.

– Orðskv. 1:8.

Guð hefur falið foreldrunum, ekki afa, ömmu eða nokkrum öðrum, það hlutverk að ala börnin upp í sannleikanum. (Orðskv. 31:10, 27, 28) En ef foreldrarnir tala ekki mál heimamanna þurfa þeir ef til vill að fá aðstoð til að ná til hjartna barnanna. Að leita sér slíkar aðstoðar þarf ekki að merkja að foreldrarnir afsali sér uppeldishlutverkinu heldur getur það verið þáttur í því að ala börnin upp „með aga og fræðslu um Drottin“. (Ef. 6:4) Foreldrar geta til dæmis beðið öldunga í söfnuðinum um ráð varðandi tilbeiðslustund fjölskyldunnar og um aðstoð til að sjá börnunum fyrir góðum félagsskap. Af og til geta þeir líka boðið öðrum fjölskyldum að vera með í tilbeiðslustund fjölskyldunnar. Börn og unglingar dafna oft vel undir áhrifum trúsystkina sem boða trúna með þeim og taka þátt í heilnæmri afþreyingu með þeim. – Orðskv. 27:17. w17.05 11-12 gr. 17-18

Fimmtudagur 28. nóvember

„Flý til Egyptalands.“

– Matt. 2:13.

Engill Jehóva varaði Jósef við að Heródes konungur ætlaði að verða Jesú að bana. Fjölskyldan flúði þegar í stað til Egyptalands og var landflóttan þar uns Heródes var dáinn. (Matt. 2:14, 19-21) Nokkrum áratugum síðar voru lærisveinar Jesú ofsóttir og „dreifðust út um byggðir Júdeu og Samaría“. (Post. 8:1) Jesús hafði séð fyrir að margir af fylgjendum hans yrðu hraktir að heiman. „Þegar menn ofsækja yður

í einni borg þá flýið í aðra,“ sagði hann. (Matt. 10:23) Þúsundir votta Jehóva hafa upplifað það. Margir hafa misst ástvini og næstum allar eigur sínar. Sumir hafa lent í ýmsum hættum meðan þeir voru á flóttan eða bjuggu í flóttamannabúðum þar sem fólk drakk, spilaði fjárhættuspil, stal og lifði siðlausu lífi. Þrátt fyrir það tókst þeim að vera jákvæðir með því að hugsa til þess að dvölin í flóttamannabúðunum tæki enda, rétt eins og ferð Ísraelsmanna um eyðimörkina. – 2. Kor. 4:18. w17.05 3-4 gr. 2-5

Föstudagur 29. nóvember

„Gnótt friðar hafa þeir er elska lögmál þitt og þeim er við engri hrösun hætt.“ – Sál. 119:165.

Stundum gætum við eða einhver sem við þekkjum orðið fyrir einhverju sem okkur finnst óréttlátt í söfnuðinum eða orðið vitni að því. Látum það ekki verða okkur til hrösunar. Sem trúfastir þjónar Guðs reiðum við okkur á hann og biðjum hann að hjálpa okkur. Við viðurkennum líka að sennilega þekkjum við ekki allar hliðar málsins. Við vitum vel að við gætum hafa misskilið eitthvað vegna ófullkomleika okkar. Það er viturlegt að tala ekki illa um aðra, enda gerir það bara illt verra. Síðast en ekki síst skulum við vera staðráðin í að vera Jehóva trú og biða þolinmóð eftir að hann leiðrétti málið í stað þess að taka það í okkar eigin hendur. Þá höfum við velþóknun Jehóva og blessun. Já, við megum vera þess fullviss að Jehóva, „dómari allrar jarðarinnar,“ geri alltaf það sem er rétt því að „allir vegir hans eru réttlátir“. – 1. Mós. 18:25; 5. Mós. 32:4. w17.04 22 gr. 17

Laugardagur 30. nóvember

Hinn guðlausi láti af breytni sinni og snúi sér til Drottins svo að hann miskunni honum. – Jes. 55:7.

Hvað um þá sem vilja ekki breyta sér, sem halda áfram að styðja þessa heimsskipan allt fram að þrengingunni miklu? Jehóva hefur lofað að losa jörðina við vonða menn í eitt skipti fyrir öll. (Sálm. 37:10) Þeir halda kannski að þeir geti umflúið þennan dóm. Margir hafa lært að fara leynt með það sem þeir gera og í þessum heimi virðast þeir oft komast undan réttvísinni og afleiðingum gerða sinna. (Job. 21:7, 9) Í Biblíunni segir hins vegar: „Augu Guðs hvíla á vegferð mannsins, hann horfir á hvert hans spor, ekkert það myrkur er til eða niðdimma þar sem illvirkinn geti falið.“ (Job. 34:21, 22) Enginn getur falið sig fyrir Jehóva Guði. Enginn getur villt um fyrir honum og ekkert myrkur er svo svart að hann sjái ekki í gegnum það. Eftir Harmagedón getum við lítið í kringum okkur án þess að sjá nokkurn illan eða óguðlegan mann. Þeir eru horfnir – að eilífu! – Sálm. 37:12-15. *w17.04* 10 gr. 5

Sunnudagur 1. desember

*„Verið gestrisin hvert við annað án þess að mögla.“
– 1. Pét. 4:9.*

Á biblíutímanum fól gestrisni oft í sér að bjóða fólki heim í mat. (1. Mós. 18:1-8; Dóm. 13:15; Lúk. 24:28-30) Matarboð var boð um vináttu og frið. En hverjum ættum við fyrst og fremst að sýna gestrisni? Bræðrum og systur í söfnuðinum okkar. Eftir því sem ástandið versnar er mikilvægara að styrkja vináttuböndin og eiga friðsamlegt

samband við öll trússystkini okkar. Farandhirðar, nemendur í skólum á vegum safnaðarins og sjálfbóðaliðar við byggingarstörf þurfa oft á gistingu að halda. Fjölskyldur, sem missa heimili sín í náttúruhamförum, geta þurft á húsaskjóli að halda þar til búið er að endurbyggja hús þeirra. Við ættum ekki að hugsa sem svo að aðeins þeir sem eigi vegleg heimili séu í aðstöðu til að hjálpa. Þeir hafa ef til vill gert það margoft áður. Gætir þú kannski boðið fram heimili þitt, jafnvel þótt það sé lítið og látlaust? *w18.03* 15 gr. 6; 16 gr. 9

Mánudagur 2. desember

*„Sjö sinnum fellur hinn réttláti og stendur upp aftur.“
– Orðskv. 24:16.*

Hvað gerir okkur kleift að „standa upp aftur“ ef við föllum? Við gerum það ekki í eigin mætti, heldur þurfum við á anda Guðs að halda. (Fil. 4:13) Sjálfsagi er einmitt hluti af ávexti andans. Biblíunám, hugleiðing og innilegar bænir skipta líka miklu máli. En hvað ef þér finnst erfitt að stunda biblíunám? Þér finnst þú kannski ekki vera mikill námshestur. Hafðu þá í huga að Jehóva hjálpar þér ef þú leyfir honum það. Hann getur hjálpað þér að glæða með þér löngun til að sækja í orð hans. (1. Pét. 2:2) Byrjaðu á því að biðja Jehóva um sjálfsaga til að stunda biblíunám. Breyttu síðan í samræmi við bænir þínar. Fyrst um sinn gætirðu haft námsstundirnar frekar stuttar. Með tímanum verður námið bæði auðveldara og ánægjulegra. Þú lærir að hafa yndi af að hugleiða dýrmætar hugsanir Jehóva í ró og næði. – 1. Tím. 4:15. *w18.03* 29 gr. 5-6

Þriðjudagur 3. desember

Skírnin sem nú frelsar ykkur.

– 1. Pét. 3:21.

Áður en biblíunemandi getur látið skírast þarf hann að læra sannleikann um Guð, fyrirætlun hans með mannkynið og jörðina og um það sem hann hefur gert til að bjarga mannkyninu. (1. Tím. 2:3-6) Hann þarf að byggja upp trú sem knýr hann til að fylgja réttlátum lífsreglum Jehóva og forðast hegðun sem hann hefur vanþóknun á. (Post. 3:19, 20) Þetta skiptir miklu máli því að það er ekki hægt að vígjast Guði ef lífarnir manns er þess eðlis að maður fengi ekki inngöngu í ríki Guðs. (1. Kor. 6:9, 10) En það þarf meira til en að lifa eftir háleittum siðferðisreglum Jehóva. Sá sem vill vígjast honum sækir líka safnaðarsamkomur. Hann tekur virkan þátt í að boða fagnaðarerindið og kenna. (Post. 1:8) Nýir lærisveinar þurfa að gera allt þetta. Þá fyrst geta þeir vígst Jehóva einslega í bæn og síðan gefið tákni um það með því að skírast í votta viðurvist. *w18.03* 6 gr. 12

Miðvikudagur 4. desember

María geymdi allt þetta í hjarta sér. – Lúk. 2:51.

Hvers vegna valdi Jehóva María til að vera móðir Jesú? Eflaust vegna þess að hún var andlega sinnuð. Það er augljóst af falletgri lofgerð hennar þegar hún heimsótti Sakaríu og Elísabetu, frænku sína. (Lúk. 1:46-55) Orð Maríu bera með sér að hún elskaði orð Guðs og þekkti Hebresku ritningarnar vel. (1. Mós. 30:13; 1. Sam. 2:1-10; Mal. 3:12) Einnig má nefna að þau Jós-ef höfðu ekki kynmök fyrr en eftir að Jesús fæddist, þótt þau væru

nýgift. Það ber vitni um að þeim var meira í mun að annast verkefnið sem Jehóva hafði falið þeim en að fullnægja sínum eigin löngunum. (Matt. 1:25) María fylgdist gaumgæfilega með því sem gerðist hjá Jesú og gaf gaum að þeirri visku sem hún heyrði af munni hans. Hún hafði greinilega mikinn áhuga á fyrirheitum Jehóva um Messías. Er María ekki gott dæmi um hvernig við getum látið vilja Guðs ráða ferðinni í lífi okkar? *w18.02* 21 gr. 11

Fimmtudagur 5. desember

Job er ráðvandur og réttlátur.

– Job. 1:8.

Hvernig getum við líkt eftir trú og hlýðni Jobs? Hverjar sem aðstæður okkar eru skulum við alltaf láta Jehóva vera fremstan í lífi okkar, treysta honum í einu og öllu og hlýða honum af heilu hjarta. Við höfum reyndar enn meiri ástæðu til þess en Job. Hugleiddu þetta: Við vitum margt um Satan og brögð hans. (2. Kor. 2:11) Við vitum hvers vegna Guð leyfir þjáningar, og það er meðal annars Jobsbók að þakka. Af spádómi Daníels skiljum við að ríki Guðs er raunveruleg ríkisstjórn í höndum Jesú Krists. (Dan. 7:13, 14) Og við vitum að þetta ríki bindur bráðlega enda á allar þjáningar fyrir fullt og allt. Reynolds Jobs beinir líka athygli að þörfinni á að sýna meðaumkun þegar trúsystkini okkar þjást. Stundum segja þau kannski eitthvað vanhugsað eins og Job. (Préd. 7:7) Við ættum þó að sýna skilning og meðaumkun frekar en að dæma þau. Þannig líkjum við eftir ástrikum og miskunnsömum föður okkar, Jehóva. – Sál. 103:8. *w18.02* 6 gr. 16; 7 gr. 19-20

Föstudagur 6. desember

*„Lítillæti þitt gjörði mig mikinn.“
– Sálm. 18:36, Biblían 1981.*

Sumir verða drambsamir vegna útlits, vinsælda, líkamsburða, tónlistarhæfileika eða hárrar stöðu. Davíð hafði allt þetta til að bera en var samt auðmjúkur allt til æviloka. Eftir að hann felldi Golíat og Sál konungur bauð honum dóttur sína fyrir konu sagði hann: „Hver er ég ... að ég geti orðið tengdasonur konungs?“ (1. Sam. 18:18) Þjónar Jehóva leggja sig fram um að vera auðmjúkir, rétt eins og Davíð. Það snertir okkur djúpt að hugsa til þess að Jehóva, sem er æðstur í alheimi, skuli sýna þennan aðlaðandi eiginleika. Við reynum að fylgja innblásinni hvatningu Biblíunnar: „Íklæðist ... hjartagróinni meðaumkun, góðvild, auðmýkt, hógværð og langlyndi.“ (Kól. 3:12) Við vitum líka að kærleikurinn „er ekki raupsamur, hreykir sér ekki upp“. (1. Kor. 13:4) Það getur laðað fólk að Jehóva ef við sýnum auðmýkt. *18.01 28 gr. 6-7*

Laugardagur 7. desember

„Lögðu þeir fast að mér og báðu um að mega taka þátt í samskotunum.“ – 2. Kor. 8:4.

Við gætum verið beðin um að gefa framlög í sérstökum tilgangi. (Post. 4:34, 35; 1. Kor. 16:2) Stendur kannski til að byggja nýjan ríkissal fyrir söfnuðinn þinn? Okkur gæti verið tilkynnt um að þörf sé á framlögum vegna umdæmismóts sem við sækjum eða til að aðstoða trússystkini í kjölfar náttúruhamfara. Framlögin eru einnig notuð til að styðja trúboða, sérbrautryðjendur, þá sem eru í farandstarfi og þá sem starfa við aðalstöðvarnar og við deildar-

skrifstofur víðs vegar um heiminn. Við getum öll átt þátt í að styðja starfið sem Jehóva stýrir á þessum síðustu dögum. Flest framlög eru nafnlaus. Við látum ekki aðra vita hve mikið við gefum þegar við leggjum peninga í bauk í ríkissalnum eða gefum framlög með rafrænum hætti. Kannski finnst okkur framlög okkar vera svo lítil að þau skipti ekki máli. En raunin er sú að stærstur hluti þeirra framlaga, sem söfnuðinum berast, samanstendur af mörgum lágum fjárhæðum en ekki fáum háum. *18.01 19 gr. 10-11*

Sunnudagur 8. desember

*Skírnin frelsar ykkur.
– 1. Pét. 3:21.*

Allir kristnir menn þurfa að skírast og það er líka nauðsynlegt til að bjargast. (Matt. 28:19, 20) Skírnin er tákn um að þú hafir vígst Jehóva. Þú lofaðir honum hátíðlega að elska hann og láta vilja hans ganga fyrir öllu öðru. Það er *aldrei* röng ákvörðun að leggja líf sitt í hendur Jehóva. Hugsaðu um hinn valkostinn. Sá sem þekkir ekki Jehóva er undir stjórn Satans. Satan hefur engan áhuga á að þú bjargist. Hann yrði héstánægður ef þú tækir afstöðu með honum, hafnaðir Jehóva og fengir ekki eilíft líf. Veltu fyrir þér hvernig Jehóva hefur blessað þig af því að þú vígðist honum og lést skírast í stað þess að styðja Satan. Eftir að hafa gefið Jehóva líf þitt geturðu sagt af enn meira öryggi en áður: „Drottinn er með mér, ég óttast eigi, hvað geta menn gert mér?“ (Sálm. 118:6) Það er ekki hægt að hljóta meiri heiður en þann að standa með Jehóva Guði og njóta velþóknunar hans. *17.12 23-24 gr. 1-3*

Mánudagur 9. desember

„Ver eigi of bráður, það leiðir til ills eins.“ – Sálm. 37:8.

Af og til verðum við pirruð yfir því sem trússystkini okkar segja eða gera – eða öfugt, þau verða pirruð út í okkur. Þetta getur verið mikil prófraun. En eins og í öðrum prófraunum leyfir Jehóva okkur að sanna trúfesti okkar með því að læra að vinna náð með vígðum körlum og konum sem hann elskar þrátt fyrir ófullkomleika þeirra. Jehóva kemur ekki í veg fyrir að þjónar sínir verði fyrir prófraunum. Við getum séð það af frásögunni af Jósef. Öfundsjúkir hálfbræður hans seldu hann í þrælkun þegar hann var ungur að árum, og farið var með hann til Egyptalands. (1. Mós. 37:28) Jehóva sá það sem gerðist og án efa sárnaði honum hvernig farið var með Jósef, réttlátan vin hans. Hann gerði samt ekkert í málinu. Hann gerði heldur ekkert þegar Jósef var sakaður um að hafa reynt að nauðga konu Pótífars og var varpað í fangelsi. En yfirgaf hann nokkurn tíma Jósef? Alls ekki. „Allt sem [Jósef] tók sér fyrir hendur lét Drottinn lánast honum.“ – 1. Mós. 39:21-23. *W18.01* 9-10 gr. 12-14

Þriðjudagur 10. desember

„Ef ekki er til upprisa dauðra, þá er Kristur ekki heldur upprisin.“ – 1. Kor. 15:13.

Hver eru undirstöðuatriði trúar þinnar? Þú myndir örugglega leggja áherslu á að Jehóva sé skaparinn og sá sem gaf okkur lífið. Sennilega myndirðu nefna að þú trúir á Jesú Krist og að hann hafi dáið sem lausnargjald. Þú myndir glaður bæta við að paradís verði á jörð þar sem þjónar Guðs munu lifa að eilífu. En myndirðu nefna upprisuna sem eitt af þeim trúaratriðum sem eru

þér hvað kærust? Við höfum góðar ástæður til að líta á upprisuna sem undirstöðuatriði í trú okkar, jafnvel þótt við vonumst sjálf til að lifa af þrenginguna miklu og lifa að eilífu á jörð. Ef Kristur hefði ekki verið reistur upp væri hann ekki ríkjandi konungur okkar og það sem við kenndum um stjórns hans væri þá til einskis. (1. Kor. 15:12-19) Við vitum hins vegar að Jesús var reistur upp og við höldum fast í trú okkar á upprisu. – Mark. 12:18; Post. 4:2, 3; 17:32; 23:6-8. *W17.12* 8 gr. 1-2

Miðvikudagur 11. desember

Þér hirðið ekki um það sem mikilvægast er í lögmálinu, réttlæti, miskunn og trúfesti. – Matt. 23:23.

Farisearnir einblíndu á það sem syndarinn hafði gert í stað þess að hugsa um hvaða mann hann hafði að geyma. Þegar farisear sáu að Jesús mætti í veislu heima hjá Matteusi spurðu þeir lærisveina hans: „Hvers vegna etur meistari ykkar með tollheimtumönnum og bersyndugum?“ Jesús svaraði: „Ekki þurfa heilbrigðir lækni við heldur þeir sem sjúkir eru. Farið og nemið hvað þetta merkir: Miskunnsemi vil ég, ekki fórnir. Ég er ekki kominn til að kalla réttláta heldur syndara.“ (Matt. 9:9-13) Var Jesús að afsaka alvarleg afbrot? Alls ekki. Aðalboðskapur hans fól reyndar í sér að fólk ætti að iðrast og taka sinnaskiptum. (Matt. 4:17) En Jesús var næmur og áttaði sig á að í það minnsta sumir þessara tollheimtumanna og syndara vildu snúa við blaðinu. Þeir komu ekki til Matteusar bara til að borða. Öllu heldur fylgdu margir þeirra Jesú. (Mark. 2:15) Því miður tóku fæstir fariseanna eftir því sem Jesús sá í fari þessa fólks. *W17.11* 13 gr. 2; 16 gr. 15

Fimmtudagur 12. desember

Íklæðist elskunni sem bindur allt saman og fullkomnar allt.
– Kól. 3:14.

Við erum öll sammála því að það sé blessun að fá að tilheyra kristna söfnuðinum. Við lesum og rannsökum Biblíuna á samkomum og við styðjum og styrkjum hvert annað. Það hjálpar okkur að hafa sigurlaunin ofarlega í huga. Stundum getur þó myndast spenna milli trússystkina sökum einhvers misskilnings. Ef við greiðum ekki úr því getur það hæglega gert okkur gröm og bitur. (1. Pét. 3:8, 9) Við megum ekki láta gremju koma í veg fyrir að við hljótum sigurlaunin. Páll skrifaði kristnum mönnum í Kólossu: „Íklæðist því eins og Guðs útvalin, heilög og elskuð börn hjartagróinni meðaumkun, góðvild, auðmýkt, högværð og langlyndi. Umberað hvert annað og fyrirgefið hvert öðru ef einhver hefur sök á hendur öðrum. Eins og Drottinn hefur fyrirgefið ykkur, svo skuluð þið og gera.“ – Kól. 3:12, 13. *17.11 27 gr. 7-8*

Föstudagur 13. desember

„Hann má flýja í einhverja af borgum þessum.“ – Jós. 20:4, Biblían 1981.

Þegar einhver hafði óviljandi orðið öðrum að bana þurfti hann fyrst að leggja mál sitt fyrir öldungana við hlið griðaborgarinnar sem hann hafði flúið til. Þeir áttu að taka vel á móti honum. Einhverju síðar var hann sendur aftur til öldunga borgarinnar þar sem drápið hafði átt sér stað og þeir dæmdu í málinu. (4. Mós. 35:24, 25) Flóttamaðurinn fékk ekki að fara aftur til griðaborgarinnar fyrr en þeir höfðu úr-

skurðað að manndrápið hefði verið af gáleysi. Hvers vegna áttu öldungarnir að koma að málinu? Þeir áttu að halda söfnuði Ísraels hreinum og hjálpa þeim sem hafði gerst sekur um manndráp af gáleysi að njóta góðs af miskunn Jehóva. Biblíufraðingur skrifaði að ef flóttamaðurinn leitaði ekki til öldunganna „stofnaði hann sjálfum sér í hættu ... þar sem hann nýtti sér ekki þá vernd sem Guð hafði séð honum fyrir“. Ef hann leitaði ekki hælís í einni af borgunum sem Jehóva hafði tekið frá mátti nánasti ættingi þess sem hafði misst lífið drepa hann. *17.11 9 gr. 6-7*

Laugardagur 14. desember

„Eru þeir ekki allir andar sem þjóna Guði, sendir til að hjálpa þeim sem hjálpræðið eiga að erfa?“ – Hebr. 1:14.

Jehóva hersveitanna notar enn þá engla til að vernda þjóna sína og styrkja þá. (Mal. 3:6; Hebr. 1:7) Hin andlega Ísraelsþjóð var leyst úr táknrænni ánaud Babýlonar hinnar miklu árið 1919. Þaðan í frá hefur starf okkar verið óstöðvandi þrátt fyrir harða andstöðu. (Opinb. 18:4) Þar sem englar vernda okkur þurfum við ekki að óttast að söfnuður Jehóva þurfi að sæta andlegri kúgun einu sinni enn. (Sálm. 34:8) Við getum treyst að þjónar Guðs haldi áfram að dafna um heim allan. Við höfum öflugt lið okkar megin. Á þessari örlagastund í þrengingunni miklu safnast englasveitir Jehóva hersveitanna saman til að vernda þjóna hans og útrýma þeim sem setja sig upp á móti drottinvaldi hans. (2. Þess. 1:7, 8) Það verður stórbrotinn dagur. *17.10 28 gr. 10-11*

Sunnudagur 15. desember

„Byggið ykkur sjálf upp í helgustu trú ykkar. Biðjið í heilögum anda.“

– Júd. 20.

Þegar einhverjum í fjölskyldunni er vikið úr söfnuðinum eða yfirgefur hann getur það reynt verulega á og sársaukinn getur verið nístandi. Hvernig getum við tekist á við þennan sársauka? Það er mikilvægt að þú einbeittir þér að þjónustunni við Jehóva. Bygðu þig upp með því að lesa reglulega í Biblíunni, búa þig undir samkomur og sækja þær, boða trúna og biðja Jehóva um styrk til að halda út. (Júd. 21) En hvað geturðu gert ef þú finnur að hjartað er ekki með í því sem þú gerir og þú gerir það bara af vana? Gefstu ekki upp! Einbeittu þér að því sem snýr að þjónustunni við Jehóva. Það getur hjálpað þér að ná tökum á hugsunum þínum og tilfinningum. Sá sem orti 73. sálminn upplifði það. Hann hafði tileinkað sér rangt viðhorf og það olli honum miklu hugarangi en þegar hann kom á tilbeiðslustað Jehóva gat hann leiðrétt hugarfar sitt. (Sálm. 73:16, 17) Þegar þú tilbiður Jehóva trúfastlega hjálpar það þér að gera slíkt hið sama. *W17.10* 16 gr. 17-18

Mánudagur 16. desember

„Elskan sé flærðarlaus.“

– Rómv. 12:9.

Í Edengarðinum þóttist Satan bera hag Evu fyrir brjosti en verk hans einkenndust í raun af eiginirni og hræsni. (1. Mós. 3:4, 5) Akítófel reyndist ekki vera sannur vinur Davíðs konungs heldur sveik hann þegar hann taldi það vera sér í hag. (2. Sam. 15:31) Fráhvarfsmenn og aðrir sem valda sundrung

í söfnuðinum nota líka „blíðmæli og fagurgala“ til að láta sem þeir séu kærleiksríkir en hvatir þeirra eru eigingjarnar. (Rómv. 16:17, 18) Það er svívirðilegt að sýna hræsnisfullan kærleika því að í rauninni er maður þá að gera sér upp förnfúsan kærleika. Slík hræsni gæti blekkt menn, en ekki Jehóva. Jesús sagði að þeir sem hegða sér eins og hræsnarar myndu „mæta hörðum refsingum“. (Matt. 24:51, *Biblían* 1859) Það er því gott að spyrja sig hvort kærleikur okkar sé alltaf sannur en ekki litaður af eigingirni eða blekkingum. *W17.10* 8 gr. 6-8

Þriðjudagur 17. desember

„Þeir eru heitir í trú sinni á Guð en skortir réttan skilning.“

– Rómv. 10:2.

Við leyfum Jehóva að tala til húsráðandans þegar við lesum beint upp úr Biblíunni. Vel valið vers hefur líklega miklu meiri áhrif en nokkuð sem við getum sagt frá eigin brjosti. (1. Þess. 2:13) Notarðu hvert tækifæri til að lesa úr Biblíunni fyrir þá sem þú ert að flytja fagnaðarerindið? Við megum auðvitað ekki láta þar við sitja að lesa bara biblíuvers fyrir þá sem við ræðum við. Af hverju? Af því að margir skilja lítið eða ekkert í Biblíunni. Þannig var það á fyrstu öld og þannig er það núna. Við skulum ekki gera ráð fyrir að það sé nóg að lesa bara biblíuvers til að viðmælandinn skilji það. Við þurfum líka að gefa okkur tíma til að draga fram ákveðin atriði, til dæmis með því að lesa aftur lykilorð og skýra þau. Þá erum við kominn langleiðina með að láta boðskap Biblíunnar ná til huga og hjarta þeirra sem hlusta. – Lúk. 24:32. *W17.09* 25 gr. 7-8

Miðvikudagur 18. desember

Verið hluttekningarsöm.

– 1. Pét. 3:8.

Jehóva ætlast til þess að kristnir menn sýni náunga sínum og trússystkinum kærleika. (Jóh. 13:34, 35) Hluttekningarsemi eða meðaumkun getur falið í sér að þjást með þeim sem þjást. Sá sem sýnir meðaumkun vill lina þjáningar annarra, ef til vill með því að hjálpa þeim út úr erfiðleikum þeirra. Leitaðu að tækifærum til að gera það. Þegar við sjáum fólk þjást vegna hamfara fyllumst við meðaumkun og viljum hjálpa því. Þjónar Jehóva eru þekktir fyrir að bjóða fram aðstoð sína við slíkar aðstæður. (1. Pét. 2:17) Systir í Japan bjó á svæði sem varð illa úti þegar jarðskjálfti og flóðbylgja reið yfir árið 2011. Hún segir að hún hafi fengið „mikla uppörvun og huggun“ þar sem margir sjálfboðaliðar lögðu sig fram um að hjálpa þeim. Þeir komu bæði frá öðrum landslutum og frá öðrum löndum til að gera við skemmdir og endurbyggja heimili og ríkissali. Hún skrifar: „Þessi reynsla varð til þess að ég áttaði mig á að bæði Jehóva og trússystkinum okkar er annst um okkur. Bræður og systur um allan heim biðja fyrir okkur.“ *w17.09* 11 gr. 12-13

Fimmtudagur 19. desember

Ávöxtur andans er sjálfsgá.

– Gal. 5:22, 23.

Hvers vegna ætti það að skipta okkur máli að temja okkur sjálfstjórn? Skoðum tvær mikilvægar ástæður. Í fyrsta lagi hefur það sýnt sig að fólk, sem tekst að hafa stjórn á sjálfu sér, á yfirleitt við færri vandamál að glíma en aðrir. Það er í betra jafnvægi tilfinningalega en hvatvist fólk, á auðveldara með að eignast

góða vini, reiðist sjaldnar og verður síður áhyggjufullt og þunglynt. Í öðru lagi þurfum við að geta staðist freistingar og haft stjórn á óviðeigandi hvötum þar sem það er algert grundvallaratriði til að geta haft velþóknun Guðs. Mistök Adams og Evu eru skýrt dæmi um það. (1. Mós. 3:6) Við getum líka séð það af öðrum sem hafa þurft að taka afleiðingum þess að hafa ekki sýnt þennan mikilvæga eiginleika. Enginn ófullkominn maður getur sýnt fullkomna sjálfstjórn. Jehóva veit hve erfitt það getur verið fyrir þjóna hans að hafa stjórn á syndugum tilhneigingum sínum og hann vill hjálpa þeim. – 1. Kon. 8:46-50. *w17.09* 3-4 gr. 3-4

Föstudagur 20. desember

Íklæðist hinum nýja manni.

– Kól. 3:10.

Áður fyrr var vottum með ólíkan hörundslit í Suður-Afríku ekki leyft að halda sameiginlegar samkomur þar í landi. En sunnudaginn 18. desember 2011 söfnuðust saman meira en 78.000 vottar af ólíkum kynþáttum á stærsta leikvangi í Jóhannesborg til að hlusta á trúarlega dagskrá. Einn af stjórnendum leikvangsins sagði: „Ég hef aldrei séð hóp hér á leikvanginum sem er til jafn mikillar fyrirmyndar og þið. Allir eru snyrtilega til fara. Og þið hafið þrifið leikvanginn svo vel. Síðast en ekki síst er enginn kynþáttaaðskilnaður hjá ykkur.“ Slík ummæli fólks utan safnaðarins bera vitni um að alþjóðlegt samfélag votta Jehóva er einstakt í sinni röð. (1. Pét. 5:9) En hvað er það sem gerir okkur ólík öllum öðrum samtökum? Við leggjum okkur fram um að „afklæðast hinum gamla manni“ með hjálp Biblíunnar og heilags anda og „íklæðast hinum nýja“. – Kól. 3:9. *w17.08* 17-18 gr. 2-3

Laugardagur 21. desember

„Verið þið einnig þolinmóð.“

– Jak. 5:8.

Í Biblíunni kemur fram að heil-agur andi gefi okkur þolinmæði og að ófullkomnir menn geti ekki sýnt hana í þeim mæli sem þeir þurfa nema fyrir hjálp Guðs. Þolinmæði er gjöf frá Guði og að vera þolinmóð er mikilvæg leið til að sýna að við elskum hann. Við sýnum líka að við elskum aðra með því að vera þolinmóð. Ef við erum stöðugt óþolinmóð dregur það úr kærleikanum en þolinmæði ýtir undir kærleika. (1. Kor. 13:4; Gal. 5:22) Þolinmæði felur í sér marga aðra mikilvæga eiginleika. Hún er til dæmis nátengd þolgæði en það gerir okkur kleift að halda út í erfiðum aðstæðum með jákvæðu hugarfari. (Kól. 1:11; Jak. 1:3, 4) Að vera þolinmóður getur líka falið í sér að þola þjáningar án þess að gjalda í sömu mynt og vera staðfastur í hvaða erfiðleikum sem kunna að koma upp. Biblían hvetur okkur auk þess til að gera okkur grein fyrir að við þurfum að bíða og gera það af fúsu geði. Þessi hlið þolinmæðinnar kemur vel fram í Jakobsbréfinu 5:7, 8. *17.08 4 gr. 4*

Sunnudagur 22. desember

„Vertu ekki hræddur því að ég er þinn Guð. Ég styrki þig, ég hjálpa þér.“ – Jes. 41:10.

Þið unga fólkið eruð örugglega sammála því að áður en maður leggur upp í ferðalag sé skynsamlegt að skipuleggja hvert maður ætlar að fara. Lifið er eins og ferðalag og rétti tíminn til að skipuleggja það er þegar maður er ungur. Það getur auðvitað verið erfitt að skipuleggja framtíðina. En örvæntið ekki. Takið eftir því sem Jehóva segir í versí dagsins. Hann hvetur ykkur til að skipuleggja framtíðina af skynsemi. (Préd.

12:1; Matt. 6:20) Hann vill að þið séuð hamingjusöm. Það sem við sjáum, heyrum og brögðum á í sköpunarverkinu er til vitnis um það. Hugsíð líka um hvernig hann sér um okkur og kennir okkur bestu lífsleiðina. Jehóva segir við þá sem hafna ráðum hans: „Þér ... völduð það sem mér þóknaðist ekki ... þjónar mínir munu gleðjast en von yðar mun bregðast. Þjónar mínir munu hrópa af glöðu hjarta.“ (Jes. 65:12-14) Það er Jehóva til lofs þegar þjónar hans taka skynsamlegar ákvarðanir í lífinu. – Orðskv. 27:11. *17.07 22 gr. 1-2*

Mánudagur 23. desember

Jehóva nefnir allar stjörnurnar með nafni. – Sál. 147:4.

Guð veit hvar hver einasta stjarna er á hverjum tíma, og hann þekkir þig líka sem einstakling. Hann veit nákvæmlega hvar þú ert og hann veit upp á hár hvernig þér líður og hvað þig vantar þá stundina. Jehóva veit hvað þú átt við að glíma og bæði getur og langar til að hjálpa þér að takast á við vandamál lífsins. (Sál. 147:5) Þér finnst kannski að aðstæður þínar séu hreinlega of þungbærar, að byrðin sé þér ofviða. Guð skilur að þér eru takmörk sett. Hann „minnst þess að þú ert mold“. (Sál. 103:14) Við gerum sömu mistökin aftur og aftur af því að við erum ófullkomnir. Við hörmum það sem við missum út úr okkur, þessar röngu langanir sem blossa upp af og til eða tilhneig-inguna til að ófunda aðra af því sem þeir eiga. Jehóva hefur enga slíka veikleika en hann hefur samt takmarkalausan skilning á eðli okkar. (Jes. 40:28) Þú hefur ef til vill fundið fyrir máttugri hönd Jehóva þegar hann hjálpaði þér að ná þér aftur á strik eftir einhverja prófraun. – Jes. 41:10, 13. *17.07 18-19 gr. 6-8*

Þriðjudagur 24. desember

„Sá sem er góðgjarn, verður blessaður.“ – Orðskv. 22:9, Biblían 1981.

Bróðir frá Srí Lanka, sem býr nú í öðru landi, lánar húsnæði sitt og landareign heima fyrir undir samkomur og mót auk þess að boðberar í fullu starfi fá að búa þar. Það er fjárhagsleg fórn af hans hálfu en mikil hjálp fyrir boðberana á staðnum sem hafa úr litlu að spila. Í einu landi, þar sem hömlur eru á starfi okkar, opna bræður heimili sín til að nota þau sem ríkissali. Þannig geta brautryðjendur og aðrir með lítíl fjárráð haldið samkomur án þess að það sé fjárhagslega íþyngjandi. Systir ein gefur reglulega framlög til boðunarinnar. Hún segist hafa tekið eftir breytingum í fari sínu vegna þess að hún hefur tamið sér örlæti. Hún segir: „Ég hef tekið eftir að því örlátari sem ég er á efnislegar eigur mínar því örlátari verð ég í garð annarra. Ég er til dæmis fúsari til að fyrirgefa öðrum og er þolinmóðari. Þar að auki á ég auðveldara með að sætta mig við vonbrigði og taka ráðum.“ w17.079 gr. 9-10

Miðvikudagur 25. desember

„Drottinn sagði við Satan: „Allar eigur hans eru á þínu valdi.“ – Job. 1:12.

Þótt Job hafi ef til vill áttað sig betur á því síðar hvers vegna hann varð fyrir þessum prófraunum velti hann kannski stundum fyrir sér af hverju hann þurfti að þjást svona mikið. En hvað sem því líður gat hann hugleitt það sem Guð hafði sagt honum. Það hefur hjálpað honum að sjá hlutina í réttu ljósi og verið honum til hughreystingar. (Sálm. 94:19) Frásagan af Job getur líka verið okkur til hughreystingar og hjálpað okk-

ur að sjá hlutina í réttu ljósi. Jehóva lét varðveita hana „okkur til fræðslu til þess að við höldum von okkar vegna þess þolgæðis og uppörvunar sem ritningarnar gefa“. (Rómv. 15:4) Hvaða lærdóm drögum við af frásögunni? Fyrst og fremst þann að við megum ekki vera svo upptekin af okkar eigin vandamálum að við missum sjónar á því mikilvæga máli að Jehóva er réttmætur drottinn alheims. Og höfum hugfast að það er hlutverk okkar í þessu stóra máli að vera Jehóva trú eins og Job, jafnvel þegar erfiðleikar verða á vegi okkar. w17.06 24 gr. 9; 25 gr. 13-14

Fimmtudagur 26. desember

„Komið nú á óbyggðan stað, svo að við séum einir saman, og hvilist um stund.“ – Mark. 6:31.

Jesús vissi að það væri mikilvægt að hvílast af og til. Eftir að hafa verið á fullu í boðuninni með lærisveinunum eitt sinn sagði hann það sem við lesum í versni dagsins. Það er vissulega mikilvægt að slappa af og gera sér dagamun. Sú hætta er þó fyrir hendi að skemmtun og afþreying verði þungamiðjan í lífinu. Á fyrstu öld hugsuðu margir: „Etum ... og drekkum, því að á morgun deyjum við!“ (1. Kor. 15:32) Þetta sama hugarfar er áberandi víða í heiminum nú á dögum. Hvernig getum við skorið úr um hvort við höfum rétt viðhorf til afþreyingar? Við gætum haldið skrá yfir tímann sem við notum í einni viku í andleg mál. Síðan gætum við borið það saman við hve marga tíma við notuðum þessa sömu viku í afþreyingu, eins og að stunda íþróttir eða áhugamál, horfa á sjónvarpið eða spila tölvuleiki. Gætum við þurft að minnka við okkur afþreyinguna? – Ef. 5:15, 16. w17.05 24-25 gr. 11-13

Föstudagur 27. desember

Himnaríki er líkt kaupmanni sem leitaði að fögrum perlum.

– Matt. 13:45.

Kaupmaðurinn í dæmisögu Jesú fann undurfagra perlu. Til að geta keypt hana þurfti hann þó að selja allt sem hann átti. Geturðu ímyndað þér hversu dýrmæt þessi perla var honum? Sannleikurinn um ríki Guðs er eins og þessi ómetanlega perla. Ef okkur þykir jafn vænt um þennan sannleika og kaupmanninum þótti um perluna erum við fús til að afsala okkur öllu til að geta orðið þegnar Guðsríkis og verið það áfram. (Mark. 10:28-30) Sakkeus varð ríkur á því að kúga fé út úr öðrum. (Lúk. 19:1-9) En þegar þessi rangláti maður heyrði Jesú boða ríki Guðs varð honum ljóst hve dýrmætt það var sem hann heyrði og brást strax við því. Hann sagði: „Drottinn, helming eigna minna gef ég fátækum og hafi ég haft nokkuð af nokkrum gef ég honum ferfált aftur.“ Hann afsalaði sér fúslega illa fengnum auði sínum og lét af græðginni. w17.06 10 gr. 3-5

Laugardagur 28. desember

„Ég hef enga meiri gleði en þá að heyra að börnin mín hlýði sannleikanum.“ – 3. Jóh. 4.

Þeir sem foreldrar biðja um aðstoð við að kenna börnunum ættu auðvitað alltaf að tala jákvætt um þá og ýta þannig undir virðingu barnanna fyrir þeim. Þeir ættu ekki að yfirtaka uppeldið. Og þeir sem veita aðstoð ættu að forðast hvers kyns hátterni sem einhver utan eða innan safnaðarins gæti mistúlkað og talið siðferðilega vafasamt. (1. Pét. 2:12) Foreldrarnir mega ekki

bara fela öðrum það hlutverk að kenna börnunum sannleikann. Þeir verða að fylgjast með þeirri aðstoð sem aðrir í söfnuðinum veita og halda líka sjálfir áfram að kenna börnunum. Foreldrar, biðjið Jehóva um hjálp og gerið ykkar besta. (2. Kron. 15:7) Látið vináttusamband barnsins við Jehóva ganga fyrir ykkar eigin hag. Gerið allt sem þið getið til að orð Guðs nái til hjarta barnsins. Missið aldrei trúna á að barnið geti orðið góður þjónn Jehóva. w17.05 12 gr. 19-20

Sunnudagur 29. desember

„Drottinn forði mér frá því að afhenda þér eign feðra minna.“ – 1. Kon. 21:3.

Ímyndaðu þér þessar aðstæður. Maður er ranglega sakaður um glæp sem varðar dauðarefsingu. Fjölskylda hans og vinir verða fyrir miklu áfalli þegar falsvottar, sem eru þekktir þrjótar, bera ljúgvitni gegn honum og fá hann dæmdan sekan. Hugsaðu þér hvernig fólki, sem elskar réttlætið, liður þegar það horfir upp á saklausan manninn og syni hans tekna af lífi. Þessi saga er enginn tilbúningur. Trúfastur þjónn Jehóva, Nabót að nafni, varð fyrir þessari reynslu en hann var uppi í stjórntíð Akabs Ísraelskonungs. (1. Kon. 21:11-13; 2. Kon. 9:26) Þegar Akab bauðst til að kaupa víngarð Nabóts eða gefa honum betri víngarð í staðinn hafnaði Nabót boðinu. Hvers vegna? Ástæðan fyrir því að Nabót afþakkaði boðið var sú að lög Jehóva til Ísraelsmanna bönnuðu að maður seldi erfðaland ættar sinnar fyrir fullt og allt. (3. Mós. 25:23; 4. Mós. 36:7) Nabót sá málin greinilega frá sjónarhóli Jehóva. w17.04 23 gr. 1; 24. gr. 4

Mánudagur 30. desember

*„Innan stundar er hinn óguðlegi
horfinn, ef þú leitar hans er
hann ekki að finna.“*

– Sálm. 37:10.

Hverjir verða eftir þegar vondir menn hverfa? Jehóva gefur þetta hlýlega loforð: „Hinir hógværu fá landið til eignar og gleðjast yfir miklu gengi.“ Síðar í sama sálmi segir: „Réttlátir fá landið til eignar og búa þar ævinlega.“ (Sálm. 37:11, 29) Hverjir eru „hinir hógværu“ og „réttlátu“? Hinir hógværu eru þeir sem þiggja kennslu og handleiðslu Jehóva. Hinir réttlátu eru þeir sem hafa yndi af að gera rétt í augum Jehóva Guðs. Í núverandi heimi eru margfalt fleiri vondir menn en réttlátir. Í nýja heiminum verða hógværir og réttlátir hvorki í minnihluta né meirihluta heldur verða þeir *eina* fólkið á jörð. Með þess konar íbúum verður jörðin hrein paradís. *w17.04* 10-11 gr. 5-6

Þriðjudagur 31. desember

*„Synjaðu ekki góðs þeim sem
þarfnast ef það er á þínu valdi að
veita það.“ – Orðsku. 3:27.*

„Kærleikur til Guðs“ knýr okkur til að sýna hvert öðru kærleika, sérstaklega á neyðarstund. (1. Jóh. 3:17, 18) Þegar hungursneyð varð í Júdeu á fyrstu öld skipulagði söfnuðurinn neyðarhjálp handa trússystkinum þar. (Post. 11:28, 29) Postularnir Páll og Pétur hvöttu kristna menn til að vera gestrisnir hver við annan. (Rómv. 12:13; 1. Pét. 4:9) Fyrst þjónar Guðs eiga að taka vel á móti gestkomandi bræðrum hljóta þeir að eiga að taka opnum örmum trússystkinum sem eru í lífshættu eða hafa verið ofsótt vegna trúar sinnar. Fyrir skömmu urðu þúsundir votta Jehóva að flýja átök og ofsóknir í austurhluta Úkraínu. Því miður létu nokkrir lífið. En trússystkini þeirra annars staðar í Úkraínu og í Rússlandi tóku þau flest inn á heimili sín. Vottar Jehóva eru hlutlausir í stjórnmálum í báðum löndunum enda eru þeir „ekki af heiminum“. Þeir halda áfram að „flytja fagnaðarerindið“ af kappi. – Jóh. 15:19; Post. 8:4. *w17.05* 4 gr. 6-7